

JOŽE IGLIČ
KRONIKA RAFOLČ

Prvič izdano v Ljubljani leta 1993

Dopolnjena izdaja 2013

v lastni založbi

- CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

- UDK: 949.712 Rafolče

- IGLIČ, Jože

Kronika Rafolč / Jože Iglíč. - v Ljubljani:samozal., 1993

COBISS.SI-ID: 35155456

UVOD

Kroniko Rafolč sem sestavil iz podatkov, ki sem jih dobil v Škofijskem arhivu v Ljubljani, Arhivu Slovenije v Ljubljani, Matičnem uradu Domžalah in Župnijskem uradu na Brdu. Nekaj podatkom sem povzel po knjigi Črni graben iz leta 1985, avtorja Staneta Stražarja, in po knjigi Doktor Anton Breznik - Življenje besed iz leta 1967, avtorja profesorja Jakoba Šolarja. V Nadškofijskem arhivu v Ljubljani sem dobil družinske podatke o prebivalcih Rafolč iz krstnih knjig 1606 - 1787, iz poročnih knjig 1652 - 1787 in delno iz mrliških knjig 1654 - 1787 župnije Dob, kamor so več stoletij, vse do leta 1787, spadale Rafolče in druge vasi sedanje župnije Brdo.

V Arhivu Slovenije v Ljubljani, v Matičnem uradu v Domžalah in v Župnijskem uradu na Brdu sem našel družinske podatke od 1787 do 1941 in delno za povojni čas. V Arhivu Slovenije sem našel tudi katastrski načrt Rafolč iz leta 1826 in delno iz let 1867 in 1880 z oznakami hiš, gospodarskih poslopij, z zemljiškimi parcelami in s tedanjimi gospodarji.

Iz knjige Črni graben sem povzel podatke o najstarejših pisnih virih, ki omenjajo Rafolče, o nastanku katastrske in upravne občine Rafolče, o rafolški cerkvi, o požarih, o dramskih igralcih ter delno o Andreju Rapetu, pedagogu in mladinskem pisatelju.

V knjigi Doktor Anton Breznik - Življenje besed in na Inštitutu za slovenski jezik sem odkril podatke o njegovem življenju in delu kot profesorju in jezikoslovcu, medtem ko sem podatke o njegovih prednikih v Rafolčah dobil iz krstnih, poročnih in mrliških knjig. Nekaj podatkov sem dobil tudi iz drugih virov.

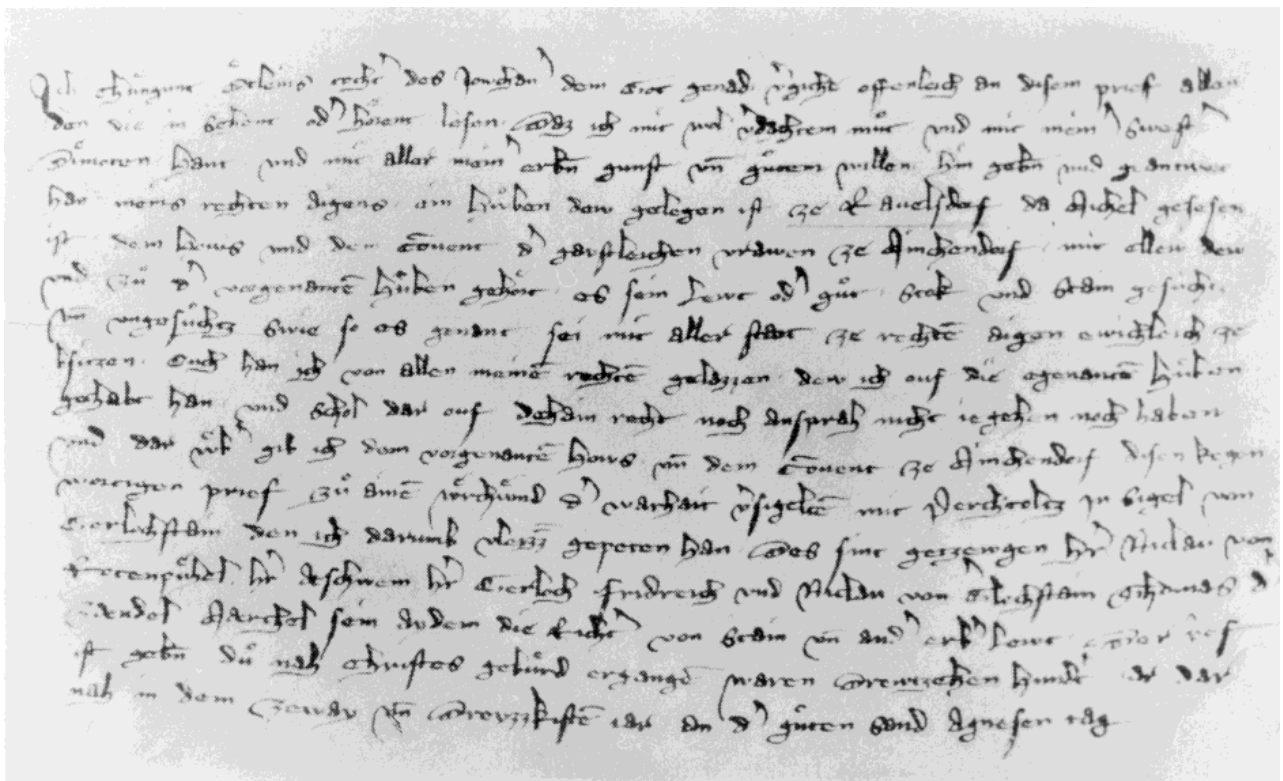
Pri zbiranju družinskih podatkov za kroniko sem imel nekaj težav. Naj jih naštejemo:

- hiše do leta 1771 niso bile oštevilčene, zato je bilo težko razvrstiti družine, ki so imele enake priimke,
- o nekaterih Rafolčanih, ki so živeli in umrli v drugih krajih ali v tujini, ni podatkov,
- v Nadškofijskem arhivu v Ljubljani manjkajo pri župniji Dob, kamor so svoj čas spadale Rafolče, dve krstni knjigi 1655 - 1665 in 1767 - 1772 in poročna knjiga 1762-1772,
- povojni družinski podatki so po zakonu o varstvu osebnih podatkov iz leta 1990, težko dostopni,
- V najstarejših krstnih in drugih knjigah je zbiranje podatkov otežkočeno, ker je pisava ponekod obledela in slabo čitljiva,
- nekaj težav je bilo pri zbiranju podatkov, pisanih v latinščini in nemški gotici.

Kronike sem se lotil, ker me je zanimala preteklost Rafolč, čeprav sem se zavedal, da mi bo to vzelo mnogo časa in truda, ki ne bosta poplačana. Predvsem pa sem z njo želel seznaniti Rafolčane z družinskimi podatki in delno z drugimi dogajanja v Rafolčah v preteklih stoletjih. Kronika vsebuje mnogo letnic, zato je med njimi morda kakšna napačna, kar naj mi bralci oprostijo.

NAJSTAREJŠI PISNI VIRI O RAFOLČAH

Rafolče se po podatkih iz knjige Črni graben prvič pisno omenjajo leta 1332, to je pred 660 leti. Takole piše: Kunigunda, hči pokojnega Otleina (Otončka) Ihanca (des Jowchaner) in sestra Dimunda sta 21. januarja 1332 prodali samostanu v Mekinjah kmetijo v Rafolčah. Listino je pečatil Bertold Kolovški, kot priče pa so bili navzoči: Nikolaj Črnelski ter Aeschwein, Gerloch, Friderik in Nikolaj Kolovški. Hans Kamniški je 9. januarja 1351 za 20 oglejskih fenigov prodal Frideriku Celjskemu številne kmetije, med njimi pet v Zlatem polju (ze dem Guldeinueld), v Rafolčah (Raffoltstorff) in na Pšajnovici (am Pischenicz).

Rafolče so omenjene v listini 12. januarja 1332

Ulrik, vikar na Vrhniki in sorodnik polhograjskih plemenitašev, je na god sv. Katarine, 25. novembra 1353, zapustil samostanu v Bistrici dve kmetiji v Vrhovljah (Ferchaulech) in Rafolčah (Rafolstorf).

Jurij Galenberški je 25. marca 1362 prodal samostanu v Mekinjah kmetijo v Rafolčah (Rapholczdorf), na kateri je delal Janez (Jans).

Marjeta, hči Marka Ulrika Limbarskega in žena Baltezarja iz Loža, je dobila leta 1436 desetino od petnajstih kmetij, osmih na Gorjuši, dveh v Rabenspach, treh v Rači in dveh v Račnem vrhu (Raczenberch), vse v župniji Dob. Poleg drugih je dobila desetino od hube v Kosezah v moravški župniji in od osmih hub v Rafolčah v dobski župniji.

V Velesovskem urbarju iz leta 1458 je iz Rafolč imenovan podložnik Valentin. Maksimilijan I. je 8. januarja 1502 podelil v fevd Veitu von Thurnu med drugim tudi desetino od kmetije v Rafolčah v kamniškem gospodstvu.

Del Rafolč pred prvo svetovno vojno s Pencljevo in Martinčkovo domačijo, ki je imela pred vojno gostilno in trgovino. Na sliki sta tudi dvojni Martinčkov in Tojnov kozolec, ki jih danes ni več.

Bratje Aleš, Tomaž in Urban iz Rafolč so 24. januarja 1570 v Moravčah prodali Gašperju Kharamitu in njegovi ženi Jeri kmetijo pri Brdu v dobski župniji v kamniškem deželnem sodišču. H kmetiji spada vse, kar sodi zraven, razen ene njive, ki so jo že prej prodali Andreju Lambergu iz Črnelega.

Iz Rafolč je naborna komisija 4. oktobra 1575 izmed 50 podložnikov dobskega župnišča izbrala za vojsko proti Turkom Sebastijana Čurna iz Rafolč. Hišno ime Čurn je še sedaj v Rafolčah in je torej staro več kot štiristo let.

Rafolče s cerkvijo sv. Katarine, z oltarji in krajevnimi cerkvenimi prazniki, omenja tudi Valvazor v svoji osmi knjigi Slava vojvodine Kranjske leta 1689.

Rafolče so v preteklih stoletjih pisali različno. V starih listinah zasledimo leta 1351 Raffolstorff, 1353 Rafolstorf, 1363 Rapholczdorf, v krstnih knjigah po leta 1606 Raflitz, Rafletz, Rafoltsche, v drugi polovici 19. stoletja Rahuče, sicer pa Rafolče. Pravi izvor za ime Rafolče ni znan.

NAJSTAREJŠI PRIIMKI V RAFOLČAH IN BLIŽNJIH VASEH

Najstarejši znani priimki v Rafolčah in okoliških vaseh, ki jih zasledimo v prvih treh krstnih knjigah župnije Dob od 1606 do 1633, kamor so več stoletij spadale Rafolče in okoliške vasi, so:

Smrtnik Čeplje, Korant Št. Vid, Rihtar Vrhovlje, Vidic Dolenja vas, Petek Dob, Tomc Vrba, Cimperman Krtina, Grilc Vrhovlje, Fajdiga Rafolče, Čurn Rafolče, Bolhar Vrhovlje, Narat Velika Lašna, Serša Rafolče, Mahnič Št. Vid, Mall Krtina, Kveder Št. Vid, Dolinšek Čeplje, Capuder Rafolče, Gostič in Kvas Brdo, Majdič Vrhovlje, Korošec Rafolče, Cerar Lukovica, Lončar Koseze, Vavpotič Brdo, Vesel Prapreče, Kmetič Prapreče, Pergar Prapreče, in nato brez navedbe kraja Stražar, Breznik, Petrič, Bergant, Fajfar, Hribar, Slapar, Rak, Lukman, Pogačar, Orehek, Videmšek, Smrajc, Prašnikar, Urankar, Oprešnik, Birk, Andrejka, Balantič, Prelovšek, Svetlin, Ravnikar, Jeglič, Turk, Kosmatin, Keber, Pangre, Kompare, Znojilc, Sameja, Šok, Pavlič, Mahkota, Pance. Nekatera od naštetih priimkov so danes hišna imena.

Najstarejši hišni priimek v Rafolčah je pri Seršu, zatem pa pri Korošču. Najstarejši znani priimki, ki so danes hišna imena, so Serša, Korošec, Dolenc, Čurn, Fajdiga, Smrajc, Aleš in Breznik. Nekateri priimki so zelo stari, kajti nastali so po letu 1350, ko so k osebnim imenom podložnikov začeli dajati stalne dedne priimke.

Priimki so očitno nastajali iz osebnih in hišnih imen, poklicev, živali in iz drugih besed, naj jih naštejemo: Aleš - Aleš, Andrej - Andrejka, Pavle - Pavlič, Simon - Šmon, Boštjan - Boštjančič, Adam - Adamič, Jera - Jerič, Barbara - Barbarič, Maruša - Marušič, Majda - Majdič, Štefan - Štefančič, Gregor - Gregorčič ali Gregorič, kovač - Kovač, zidar - Zidar, lončar - Lončar, kolar - Kolar, Schuster - Šuštar, tkalec - Tekalec ali Tekavc, Schneider - Žnidar ali Žnidaršič, Zimmermann - Cimperman, mlinar - Mlinar, Wagner - Bognar, jazbec - Jazbec, volk - Volk, maček - Maček, kos - Kos, medved - Medved, vrabec - Vrabec, petelin - Petelin, golob - Golob, rak - Rak, murn - Murn, sršen - Sršen, stražar - Stražar, Valpet (grajski nadzonnik) Valpetič, Vavpotič, kočar - Kočar, Richter - Rihtar, smreka - Smrekar, Pfeife - Fajfar, pipa - Pipan, hrib - Hribar, dolina- Dolinar, moder - Moder, vesel - Vesel, pokoren – Pokoren, česen - Česen, močnik - Močnik, štrukelj - Štrukelj in končno Krajnc, Korošec, Kočevar ali Hočevar, Gorenjc, Dolenc, Grof, Kralj, Škof Papež in še bi lahko naštevali.

Priimke so pisali v preteklih stoletjih različno, približno takole:

Čurn - Zhurn ali Shurn, Serša - Sersha, Aleš - Alesh ali Alesch, Fajdiga - Faidiga, Smrajc - Smrajzh, Igljč - Iglitz ali Iglizh, Bitenc - Bitenz ali Witenz, Petek - Petik, Breznik - Breznick ali Wresnick, Mav - Mau, Mal ali Mall, Grilc - Grilz ali Grilliz, Bolhar - Bolchar ali Wolchar, Kralj - Krall, Rihtar -Richtar ali Richter.

NAJPOGOSTEJŠA OSEBNA IMENA V RAFOLČAH

Starši so v Rafolčah dajali ob rojstvu svojim otrokom v preteklih stoletjih najbolj pogosto naslednja imena: Eva, Adam, Uršula, Tomaž, Gašper, Marina, Urban, Ignac, Janez, Jakob, Andrej, Luka, Neža, Primož, Martin, Margareta, Mihael, Gregor, Helena, Jera, Matija, Elizabeta, Jurij, Ana, Jožef, Jernej, Nikolaj, Špela, Aleš, Blaž, Valentin, Marija, Sebastijan, Boštjan, Matevž, Lovrenc, Anton, Barbara, Katarina, Magdalena, Marko, Doroteja, Apolonija, Franc Johan, Johana, Terezija, Lucija, Peter, Antonija, Alojz, Frančiška, Peregrin, Ivan, Ivana, Rozalija, Štefan, Angela, Pavla, Viktor. Žal je danes uporaba teh lepih domačih imen nekoliko zapostavljena.

Nekatera imena so bila v posameznih obdobjih zelo pogosta, na primer Jože v prvi polovici tega stoletja. Naj jih naštejemo: Jože Breznik - Mihec, Jože Petrič - Kope, Jože Breznik - Oparnik, Jože Bitenc - Stegnarjev, Jože Breznik - Dolenčev, Jože Breznik - Kajžarjev, Jože Barle - Čurn, Jože Polanc - Breznik, Jože Pogačar - Štefanuc, Jože Igljč - Boštjan, Jože Serša - Seršev, Jože (Pepe) Kralj - Primož, Jože Šter (Štirn)-Kovač, Jože Cerar - Fajdigov, Jože Capuder - Janezov, Jože Jeretina - Tojna, Jože Tekavc - Smerajc. Pri nekaterih hišah sta bila kar po dva Jožeta - oče in sin. Pogosto že od nekdaj uporabljajo ime Marija - Marina, Micka, Mara, Maja.

DOMAČA HIŠNA IMENA V RAFOLČAH

Domača hišna imena Čurn, Serša, Fajdiga, Smerajc, Korošec, Aleš, Breznik, Anžic, Mihec, Dolenc, Kope, Ukel, Cimperman, Štingelc so že zelo stara. Nekatera domača hišna imena pa so novejšega izvora. Naj jih naštejemo:

KAJŽAR: hišno ime je nastalo po kajži - koči, ki jo je okoli leta 1725 postavil pod Smerajcem Jernej Zalokar.

MARTINČEK: hišno ime je nastalo okoli leta 1823 po pok. gospodarju Martinu Brezniku - Breznikovem iz Rafolč.

MARKA: hišno ime je nastalo po Marku Grčarju - Fajdigovem, ki je okoli leta 1865 postavil manjšo domačijo na domačem zemljišču.

JANEZ: hišno ime je nastalo po gospodarju Janezu Capudru, ki je okoli leta 1880 prevzel del Fajdigove domačije.

TOMAŽ: hišno ime je nastalo po Tomažu Igliču - Aleševem, ki je okoli leta 1880 prevzel okrnjeno staro Tojnovno domačijo.

Rafolče leta 2007

MIHEC NA GRIČU: hišno ime je nastalo po Francu Kralju - Mihčevem, ki je okoli leta 1885 postavil na domačem zemljišču manjšo domačijo nad mostom čez Vrševnik.

PRIMOŽ: hišno ime je nastalo po Primožu Kralju - Mihčevem, ki je okoli leta 1893 postavil na domačem zemljišču nad Stegnarjem majhno domačijo, ki so jo dediči po 2. svetovni vojni podrli.

BOŠTJAN: hišno ime je nastalo po Boštjanu Kralju - Štingelčevim, ki je okoli leta 1900 prevzel okrnjeno staro Balantičevo (Bavančevo) domačijo.

BARAKAR: hišno ime je nastalo po baraki, v kateri je družina Boštele živela, dokler niso postavili zidane hiše.

KOVAČ: hišno ime je nastalo po kovaču Jožetu Šteru, ki je okoli leta 1910 prevzel domačijo od Mihca na griču.

Domačih hišnih imen, ki so stara več stoletij, ne bi smeli spreminjati, že zato ne, ker se v zadnjem obdobju hišni priimki bolj pogosto menjajo.

Rafolška cerkev z okolico leta 2007

GOSPODARJI IN POSEST V RAFOLČAH 1826,1880,1940

Hiš.št stara	Hišno ime	1826 <i>ha/ar</i>	1826 gospodar	1880 gospodar	1940 gospodar
1	Zg. Kope				
	Zibelnik	0/04	Petrič Lenart	Petrič Janez	Zibelnik Frančiška
2	Štingelc	4/04	Kralj Anton	Polanc Anton	Polanc Franc
3	Breznik	6/41	Breznik Tornaž	Breznik Luka	Polanc Jože
4	Suštar	3/53	StražarJakob	PodstudenšekJ.	Mav Andrej
5	Ukel	6/01	Capuder Matevž	Breznik Mihael	Breznik Peregrin
6	Korošec	6/94	Petek Matevž	Petek Andrej	Petek Janez
7	Kope	6/86	Petrič Lenart	Petrič Janez	Petrič Jože
8	Bavanč,				
	Boštjan	7/37	Balantič Pavel	Vavpotič Jurij	Iglič Jože
9	Mihec	7/75	Kralj Tomaž	Kralj Franc	Breznik Jože
10	Anžic	7/06	Bitenc Luka	Bitenc Tomaž	Bitenc Jakob
11	Serša	5/84	Serša Valentin	Serša Valentin	Serša Viktor
12	Rape	5/11	Rape Jože, Mar.	Rape Lovrenc	Serša Viktor
13	Dolenc	6/87	Breznik Jurij	Breznik Matija	Breznik Janez
14	Čurn	4/34	Koren Jožef	Barle Janez	Barle Jože
15	Cimperman	6/01	Mav Andrej	Mav Jože, J.	Mav Andrej
16	Mežnar	1/48	Kvas Gregor J.	Kvas Franc	Kvas Tomaž
17	Bavančeva				
	koča	0/04	Balantič Pavel		
18	Smerajc	10/17	Aleš Anton, Neža	Lončar Anton	Tekavc Franc
19	Matišar,				
	Repenček	2/26	Kralj Jurij	Iglič Matevž	Breznik Valentin
20	Kajžar	0/01	Avbelj Anton M.	Breznik Jurij	Jeretina Jože
21/17	Fajdiga	11/79	GrčarGrega (21)	GrčarJanez (17)	CerarJanez(17)
21	Janez	-	-	CapuderJanez (21)	CapuderJanez (21)
22	Aleš	7/56	Iglič Valentin	Iglič Janez	Iglič Anton
23	Tojna, Tomaž	5/20	Aleš Blaž	Iglič Tomaž	Iglič Janez
24	Štefula,				
	Tojna	10/20	Štefula Martin	Jeretina Jože	Jeretina Jože
25	Oparnik	0/76	Breznik Martin	Breznik Janez	Breznik Jožefa
26	Martinček	0/15	Breznik Martin	Breznik Tomaž	Rihtar Antonija
27	Stegnar	0/05	Bitenc Janez	Bitenc Andrej	Bitenc Franc
28	Šproh	0/05	Rems Jože	Rems Franc	Rems Ana, Kvas Tomaž
29	Matija				
	Štefanuc	-	-	Aleš Matija J.	Pogačar Jože
30	Marka	-	-	Grčar Marko	Tekavc Jakob
31	Zg. Mihec,				
	Kovač	-	-	Kralj Franc (85)	Šter Jože
32	Pencelj	-	-	Pencelj Karel (90)	Rihtar Antonija
33	Primož	-	-	Kralj Primož (93)	Kralj Jože
34	Barakar	-	-	Boštele Nikolaj	Boštele Antonija
	Vaška skupnost	11/22			
	Cerkev	0,05			

Največjo posest so imeli pri Fajdigu, zatem pa pri Štefulu – Tojnu in Smerajcu.

Opomba: V katastru iz leta 1826 so mere zemljišč v johih in klaftrah /sežnjih/, zato jih je bilo treba preračunati v hektare in are.

GOSPODARJI IN POSEST V VRHOVLJAH IN DUPELJNAH S STRAŽO 1826,1880

Hiš. št. (stara)	Hišno ime 1867	Posest 1867	Gospodar 1826	Gospodar 1880
1+2	Bolhar	1/2	Capuder Tomaž	Kralj Urh
3	Bolfič	majhna	Jasenc Jožef	Pirc Jernej
4	Majdič	1/4	CapuderJanez	Grčar Franc
5	Gostič	1/2	Jakša Pavel	Jakša Anton
6	Vida	1/2	Jeretina Jože	Jeretina Matevž
7	Udamic	1/2	RihtarMihael	Rihtar Martin
8	Grile	1/2	Mav Martin	Iglič Anton
9	Golež	1/2	Stojc Jernej	Jeretina Franc
10	Rihtar	1/2	Lintav Jurij	Lintav Jožef
11	Matjaž	majhna	Jamšek Margareta	Jakša Gašper
12	Štefija	majhna	Ocepek Mihael	Ocepek Franc
13	Andrejc	majhna	-	Mihevc Šimon
14	Levičar	1/4	-	BorštnarJanez
<hr/>				
1	Močilnik	majhna	Lavrič Matija	Podbevšek Peregrin
2	Sp.Bergant	1 /2	Grčar Mihael	Grčar Blaž
3	Zg.Bergant	I /2	Bernat Janez M.	Bernot Blaž
4	Rebernik	majhna	Pikel Marija	Dolinšek Jože
5	Bitenc	3/4	Podbevšek Luka	Grčar Franc
6	Kofinar	majhna	Hribar Matevž	Hribar Mihael
7	Grčar	1/4	GrčarLuka,Miha	SerkoSante
8	Stojc	1/2	Capuder Jurij	Capuder Primož
9	Savinšek	I /2	Dolinšek Luka	Dolinšek Jernej
10	Mihevc	majhna	Bernot Jernej	Vrenjak Franc
11	Sp.Verhač	1/6	Korošec Jakob	Mlakar Gregor
12	Verhač	1/6	Homar Urban	Homar Andrej
13	Jazbec	1/3	Jazbec Simon	Jazbec Janez
14+15	Teškot	1/2	Capuder Jernej	Capuder Jernej
16	Skorjevec	1/3	Jeretina Jurij	Jeretina Jernej
17	Pliberk	1/2	Marinček Mihael	Barle Janez
18	Stražar	majhna	Stražar Urban	Stražar Martin
19	Skorjuč. koča	majhna	-	Jeretina Marija

KMETJE, POLKMETJE IN KOČARJI V RAFOLČAH

V Rafolčah je bilo pred nekaj stoletji znatno manj obdelovalne zemlje, zato pa tudi manj kmetij. V desnem predelu Rafolč so bile štiri približno enake kmetije: Tojna, Smerajc, Tomaž-Aleš in Fajdiga, v levem predelu Rafolč pa je bilo šest približno enako velikih kmetij: Serša-Rape, Anžic-Mihec, Boštjan-Kope, Ukel-Korošec, Dolenc-Cimperman-Čurn in Breznik-Štingelc. K tem kmetijam moramo prišteti tudi vaško skupnost.

Leta 1771, ko so hiše oštevilčili, je bilo v Rafolčah 24 hišnih številok. Številko 1 so imeli pri Zg. Kopetu, številko 24 pa pri Tojnu. Leva stran Rafolč je imela hišne številke od 1 do 17, desna stran pa od 18 do 24. Številka 17 je bila v 19. stoletju prenešena od Bavančeve bajte nad Zg. Kopetom, ki so jo podrli, na novo Zg. Fajdigovo hišo. Kmetij je bilo 19, polkmetija Repenček z 2,26 ha zemlje, Mežnarija z 1,5 ha zemlje in kočarji Kajžar, Zg. Kope in Bavančeva bajta nad Zg. Kopetom.

Leta 1826 je bilo v Rafolčah že 27 hišnih številok, to je tri več kot leta 1771. Nove hišne številke so dobili kočarji Oparnik št. 25, Martinček št. 26 in Stegnar št. 27.

Leta 1880 je bilo v Rafolčah 30 hišnih številok, to je tri več kot leta 1826. Nove hišne številke so dobili kočarji Šproh števil. 28, Matija števil. 29 ter polkmet Marka št. 30. Fajdiga pa je dobil št. 17 in sicer od bivše Bavančeve bajte nad Zg. Kopetom, ker je stara Fajdigova hiša prišla v last Janeza.

Leta 1940 je bilo v Rafolčah 34 hišnih številok, to je štiri več kot leta 1880. Nove hišne številke so dobili: Mihec na griču oz. pozneje Kovač št. 31 in kočarji Pencelj pri mostu čez Vrševnik št. 32, Primož nad Stegnarjem št. 33 in Barakar št. 34. V tem obdobju so se izpraznile Rapetova in Pencljeva hiša, pozneje pa tudi Šuštarjeva nasproti Cimpermana.

Nekateri kočarji so pozneje z nakupom zemljišč postali polkmetje, tako da so kočarji ostali le Matija (pozneje Štefanuc), Šproh, Primož in Barakar.

Leta 1826 je bila v Rafolčah zidana samo Štefulova, pozneje Tojnova, sedaj Pogorelčeva hiša. Po konstrukciji sodeč je morda celo iz baročne dobe, kajti kamniti zidovi so debeli skoraj 75 cm, znotraj pri oknih so dvojne police in podobno. Druge hiše in gospodarska poslopja so bile lesene in krite z domačo slamo. Leta 1867, dve leti po velikem požaru, je bila v Rafolčah že skoraj polovica hiš zidanih ali napol zidanih, manj pa je bilo zidanih gospodarskih poslopij.

Po 1. svetovni vojni je bilo v Rafolčah lesenih hiš le še dobra tretjina. Lesene hiše so bile: Kovačeva, Stegnarjeva, Primoževa nad Stegnarjem, Repenčkova, Smerajčeva, Janezova, Fajdigova, Mihčeva, Anžiceva, Serševa, Rapetova zraven Serša, Štefanučeva in Šprohova.

Leta 2007 je lesena samo še Stegnarjeva hiša.

Po 2. svetovni vojni je bilo precej rafolških hiš na novo sezidanih. Leta 1992 je v Rafolčah samo še trinajst starih kmečkih hiš, ki so bile zgrajene v 19. stoletju, vse druge so na novo sezidane, dve pa sta nadzidani: Pogorelčeva in Janezova. V desnem predelu Rafolč so iz preteklega stoletja samo še Stegnarjeva del Tojnove in Markova hiša. V levem predelu pa so Martinčkova, Boštjanova, Kopetova, Dolenčeva, Črnova, Cimpermanova, Ukelnova, Breznikova in Zg. Kopetova (Zibelnikova) ter Mežnarija, ki jo leta 2007 ni več.

Rafolče pa niso več povsem kmečka vas, saj so v zadnjem obdobju nekmetje zgradili v Rafolčah kar 23 hiš, tako da se je število hiš v Rafolčah povzpelo na 51, vključno z oznako A pa 55. Gradnja lesenih hiš in gospodarskih poslopij je bila v preteklih stoletjih mnogo cenejša od zidanih. Za gradnjo so uporabljali za temelje kamenje, za stene in ostrešje les, za kritino pa domačo slamo. Lesene hiše z majhnimi okni so bile bolj tople in za bivanje bolj zdrave kot pozneje zidane, brez izolacije temeljov.

Del novega naselja (posneto 1992).

Slaba lastnost lesenih hiš in gospodarskih poslopij je bila večja vnetljivost. Pogosti požari so včasih zajeli več hiš ali pol vasi. Nekoliko bolj varne so bile lesene hiše na samem.

ŽIVLJENJSKE RAZMERE V PRETEKLOSTI V RAFOLČAH

Življenjske razmere v Rafolčah so bile v preteklih stoletjih prej težke kot lahke. Ljudje so se preživljali skoraj izključno s tem, kar jim je dajala zemlja. Skoraj vsa dela so opravljali ročno. Vodovoda in elektrike ni bilo. Iz kraja v kraj so potovali z vozovi s konjsko vprego ali jezdili konje, najpogosteje pa so pešočili. Pisati in brati niso znali tja do leta 1837, ko so dovolili šolo na Brdu.

Kljub težavnim razmeram pa je bilo življenje v Rafolčah v preteklih stoletjih bolj živahno kot danes. Bilo je znatno več otrok in odraslih fantov in deklet. Mnogo so prepevali in plesali, za kar so poskrbeli zlasti vaški godci, v zadnjem obdobju Anžičev Jaka, ki je svoje veščine v igranju na harmoniko pridobil pri Mihi Zajcu iz Čepelj. Tudi praznike so praznovali bolj svečano. Zanimive so bile poroke in prevoz "bale" z vozom "parizarjem", v katerega sta bila vprežena dva krepka konja z okrašeno opremo. Takšen velik in lepo zeleno pobarvan voz in kočijo so imeli pri Tojnu. Svatbe so pogosto trajale vso noč. Posebnost so bili v tistih časih pretepi med fanti, zlasti iz sosednjih vasi, ki so se včasih končali tragično.

V družinah so imeli v preteklosti mnogo otrok, celo šest do deset, pa tudi več. Pri Mihcu se je rodilo v drugi polovici preteklega stoletja kar petnajst. Nekaj otrok je pomrlo ob rojstvu, nekaj pa pozneje, predvsem zavoljo raznih nalezljivih bolezni, ki jih takrat še niso znali zdraviti. Zdravnikov, zdravil, bolnišnic in zdravstvenih domov v tistih starih časih ni bilo, pa tudi higienske razmere so bile bolj slabe. Umrljivost je bila znatno večja kot danes, zato tudi krajša življenjska doba.

Pri Martinčku se je naprimer v 19. stoletju v dveh zaporednih družinah rodilo 18 otrok, umrlo jih je dvanajst, od tega vseh devet sinov. Pri Repenčku se je v začetku 19. stoletja zakoncema Juriju Kralju in Neži Smrajc rodilo dvanajst otrok, devet jih je umrlo v mladosti, od tega kar sedem v letu 1817. Pri Mihcu se je zakoncema Andreju Kralju in Luciji Igljuč rodilo petnajst otrok, od tega jih je umrlo v otroški dobi devet. Izjemen primer je bil pri Alešu, ko se je zakoncema Valentinu Igljuču in Katarini Kompaljšek rodilo štirinajst otrok (dvanajst hčera) in je v otroški dobi umrla samo ena deklica. Kljub znatno krajši življenjski dobi pa so nekateri izjemno zdravi posamezniki dočakali v Rafolčah in okoliških vaseh visoko starost.

Pustni veseljaki: Godec Jakob Bitenc - Anžicev iz Rafolč, na levi je Franc Lončar - Kolačkov iz Št. Vida, na desni pa Miha Zajc iz Čepelj.

V družinah z veliko otroki često ni bilo kruha za vse, zato so morali mladi sinovi in hčere zapuščati svoje domove in si drugod iskati delo za preživljanje. Zaposlitev so našli pri bližnjih graščakih, pri večjih kmetih, pri gostilničarjih, trgovcih in na cerkvenih posestvih, nekaj pa se jih je vključilo v rokodelske poklice. Nekateri so se pozneje kot pridni delavci in delavke poročili na kmetije, nekateri so si s prisluženim denarjem postavili lastne družinske hišice, zopet drugi pa so vse življenje služili in si prihranili denar za preživljanje na starost. Za tiste, ki niso nič ali premalo prihranili za starost, je morala največkrat poskrbeti občina, v kateri so bili rojeni. Če občina ni imela denarja za plačilo v domu ostarelih (hiralnici), so jih morali preživljati kmetje v občini. V predvojni Jugoslaviji so v rafolški občini preživljali ostarela moža Franca Jazbeca in Blaža Hribarja iz Dupelj, ki sta hodila od hiše do hiše in pri vsaki preživela po nekaj dni. Včasih sta tudi kaj postorila. Slepa Šprohova Ana pa se je v glavnem preživljala z miloščino. Nekateri sinovi in hčere pa so ostali vse življenje doma in pomagali pri delu staršem oziroma pozneje bratom in sestram.

Družinam, ki so imele večje število otrok je primanjkovalo denarja za nakup oblačil in obutve za otroke. Poleti niso potrebovali mnogo oblačil, obutve pa sploh ne, ker so otroci hodili bosi od zgodnje pomladi do pozne jeseni. Za zimo pa jim je bilo potrebno zagotoviti nujna oblačila in obutev. Če to ni bilo mogoče za vsakega otroka, sta po dva otroka istega spola in z manjšo razliko v letih, nosila izmenično ista oblačila in čevlje. Druga možnost pa je bila, da so mlajši otroci nosili oblačila in obutev za starejšimi.

Obutev so izdelovali čevljarji sicer doma, pri večjih družinah pa tudi na njihovih domovih. Usnje je preskrbel gospodar družine, kopita, dreto za šivanje, šilo, lesene žebličke za pritrditev podplatov in čevljarsko kladivo pa je prinesel čevljar. Čevljarju so nudili hrano in skromno plačilo za delo od jutra do večera.

Otroci in mladina so bili pozimi pomanjkljivo oblečeni, saj niso imeli zimskih suknjičev, zato so bili pogosto prehlajeni, prehladu pa so sledile tudi druge bolezni.

Polja so bila, vse do nekaj let po vojni, skrbno obdelana. Pridelovali so vsa žita, tj. pšenico, ječmen, rž, koruzo, ajdo in proso (kašo) ter krompir. Za številne prašiče pa repo, peso, kolerabo, drobni krompir. Kupovali so samo petrolej za svetilko, milo, sol, sladkor in vžigalice.

Običajna kmečka hiša je imela štiri stanovanjske prostore, vežo in morda še kuhinjo.

Ti prostori so bili:

HIŠA – glavna soba za bivanje, v kateri je bila krušna peč.

KAMRA – manjša soba za spanje.

ŠTIBELC – manjša soba za spanje.

CIMER – podstrešna soba za spanje in druge namene.

Oče in mati sta ponavadi spala v štibelcu, otroci v kamri, pa tudi v cimru in v hiši na peči zlasti pozimi. Poleti so fantje spali na kozolcu ali na gospodarskem poslopju, kar ni bilo napak, ker so počivali na zraku. Če je bila družina številna sta po dva otroka spala v isti postelji.

Kuhinje so imele le redke hiše, pa še te nekatere črne od dima, ker niso imele dimnika. V črnih kuhinjah in v dimnikih so sušili kose svinjskega mesa in klobase.

Veža je imela po navadi dvojni izhod in v njej kurišče za krušno peč. V peči so kuhali hrano in pekli kruh enkrat na teden. Jedli so v hiši ob veliki mizi s klopmi.

Stranišče je bilo leseno in je stalo ob gospodarskem poslopju, zato so ponoči, zlasti pozimi, uporabljali nočno posodo – kahlo, ki so jo imeli pod posteljo.

Številčno stanje v družinah že nekaj let upada, zavoljo občutnega padca rojstev, hkrati pa, delno tudi zavoljo tega, narašča standard družin.

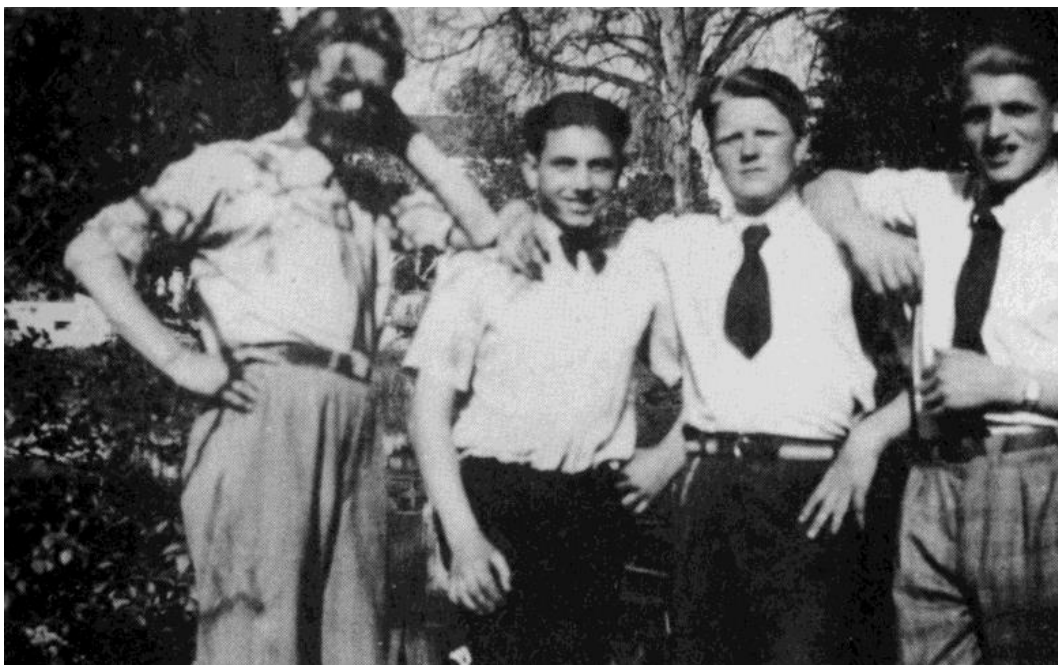
Težavne življenjske in gospodarske razmere so se začele nekoliko izboljševati po ukinjanju tlačanstva (zakon o zemljiški odvezi iz leta 1848), še bolj pa z razvojem obrti, trgovine, rudarstva in industrije. Dekleta so se pozneje zaposlovala tudi v mestih pri premožnejših družinah. Fantje pa so odhajali za zaslužkom tudi v avstrijske dežele, pozneje pa zlasti v Ameriko. Celo nekateri gospodarji so začasno odhajali za zaslužkom v tujino.

Življenjske razmere med obema svetovnjima vojnama 1918-1941 so bile že nekoliko boljše kot v 19. stoletju. Denar za preživljanje in plačilo davkov so rafolški kmetje pridobivali s prodajo živine, mleka in kmetijskih pridelkov. Težje je bilo za polkmete in kočarje. Za to obdobje je značilno, da se je kar precej rafolških fantov in tudi nekaj deklet izučilo za razne klasične poklice, kot so: zidar, tesar, mizar, krojač, čevljar, šivilja, mesar, klepar, soboslikar, ključavničar in trgovka. Večinoma so odhajali od doma.

Ročno podrt in razžagan hrast pri Hudmanu v Dolenjah. Slika je iz okoli leta 1930.

Med drugo svetovno vojno 1941-1945 je življenje v Rafolčah potekalo napeto in v strahu za preživetje. To so občutile zlasti družine, katerih sinovi so bili vpoklicani v nemško vojsko ali so odšli v partizane, od koder se nekateri niso vrnil. Hudo je bilo za družine, katerih svojci so bili doma ustreljeni, in za tiste, ki so ob koncu vojne iz političnih razlogov odšli v tujino.

Rafolški fantje pred drugo svetovno vojno, z leve proti desni: Jože Igljč-Boštjanov, Jakob Bitenc - Anžicev, Franc Petek - Korošcev in Franc Tekavc - Smerajčev.

Življenjske razmere v Rafolčah po drugi svetovni vojni, to je po letu 1945, so bile kar nekaj let podobne predvojnim. Iztržek od kmetijstva in zaslužek pri drugih zaposlitvah je komaj zadoščal za skromno preživetje. Počasi so se razmere začele izboljševati. Vprežno živino so postopoma zamenjali traktorji s priključki za razna dela, ki so jih prej opravljali ročno. Koso je zamenjala motorna kosilnica, ročno pranje perila je zamenjal pralni stroj, redkim radio aparatom so se pridružili televizorji in podobno. Prevozno sredstvo dvokolo je zlasti v zadnjem obdobju zamenjal avtomobil. Tudi telefon imajo v hišah. Prvi radio in prvo dvokolo so imeli pri Kajžarju in sicer kmalu po prvi svetovni vojni. Prvi se je pred drugo svetovno vojno vozil z avtomobilom Franc Breznik - Mihčev, uspešen poslovnež v Zagrebu in Ljubljani.

Rafolče so v zadnjih letih spremenile tudi svojo podobo. Obnovljene so nekatere hiše, veliko je tudi novih, ki so jih postavili kmetje in drugi domačini, zaposleni v bližnji okolici, Prijetno učinkuje urejena vijugasta asfaltirana cesta, ki pelje iz Št. Vida v Rafolče.

Ob mlačvi pri Pevcu. Slika je verjetno iz okoli leta 1930.

RAFOLČANI, KI SO DOČAKALI VISOKO STAROST

Fajdiga Blaž	Fajdigov	1586 - 1680 (94)
Balantič Jožef	Dolenc	1604 - 1694 (90)
Tonija Elizabeta	Tomaževa	1624- 1719 (95)
Balantič Mihael	Kopetov	1625-1716 (91)
Aleš Elizabeta	Tomaževa	1624- 1719 (95)
Capuder Luka	Ukel	1659 - 1749 (90)
Aleš Valentin	Tomaž	1714- 1809 (95)
Balantič Jakob	Boštjan	1718- 1808 (90)
Urbas Jurij	Mihec	1720- 1812 (92)
Rems Anton	Sršev hlapec	1738 - 1832 (94)
Rape Helena	Rapetova mati	1738 - 1828 (90)
Iglič Lovrenc	Aleš	1858- 1949 (91)
Polanc Jože	Štingelc	1874 - 1962 (88)
Breznik Frančiška	Dolenčeva mati	1882- 1970 (88)
Tekavc Frančiška	Markova mati	1898 - 1987 (89)
Jeretina Marija	Tojnova mati	1890- 1988 (98)
Bitenc Katarina	Anžičeva v Lj.	1899 - 1991 (92)
Iglič Rozalija	Aleševa mati	1906 - (še živi)

Rozalija Iglič – Aleševa mama iz Rafolč ob 100 letnici rojstva leta 2006 s svojimi najbližjimi. Druga z leve je hčerka Marinka, sledijo ji Francka, Tone, mama Rozala, Ivan in na tleh Ivanka, ki že nekaj let skrbi za ostarelo mamo. Manjka pok. najstarejša hči Zalka. Slavljenska ima 19 vnukov in mnogo pravnukov. Je prva v Rafolčah, ki je v zadnjih 400 letih dosegla in že preseгла 100 let življenja.

Slavljenka Rozalija Iglič – Aleševa mama iz Rafolč z zvonom, ki ga je dobila od potrkovalcev na zvonove. Pri tem naj omenimo, da je bila slavljenka v dekliški dobi vešča potrkavanja v svoji rojstni vasi Gradišču. Posneto leta 2006 ob njeni stoletnici rojstva.

Slavljenka Rozalija Iglič – Aleševa mama iz Rafolč, obkrožena s številnimi sorodniki in nekaj vaščani. Posneto leta 2006 ob njeni stoletnici življenja.

Stoletnico rojstva slavljenke so na njenem domu proslavili nadvse svečano. V bližini doma so vaščani postavili v njeno čast mlaj. Na dvorišču so na njen rojstni dan 2. septembra 2006 pogostili številne njene sorodnike in vaščane, ki so ji čestitali in zaželeli še mnogo let srečnega življenja. Prisotni so bili tudi župan občine Lukovica Matej Kotnik, predsednik Krajevne skupnosti Marjan Kveder, zastopnik glasila Ognjišče in občinski svetnik Janez Bernot ter predstavnik potrkovalcev na zvonove, ki so spregovorili nekaj besed o slavljenki. Slavje sta spremljali tudi novinarki glasila Ognjišče in Rokovnjač.

MUZEJ STAREGA KMEČKEGA ORODJA

Ivan Iglič, gospodar na Aleševi kmetiji v Rafolčah ima v lično urejenem prostoru mali etnološki muzej. V tem prostoru ima razstavljen orodja in predmete, ki jih je zbiral 40 let.

Na ogled ima stare komate za vprežno živino, plug za oranje zemlje, brano za rahljanje zemlje po oranju, srp za ročno žetev žit, koso za košnjo trave, cepec za mlatenje žita, rehto – veliko leseno sito za odstranjevanje zrn plevela od zrna žita, znani koš za prenos sena in pridelkov na hrbtu, večjo brento za prenašanje sena na hrbtu, orodje za domačo obdelavo lesa in drugo.

Razstavljeno ima tudi lončeno gospodinjsko posodo, ki je bila nekdanj v splošni rabi, pa burklje za polaganje loncev za kuhanje hrane v krušno peč in lopar za polaganje hlebcev v vročo krušno peč. Zanimiva je tudi svetilka petrolejka s steklenim cilindrom, ki so jo množično uporabljali, ko še ni bilo elektrike.

Ročna žetev s srpom je bila za žanjice fizično naporna, zaradi sklonjene drže med žetvijo v polletni vročini. Snope žita so po žetvi naložili v "štante" kozolca, ko pa se je žito malo posušilo je sledila mlačva – mlatitev. To je bilo težko moško opravilo, ki je navadno trajalo več dni v prahu in vročini.

Tudi košnja travnikov ni bila lahka. To delo so opravljali predvsem moški v jutranjih urah, ko je še bila rosna trava, pa še vroče ni bilo.

Med obema svetovnjima vojnama so že uporabljali polavtomatske naprave za razrez slame, mlačno – mlatenje žit in čiščenje žit.

Znana je SLAMOREZNICA z zobčevjem na ročni pogon, ki so jo imeli na vsaki kmetiji. Uporabljali so jo za razrez žitne slame, ki so jo potem mešali s senom, da so povečali količino krme za govedo.

Redke večje kmetije so imele precej obsežno napravo GEPELJ – mlatilnico za žito, ki ga je krožno poganjala vprežna živina, ponavadi konji.

Nekatere večje kmetije so imele za odstranjevanje zrn plevela od žita premično veliko napravo PAJKELJ na ročni pogon, ki so ga posojali drugim kmetom. Prenašale so ga štiri osebe, ponavadi moški.

Zelo dobro pozna uporabo vseh teh orodij in naprav Ivanova mati Rozalija, saj živi že sto let.

Mali etnološki muzej pri Alešu v Rafolčah. Na sliki je lastnik muzeja Ivan Iglič in njegova mati Rozalija, ki je v letu 2006 dopolnila 100 let.

Žganjekuha pri Boštjani – Naratu v Rafolčah. Na sliki: žganjekuhar Jože Narat, žena Danica, njena mama Ana in Naratov sin Rajko. Posneto okoli leta 1970.

ZIDARJI PRED 2. SVETOVNO VOJNO V RAFOLČAH

V Rafolčah se je v začetku 20 stoletja pričel razvijati zidarski poklic, ki je v poznejših letih dajal zaslužek številnim Rafolčanom. Za razvoj zidarstva v Rafolčah se imamo zahvaliti zidarju Francu Tekavcu, ki se je leta 1889 priženil v Rafolče iz Zagorice pri Moravčah, kjer je bil rojen znameniti matematik Jurij Vega. Franc Tekavc se je v Rafolčah oženil s Frančiško Grčar - Fajdigovo, ki sta gospodarila pri Marku. Vsi trije njuni sinovi Franc, Jakob in Janez in morda tudi četrti Lovrenc, ki je padel v prvi svetovni vojni, so bili zidarji. Najstarejši sin Franc se je leta 1921 priženil k Smerajcu in postal zidarski mojster, pri katerem so našli zaposlitev številni rafolčani. Zidarsko obrt je nadaljeval njegov najmlajši sin Jože, sedaj jo vodi njegov vnuk Boštjan. Zidarski poklic je bil pred drugo svetovno vojno v glavnem sezonski. Za ta poklic se je odločilo kar nekaj rafolčanov, naj jih naštejemo:

- Tekavc Franc (1854 -1933) - Marka, v Rafolče je prišel iz Zagorice.
- Tekavc Franc, Sin (1889-1967) - Markov, zidarski mojster in gospodar pri Smerajcu.
- Tekavc Jakob, sin (1895-1946) - Markov gospodar doma.
- Tekavec Janez, sin (1899-1957) - Markov, oženjen na Gorjuši.
- Iglíč Jože (1896-1964) - Alešev, pozneje gospodar pri Boštjanu.
- Iglíč Jakob (1901-1982) - Alešev, pozneje je opravljal drug poklic v Ljubljani.
- Breznik Gregor (1901-1975) - Repenčkov, pozneje je bil zaposlen v banki v Ljubljani.
- Iglíč Anton (1906-1970) - Aleš, gospodar doma.
- Serša Valentin (1906-1984) - Seršev, pozneje je bil zaposlen v banki v Ljubljani.
- Breznik Janez (1906-1981) - Dolenc, zidarski delovodja in gospodar doma.
- Breznik Jože (1907-1983) - Mihec, gospodar doma.
- Šter (Štirn) Jože (1911-1999) - Kovač, po poklicu kovač.
- Cerar Jože (1910-1950) - Fajdigov, pozneje je živel v Dupeljnah.
- Breznik Jože (1912-1973) - Dolenčev, pozneje je živel na Črnučah.
- Bitenc Alojz (1912-1977) - Anžicev, pozneje je bil orožnik, miličnik in nazadnje zidarski delovodja v Rogaški Slatini.
- Zibelnik Ivan (1913-1980) - Zibelnik, zidarski delovodja in mojster.
- Breznik Jože (1913-1944) - Oparnik, padel v partizanih.

In še bi jih lahko nekaj našтели.

Fantje iz Rafolške občine po vojaškem naboru leta 1927 z županom Janezom Breznikom - Kajžarjem, ki drži v naročju Martinčkovo Mimi. Godec je Valentin Serša - Seršev, v prvi vrsti z leve je Anton Iglíč - Alešev, tretji pa Janez Bitenc - Stegnarjev, v zadnji vrsti sta Janez Breznik - Dolenčev in Franc Cerar - Fajdigov.

DRUGI POKLICI PRED 2. SVETOVNO VOJNO V RAFOLČAH

Rafolški fantje in dekleta pa so se odločali tudi za razne druge poklice, naj jih naštejemo:

- Rape Andrej (1872-1940) - Rapetov, učitelj, šolski nadzornik, mladinski pisatelj, nazadnje je živel v Ljubljani.
- Breznik Janez (1871-1950) - Oparnikov, krojač v Celovcu in v Ljubljani.
- Šter Jože (1875-1. svetovna vojna) - Kovač in kovač po poklicu, gospodar doma.
- Boštele Janez (1878-1946) - Barakar, vrtnar po graščinah, sicer pa je živel doma s sestro Antonijo.
- Tekavc Ivana (1902-1986) - Markova, šivilja, poročena Štirn na Brdu.
- Cerar Franc (1904-1960) - Fajdigov, elektromojster, živel je z družino v Lukovici.
- Tekavc Ana (1904-1964) - Markova, šivilja, poročena Serša v Rafolčah.
- Breznik Albina (1905-1985) - Repenčkova, šivilja,

- poročena Prelovšek v Lukovici.
- Breznik Janez (1907-1982) - Repenčkov, mizar, predvojni policaj v Ljubljani in tudi po vojni nekaj let, nazadnje pa pismonoša.
 - Mav Andrej (1907-1991) - Cimperman, mizarski mojster in gospodar doma.
 - Petrič Peregrin (1908-1978) - Kopetov, čevljar, pozneje je živel Gradišču pri Mačku.
 - Breznik Lovrenc (1908-1992) - Dolenčev, kovač, živel je v Senovem, kjer je bil nazadnje delovodja v tamkajšnjem rudniku.
 - Breznik Anton (1909) - Repenčkov, čevljar, nazadnje je bil uslužbenec v Domu gradbene šole v Ljubljani.
 - Breznik Ivana (1910-1978) - Dolenčeva, usmiljenka, nazadnje glavna sestra na Kliniki v Beogradu.
 - Bitenc Franc (1910-1945) - Oparnikov, krojač, poročen v Domžalah, padel v partizanih.
 - Breznik Valentin (1911-1994) - Repenček, krojač in po vojni krojaški mojster.
 - Breznik Matija (1914-1977) - Dolenčev, kuhar, nazadnje vodja kuhinje v Rovinju.
 - Capuder Janez (1914-1989) - Janezov, tesar, nazadnje priznani mojster na Jesenicah.
 - Breznik Ana (1914) - Oparnikova, šivilja, poročena Jeklič v Ljubljani.
 - Petek Ivanka (1915) - Koroščeva, šivilja, poročena z Janezom Capudrom na Jesenicah.
 - Breznik Janez (1916-1985) - Kajžarjev, mesar, nazadnje je živel v Ljubljani, kamor so se odselili že pred 2. svetovno vojno.
 - Breznik Anton (1917) - Dolenčev, klepar, poročen v Depali vasi.
 - Jeretina Ivanka (1917) - Smerajčeva, računovodja s predvojno trgovsko akademijo, poročena Korošec v Domžalah.
 - Capuder Slavko (1918-1944) - Janezov, soboslikar v Ljubljani, padel je v nemški vojski.
 - Capuder Kazimir (Mirko) (1922-1985) - Janezov, tesar, po vojni oficir, nazadnje je živel v Zagrebu.
 - Breznik Valentin (1922-1943) - Dolenčev, mizar v Mengšu, padel v partizanih.

In še bi jih morda nekaj našteli.

Ne smemo pozabiti dveh bratov krovcev slamnatih streh Franca Breznika (1873-1932) - Mihca in Gregorja Breznika (1875-1950) - Repenčka in tudi Franca Bitenca (1856-1941) - Anžicevega, ki je iz slamnatih kit izdeloval slamnike in jih prodajal po sejnih, cepil sadno drevje, bil čebelar ter vezal lončene lonce z žico, da so bili trpežnejši.

Prav tako se moramo spominjati Valentina Serša (1859-1945) in sina Viktorja (1905- 1981), dveh znanih domačih mesarjev, ki sta poklala nič koliko prašičev in tudi nekaj govedi. Tradicijo deda in očeta je poklicno nadaljeval sin Viktor (1937), ki je vodil Mesarijo v Domžalah.

Omenimo naj še Janeza Cerarja (1875-1953) - Fajdiga, ki je kljub invalidnosti izdeloval škafe, sode in podobne stvari. Celo smuči sta skupaj s sinom Janezom (1908-1978) izdelovala nekaj časa, zato smo nekateri Rafolčani smučali že pred drugo svetovno vojno. Sin Franc (1904- 1960), ki je pozneje živel v Lukovici, pa je bil navdušen amaterski fotograf.

In končno naj omenimo Stegnarjeve: Franca (1893-1970), Jožeta (1904-1928) in Janeza (1906-1964), ki so se nekaj let, v času med obema svetovnima vojnama, ukvarjali s prevozom lesa s konjsko vprego, v glavnem so prevažali les za trgovca z lesom Janeza Breznika - Kajžarja.

V Rafolčah smo imeli pred 2. svetovno vojno:

- gostilno in trgovino pri Martinčku, ki so ju vodili Janez Stražar (1858-1938) in njegova hči Antonija (1893-1972) z možem Tomažem Rihtarjem (1896-1938) - Udamičevim iz Vrhovelj. Gostilno so imeli že nekaj desetletij pred 1. svetovno vojno.
- lesnega trgovca Janeza Breznika (1881-1959) - Kajžarja, ki ga je prizadela svetovna gospodarska kriza in je leta 1932 zapustil Rafolče ter se z družino preselil v Ljubljano, kjer so imeli gostilno v Mostah.
- zidarskega mojstra Franca Tekavca (1889-1967) - Smerajca, ki ga je nasledil najmlajši sin Jože (1935) in
- mizarskega mojstra Andreja Mava (1907-1991) - Cimpermana, ki je pozneje gospodaril na domači kmetiji.

POKLICI PO 2. SVETOVNI VOJNI V RAFOLČAH

Značilno za povojno obdobje je, da so se predvojnimi klasičnimi poklicem zidar, mizar, kovač, krojač, čevljar, šivilja itn. pridružili številni drugi poklici, naj jih naštejemo: avtoklepar, avtomehanik, avtoličar, elektroinštalater, vodovodni inštalater, pečar, mlinar, šofer, galanterist-galanteristka, papirničar, grafik, gradbeni tehnik, elektrotehnik, strojni tehnik, tekstilni tehnik, kemijski tehnik, lesni tehnik, sanitarni tehnik, ekonomski tehnik in tehnica, veterinarska, zobna, upravna in administrativna

tehničarica, socialna delavka, babica, učiteljica, diplomiran ekonomist (Tomaž Andrejka), diplomirani strojni inženir (Viktor Jemec mlajši), dramaturginja (Maja Breznik).

V Rafolčah smo imeli leta 1993:

- bife, ki ga je vodil Zvone Doberšek, po njegovi smrti pa hčerka Mihaela z možem Romanom Lenarčičem.
- trgovino, ki jo je vodila Antonija Korošec z možem Milanom Kosmatinom.
- zidarsko obrt je imel Jože Tekavec – Smerajc, ki jo je sedaj prepustil sinu.
- plastično obrt, ki jo je imela Terezija (Cveta) Breznik, poročena Bernot.
- krojaško obrt je imel od leta 1946 do leta 1981 Valentin Breznik - Repenček.
- zidarsko obrt pa je imel nekaj let tudi Ivan Zibelnik.

Sedaj leta 2007 imamo v Rafolčah:

Gradbeništvo, ki ga po očetu Jožetu Tekavcu nadaljuje sin Boštjan.

Mizarstvo Kveder Marko.

Čebelarstvo Cirer.

Avtoprevoznništvo Kosmatin Milan in

Avtoprevoznništvo Petek Božo.

KATASTRSKA OBČINA RAFOLČE

Prvi davčni kataster s katastrskimi občinami je bil izdelan do leta 1789. Imenovali so ga jožefinski kataster. Rafolče so takrat spadale v glavno katastrsko občino Lukovico. Naslednji natančnejši kataster je nastal okoli leta 1826. Imenovali so ga franciscejski kataster. Takrat je nastala katastrska občina Rafolče, ki je obsegala vasi Rafolče, Vrhovlje in Dupeljne s Stražo. S tem katastrom je bila opravljena izmera vseh zemljišč, označena s parcelnimi številkami in njihovimi lastniki. V katastrskem načrtu Rafolč so poleg parcel vrisana potoka Čedala in Vrševnik, ceste in kolovozi, hiše z gospodarskimi poslopji in cerkev Sv. Katarine, vsi z oznakami, kateri objekti so zidani in kateri leseni. Zidani sta bili takrat samo Štefulova (pozneje Tojnova) hiša in cerkev.

Kmetje rafolške katastrske občine so bile takrat podložni gospodstvu Brdo, Kolovec, Križ, Mekinje, Velesovo, Krumperk, kapitulju v Ljubljani in župniščema v Kamniku in Cerkljah.

Desetino so dajali kapitulju v Ljubljani, sirotišnici v Kamniku, župniščema v Kamniku in Dobu in v Mekinje ter na Kolovec. Najstarejši urbar (prepis) kamniškega sodnega okraja je ohranjen iz okoli leta 1400.

UPRAVNA OBČINA RAFOLČE

V obsegu katastrske občine Rafolče je v drugi polovici 19. stoletja nastala upravna občina Rafolče. Obsegala je iste vasi kot katastrska občina. Med prvimi župani je bil Blaž Grčar - Sp. Bergant iz Dupelj. Leta 1888, ko so ustanovili Gasilsko društvo Brdo, je bil župan občine Anton Jakša - Gostič iz Vrhovelj. Leta 1908, ko so začeli graditi vodovod v Rafolčah, je bil župan Lovrenc Breznik - Dolenc. Zatem sta bila župana Valentin Brodar - Grilc iz Vrhovelj in Matija Jeretina - Skorjevec iz Straže. Leta 1924 in potem več let je bil župan Janez Breznik - Kajžar iz Rafolč. Ob združitvi rafolške občine z lukoviško leta 1934 je bil rafolški župan Peregrin Breznik - Ukel iz Rafolč, ki je bil pred tem več let tajnik občine.

Po drugi svetovni vojni je bila leta 1967 ustanovljena Krajevna skupnost Rafolče za območje istih vasi, kot jih je obsegala predvojna občina. Predsedniki skupnosti so bili: Tone Jeretina iz Vrhovelj, Miro Hribar in Viktor Serša iz Rafolč, Marjan Boštinar iz Vrhovelj, Stane Homar iz Dupelj, Janez Bernot sedaj pa je Marjan Kveder iz Rafolč. Rafolče so spadale pod občino Domžale, sedaj leta 2007 pa spadajo pod občino Lukovica.

PADLI V 1. SVETOVNI VOJNI 1914 - 1918 IZ RAFOLČ

- Barle Egidij, rojen 1891 - Čurnov.
- Breznik Matevž, rojen 1877- Oparnik.
- Bitenc Anton, (1892 - 1917) - Stegnarjev.
- Iglič Anton, rojen 1893 - Tomažev.
- Petrič Ferdinand (1895 - 1916) - Kopetov.
- Tekavc Lovrenc (1893 - 1916) - Markov.
- Šter Jože, rojen 1875 - Kovač, pogrešan.
- Jeretina Franc (1882 - 1919) - Tojnov, sicer Smerajc, umrl v italijanskem ujetništvu.
- Mav Janez (1874 - 1915) - Cimperman, pokopan v Sarajevu.
- Breznik Janez (1874 - 1916) - Dolenčev, sicer Gostič iz Vrhovelj.

Iglič Jože (1871 - 1916) - Alešev iz Rafolč, sin zakoncev Janeza Igliča in Magdalene Hribar, je bil na vojaškem sodišču v Ljubljani leta 1916 obsojen na smrt in isto leto ustreljen prav tako v Ljubljani. Živel je poročen v Ljubljani. Kot vojak na dopustu se je ob obisku domačih ustavil v gostilni pri Jerinem Jaku (škarja) pri Prevojah.

Mrliška vežica na brdskem

V gostilni je bila pijana komisija za popis živeža, ki ga je povabila, da se ji pridruži v popivanju in petju Avstriji naklonjenih pesmi. To je odklonil, zato so ga ovadili, da deluje proti državi, in mu sodili.

Življenje je v prvi svetovni vojni izgubilo enajst Rafolčanov, če zraven prištejemo tudi Janeza Breznika - Dolenčevega, ki je živel v Vrhovljah in Jožeta Iglča - Aleševega, ki je živel v Ljubljani.

ŽRTVE 2. SVETOVNE VOJNE 1941 - 1945 IZ RAFOLČ

Nemci so kmalu po podelitvi nemškega državljanstva na preklic v zasedenem delu Gorenjske začeli z vpoklicem mlajših slovenskih fantov v njihovo vojsko in jih pozneje pošiljali na fronto. V to vojsko je moralo tudi nekaj Rafolčanov.

Zaradi mobilizacije v nemško vojsko in mobilizacije ter prostovoljnega odhajanja v partizansko vojsko skoraj nihče od mlajših fantov in mož ni ostal doma v drugi polovici vojne. Celotno nekaj starejših Rafolčanov je moralo ob nemški ofenzivi v Zg. Savinski dolini za krajši čas v gozdove.

Življenje so med 2. svetovno vojno izgubili:

- Bitenc Franc (1909-1945) - Oparnikov, poročen v Domžalah, padel kot partizan leta 1945. Ustrelili so ga domobranci.
- Breznik Jože (1913-1944) - Oparnikov, padel kot partizan pri Novi Štifi. Podobno usodo je doživel njegov oče Matevž, ki je padel v 1. svetovni vojni.
- Breznik Valentin (1922-1943) - Dolenčev, mizar v Mengšu, padel kot partizan v Mršeči vasi pri Št. Jerneju na Dolenjskem.
- Breznik Alojz (1919-1943) - Dolenčev, kot bogoslovec je bil na počitnicah v župnišču v Škocjanu pri Turjaku in se od tam pred partizani umaknil v Turjaški grad, kjer je bil kot ranjenec ustreljen, predtem ga je obiskala njegova sestra.
- Capuder Slavko (1918-1944) - Janezov, padel na nemško - ruski fronti.
- Capuder Anton (1925-1943) - Janezov, življenje izgubil v partizanih na Dolenjskem.
- Tekavc Franc (1925) - Smerajčev, izgubil življenje na nemško - ruski fronti.
- Tekavc Ciril (1926-1944) - Smerajčev, umrl v bolnišnici v Berlinu.
- Bremec Anton (1927-1944) - Kovačev rejenc, je bil žrtev v lastnih partizanskih vrstah v Veliki Lašni.
- Jeretina Štefan (1913-1945) - Tojnov, je bil ob koncu vojne pogrešan kot domobranski vojak.
- Pogačar Jožeta (1882) in sinova Franca (1911) ter Jakoba (1924) - Štefanučevi, so leta 1943 ustrelili partizani. Prva dva menda zavoljo kraje v požganem Zlatem polju, Jakoba pa zavoljo sodelovanja z Nemci.

Partizani so 24.1.1945 ustrelili tudi Valentina Oražna in ženo Ivano ter Katarino Grošelj, ki pa niso bili rojeni v Rafolčah. Žrtev krutih razmer v zbirnem taborišču v Št. Vidu nad Ljubljano je bil po vojni leta 1945 štiriinšestdesetletni Jože Jeretina - Tojnov oče. V tistem času je veljalo načelo: kdor ni z nami, je sovražnik, ki ga je treba kaznovati, kar je značilno za države z enostrankarsko vladavino.

Skupaj je med 2. svetovno vojno izgubilo življenje v Rafolčah šestnajst oseb. Od tega pet v partizanih, trije v nemški vojski, dva pri domobrancih, šest pa so jih ustrelili partizani.

CERKEV SVETE KATARINE V RAFOLČAH

Kdaj so v Rafolčah postavili prvo manjšo cerkvico ne vemo. Leta 1526, ko so pobirali cerkvene dragocenosti za vojno proti Turkom, rafolške cerkve še ni bilo v popisu. Generalni vikar Adam Sontner je ob vizitaciji leta 1624 zapisal, da je v dobski župniji sedem podružničnih cerkva. Tako se je podružnicam Krtina, Škocjan, Št. Vid, Zlato polje, Spodnje Prapreče in Brdo pridružila še cerkvica sv. Katarine v Rafolčah.

Rafolška cerkev

Na vencu zvonika zgoraj je letnica 1776, ki verjetno spominja na gradnjo sedanje baročne cerkve. Kot vemo, so bile prvotne cerkve manjše, ki pa so jih pozneje širili ali postavili nove, večje.

V 19. stoletju so bila na rafolški cerkvi opravljena tri večja obnovitvena dela:

1. Sanirali so poškodbe, ki jih je na cerkvi povzročil potres leta 1895.
2. V letih 1970 – 1975 so cerkev znotraj in zunaj prebelili in zamenjali kritino, na zvoniku pa so zamenjali ostrešje s kritino.
3. Leta 1998 so ponovno prebelili cerkev znotraj in zunaj, opravili drenažo zunanjega dela temeljev in obnovili vse tri oltarje.

Poleg obnovitvenih del so leta 1929 kupili in obeseli v zvonik dva nova bronasta zvonova, tretji mali bronasti zvon pa je po napisu na zgornjem vencu iz leta 1861.

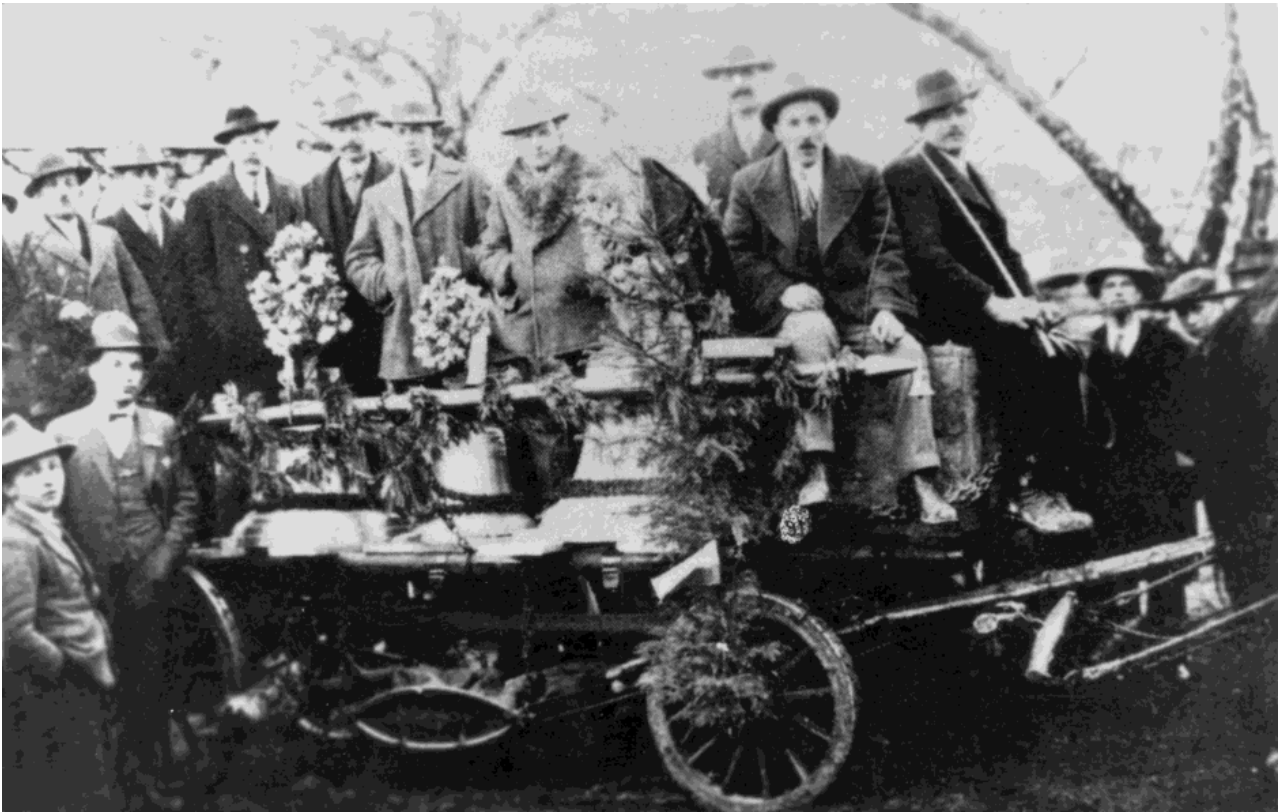
V Krajevnem leksikonu Dravske banovine iz leta 1937 piše, da je bil mali zvon vlit okoli srede 16. stoletja, po tradiciji iz starih novcev v livarni na Trojanah (darilo celjske grofice).

V Krajevnem leksikonu Slovenije iz leta 1971 pa piše, da je mali zvon v zvoniku baročne cerkve sv. Katarine poklonila celjska grofica. Po ustnem izročilu naj bi ga bili vlili iz starih novcev na Trojanah. Iz tega lahko sklepamo, da se je zvon morda razbil in so ga leta 1861 ponovno vlili.

Pokopališče ima na starih vhodnih stebrih letnico 1834. Obzidje pokopališča so pozneje obnovili in na spodnji strani povečali za eno vrsto grobov. Cerkev je imela leta 1826 leseno mežnarijo. Očitno je bila postavljena na Cimpermanovem zemljišču.

Veliki oltar svete Katarine v rafolški cerkvi

Slovesen prevoz zvonov za rafolško cerkev letu 1929. Voznik je bil Jože Jeretina Tojna iz Rafolč, zraven njega sedi Franc Jeretina - Vida iz Vrhovelj, za njim stoji rafolški župan Janez Breznik - Kajžar, prvi z leve proti desni je Peregrin Breznik - Ukel, tretji Janez Petek-Korošec, peti Viktor Serša - Seršev in šesti Janez Iglič Tomažev. V ospredju na levi z brkami je Janez Cerar - Fajdiga.

Mežnarija je imela po katastru iz leta 1826 en hektar in osemštirideset arov zemlje. Zadnji mežnar, ki je prebival v mežnariji, je bil Tomaž Kvas (1869-1951). Pred njim so bili mežnarji njegovi predniki Gregor Kvas (1760-1839), Jernej Kvas (1790-1865) in Franc Kvas (1823- 1889).

Cerkev sv. Katarine v Rafolčah je do leta 1787 spadala pod pražupnijo Dob. Ko je bila tega leta ustanovljena duhovnija Brdo, so jo priključili njej.

Slovesnost pri blagoslovitvi in obešanju rafolških zvonov leta 1929. Zvonove je blagoslovil jezikoslovec in prelat doktor Anton Breznik. Njegov oče je bil Rafolčan.

CESTE, VODOVOD IN ELEKTRIKA V RAFOLČAH

Ceste so bile v Rafolčah v prejšnjih stoletjih ozke in bolj slabo vzdrževane, zato so se ponekod v stoletjih vgreznile v zemljo. Cesta v levo stran Rafolč je bila očitno nekdanj speljana po grabnu ob sedanji cesti, v desno stran Rafolč pa je še sedaj deloma tako speljana. Starejši Rafolčani se bodo še spominjali ceste v desno stran Rafolč, ki je bila pri Martinčku speljana čez potok Čedalo brez mostu in je bila v večjem deževju neprevozna. Nič drugače ni bilo prej, ko je imel potok strugo speljano naravnost čez sedanje Martinčkovo dvorišče. Sedaj je cesta urejena in asfaltirana.

Vodovod so začeli graditi leta 1908, in sicer na pobudo Jožeta Jeretine - Tojna. Prvi so pristopili h gradnji Janez Mav - Cimperman, župan Janez Breznik - Dolenc in Jože Polanc - Breznik. Vodo je dobilo 28 hiš od 34, kolikor jih je bilo takrat v Rafolčah. Verjetno niso bile vključene Šuštarjeva, Rapetova, Martinčkova, Kovačeva, Stegnarjeva in Primoževa hiša. Vodovod so pozneje obnavljali in širili z novimi zajetji leta 1920, 1945, 1958 in 1980.

Boštjanov kozolec na brdskem ob cesti v Rafolče

Rafolče so dobile elektriko tik pred 2. svetovno vojno leta 1940, ko so podaljšali daljnovid od Doba prek Vrbe v Moravče in Litijo. Za uspešno vzdrževanje omrežja je dolga leta skrbel rajonski elektromojster Franc Cerar - Fajdigov iz Rafolč, ki je z družino živel v lastni hiši v Lukovici.

POŽARI V RAFOLČAH

Požarov je bilo v Rafolčah v prejšnjih stoletjih mnogo, ker so bile sprva vse hiše z gospodarskimi poslopji vred lesene in krite s slamo, ki je bila najpogostejši vzrok požarov.

Največji znan požar je bil leta 1865, ko je pogorelo 13 domačij v levem predelu Rafolč. Ljudje so rešili le sebe in živino. Po tem požaru je več gospodarjev zgradilo zidana poslopja, kar se vidi iz katastrskega načrta Rafolč iz leta 1867, ko je bilo že vrisanih precej zidanih hiš. Naslednji večji požar je bil leta 1888, ko sta pogoreli domačiji Lovrenca Igliča - Aleša in Jurija Breznika - Kajžarja. Sosednja poslopja so obvarovali pred požarom brdski gasilci.

Leta 1890 je pogorelo gospodarsko poslopje Janeza Stražarja - Martinčka, medtem ko so hišo in kozolec obvarovali pred požarom brdski gasilci.

GASILCI: v prvi vrsti z leve: drugi Vrbanov Tomaž iz Prevoj, tretji Grofov Vida iz Št. Vida, četrta Fikuš iz Vrbe, v sredini starostna gasilcev Franc Lončar – Kolačkov oče, šesti Martin Andrejka iz Št. Vida, sedmi Jože Lončar – Kolačkov, zadnji Franc Lončar – Kolačkov iz Št. Vida. Stojijo: Franjo Bitenc – učitelj, četrta Jože Narat iz Rafolč, peti Viktor Prašnikar iz Vrbe, predzadnji Lojze Stupica – Dorčetov. Zadnja vrsta: prvi Franc Petek Korošček iz Rafolč, drugi Stane Cerar – Kovačev iz Prevoj, osmi Jože Tekavec iz Rafolč in zadnji Johan Volkar iz Prevoj.

Leta 1928 je gorela domačija Janeza Capudra - Janeza. Leta 1929 je Jožetu Igliču - Boštjanu pogorel kozolec na brdskem, leta 1932 pa skedenj. Leta 1945 je pogorel Martinčkov kozolec. Zadnji večji požar je bil leta 1953, ko je zgorela Anžiceva lesena hiša z gospodarskim poslopjem ter Mihčevo in Serševo gospodarsko poslopje. Gorelo je pozneje še leta 1963 pri Tomažu Kvasu - Šprohu in pri Repenčku kozolec pod Alešem.

IGRALCI AMATERJI V RAFOLČAH

Rafolški fantje in dekleta so po ustanovitvi prosvetnega društva na Brdu leta 1907 nastopali v dramskih igrah na Brdu. Zlasti aktivni so bili med obema vojnama, ko je bil režiser prizadevni Rafolčan Peregrin Breznik (1895-1973) - Ukel.

V igri "Izpod Golice" so nastopili: Tone Breznik - Repenčkov, Marija Petek - Koroščeva, Marija Cerar - Fajdigova, Ivanka Petek - Koroščeva, Katarina Jeretina - Smerajčeva, Jože Cerar - Fajdigov, Štefan Jeretina - Tojnov in Valentin Breznik - Repenčkov.

Društveni dom na Brdu, v katerem so igrali rafolški fantje in dekleta, fantje pa tudi telovadili.

V igri "Miklova Zala" so nastopili: Marija Cerar - Fajdigova, Valentin Serša - Seršev, Kristina Breznik - Kajžarjeva, Ivana Breznik - Dolenceva, Francka Mav - Cimpermanova, Miha in Štefan Jeretina - Tojnova in drugi.

V igri Josipa Jurčiča "Domen" so nastopili: Marija Cerar - Fajdigova, Miha Jeretina - Tojnov, Jakob Tekavc - Smerajčev, Viktor Jemec - Kraljev iz Preserij.

Nastopali so še v igrah Novi zvon na Krtinah, Zamujeni vlak, Revček Andrejček, Deseti brat, Veriga, Veseli dan ali Matiček se ženi, Rokovnjači, Divji lovec in še bi lahko naštevali.

Vojna je prekinila igralsko aktivnost. Pogorel je tudi prosvetni dom na Brdu, zgrajen leta 1922.

Za društvenim domom na Brdu okoli leta 1930. Na desni leži Miha Jeretina Tojnov iz Rafolč. Sedijo od leve proti desni: drugi in tretji sta Grilc in Golež iz Vrhovelj, četrti je Janez Tekavc - Markov iz Rafolč, zadnji pa Janez Breznik - Dolenc iz Rafolč. Stojijo od leve proti desni: drugi je menda Jože Cerar Fajdigov iz Rafolč, tretji Tone Breznik-Repenčkov iz Rafolč, predzadnji pa je Janez Mav - Cimpermanov iz Rafolč.

Igralci igre POTA LJUBEZNI. Na tleh na desni je Janez Tekavc - Markov, v prvi vrsti z leve so Ana Tekavc - Markova, Minka Polanc - Breznikova, režiser Peregrin Breznik - Ukel, brdski župnik Matija Slak in Minka Pestator Glasova iz Gradišča, pozneje Dolenčeva mati. V drugi vrsti z leve so: drugi je Tine Serša - Seršev, Mimi Cerar - Fajdigova, in peta morda Ivana Breznik - Dolenčeva. V zadnji vrsti je drugi z leve Viktor Serša - Seršev, zadnji pa Janez Breznik - Dolenčev.

Igralci igre UMORJENI ŠKOF iz leta 1937. Od leve proti desni na tleh sta Jože Iglíč-Boštjanov, ki je takrat živel pri Alešu in Mirko Capuder - Janezov, oba iz Rafolč. Od leve proti desni sedijo Viktor Jemec - Kraljev iz Preserij, Jakob Požar - Lamprehtov iz Kosez, Luka Cerar - Korelnov iz Lukovice, Anton Prašnikar - Pangretov z Vidma in Bojan Bogataj - Komotarjev iz Lukovice. Od leve proti desni stojijo: Egidij Capuder - Kicov iz Prapreč, Miha Jeretina - Tojnov iz Rafolč, Avgust Zajc - Zajčev iz Čepelj, Avbljev iz Trnjave, Anton Breznik - Dolenčev iz Rafolč, Pavle Podbevšek - Kmečov iz Prapreč, Viktor Prašnikar - Pangretov z Vidma, Stefan Jeretina-Tojnov iz Rafolč in Jože Štefulja - Birkov iz Prapreč.

RAPE ANDREJ, PEDAGOG IN MLADINSKI PISATELJ

Andrej Rape je bil pedagog in mladinski pisatelj, rojen leta 1872 v Rafolčah pri Rapetu. Bil je najmlajši sin zakoncev Lovrenca Rapeta (1829) in Marije Grčar (1829-1907) - Fajdigove iz Rafolč. Rodilo se jima je devet otrok.

Na njihovi domačiji, ki je stala v bližini Serševe, je od leta 1725 do začetka tega stoletja gospodarilo pet Rapetovih družin. Domačije sedaj ni več. Po drugi svetovni vojni, okoli leta 1980, je novi lastnik Serša odstranil preostanek domačije, leseno hišo. Če bi hiša še stala bi jo morda obnovili in opremili s spominsko ploščo pisatelju Andreju.

Andrej je osnovno šolo obiskoval na Brdu in v Ljubljani, gimnazijo v Ljubljani in Novem mestu, učiteljišče v Ljubljani, kjer je leta 1894 opravil zrelostni izpit. Nato je bil dve leti vojak. Učiteljeval je v Zalem logu pri Železnikih, v Olševku pri Kranju, v Smledniku pri Medvodah, kjer je bil šolski upravitelj, zatem pa je od leta 1907 služboval v Ljubljani.

Andrej Rape

Leta 1920 je postal mestni šolski nadzornik, leta 1931 pa banovinski šolski nadzornik za osnovne šole. Leta 1935 je bil upokojen. Umrli je leta 1940 v Ljubljani, kjer živijo njegovi potomci (Andrej, dipl. inž., Stanko, dipl. pravnik in drugi).

Napisal je mladinski povesti Ukana Matjaževega Groge in Dane, ki je bila prevedena v češki jezik. Za mladino je priredil pravljico Tisoč in ena noč. Pisal je tudi šolske knjige ter strokovne in mladinske leposlovne spise. Objavljal jih je v Vrtnu, Zvončku, Slovanu in v drugih pedagoških listih.

Andrej je bil tudi dober pevec. V Olševku je slovel njegov kvartet, v Smledniku je ustanovil in vodil pevski zbor, v Ljubljani je sodeloval v pevskem zboru kot pevec in hkrati bil sedem let predsednik pevskega društva.

Vse njegovo delovanje je bilo namenjeno mladini. Ob njegovi petdesetletnici rojstva je ZVONCEK objavil članek, v katerem avtor opisuje njegovo prizadevanje, da bi bila mladina lepo vzgojena, zdrava, deloljubna, poštena, živahna in vesela.

Tudi njegov sin Stanko, ki je bil rojen leta 1898 v Olševku pri Kranju, je bil pedagog, pozneje letalec in organizator letalstva. Obiskoval je klasično gimnazijo, bil v vojni težko ranjen, opravil maturo na učiteljišču in študiral pedagogiko in psihologijo na Univerzi v Ljubljani. Najprej je učiteljeval (1919-1923), zatem pa se je posvetil letalstvu. Dal je pobudo za izdelavo jadralnega letala in ga tudi financiral ter širil vnemo za letenje. Organiziral in vodil je prvo letalsko šolo v Ljubljani, sodeloval v letalskih organizacijah in bil celo državni poslanec v letih 1931-33.

DOKTOR ANTON BREZNIK, PROFESOR IN JEZIKOSLOVEC

Doktor Anton Breznik (1881-1944), profesor in nazadnje ravnatelj Škofijske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano je bil v letih 1918-1944 med vodilnimi slovenskimi jezikoslovci. Najpomembnejši njegovi deli sta Slovenska slovnica, ki jo je izdal štirikrat (1916, 1921, 1924, 1934) in Slovenski pravopis, ki ga je izdal dvakrat (1920, 1935), drugo izdajo skupaj s profesorjem dr. Franom Ramovšem.

Njegov rod izhaja iz Rafolč, kjer je navzoč že od leta 1665. Njegov ded je bil Matija Breznik (1813-1854) - Dolenčev iz Rafolč. Leta 1837 se je poročil z Lucijo Stojc (1812-1877) iz Prevoj - zaselek Zaboršt, ki je takrat živela v Rafolčah pri Štingelcu. Gospodarila sta pri Brezniku v Rafolčah. Imela sta sedem otrok, in sicer: Katarino (1838), Marijo (1841), Luka (1843), Mihaela (1846), Janeza (1849), Jožeta (1852) in Antona (1854).

Anton Breznik iz Rafolč, sin doktor Anton Breznik, njegova mati Terezija in hčere - Marija, Franja in Ana. Na sliki manjka sin Ignac.

Najmlajši Sin Anton (1854-1922) se je leta 1878 poročil s Terezijo Orehek (1850-1938) v Ihanu, kjer je živel teta Katarina Stojc. Tu se jima je rodilo pet otrok. Anton prvorojenec (1881- 1944), je študiral in postal doktor, profesor in jezikoslovec. Imel je brata Ignaca (1883) in sestre Marijo, Franjo in Ano. Ignac je imel pet hčera. Sestra doktor Antona Breznika Franja, je mati doktor Franceta Rodeta (1934), tajnika papeškega sveta za kulturo v Rimu pozneje ljubljanskega nadškofa, sedaj kardinala v Rimu. Doktor Anton Breznik je hodil v ljudsko šolo najprej v domačem kraju, potem pa na Grabnu v Ljubljani. Gimnazijo je obiskoval od 1894 -1902 v Ljubljani.

Doktor Anton Breznik

Bogoslovje je študiral od 1902 do 1906, prav tako v Ljubljani. Leta 1906 in 1907 je bil kaplan v Postojni. Od leta 1907 do 1911 je študiral na filozofski fakulteti v Gradcu (smer slovenščina, latinščina in grščina) in tam diplomiral in doktoriral. Po končanem študiju je dobil zaposlitev na Škofijski klasični gimnaziji v Št. Vidu nad Ljubljano, kjer je bil profesor in zadnje štiri leta pred drugo svetovno vojno ravnatelj. Med vojno je do svoje smrti leta 1944 živel v Semenišču v Ljubljani. Ob šestdesetletnici rojstva je bil imenovan za prelata.

Doktor Anton Breznik je bil urednik, član znanstvenega društva, dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti itn. S slovstvom in literaturo se je ukvarjal vse življenje, kar je razvidno iz obsežne Bibliografije (J. Hafner in S. Suhadolnik) v knjigi Jezikovne razprave (1982), avtorja profesorja doktorja Jožeta Toporišiča.

Doktor Anton Breznik in njegova mama pred domačo hišo

Zanimivo je, da je bil njegov bratranec profesor Josip Breznik (1884-1975) pred drugo svetovno vojno in med njo ravnatelj druge ženske realne gimnazije v Ljubljani. Bil je sin Janeza (Ivana) Breznika (1849) Breznikovega iz Rafolč in njegove prve žene Frančiške Rihtar (1845) - Udamičeve iz Vrhovelj. Živela sta v Kamniku. V Ljubljani živita Josipova sinova Peter, odvetnik in dr. Marko, dipl. inženir.

Dolenčeva hiša v Rafolčah, kjer je bil rojen Matija Breznik, ded doktor Antona Breznika in profesorja Josipa Breznika, še stoji, tudi priimek Breznik je še navzoč. Prav tako še stoji hiša, kjer sta bila rojena njuna očeta Anton in Janez (Ivan) Breznik, le priimka Breznik ni več pri tej hiši, sedaj je Iglič. Obstaja pa še hišno ime Breznik, ki je prisotno že okoli 340 let.

BREZNIK PEREGRIN-AMATERSKI DRAMSKI REŽISER

Peregrin Breznik (1895-1973) - Ukel, bratranec dr. Antona Breznika in profesorja Josipa Breznika je bil tajnik prosvetnega društva in uspešen amaterski dramski režiser med obema vojnama na Brdu. Več let je bil tudi tajnik občine Rafolče, nato pa župan do združitve rafolške občine z lukoviško leta 1934. Bil je tudi zastopnik za zavarovanje premoženja.

Pred njim sta bila že dva župana s priimkom Breznik in sicer oba Janeza – Dolenc in Kajžar.

Peregrin Breznik

PETEK JANEZ, ZASLUŽNI MOŽ MED NAŠIMI ROJAKI

Janez Petek, rojen leta 1920 - Korošček iz Rafolč, je bil župnik (lazarist) v slovenski vasi Lanus na obrobju Buenos Airesa v Argentini, zaslužen mož za verski, šolski in kulturni napredek v tem kraju. Izhaja iz stare kmečke družine, saj sta priimek Petek in hišno ime Korošec navzoča pri njegovi rojstni hiši že okoli 350 let.

V osnovno šolo je hodil na Brdo, kjer je tudi župnijska cerkev in Kersnikov grad, žal po drugi svetovni vojni v ruševinah. V letih 1933-1941 je obiskoval klasično gimnazijo v Ljubljani.

Bogoslovje je študiral v Ljubljani in na Gregoriani v Rimu, kjer je bil leta 1947 posvečen za duhovnika. Dve leti je nato služboval v Madridu. V Argentini je med Svojimi sorodniki in rojaki od leta 1950. Je tesno povezan s svojo staro domovino Slovenijo, saj jo je večkrat obiskal.

Janez Petek

IGLIČ - CIMERMAN JELKA, OPERNA PEVKA

Jelka Iglič - Cimerman, rojena leta 1911 v Ljubljani, operna pevka. Nastopala je v operah v Ljubljani in Mariboru. Je hči Tomaža Igliča (1881-1969) - Repenčkovega iz Rafolč, ki je z družino živel v Ljubljani. Tudi oče Tomaž je bil zaposlen v operi kot honorarni biljeter pri opernih predstavah polnih 58 let.

Jelka Iglič - Cimerman v operi Madame Butterfly leta 1955

ALBREHT JANEZ, GLEDALIŠKI IGRALEC

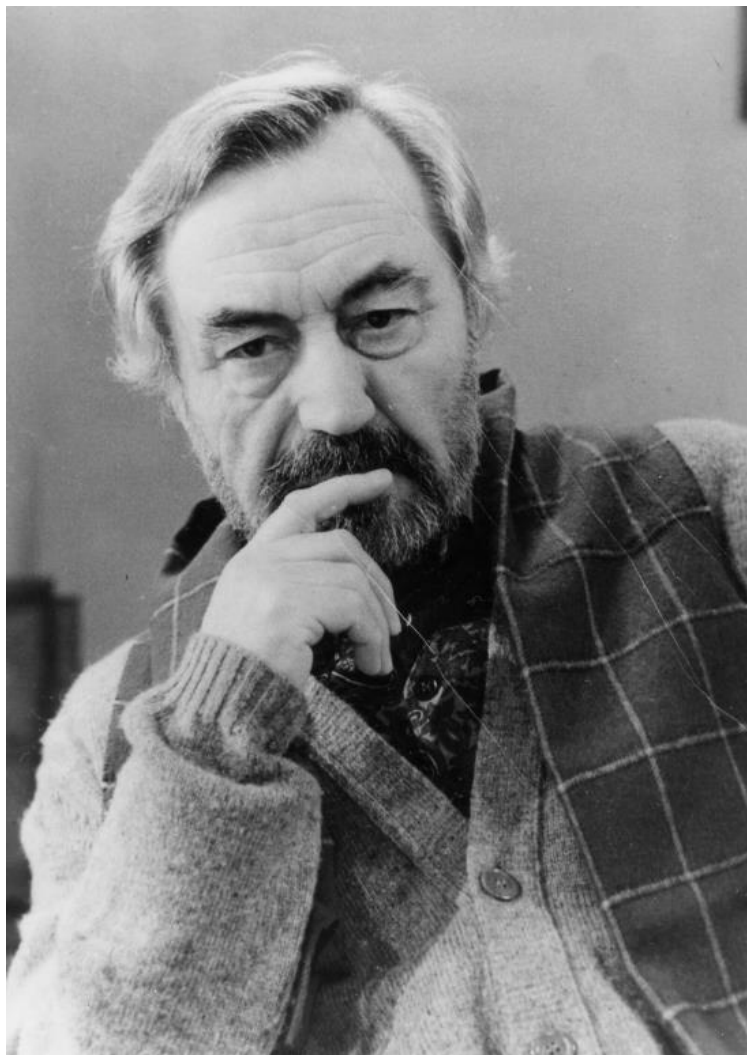
Janez Albreht, rojen leta 1925 v Ljubljani je bil dolgoletni član Drame Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani. Je sin zakoncev Antonije Breznik (1889-1970) - Kajžarjeve iz Rafolč in Antona Albrehta (1879-1976) iz Borovnice. Živela sta v Ljubljani, kjer se je oče Anton ukvarjal z vrvarsko dejavnostjo.

Nadarjen za igralski poklic se je mladi Janez Albreht vpisal v igralsko šolo v Ljubljani, ki jo je vodil znani profesor Milan Skrbinšek. Z odlično oceno te šole je bil sprejet v Dramo Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, kjer je nastopal štiri leta. V tem času je obiskoval Akademijo za igralstvo, ki je bila takrat

ustanovljena v Ljubljani. Zatem je igral dve leti v novo ustanovljenem Ljubljanskem mestnem gledališču in dve leti v Celjskem mestnem gledališču. Iz Celja se je vrnil v Ljubljansko mestno gledališče, v katerem je uspešno delal sedem let. Naslednjih sedemindvajset let, vse do upokojitve leta 1988, je svoje igralske umetniške sposobnosti razdal v Drami Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani.

Leta 1981 je Janez Albreht prejel nagrado Prešernovega sklada. Prejel pa je tudi nekaj drugih nagrad.

V dolgi igralski karieri je sodeloval tudi v nekaterih filmih in na RTV Slovenije v Ljubljani. Tudi po upokojitvi ni povsem prekinil svoje igralske aktivnosti.

Janez Albreht

MAV STANISLAVA, POR. STOPAR, PEDAGOGINJA

Stanislava Mav, rojena leta 1943 - Cimpermanova iz Rafolč, poročena Stopar, živi v Lukovici.

Po končanem Učiteljišču v Ljubljani leta 1963 se je zaposlila na domači Osnovni šoli Janka Kersnika Brdo. Do leta 1984 je uspešno poučevala prvi razred, nato pa postala ravnateljica šole. Delo ravnateljice je opravljala štirinajst let – do upokojitve v septembru 1998. Poleg pedagoškega vodenja in uresničevanja mnogih odmevnih projektov je njen pomemben prispevek tudi urejeni razstavi o življenju in delu pisatelja Janka Kernika. Leta 2004 je s prispevkom o šolstvu sodelovala tudi pri nastajanju Zbornika občine Lukovica.

Med letoma 2000 in 2005 je bila poslanka v Državnem zboru Republike Slovenije. Od ustanovitve novih občin leta 1995 je že četrti mandat članica občinskega sveta občine Lukovica. Dela v več občinskih odborih. Od leta 2005 je predsednica društva upokojencev Lukovica. Z novimi vsebinami vabi na druženje in izzive tretjega življenjskega obdobja kar 380 članic in članov društva.

Stanislava Mav, poročena Stopar

TEKAVC JAKOB, DIPLOMIRANI PRAVNIK IN GOSPODARSTVENIK

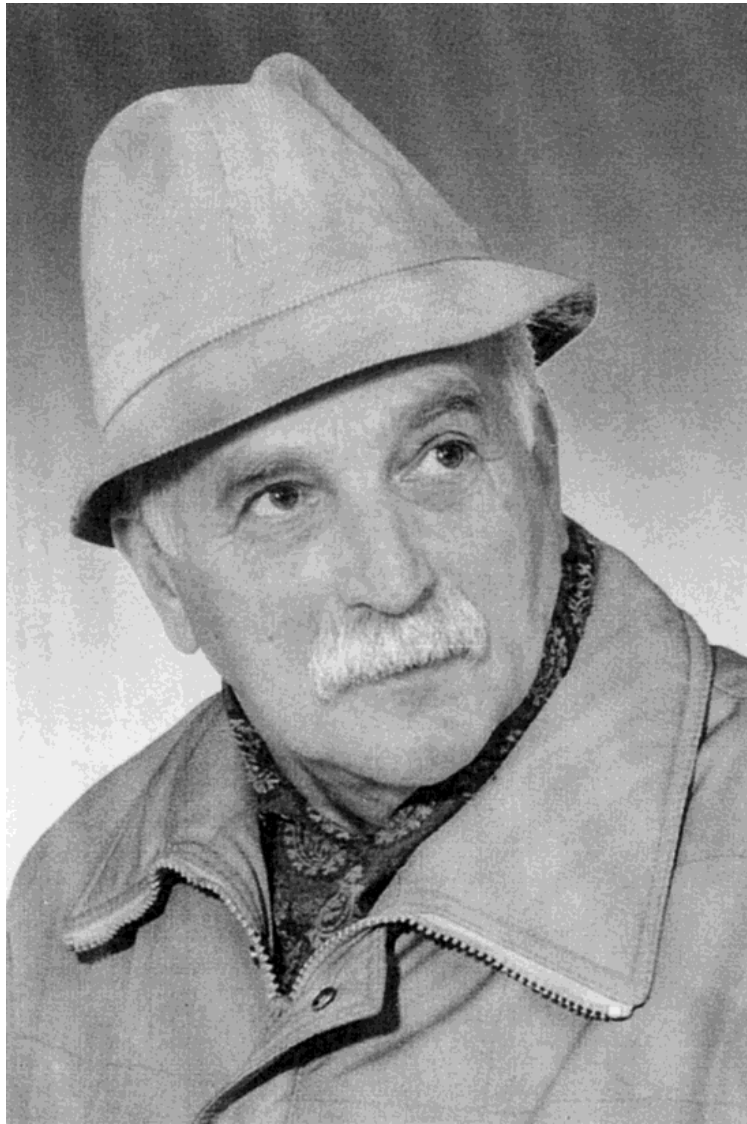
Univ. dipl. pravnik Jakob Tekavec je bil rojen leta 1921 v Rafolčah pri Smerajcu. Družina je bila številna, saj je Jakob imel pet bratov, dve sestri in dve polsestri. Oče Franc je bil kmet in zidarski mojster, mati Frančiška, roj. Rihtar pa gospodinja. Jakob je na Brdu končal osnovno šolo, v Domžalah obrtno šolo, v Mariboru leta 1959 ekonomsko srednjo šolo in leta 1962 višjo pravno šolo. Leta 1966 je diplomiral na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. Najprej je bil zaposlen v Ključavničarstvu VARŠEK v Domžalah, kjer je bil vključno z učno dobo šest let. V letu 1942 se je zaposlil v delavnici Železniške kurilnice na Jesenicah, odkoder je bil aprila 1943 vpoklican v nemško vojsko. Bil je v zasedeni Franciji in ker je na vojaških vežbah obstrelil vojaka bil v zaporu, od tu pa poslan v bolnico, kjer je preživel štiri mesece. Iz bolnice so ga poslali domov na okrevanje. Po okrevanju se je decembra 1943 pridružil osvobodilni partizanski vojski. Napredoval je do komandanta bataljona. Po končani vojni je bil v inž. bataljonu v Zagrebu, komandant letališča v Celju in šest mesecev v oficirski avtošoli. Iz vojske je odšel oktobra leta 1946 s činom poročnik.

Po prihodu iz vojske so ga poslali v Maribor za obratovodjo Tovarne poljedeljskih strojev, kjer je bil le kratek čas. Nato je bil imenovan za direktorja Tovarne v Celju, Celje je po devetih mesecih zapustil, ker je bil imenovan za direktorja Tovarne poljedeljskih strojev v Mariboru. V tem podjetju je ostal deset let vse do leta 1957, ko je hudo zbolel za pljučno bolezen. Po ozdravljenju bolezn je postal tajnik Gostinske zbornice za okraj Maribor, kjer je prispeval svoj delež k razvoju gostinstva in delno turizma. Leta 1962 je postal tajnik višje tehnične šole, nato Visoke tehnične šole in nazadnje Tehnične fakultete v Mariboru. Kot poznavalec tehnične stroke iz prakse v podjetjih in pravnik je uspešno sodeloval pri razvoju obeh tehničnih šol, zlasti fakultete, ki je postala ugledna učna ustanova visoko izobraženih kadrov.

Leta 1975 je odšel v pokoj. Umrl je po hudi enoletni bolezni v začetku leta 2005 v Mariboru, kjer je pokopan.

Pokojni Jaka je bil bister in prizadeven človek, saj je končal vse študije, kot izredni študent, hkrati pa vestno opravljal odgovorne funkcije, na področju gospodarstva in izobraževalnih ustanovah.

S pokojno ženo Štefko, ki je žal umrla 20 let pred njim, sta imela sina Igorja in hčerko Bredo.

Jakob Tekavec

**DOKTOR MAJA BREZNIK, RAZISKOVALKA,
DOCENTKA ZA KULTURNO ZGODOVINO**

Doktor Maja Breznik, rojena leta 1967 – Mihčeva iz Rafolč je leta 1991 diplomirala na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani.

Najprej je bila urednica MASKE – revije za gledališče, opero in ples, nato sodelavka gledališča Glej. Poklicno delovanje je preusmerila v sociologijo kulture in leta 1997 pridobila magistrski naslov. Dve leti je bila štipendistka in predavateljica sociologije v Padovi v Italiji in po dva meseca v ZDA in Franciji. Doktorirala je leta 2001 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani.

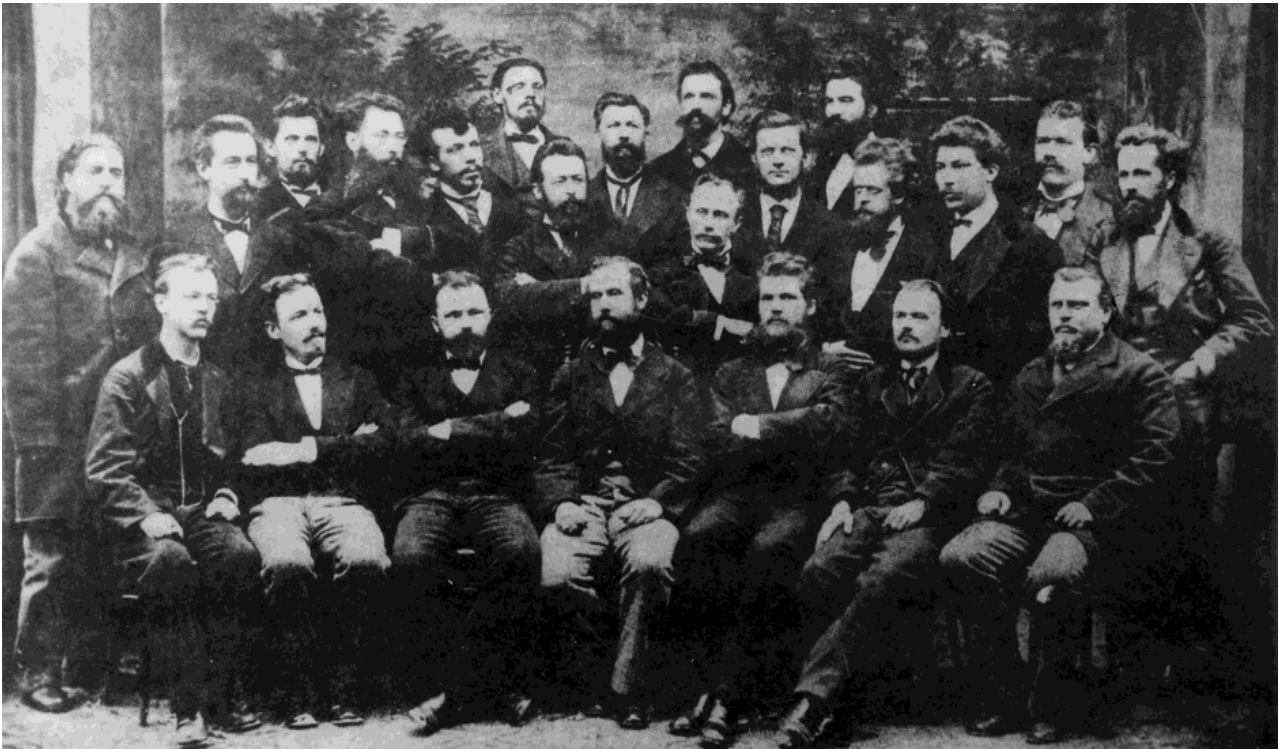
Objavila je štiri knjige in to: Obrt in učenost, Kulturni revizionizem, v soavtorstvu pa Knjižna kultura in Kultura d.o.o. Poleg tega pa tudi številne znanstvene in strokovne članke o kulturni zgodovini, sociologiji kulture in kulturni politiki v domačih in tujih revijah.

Zaposlena je na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in pri Mirovnem inštitutu, prav tako v Ljubljani.

Živi v Ljubljani, ima sina Rostjo (1999).

Doktor Maja Breznik

Notar in pisatelj Janko Kersnik z gradu Brdo, stoji četrty z leve proti desni, v družbi ljubljanskih rodoljubov na čelu z Josipom Jurčičem. V družbi so: dr. Josip Stare, prof. M. Pleteršnik, dr. E. Šavnik, prof. J. Hafner, prof. F. Levec, prof. F. Šuklje, dr. J. Šifrer in drugi. Slika je iz leta 1877 in je bila objavljena v prilogi Slovenca z dne 5. julija.

Brdo pred II. svetovno vojno.

IZOBRAŽENCI IZ RAFOLŠKIH RODOV BREZNIKOV

Iz rafolških rodov Breznikov izhajajo nekateri bistri možje in izobraženci, saj je bilo v Rafolčah med obema vojnoma kar šest družin s priimkom Breznik. Ta priimek so imeli pri Dolencu, Ukelnu, Mihcu, Oparniku, Repenčku in Kajžarju. Izvor vseh Breznikov pa je domačija pri Brezniku, kjer obstaja hišno ime Breznik že 342 let.

V 19. stoletju so bili kar trije rafolški župani s priimkom Breznik in to: Janez Breznik – Dolenc, Janez Breznik – Kajžar, ki je bil hkrati lesni trgovec in Peregrin Breznik – Ukel, ki je bil najprej tajnik, nato pa župan občine Rafolče do združitve z lukoviško občino leta 1934.

Iz rodov Breznikov izhaja po očetu ali materi kar nekaj izobražencev in sicer:

- doktor Anton Breznik (1881-1944) priznan slavist, profesor in nazadnje ravnatelj Škofijske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano, njegov oče Anton je bil namreč rojen v Rafolčah,
- profesor Josip Breznik (1884-1975) profesor in ravnatelj II. Ženske gimnazije v Ljubljani, njegov oče Janez Ivan je bil rojen v Rafolčah, Josipov sin dr. Marko Breznik pa je bil profesor na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani.
- doktor Franc Rode (1934), kardinal, pred tem ljubljanski nadškof in metropolit, dober govornik in kritik, obvlada več jezikov, dober poznavalec književnosti in tovrstne literature več narodov in tudi sam pisec več knjig, njegova mati je bila sestra dr. Antona Breznika, njen oče pa rojen v Rafolčah,
- nadarjeni bogoslovec Alojzij Breznik (1919-1943) – Dolenčev iz Rafolč, ki je v nepredvidenih okoliščinah mnogo prezgodaj končal svojo življensko pot, imel je šest bratov in dve sestri,
- duhovnik Janez Bernot (1969) iz Rafolč, nadaljuje tradicijo duhovništva treh omenjenih predhodnikov, namreč njegova mati je rojena Breznik – Dolenčeva iz Rafolč,
- gledališki igralec Janez Albreht (1926), njegova mati, rojena Breznik je bila Kejžarjeva iz Rafolč,
- doktor Maja Breznik (1967), Mihčeva iz Rafolč, diplomantka Akademije za gledališče, radio, film in televizijo, zaposlena na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in na Mirovnem inštitutu v Ljubljani. Je pisec knjig in prispevkov s področja sociologije kulture.

Naj omenimo, da sta bila oče dr. Antona Breznika in oče prof. Josipa Breznika brata. Njun oče je bil Matija Breznik, rojen pri Dolencu v Rafolčah, živel pa z družino pri Brezniku v Rafolčah. Oče Matija Breznik se je ponesrečil pri delu in umrl v 41. letu starosti ter zapustil vdovi sedem otrok, starih od enega do 16 let. Najmlajši otrok Anton (poznejši doktor) se je rodil isto leto ko je umrl oče Matija.

DRUŽINE V RAFOLČAH OD 1606 - 1992

Hiš. številka		Hišno ime (sedanje)	Hišni priimki
stara	nova		
26	1	Martinček	Breznik, Stražar, Rihtar
31	2	Kovač	Kralj, Šter - Štirn
12	3	Jemec	Breznik, Borštinar, Jemec
27	4	Stegnar	Bitenc
11	5	Serša	Serša /Breznik
10	6	Anžic	Vavpotič, Aleš, Bitenc
-	6A	Jemec V.	Jemec (Viktor - Metka)
9	7	Mihec	Čurn, Vavpotič, Urbas, Kralj, Breznik
34	8	Flaišman	Boštele, Božič – Majdič, Flaišman – Cerar (2006)
8	9	Boštjan	Jeglič, Balantič, Potrata, Vavpotič, Lintov - Zupanec, Kralj, Igljč, Narat
7	10	Kope	Balantič, Petrič
25	11	Oparnik	Balantič, Bitenc, Breznik, Jeklič, Kveder
13	12	Dolenc	Balantič, Serša, Slapar, Breznik
6	14	Korošec	Korošec, Petek
14	15	Čurn	Čurn, Minc, Koren, Barle
15	16	Cimperman	Jeglič, Smrtnik, Mav
-	16A	Zdovc	Zdovc (Silvo - Anica)
5	17	Ukel	Capuder, Homar, Breznik
3	18	Breznik	Kmet Breznik, Polanc, Igljč
2	19	Štingelc	Smrajc, Kralj, Polanc, Grintal, Bartol
16	20	Mežnar	Kvas, Capuder - Korošec
1	21	Zibelnik	Poljanšek, Petrič, Sameja, Zibelnik
-	21A	Zibelnik J.	Zibelnik (Janez - Marija)
22	22	Aleš	Aleš, Serša, Kompaljšek, Igljč
23	23	Tomaž	Tonija, Aleš, Jeretina, Igljč, Kveder
24	24	Pogorelec	Štefula, Lužovec, Jeretina, Urankar, Slapar, Hribar, Zupan
19	25	Repenček	Smrajc, Kralj, Igljč, Breznik - Pavlič
18	26	Smerajc	Smrajc, Aleš, Lončar, Jeretina, Tekavec
20	27	Kos - Kolenc	Zalokar, Avbelj, Majdič, Breznik, Jeretina, Kos - Kolenc
30	28	Marka	Grčar, Tekavec
21	29	Janez	Capuder - Klopčič

Hiš. številka		Hišno ime (sedanje)	Hišni priimki
stara	nova		
21,17	30	Fajdiga	Fajdiga, Grčar, Cerar
28	31	Šproh	Rems, Kvas, Slapar - Potočnik
-	32	Doberšek	Doberšek, Lenarčič
-	33	Jeretina	Jeretina (Janez in Marija)
-	34	Bernot	Bernot (Janez in Terezija)
-	35	Breznik M.	Breznik (Marjan in Jožica)
-	36	Butalič	Butalič, Tambulaš
-	37	Hribar	Hribar (Miro in Anica)
-	38	Korošec	Korošec (Anton in Frančiška)
-	39	Capuder	Capuder (Luka in Vida)
-	39A	Arh	Arh (Jože in Julijana)
-	40	Kosar	Kosar (Franc in Terezija)
-	41	Petek	Petek (Franc ml. in Tatjana)
-	42	Kosmatin	Kosmatin (Milan in Antonija)
-	44	Cirer	Cerar - Cirer (Anton in Jožica)
-	45	Rožič	Rožič (Jože in Anica)
-	46	Mav	Mav (Janez in Irena)
-	47	Jemec S.	Jemec (Sašo in Anica)
-	48	Grošelj	Grošelj (Milan in Marjana)
-	49	Bon	Bon (Janez in Janja)
-	50	Hribar	Hribar (Viktor in Marija)
-	51	Andrejka	Andrejka (Tomaž in Mira)
-	52	Barle	Barle (Jože in Stanislava)

Družine, ki jih ni več v Rafolčah:

4	-	Šuštar	Fajdiga, Serša, Stražar, Pirnat, Podstudenšek
12	-	Rape	Serša, Rape
16	20	Mežnar	Kvas, Capuder, Korošec
17	-	Zg.Bavanč	Balantič, Detela, Slapar, Korper in drugi
26	1	Martinček	Breznik, Stražar, Rihtar
27	4	Stegnar	Bitenc
29	-	Štefanuc	Aleš, Bitenc, Pogačar
32	-	Pencelj	Pencelj
33	-	Primož	Kralj

Leta 1993 ob izdaji Kronike Rafolč je bilo 51 hišnih števil. Od tega moramo odšteti št. 13, ki jo menda nima nobena hiša in prišteti štiri hišne številke z dodano črko A ter dobimo skupaj stanje 54 hišnih števil. Sedaj leta 2007 je v Rafolčah najmanj 10 hišnih števil več, v gradnji pa so še nove hiše.

Šuštarjeva hiša je bila tam, kjer je sedaj Zdovčeva, Rapetova v bližini Serševe, Zgornja Bavančeva blizu Zibelnikove, Štefanučeva tam kjer je sedaj hiša Marjana Breznika, Pencljeva pri mostu čez Vrševnik, Primoževa nad Stegnarjem in Martinčkova pri odcepu na desni in levi del Rafolč.

Grajski kozolec na Brdu, mimo katerega smo čez strmo skrhanijo hodili vaščani Rafolč, Vrhovelj in Dupelj in v osnovno šolo in v cerkev na Brdo. Sedaj to bližnico uporablja samo še nekaj otrok in odraslih iz Rafolč, drugi se vozijo. Leto 2007.

V nadaljevanju je podrobnejši prikaz družin v Rafolčah za obdobje 1606 do 1992. Pri letnicah rojstev in smrti sinov in hčera so oklepaji izpuščeni, ker gre za zelo veliko število letnic.

HIŠNO IME: MARTINČEK

Hišna številka: 26, nova 1

Hišni priimki: Breznik, Stražar, Rihtar

Hišno ime Martinček izvira iz imena Martin po gospodarju Martinu Brezniku - Breznikovem iz Rafolč, ki je okoli leta 1823 postavil manjšo domačijo na obeh straneh potoka Čedala, ki je takrat imel strugo čez sedanje dvorišče. Bil je trikrat poročen.

Zakonca Martin Breznik in Marija Grčar - Fajdigova iz Rafolč sta nekaj let živela pri Anžicu in Oparniku. Martin (1776) je bil sin Breznikove Elizabete (1748), ki se je pozneje poročila z Lukom Smrtnikom. Njen brat Tomaž je bil gospodar pri Brezniku, brat Martin pa se je leta 1786 priženil k Dolencu.

Domačija je po katastru iz leta 1826 imela le 19 arov zemlje. Posest so pozneje povečali. Znano je, da sta Martinov sin Tomaž in Matevž Jeretina - Vida iz Vrhovelj kupila veliko Štefulovo zemljišče v dolini pod Aleševim kozolcem. Tomaž pa je kupil tudi zemljišče onkraj mostu čez Vrševnik. Zemljišče pred mostom pa je bila verjetno dota prve Martinove žene.

Priimek Breznik je bil v Rafolčah najprej pri Brezniku, odkoder se je razširil k Dolencu, Oparniku, Martinčku, Kajžarju, Ukelnu, Mihcu in Repenčku.

Priimek Stražar v Straži, odkoder je bil gospodar Janez Stražar, zasledimo že pred 300 leti. Očitna je povezava med priimkom Stražar in imenom vasi Straža.

Priimek Rihtar je bil v Vrhovljah, odkoder je prenesen k Martinčku, prisoten že v 16. stoletju pri Rihtarju, pozneje pa daljše obdobje pri Udamicu. Hišno ime Udamic izhaja iz priimka Adamič, ki je bil pred priimkom Rihtar prisoten pri Udamicu.

Pri Martinčku so imeli daljše obdobje gostilno, med obema vojnama pa tudi trgovino.

Martinčkova hiša, kjer je bila pred drugo svetovno vojno gostilna in trgovina. Na tleh pred hišo sedita Dani Iglič poročena Narat in Toni Rihtar - Martinčkova, v ozadju stojita Mimi Rihtar - Martinčkova in Gregor Andrejka - njen fant ali že takrat mož, drugi navzoči so Martinčkovi rejniki.

Družine pri Martinčku v preteklih 170 letih:

1. Breznik Martin (1776-1845) - 69 let, Breznikov iz Rafolč - Grčar Marija (1786-1826) - 40 let, Fajdigova iz Rafolč, poročena leta 1811.

Hčere in sinovi (7): Katarina 1822-1830, Sebastijan 1814-1822, Luka 1817, Franc 1819-1882, Marko 1822, Lovrenc 1824 in Marija 1826-1826.

Katarina je bila rojena pri Anžicu, umrla pa je pri Martinčku, Sebastijan je bil rojen pri Anžicu, umrl je pri Oparniku, Luka je bil rojen pri Oparniku, Franc je bil rojen pri Oparniku, umrl pa je pri Martinčku, Marko je bil rojen pri Oparniku, Lovrenc je bil rojen pri Martinčku, Marija pa je bila rojena in umrla pri Martinčku.

2. Breznik Martin (1776-1845) - 69 let, vdovec - Močnik Uršula (1785-1829) - 44 let, Breška iz Imovice, poročena leta 1827.

Otrok očitno ni bilo.

3. Breznik Martin (1776-1845) - 69 let, vdovec - Jakša Ana (1794), Gostičeva iz Vrhovelj, poročena leta 1830.

Sinovi in hčere (5): Tomaž 1830, Anton 1832, Sebastijan 1835, Peregrin 1836 in Ana 1838. Sin Tomaž je nasledil očeta Martina.

4. Breznik Tomaž (1830-1882) - 52 let - Igljč Neža (1821), Aleševa iz Rafolč, poročena leta 1848, sestra Lucija se je isto leto poročila k Mihcu.

Hčere in sinovi (9): Terezija 1849, Marija 1851-1851, Lovrenc 1853-1854, Marija 1855, Lovrenc 1857-1858, Jernej 1857-1862, Antonija 1859-1859, Katarina 1860, Leopold 1863-1865. Vsi štiri sinovi so umrli v otroški dobi, zato je očeta nasledila hči Katarina. Njena sestra Marija se je leta 1883 poročila s Karlom Pencljem, s katerim sta postavila hišo pri mostu čez Vrševnik.

Pri Martinčku se je zakoncema Juriju Lužovcu in Tereziji Štefuli iz Rafolč rodil sin Janez (1865-1889).

5. Stražar Janez (1858-1938) - 80 let, Vrbanov iz Straže - Breznik Katarina (1860-1921) - 61 let, Martinčkova, poročena 1886.

Hčere in sinovi (9): Marija 1887, Franc 1888-1888, Franc 1889-1889, Jožefa 1890-1890, Katarina 1891-1926, Antonija 1893-1972, Janez 1894-1894, Jožef 1895-1895, Lovrenc 1897-1897.

Vseh pet sinov je umrlo v otroški dobi, zato je očeta nasledila hči Antonija, ki se je poročila s Tomažem Rihtarjem iz Vrhovelj. Marija se je poročila z Jožetom Barletom, Čurnom iz Rafolč, ki ni dočkala starosti.

Oče Janez Stražar je imel v Rafolčah tudi dve sestri. Apolonijo, poročeno z vdovcem Mihaelom Breznikom - Ukelnom, in Rozalijo, poročeno z vdovcem Tomažom Kvasom - Mežnarjem iz Rafolč.

6. Rihtar Tomaž (1896-1938) - 42 let, Udamičev iz Vrhovelj - Stražar Antonija (1893-1972) - 79 let, Martinčkova, poročena leta 1924.

Hčeri in sin: Antonija 1924, Marija 1926, Janez 1927

Antonija in Janez sta doma, Marija je poročena z Gregorjem Andrejko iz Zagorice, živita pa na Duplici.

Oče Tomaž, ki je umrl mnogo prezgodaj, je imel v Rafolčah tri sestre: Angelo, poročeno z Jakobom Bitencem - Anžicem, Frančiško, poročeno s Francem Jeretino oziroma drugič s Francem Tekavcem - Smerajcem in Ano, poročeno z Jožetom Igličem - Aleševim, ki je gospodaril pri Boštjanu.

Pri Martinčku je bila rojena Marija - Stanislava (1938), hči zakoncev Frančiške Hribar in Pavla Pavliča.

Pri Martinčku so umrli: Luka Jalenc 1819-1850, Johan Jalenc 1817-1853, Ivana Stražar - vdova 1851-1929 in Johana Češko 1809-1860.

7. Rihtar Janez (1927-2003) in sestra Antonija (1924-1993)

Na kmetiji je gospodaril Janez, pomagala pa mu je sestra Antonija, ki se je nekdanj ukvarjala tudi z rejništvom otrok, ki jima je dajalo nekaj dodatnega dohodka.

Sestra pok. Tončke in Janeza je hišo z gospodarskim poslopjem prodala Boštjanu Tekavcu, ki bo dotrajane objekte porušil in zgradil stanovanjsko hišo ali hiše.

Pri Udamicu, kjer je bil rojen Tomaž Rihtar so imeli prvotni priimek Adamič /Adamizh/. Njemu je sledil priimek Rihtar, ki izhaja od Rihtarja iz Vrhovelj.

Gospodarji s priimkom Rihtar pri Udamicu:

1 /Rihtar Andrej/1764-1844/ - žena Podbevšek Uršula /1759-1843/, poročena leta 1789.

2 /Rihtar Mihael/1793/ - žena Marinček Marija /1788-1853/, poročena 1812.

3 /Rihtar Martin/1813/ - 1. žena Hribar Jera/+1847/ z Male Lašne, poročena leta 1844. Imela sta hčer Frančiško/1845/, poročeno z Janezom/Ivanom/Breznikom /1849/ - Breznikovim iz Rafolč. Njun sin Josip Breznik /1884-1975/ je bil profesor in ravnatelj gimnazije v Ljubljani. V Ljubljani živita sinova odvetnik Peter in prof. dr. Marko Breznik.

4 /Rihtar Martin /1813/, vdovec - 2. žena Gerbič Terezija /1828- 1890/ iz Mekinj pri Kamniku, poročena leta 1848. Hčeri in sinovi: Ivana 1849, Jakob 1858, Martin 1860, Marjeta 1863.

5 /Rihtar Jakob /1858-1931/ - 1. žena Škofic Ivana /1859-1919/ iz Imovice - Breška, poročena leta 1883. Sinovi in hčere /9/: Franc 1883, Jakob 1886, Karel 1887, Angela 1889, Anton 1891, Frančiška 1893, Martin 1894-1896, Tomaž 1896, Ana 1899. Angela, Frančiška, Ana in Tomaž so se poročili v Rafolče, Franc, Karel in Anton so odšli v Ameriko. Tudi oče je bil tam. Po smrti svoje žene Ivane je ostal sam na kmetiji, zato se je na starost ponovno poročil in po smrti prepustil domačijo svoji mladi vdovi.

6 /Rihtar Jakob /1858-1931/, vdovec - 2. žena Kordin Ana /1894/ iz Male Lašne poročena leta 1920, isto leto kot najmlajša hči Ana.

Vdova Ana Kordin /1894/ se je po smrti svojega moža Jakoba Rihtarja /1858-1931/ ponovno poročila, tokrat z Francem Grintalom, Rihtarjevim iz Vrhovelj, Franc Grintal je že drugi Rihtarjev, ki se je priženil k Udamicu. Prvi se je priženil s priimkom Rihtar.

Na sliki (posneti v Združenih državah Amerike) je stari oče avtorja te knjige Jakob Rihtar iz Vrhovelj in njegovi trije sinovi Anton, Karl in Franc. Anton in Karel z ženo sedita, Franc z ženo pa stoji – vsi na levi strani. Poleg Franca stoji Matija Kotnik iz Št. Vida, oče Jakob Rihtar pa stoji v sredini. Sin Tomaž in hčere Angela, Frančiška in Ana so bile poročene v Rafolčah pri Martinčku, Anžicu, Smerajcu in Boštjanu. Mati vseh omenjenih sinov in hčera Jakoba Rihtarja je bila Johana (Ivana) Rihtar, rojena Škofic na Bregu v Imovici. Po smrti žene Johane se je Jakob Rihtar na stara leta še enkrat poročil z deklo, ki je bila že dolgo pri hiši. Sin Matije Kotnika, Leopold Kotnik se je priženil na Breg, kjer se je poročil z mlajšo sestro Johane Škofic por. Rihtar, to je Heleno Škofic.

HIŠNO IME: MIHEC NA GRIČU, SEDAJ KOVAČ

Hišna številka: 31, nova 2

Hišni priimki: Kralj, Šter-Štirn

I. Mihec na griču

Hišno ime Mihec na griču je nastalo, ko je najstarejši Mihčev sin Franc Kralj (1849-1906) postavil okoli leta 1885 na domačem zemljišču nad mostom čez Vrševnik leseno hišo z gospodarskim poslopjem.

Njegov brat Primož pa je nekaj let pozneje postavil leseno hišo nad Stegnarjem, ki so jo po 2. svetovni vojni podrli.

Franc Kralj, najstarejši Mihčev sin, ki se je leta 1874 poročil z Marijo Jeretino iz Čepelj, je dobrih deset let živel z družino doma pri Mihcu v Rafolčah, kjer se je zakoncema rodilo prvih pet otrok. Drugih pet otrok pa se jima je rodilo v novi hiši nad mostom čez Vrševnik.

Franc je odšel od doma z družino, ker je imel doma še mlajše brate in sestre, kajti oba starša Andrej Kralj in Lucija Iglič - Aleševa in Rafolč sta imela kar petnajst otrok (preživelih sedem). Zadnji otrok Marija se jima je rodila leta 1875, ko je bila mati stara že 48 let. Isto leto se je sinu Francu in ženi Mariji Jeretina rodila hči Marija.

Pri Mihcu je po očetu Andreju Kralju in ženi Luciji Iglič prevzela kmetijo najmlajša hči Marija (1875), ki se je leta 1898 poročila s Francem Breznikom - Oparnikovim iz Rafolč.

Priimek Kralj je bil v Rafolčah najprej navzoč pri Štingelcu, nato pri Repenčku, pri Mihcu, pri Mihcu na griču, pri Primožu nad Stegnarjem in pri Boštjanu. Zadnji s priimkom Kralj je bil v Rafolčah Jože (Pepe) Kralj (1896-1943) - Primožev.

Potomci Mihca na griču živijo v Ljubljani, Kamniku in na Jesenicah.

Družina, ki je živel pri Mihcu na griču:

1. Kralj Franc (1849-1906) - 57 let, Mihčev iz Rafolč - Jeretina Marija (1851), Čeplje 5, poročena leta 1874. Njena teta Helena Jeretina je bila poročena pri Stegnarju.

Sinovi in hčere zakoncev Kralj (10):

1 /pri Mihcu rojeni: Marija 1875, Franc 1878, Jakob 1880, Katarina 1882, Anton 1884.

2 /pri Mihcu na griču rojeni: Jože 1887-1887, Frančiška 1889-1890, Valentin 1891-1891, Peter 1892-1892, Janez 1893-1957.

Najstarejša hči Marija je živel v Zagrebu, sinova Franc in Anton na Jesenicah, kjer živijo tudi potomci, najmlajši sin Janez pa je živel v Ljubljani. Njegov sin dr. Milan Kralj, zdravnik, je umrl leta 1991 v Kamniku, sestra Majda pa je poročena v Ljubljani z znanim opernim pevcem Rudolfom Franclom.

Družina Mihec na griču se je po očetovi prezgodnji smrti pred letom 1910 odselila iz Rafolč, kajti leta 1910 se je v tej hiši že rodila Pavla Šter-Štirn, hči novih lastnikov domačije Jožeta Štera in žene Ivane Breznik - Oparnikove iz Rafolč, ki je bila v sorodu s prejšnjim lastnikom domačije.

II. Kovač

Hišno ime Kovač je nastalo po kovaču Jožetu Šteru, ki je okoli leta 1910 postal z ženo Ivano Breznik - Oparnikovo lastnik domačije Mihec na griču. Ivana Breznik - Oparnikova je bila namreč sestra Franca Breznika - Oparnikovega, ki se je priženil k Mihcu in se poročil z Marijo Kralj, najmlajšo sestro Franca Kralja, lastnika domačije Mihec na griču.

Novi gospodar domačije Jože Šter je bil rojen v vasi Visoko 14 pri Cerkljah na Gorenjskem, kjer je znana gostilna pri Kovaču. Prvotne lesene hiše na griču, ki jo je postavil Franc Kralj, ni več. Podrli so jo Kovačevi po 2. svetovni vojni in sezidali novo ob potoku Čedala, kjer stoji še sedaj.

Družini pri Kovaču:

1. Šter Jože (1875 - 1. svetovna vojna), Visoko pri Cerkljah - Breznik Ivana (1882-1966) - 84 let, Oparnikova iz Rafolč, poročena leta 1901. Priimek Šter se je spremenil v priimek Štirn, ker je v poročni knjigi na Brdu tako zapisano in te napake ni nihče popravil. Oče Jože, po poklicu kovač, je takrat, ko se je poročil, živel v Lukovici. Bil je bratranec gostilničarja Štera iz Lukovice.

Hčere in sinovi zakoncev Šter oziroma Štirn (7):

Ivana 1902, Ana 1903-1903, Antonija 1904, Frančiška 1908, Pavla 1910-1969, Jože 1911, Marija 1915.

Prvi trije otroci niso bili rojeni v Rafolčah. Frančiška je bila rojena v Pencljevi hiši pri mostu čez Vrševnik, Pavla, Jože in Marija pa so bili rojeni že pri Kovaču.

Ivana se je leta 1931 poročila v Lukovico s Ferdinandom Omahno iz Prelesja pri Blagovici, Antonija se je leta 1924 poročila z Janezom Volkarjem iz Vrbe in sta živela na Prevojah, Frančiška se je leta 1931 poročila z Janezom Zajcem iz Male vasi pri Ježici, Pavla se je leta 1937 poročila z Janezom Slaparjem in sta živela

nekaj let v Rafolčah, pozneje pa v lastni hiši na Želodniku, Jože se je poročil doma, najmlajša Marija pa se je poročila leta 1936 s Piškurjem, Tržič.

Oče Jože je bil pogrešan v 1. svetovni vojni in je umrl star komaj dobrih štirideset let. Žena Ivana pa je dočkala visoko starost 84 let. Pri Kovaču so se tudi rodile: Frančiška Štirn (1929-1930), Viktorija Zajc (1931) in Marija Omahna (1933).

2. Štirn Jože (1911-1999), Rafolče, Kovač - Jazbec Ana (1912-2005), Rudnik, poročena leta 1937.

Sinovi in hčere (8): Jože 1938, Ivana 1939, Janez 1941, Gregor 1943, Katarina 1944, Ana 1947, Branko 1948, Dragica 1953.

Jože je poročen z Ljudmilo Sešek na Viru, Ivana je poročena Rems v Moravčah, Janez je poročen s Cvetko Jakopič v Domžalah, Gregor je poročen na Viru, Katarina je poročena Dimic v Trzinu, Ana je poročena z Jožetom Rožičem v Rafolčah v novi hiši zraven doma, Branko je doma, Dragica živi poročena Kordeš v Kamniku.

HIŠNO IME: JEMEC

Hišna številka: 12, nova 3

Hišni priimki: Breznik, Borštnar, Jemec

Hišo je gradil pred 2. svetovno vojno Gregor Breznik iz Ljubljane, sicer domačin iz Rafolč - Repenčkov. Naslednji lastnik hiše je bil upokojeni župnik Janez Borštnar (1880-1944), Vranja peč. Naslednja lastnika hiše sta bila zakonca Angela in Viktor Jemec.

1. Jemec Viktor (1916-2004), Kraljev iz Preserij - Grošelj Angela (1917-1997), Znojilčeva iz Znojila, poročena leta 1950.

Sinovi in hči: Viktor 1951, Marjana 1953, Aleksander (Sašo) 1955, Roman 1960.

Viktor je poročen z Metko Bitenc iz Rafolč, Marjana je poročena z Milanom Grošljem (1952-1990) iz Dupeljn, Sašo je poročen z Anico Pirš. Vsi živijo v lastnih hišah v Rafolčah.

HIŠNO IME: STEGNAR

Hišna številka: 27, nova 4

Hišni priimki: Bitenc

Hišno ime Stegnar izvira iz priimka Stegnar. Dekliški priimek Stegnar je na primer imela mati Janeza Stražarja, Martinčka iz Rafolč, na Brdu pa je leta 1724 umrl Luka Stegnar.

Priimek Bitenc zasledimo že leta 1625 na Brdu, leta 1645 v Straži, leta 1646 v Dupeljnah, leta 1678 v Vrhovljah in leta 1666 v vasici Rači, odkoder izvira Stegnarjev rod Bitenc.

V Rafolčah se pojavi priimek Bitenc okoli leta 1800 pri Anžicu, kjer sta gospodarila brata, najprej Andrej, potem pa Luka ter pri Stegnarju nekoliko pozneje, kjer je gospodaril tretji brat Janez. Rodili so se v vasici Rača zakoncema Luki Bitenc in Jeri Štifter.

Po katastru iz leta 1825 so imeli pri Stegnarju komaj 5 arov zemlje, na kateri je stala lesena hiša. Pozneje so pridobili nova zemljišča.

*Stegnarjeva hiša leta 2007, stara okoli 180 let.
Morali bi jo ohraniti kot spomenik preteklosti.*

Družine pri Stegnarju v preteklih 180 letih:

1. Bitenc (Luke) Janez (1781) - Smrtnik (Luke) Marija (1785), poročena leta 1811 pri Anžicu.

Zakonca sta najprej krajši čas živela pri Anžicu in Oparniku. Hčere in sinovi (7): Neža 1812, Marija 1815, Katarina 1817, Marija 1820-1820, Gašper 1822, Andrej 1823, Jernej 1825.

Katarina se je leta 1843 poročila z Lukom Lukmanom iz Vrbe. Pri Stegnarju se je leta 1846 rodil zakoncema Antonu Škarji in Jeri Serša sin Matija. Tu sta umrla Karel Rems (1807-1827) in Marija Podbevšek (1805-1875). Leta 1819 sta se tu poročila Peregrin Jalenc in Marija Žirovnik.

2. Bitenc Andrej (1823-1891) - 68 let - Jeretina Helena (1827) iz Čepelj, poročena leta 1850. Nečakinja je bila poročena pri Mihcu na griču.

Hčere in sinovi (7): Katarina 1852, Marija 1854-1913, Jakob 1856-1857, Primož 1858, Anton 1860, Antonija 1861, Jakob 1865.

Pri Stegnarju je bila rojena Ivana Bitenc (1884), pozneje poročena z Jožetom Pogačarjem v Rafolčah pri Matiju oziroma Štefanucu. Bila je hči Stegnarjeve Marije (1854).

3. Bitenc Primož (1858-1918) - 60 let - Slapnik Marija (1864-1936) - 72 let, iz Lukovice 13, poročena leta 1890.

Sinovi in hčere (9): Anton 1892-1917, Franc 1893-1970, Dominik 1897-1897, Janez 1898-1898, Marija 1900-1901, Marija 1902-1988, Jožef 1904-1928, Janez 1906-1964.

Marija je bila poročena Vavpotič, Anton je padel v 1.svetovni vojni, Jožef si je vzel življenje pri vojaki v Nišu, isto je doma storil pred njim oče Primož. Pri Stegnarju je umrla Elizabeta Slapnik (1823-1895), očitno mati Marije Slapnik.

4. Bitenc Franc 1893-1970) - 77 let - Podbevšek Pavla (1896-1970) - 74 let, Koreno 7, poročena leta 1932.

Sinovi in hči: Franc 1932-1933, Peregrin 1934-1934, Janez 1935-1936, Pavla 1938. Sinovi so umrli kot otroci, zato je kmetijo prevzela hči Pavla.

5. Bitenc Pavla (1938-2003)

Hči Mateja, rojena leta 1971, živi pri očetu Jeretini v Vrhovljah.

HIŠNO IME: SERŠA

Hišna številka: 11, nova 5

Hišni priimki: Serša

Hišno ime in priimek Serša sta na tej domačiji navzoča že več ko 400 let. Priimek Serša zasledimo že v prvi ohranjeni krstni knjigi, kjer je zapisano, da sta zakonca Jakob Serša in žena Marina leta 1617 krstila sina Matija. Ta priimek je bil v 17. stoletju navzoč tudi pri sosedu Rapetu, pozneje v 18. stoletju pa tudi pri Dolencu, Alešu in Šuštarju nasproti Cimpermana.

Pri Seršu je bilo v družinah kar sedem Valentinov, od teh so bili zapored trije gospodarji Valentini. Značilna je visoka povprečna starost Serševih gospodarjev, kar 74 let.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 nekaj manj kot šest hektarov zemlje. S sosedovo Rapetovo kmetijo, ki je imela dobrih pet hektarov zemlje sta imeli parcele v sosedstvu. Tudi dohod s ceste pri Martinčku in pri vodnjaku je bil skupen.

Serševa stara hiša

Družine pri Seršu v preteklih 400 letih:

1. Serša Jakob - žena Marina, poročena okoli leta 1615.

Sinova in hči: Matija 1617, Primož, Margareta 1621 in morda še kdo, ki ni vpisan v krstno knjigo v začetku vodenje te knjige.

2. Serša Primož - žena Eva, poročena okoli 1638.

Hči in sinovi (5): Marija 1639, Matija 1643, Valentin 1646, Tomaž 1650, Mihael 1651-1696 in morda še kdo.

3. Serša Tomaž (1650-1719) - 69 let - žena Marina (1665-1743) - 78 let, poročena okoli 1685.

Sinovi in hčere (10): Matija 1686, Helena 1688, Agneta 1691, Gertruda (Jera) 1693- 1696, Blaž 1694, Jakob 1696, Marija 1699, Janez 1702-1729, Valentin 1705, Georg (Jurij) 1707.

4. Serša Matija (1686-1759) - 73 let - Serša Marija (1699-1766) - 67 let, poročena leta 1717.

Hčeri in sinovi (6): Neža 1718, Matija 1721, Marija 1723-1735, Andrej 1726, Luka 1729, Matija 1732.

Matija se je leta 1752 poročil z Nežo Birk.

5. Serša Andrej (1726) - Bernot Doroteja (1722-1807) - 85 let iz Preserij, poročena leta 1752.

Hčere in sinovi (6): Barbara 1754-1757, Marija 1755, Valentin 1756-1757, Matija 1757-1762, Elizabeta 1758-1769, Jurij 1759.

Marija se je leta 1776 poročila z Jožetom Potrato - Tomcem iz Št.Vida.

6. Serša Jurij (1759-1815) - 56 let - Fajdiga Uršula (1754-1817) - 61 let, Fajdigova iz Rafolč, poročena leta 1778.

Hčere in sinovi (5): Uršula 1779, Valentin 1781, Marija 1784, Matija 1788, Marija 1790-1793.

7. Serša Valentin (1781-1860) - 79 let - Bolhar Uršula (1781-1842) - 61 let, Bolharjeva iz Vrhovelj, poročena leta 1804.

Njena sestra Neža je bila poročena pri Anžicu, teta Uršula pa pri Kopetu.

Hčere in sinovi (8): Lucija 1805, Tomaž 1807-1861, Jera 1810, Katarina 1812, Marija 1814, Jakob 1818, Valentin 1820, Terezija 1822.

Lucija se je leta 1835 poročila z Gašperjem Grčarjem - Sp. Bergantom iz Dupelj, Jera pa leta 1846 z Antonom Škarja iz Št.Vida, Katarina pa leta 1839 z Janezom Petkom - Korošcem iz Rafolč, Marija pa leta 1843 z Gašperjem Alešem, Terezija pa leta 1846 z Lovrencem Alešem, oba Tojnova iz Rafolč (sedaj pri Tomaž). Pri Seršu je leta 1832 umrl Anton Rems star 94 let, verjetno Šprohov sorodnik.

8. Serša Valentin (1820-1900) - 80 let - Kokalj Neža (1819-1876) - 57 let, iz Prevoj Lešarjeva, poročena leta 1844.

Sinovi in hčere (7): Janez 1846, Blaž 1849, Neža 1852, Franc 1854, Helena 1857, Valentin 1859, Uršula 1863-1935, samska je živela doma.

9. Serša Valentin (1859-1945) - 86 let – Stražar Johana (1858), Čeplje, Smrtnikova, poročena leta 1886.

Zakonca sta imela sina Franca rojenega leta 1886.

Oče Valentin je naprej živel v Čepljah. Po ženini smrti pa se je vrnil domov v Rafolče in nasledil očeta Valentina. Sin Franc s priimkom Kralj - Serša pa je pozneje postal gospodar pri Smrtniku. Poročil se je leta 1912 s Frančiško Kremžar iz Lukovice.

10. Serša Valentin (1859-1945) - 86 let, vdovec - Mav Marija (1874-1954) 80 let, Mavova iz Imovice, poročena leta 1901.

Sinovi in hčere (9): Jože 1902-1980, Marija 1903, Viktor 1905-1981, Valentin 1906- 1984, Pavla 1908-1990, Anton - Franc (1910), umrl kot otrok, Antonija 1912-1914, Ivana 1914, Frančiška 1916-1916.

Jože je bil poročen in je živel v Ljubljani, Venezueli in Mariboru. Marija se je leta 1923 poročila z Jožetom Burjo v Gradišče, Viktor je nasledil očeta doma na kmetiji, Valentin se je poročil s Kristino Breznik - Kajžarjevo iz Rafolč v Ljubljani (sin Roman, nečak Igor), Pavla se je leta 1939 poročila z Antonom Podbojem v Žužemberk, najmlajša Ivana pa se je leta 1939 poročila z Valentinom Breznikom - Repenčkom.

11. Serša Viktor (1905-1981) - 76 let - Tekavc Ana (1904-1964) - 60 let, Markova iz Rafolč, poročena leta 1936.

Sinova: Viktor 1937, Jože 1939-1942.

12. Serša Viktor (1937) - Zore Pavla (1941) iz Lukovice, poročena leta 1964.

Hčere: Barbara 1965, Brigita 1967, Bernarda 1973.

Barbara je poročena s Stanislavom Breznikom 1962 in imata hčerko Anjo in sina Miho. Zgradila sta hišo v Rafolčah, v kateri živita z otrokoma.

HIŠNO IME: ANŽIC

Hišna številka: 10, nova 6

Hišni priimki: Vavpotič, Aleš, Bitenc

Hišno ime Anžic je že staro in prav gotovo izvira iz priimka Anžic, ki ga še danes zasledimo v nekaterih krajih. Priimek Vavpotič zasledimo leta 1625 na Brdu, odkoder je morda prišel v Rafolče k Anžicu, pozneje pa k Mihcu in Boštjanu. Priimek Aleš je bil pri Anžicu prisoten le krajše obdobje, kar okoli 220 let pa je bil navzoč pri Tojnu (sedaj Tomažu), nekaj časa pa tudi pri Alešu. V Rafolče je bil prenesen z Brda.

Južna stran stare lesene Anžiceve hiše, ki je pogorela leta 1953. Posnetek je iz leta 1942. V ospredju stojita Tone in Jože Igljč - Boštjanova.

Anžiceva družina: oče Jakob, mati Angela, Kati, Jaka, Francka, Lojze in Ani.

Priimek Bitenc je pri Anžicu blizu 200 let. Ta priimek zasledimo že v prvi ohranjeni krstni knjigi leta 1610, ko se je zakoncema Juriju in Alenki Bitenc rodila hči Elizabeta. Pozneje ga leta 1625 zasledimo na Brdu, leta 1645 v Straži, leta 1646 v Dupeljnah, kjer je bil rojen Jakob Bitenc, leta 1666 v Rači in leta 1678 v Vrhovljah. Iz vasi Rače izvira Anžicev rod Bitenc, odkoder so pred okoli 200 leti prišli v Rafolče bratje Andrej, Luka in Janez. Prva dva sta gospodarila pri Anžicu, tretji pa pri Stegnarju.

Anžiceva kmetija je imela po katastru iz leta 1826, ki ga hrani Arhiv Slovenije, dobrih sedem hektarov zemlje. Z Mihčevo kmetijo sta imeli parcele v sosedstvu in tudi prvotno dovozno pot z odcepom pri Martinčku. Odcepa pri Barakarju takrat še ni bilo.

Pri Anžicu so imeli po katastru iz leta 1826 začetno hišno parcelo številko 1, Serša številko 2 itn, medtem ko so začetno hišno številko 1 imeli pri Zg. Kopetu, številko 2 pri Štingelcu itn.

Družine pri Anžicu v preteklih 400 letih:

1. Vavpotič Andrej - žena Marina, poročena okoli leta 1629

Sinova: Martin 1630, Mihael 1631 in še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

2. Vavpotič Mihael (1631) - žena Marina, poročena okoli leta 1666.

Hči in sinovi (5): Nikolaj 1667, Janez 1669, Sebastijan 1672-1688, Eva 1674, Blaž 1675-1680 in morda še kdo.

3. Vavpotič Janez (1669-1737) - 68 let - žena Marina (1674-1734) 60 let, poročena okoli leta 1696.

4. Vavpotič Matija (1701) - žena Marina, poročena okoli leta 1734.

Hčere in sinovi (7): Matija 1735, Helena 1737, Ana 1739, Anton 1739, Jera 1741, Jožef 1742, Jera 1746.

5. Aleš Anton (1729-1801) - 72 let, Alešev iz Rafolč - Vavpotič Jera (1746), Anžičeva, poročena okoli leta 1773.

Sinovi in hči: Nikolaj 1774, Marija 1777, Jožef 1782, Jakob 1784.

6. Aleš Nikolaj (1774-1802) - 28 let, Anžicev - Pestator Katarina (1773-1819) - 46 let, Zg. Glasova z Gradišča, poročena leta 1798.

Oče Nikolaj je umrl star komaj 28 let. Vdova Katarina se je ponovno poročila, tokrat z Andrejem Bitencem iz Rače. V Rafolčah so se namreč okoli leta 1800 naselili trije bratje Bitenc. Andrej in Luka pri Anžicu, Janez pa pri Oparniku nato pa pri Stegnarju. Doma so bili iz vasi Rača št.5, kjer so živeli njuni starši Luka Bitenc in Jera Štifter. Njihov davni prednik je bil Martin Bitenc (1666-1752).

7. BITENC (LUKE) Andrej (1778, Rača 5 - vdova Pestator Katarina (1773-1819) – 46 let, Anžiceva, poročena leta 1803.

Hčere in sinovi (6): Marija 1804-1804, Marija 1806-1807, Jernej 1807-1814, Ana 1808, Lucija 1811, Jakob 1815-1815.

Po prezgodnji smrti žene Katarine in štirih otrok, med njimi obeh sinov je Andrej prepustil kmetovanje bratu Luki.

8. Bitenc (Luke) Luka (1785-1854) - 69 let, Rača 5 - Bolhar Neža (1778-1833) - 55 let, Bolharjeva iz Vrhovelj, poročena okoli leta 1813. Njena sestra Uršula je bila poročena pri Seršu. Imela sta sina Jerneja 1814 in hčerko Heleno 1817.

Helena se je leta 1856 poročila z Jožetom Vavpotičem, Hudo 56. Oče Luka se je dve leti po ženini smrti ponovno poročil tokrat z mnogo mlajšo Dorotejo Dolinšek, s katero sta imela kar osem otrok, zadnjega tri leta pred njegovo smrtjo.

9. Bitenc (Luke) Luka (1785-1854) - 69 let, vdovec - Dolinšek Doroteja (1813-1871) - 58 let, Savinškova iz Dupelj, poročena leta 1835.

Sinova in hčere (8): Tomaž 1835-1871, Margareta 1836, Marija 1839, Uršula 1841, Doroteja 1844, Katarina 1846-1881, Magdalena 1849, Janez 1851.

Mati Doroteja in naslednik na kmetiji sin Tomaž sta umrla istega leta (1871). Margareta je imela hči Marijo (1864) in sina Jakoba (1878), Uršula hči Marijo (1874) in Katarina hči Angelo (1879).

10. Bitenc Tomaž (1835-1871) - 36 let - Kralj Uršula (1835-1915) - 80 let, Bolharjeva iz Vrhovelj, poročena leta 1855.

Uršula je bila sorodnica prve žene Tomaževega očeta Luke.

Sinovi in hčere (9): Franc 1856-1941, Marija 1857-1857, Alojz 1858-1910, Uršula 1859-1859, Uršula 1860-1862, Marija 1862-1898, Peregrin 1864- 1929, Rozalija 1866, Primož 1868-1870.

Najstarejši sin Francelj je živel doma. Cepil je drevje vaščanom, vezal lončeno lonce z žico in gojil čebele. Na starost je bil gluh. Prav tako je živel doma brat Peregrin. Mati Uršula je živela pet let dlje kot sin Alojz, ki je doma gospodaril.

11. Bitenc Alojz (1858-1910) - 52 let - Aleš Marija (1858-1926) - 68 let, iz Rafolč Matijeve, poročena leta 1882.

Hčere in sinovi (10):

1 /rojeni pri Matiju: Johana 1878-1964 - Ljubljana, Jakob 1882-1968 - Rafolče, Ana 1884-1946 - Domžale, Gašper 1886, Andrej 1887-1912, Matija 1888-1891, Alojzija 1891-1958 - Ljubljana, Marija 1893-1902, Peter 1895-1897.

2 /rojena pri Anžicu: Janez 1896, Katarina 1899-1991 - 92 let, Ljubljana, poročena Gabrovšek.

Oče Alojz se je priženil leta 1882 k Matiju (Tomažev Matija pod Dolencem) in se poročil z edino preživelo Marijo, kajti umrlo je v mladosti vseh šest njenih bratov. Leta 1895/96 se je Alojz na željo matere Uršule vrnil domov. Z njim je prišla vsa

družina. Pri Anžicu so bili rojeni: Oražem Marija (1903) hči zakoncev Johane Bitenc in Antona Oražma ter Jožef Bitenc (1907-1963) in Franc Bitenc (1909-1945) sinova Ane Bitenc.

12. Bitenc Jakob (1882-1968) - 86 let - Rihtar Angela (1889-1967) - 78 let, Udamičeva iz Vrhovelj, poročena lela 1911.

Sinova in hčere (6): Alojz 1912-1977, Frančiška 1913, Angela 1921-1921, Ana 1922, Jakob 1924, Katarina 1926.

Godec Jakob Bitenc - Anžicev s skupino rafolških fantov in deklet po drugi svetovni vojni. Z leve proti desni so: Janez Iglič - Boštjanov, četrta je Francka Petrič - Kopetova, njej sledi Anton Iglič - Boštjanov /leta 1947 se je ponesrečil/, Francka Tekavc - Markova, Ani Bitenc - Anžičeva, Peregrin Tekavc - Smerjavčev in zadnja Ivanka Petrič - Kopetova.

Lojze je bil zidar, orožnik, miličnik, gradbeni delovodja, poročen v Rogaški Slatini, Frančiška je poročena v Ljubljani, Ana živi poročena Zupančič v Zlatem polju (Kumerčev mlin), Jakob je poročen doma, Katarina pa živi poročena Keršič v Podrečju.

Po požaru leta 1953 so zgradili novo hišo, prej je bila lesena. Mati Angela je imela v Rafolčah še dve sestri in brata: Frančiško, poročeno prvič s Francetom Jeretino, drugič s Francetom Tekavcem, Tomaža, poročenega z Antonijo Stražar in Ano, poročeno z Jožetom Iglíčem.

13. Bitenc Jakob (1924-1995) - Hribar Pavla (1933), Kofinarjeva iz Dupelj.

Hčere: Marija 1951, Metka 1952, Ivana 1955, Olga 1956.

Marija je poročena v Biščah, Ivanka na Viru, Olga v Krtini, Metka pa v Rafolčah z Viktorjem Jemcem - mlajšim. Postavila sta lastno hišo v bližini njenega doma.

HIŠNO IME: JEMEC

Hišna šlevilka 6-A

Hišni priimek: Jemec

Družina:

1. Jemec Viktor (1951, Jemčev iz Rafoč - Bitenc Metka (1952), Anžiceva iz Rafolč.

Hči in sinova: Anita 1978, Uroš 1982 in Blaž 1988.

Zakonca sta si postavila novo hišo v bližini Anžiceve.

HIŠNO IME: MIHEC

Hišna številka: 9, nova 7

Hišni priimki: Čurn, Vavpotič, Urbas, Kralj, Breznik

Hišno ime Mihec izvira iz priimka Mihec, ki ga še danes zasledimo v nekaterih krajih, oziroma iz osebnega imena Miha.

Prva dva priimka Čurn in Vavpotič sta bila pri Mihcu le krajše obdobje. Priimek Čurn je bil daljše obdobje navzoč pri Čurnu, Vavpotič pa krajše obdobje pri Anžicu in Boštjanu. Priimek Urbas je bil v Rafolčah navzoč samo pri Mihcu.

Priimek Kralj se je pojavil v Rafolčah naprej pri Štingelcu okoli leta 1765, nato pri Repenčku okoli leta 1794, pri Mihcu leta 1818, pri Mihcu na griču okoli leta 1885,

pri Primožu nad Stegnarjem okoli leta 1893 in pri Boštjanu okoli leta 1900. Tega priimka ni več v Rafolčah.

Sedanji priimek Breznik je pri Mihcu od leta 1898, ko se je tja priženil Franc Breznik - Oparnikov iz Rafolč. Ta priimek se je v Rafolčah najprej pojavil pri Brezniku okoli leta 1665, nato pri Dolencu leta 1786, pri Oparniku okoli leta 1815, pri Martinčku okoli leta 1823, pri Kajžarju leta 1869, pri Ukelnu leta 1877, pri Mihcu leta 1898 in pri Repenčku leta 1900.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 sedem hektarov in 75 arov zemljišča in je bila največja v levem predelu Rafolč. Z Anžicevo kmetijo je imela parcele v sosedstvu in tudi dovozno pot z odcepom pri Martinčkovem kozolcu. Odcepa pri Barakarju takrat še ni bilo. Na parcelah, ki so jih imeli Mihčevi v hribovitem predelu nad Martinčkom, sta domača sinova Franc in Primož postavila manjši leseni domačiji.

Mihčeva lepo obnovljena kmečka hiša.

Franc jo je postavil okoli leta 1885 na griču pri mostu čez Vrševnik, Primož pa okoli leta 1893 nad Stegnarjem. Primoževe domačije ni več, odstranili so jo po 2. svetovni vojni.

Družine pri Mihcu v preteklih 400 letih:

1. Čurn Melhior - žena Agneta (Neža), poročena okoli 1627.

Sinovi: Matija 1628, Jakob 1634, Adam 1639, Gregor 1644, Martin 1646 in vmes morda še kdo.

2. Čurn Adam (1639) - žena Juteršek Eva, poročena okoli leta 1662.

Sinova in hči: Jurij 1667, Elizabeta 1668, Jakob 1672 in morda še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

3. Vavpotič Nikolaj (1667), Anžicev - Čurn Elizabeta (1668), poročena okoli leta 1690.

Hčeri in sin: Marija 1690, Jurij 1705, Jera in morda še kdo.

4. Urbas Janez (1673-1753) - 80 let - Vavpotič Marija (1690-1760) - 70 let, poročena okoli leta 1719.

Sinova in hčere: Jurij 1720, Marija 1725-1730, Janez 1728, Margareta 1732, Urban 1733, Jožef 1734.

Štirim otrokom je bil krstni boter baron Janez Gotfrid Apfaltern, brdski graščak. Možno je, da je bil oče Janez, preden je prišel v Rafolče, zaposlen na Brdu.

5. Urbas Jurij (1720-1812) - 92 let - Breznik Marija (1728-1798) - 70 let, Breznikova, poročena leta 1751.

Sinovi in hčere (8): Luka 1751-1752, Marija 1753-1824, Neža 1757-1757, Martin 1758, Neža 1762-1762, Luka 1763, Marko 1765, Peregrin 1767. Luka se je leta 1796 poročil z Margareto Iglič, Lukovica 15, Martin pa je doma nasledil očeta Jurija.

6. Urbas Martin (1758-1828) - 70 let - Petrovčič Elizabeta (1764-1814) - 50 let, poročena leta 1792.

Sinovi: Nikolaj 1793-1817, Luka 1794-1797, Jakob 1798.

7. Urbas Nikolaj (1793-1817) - 24 let - Marinček Neža (1790-1867) - 77 let, Pliberkova iz Straže, poročena leta 1815.

Zakonca nista imela otrok, žena se je po moževi prezgodnji smrti ponovno poročila, tokrat s Tomažem Kraljem.

8. Kralj Tomaž (1793), Štingelčev iz Rafolč - vdova Urbas Neža, rojena Marinček (1790-1867) - 77 let, poročena leta 1818.

Hčere in sinovi (7): Katarina 1821-1822, Andrej 1823, Martin 1825-1828, Marija 1828-1829, dvojčka Mihael 1831-1832 in Terezija 1831, Mihael 1834.

9. Kralj Andrej (1823-1886) - 63 let - Igljč Lucija (1827-1898) - 71 let, Aleševa iz Rafolč, poročena leta 1848. Sestra Neža se je isto leto poročila k Martinčku.

Sinovi in hčere (15): Jakob 1848-1854, Franc 1849-1905, Marija 1851-1854, Jakob 1853-1854, Primož 1855-1923, Jera 1856, Ivana 1858-1859, Helena 1860-1862, Ivana 1861-1866, Mihael 1863, Gregor 1865-1865, Katarina 1866, Marija 1868-1870, Ivana 1870, Marija 1875-1948.

Zakonca sta imela 15 otrok. V otroški dobi jih je umrlo najmanj osem. Mati Lucija je rodila prvega otroka ko ji je bilo 21 let, zadnjega pa, ko je bila stara 48 let.

Najstarejši sin Franc se je leta 1874 poročil z Marijo Jeretina iz Čepelj, brat Primož pa leta 1893 s Frančiško Osel. Sestra Jera se je poročila leta 1883 z Vincencem Marinčkom, Katarina pa leta 1892 s Francem Podrežnikom, Kamnik 27.

10. Kralj Franc (1849-1905) - 56 let - Jeretina Marija (1851-1923) - 72 let, iz Čepelj, umrla v Ljubljani, poročena sta bila leta 1874.

Hčere in sinovi (10):

1 /rojeni pri Mihcu: Marija 1875, Franc 1878, Jakob 1880-1881, Katarina 1882-1883, Anton 1884.

2 /rojeni pri Mihcu na griču: Jože 1887-1887, Frančiška 1889-1890, Valentin 1891-1891, Peter 1892-1892, Janez 1893-1957 v Ljubljani.

Hči Marija je menda živela v Zagrebu, sinova Franc in Anton na Jesenicah, kjer živijo potomci, Janez pa v Ljubljani. kjer Pok. hči Majda je bila poročena z znanim opernim pevcem Rudolfom Franclom. Njen brat dr. Milan, zdravnik, pa je živel z družino v Kamniku, kjer je umrl leta 1991.

Oče Franc Kralj (1849) je bil očitno predviden za naslednika pri Mihcu. Po 10 letih pa je z družino odšel od doma in si postavil domačijo na domači parceli nad potokom Vrševnikom. Doma pri Mihcu pa je pozneje postala naslednica najmlajša njegova sestra Marija (1875), poročena Breznik.

11. Breznik Franc (1873-1932) - 59 let, Oparnikov iz Rafolč - Kralj Marija (1875-1948) - 73 let, Mihčeva, poročena leta 1898.

Hčere in sinovi (10): Marija 1899-1899, Franc 1900, Marija 1901, Frančiška 1903-1904, Mihael 1905-1905, Frančiška 1906-1906, Jože 1907-1983, Viktor 1909-1921, Katarina 1910-1912, Anton 1913-1914. Odrasli so samo Franc, Marija in Jože.

Franc se je poročil leta 1925 z Nežo Zalokar. Menda je študiral in bil pred 2. svetovno vojno uspešen poslovni mož, žal se je odločil za prezgodnjo smrt. Marija se je poročila leta 1922 z Jurijem Kovačem in sta živela na Dolenjskem, Jože pa je prevzel posestvo doma po očetu. Tu je bila leta 1924 rojena Marija Kovač, hči Marije in Jurija Kovača, Metlika.

12. Breznik Jože (1907-1983) - 76 let - Klopčič Marija (1910-1975) - 65 let, Jakčeva iz Prevoj, poročena leta 1933.

Hči in sinovi: Ljudmila 1934, Franc 1937, Maksel 1942, Jože 1948. Ljudmila je umrla že v mladosti.

13. Breznik Maksel (1942) - Šinkovec Antonija (1945) iz Češnjic nad Blagovico, poročena leta 1967.

Hčeri: Marija 1967, Darja 1969

Marija (Maja) živi v Ljubljani. Hči Darja in Matjaž Demšar pa živita v novi hiši zraven stare Mihčeve.

HIŠNO IME: BARAKAR, BOŽIČ, FLAIŠMAN

Hišna številka: 34, nova 8

Hišni priimki: Boštele, Božič – Majdič, Flaišman - Cerar

Hišno ime Barakar je nastalo iz prvotnega skromnega bivališča barake, kajti družina Boštele dolgo ni imela lastnega doma. Šele okoli leta 1900 so postavili skromno hišico na vogalu Mihčeve parcele. Takrat so verjetno vkopali dovozno cesto v hrib proti Mihcu, kajti po katastru iz leta 1826 te ceste ni bilo.

Družine:

1. Boštele Nikolaj - Grčar Marija (1835-1913) - 78 let, Zagorica pri Rovih.

Hčeri in sin: Antonija (1866-1944), Terezija (1872-1888), Janez (1878-1946).
Rojeni so bili v Zagorici.

Terezija je kot šestnajstletno dekle umrla v Rafolčah pri Dolencu, kjer sta bila zaposlena starša Nikolaj in Marija.

Pri Barakarju je umrla Ana Grčar (1834-1919) - 85 let, očitno sestra Nikolajeve žene Marije.

2. Boštele Antonija (1866-1944) - 78 let in brat Janez (1878-1946) - 68 let.

Janez je bil vrtnar v graščinah v Volčjem potoku in na Kolovcu in dolga leta cerkveni pevec na Brdu, Antonija pa je doma gospodinjala. Po njuni smrti je bil lastnik hiše Leon iz Ljubljane, nato Viktor Serša iz Rafolč, pozneje neka Kristina z Gorenjske.

3. Božič Jože - Majdič Marija

Lastnika sta hišo najprej obnovila, pozneje pa sezidala novo. Žal ni več lepega vrta, ki ga je skrbno negoval Janez Boštele.

4. Flaišman Drago (1965) - Cerar Jana (1970)

Hčeri: Maja 2000, Ana Marija 2004

Po smrti Božič – Majdičeve je dedič – sin hišo prodal, nova lastnika pa sta postala Drago Flaišman in Jana Cerar. Hišo sta temeljito obnovila in se v njo vselila leta 2006 z hčerkama.

HIŠNO IME: BALANTIČ-BAVANČ, BOŠTJAN

Hišna številka: 8, nova 9

Hišni priimki: Jeglič, Balantič, Potrata, Vavpotič, Lintov - Zupanek, Kralj, Iglič, Narat

Prvotno hišno ime Balantič ali Bavanč izvira iz priimka Balantič. Sedanje hišno ime Boštjan je nastalo iz imena Boštjan po Boštjanu Kralju, ki je okoli leta 1900 prevzel okrnjeno Bavančevo domačijo.

Hišnih priimkov se je pri Boštjanu v preteklih 400 letih zvrstilo kar osem, največ od vseh domačij v Rafolčah. Te pogoste spremembe priimkov so prav gotovo pripomogle k postopnemu razpadu stare Bavančeve domačije v 19. stoletju.

Prvi Bavančev hišni priimek Jeglič je bil v Rafolčah istočasno tudi pri Cimpermanu. Priimek Balantič je bil najprvo pri Kopetu in Dolencu pozneje pa tudi pri Boštjanu. Priimek Vavpotič je bil najprej pri Anžicu in Mihcu, precej pozneje pa tudi pri Boštjanu. Priimek Kralj je bil v Rafolčah najprej pri Štingelcu, pozneje pri Repenčku, Mihcu, Primožu in Boštjanu. Priimek Igljč je bil najprej in je še pri Alešu, potem krajši čas pri Repenčku, pri Tomažu in Brezniku, kjer je še navzoč. Vsi omenjeni priimki so stari že nekaj stoletij, vključno z zadnjim priimkom Narat, ki ga zasledimo na Veliki Lašni leta 1616.

Hiša in gospodarska poslopja so pred požarom leta 1865 obsegala precej večjo površino kot danes. Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 sedem hektarov in 37 arov zemljišč in je bila druga največja za Mihčevo v levem predelu Rafolč.

V 19. stoletju in v začetku 20. stoletja je kmetija preživljala težke čase. Že Pavle Balantič, zadnji s tem priimkom, je začel z odprodajo zemljišč, končala pa jo je Marija Kralj, hči Boštjana Kralja, od katere je Jože Igljč (Alešev) kupil leta 1920 lahko le še hišo z gospodarskim poslopjem in gozdiček.

Boštjanova obnovljena hiša

Družine pri Boštjanu v preteklih 400 letih:

1. Jeglič Andrej - žena Marina, poročena okoli leta 1635.

Hčeri in sinovi (6): Uršula 1636-1714, Elizabeta 1638, Adam 1640, Janez 1643-1715, Matija 1647, Jurij 1654.

Krstni botri: Mihael Čurn, Jože Balantič - Dolenc in drugi.

2. Jeglič Jurij (1654-1726) - 72 let - žena Elizabeta (1664-1721) - 57 let, poročena okoli leta 1683.

Hčere in sinova (8): Doroteja 1684-1732, Antonija 1686, Primož 1689, Neža 1690, Martin 1691-1705, Marina 1697-1768, Magdalena 1699, Helena 1701.

Primož se je leta 1713 poročil z Marijo Lukman.

3. Balantič Mihael (1686), Kopetov - Jeglič Marina (1697-1768), poročena okoli leta 1717.

Sinovi in hčeri (5): Jakob 1718, Andrej 1719, Jurij 1721, Uršula 1723-1789, Marija 1725.

4. Balantič Jakob (1718-1808) - 90 let - Štefula Elizabeta (1741-1816), 75 let, poročena okoli leta 1767.

Sinovi in hčere (7): Jakob 1768, Pavle 1771-1844, Nikolaj 1772, Marija 1775, Katarina 1781, Ana 1782, Jurij 1785.

5. Balantič Jakob (1768) - Breznik Katarina (1783-1846) - 59 let, Breznikova iz Rafolč, poročena leta 1805.

Zakonca nista imela otrok ali sta živela drugje, možno pa je, da je Jakob umrl v mladosti.

6. Balantič Pavel (1771-1844) - 73 let.

Zadnji gospodar s priimkom Balantič je bil Pavle. Na starost je živel in umrl pri Zg. Kopetu, prav tako žena njegovega brata Jakoba. Kmetijo je okoli leta 1835 prevzela nečakinja Katarina Cerar z možem Jurijem.

7. Potrata Jurij (1818-1842) - 27 let - Cerar Katarina (1814-1858) - 45 let, iz Prapreč 8, poročena leta 1836.

Hčeri in sinovi (5): Neža 1837, Janez 1838-1840, Katarina 1839-1845, Janez 1841-1843, Franc 1843-1843.

Štirje otroci so umrli v otroški dobi. Umrl je tudi oče Jurij, star komaj 27 let, zato se je vdova Katarina ponovno poročila.

8. Vavpotič Jurij (1822-1901) - 79 let iz Rudnika - vdova Cerar Katarina, poročena Potrata (1814-1859) - 45 let, drugič poročena leta 1844.

Sinovi in hčeri (7): Janez 1845-1845, Marija 1846, Franc 1847-1859, Jurij 1849, Frančiška 1851, Jakob 1853, Jožef 1856.

Žena je umrla mlada, stara komaj 45 let, zato se je mož, ponovno poročil, tokrat s sosedo Ano Petrič.

9. Vavpotič Jurij (1822-1901) - 79 let, vdovec - Petrič Ana (1833-1901) - 68 let, Kopetova iz Rafolč, poročena leta 1860.

Hčeri in sinovi (5): Frančiška 1861-1886, Valentin 1864-1865, Tomaž 1866, Jera 1868-1945, Gregor 1871-1960, umrl v Ljubljani.

Del nekdanje Boštjanove družine: hči Danica, mati Ana, sin Janez, hči Mira, sin Jože in oče Jože. Manjkata Tone in Ivanka. Dani je doma poročena z Jožetom Naratom, Mira na Viru, Jože pa v Ljubljani.

Nasledstvo na kmetiji je prevzela najmlajša hči Jera.

10. Lintov Luka (1857-1902) - 45 let, Rihtarjev iz Prevoj - Vavpotič Jera (1869), poročena leta 1894.

Sinovi: Alojz 1895, Janez 1897, Jakob 1900-1969.

Janez je živel v Ljubljani, Jakob pa na Duplici.

11. Vavpotič Jera (1869-1945) - 76 let, vdova - Zupanec Andrej (1870), Duplica 13, mizar, poročena leta 1902.

Jera Vavpotič je po smrti svojih staršev leta 1901 ter svojega prvega moža leta 1902 prodala ostanek Bavančeve domačije Boštjanu Kralju - Štingelčevemu in se preselila k drugemu možu Andreju Zupancu na Duplico. Boštjan Kralj je pred tem z družino živel v Gradišču.

12. Kralj Boštjan (1841-1919) - 78 let, Štingelčev iz Rafolč - Resnik Neža (1846-1926) - 80 let iz Zlatenka pri Blagovici, poročena leta 1875.

Hčeri in sinovi (5): Ana 1876, Martin 1877, Janez 1881, Marija 1883, Štefan 1886.

Janez je živel v Pittsburgu v ZDA, poročil se je leta 1911. Vsi so bili rojeni v Gradišču 23 pri Friškucu.

13. Kralj Marija (1883-1949) - 66 let - Urankar Alojz (1880-1916) - 36 let, iz Moravškega, umrl v Pittsburgu v ZDA, poročena leta 1910.

Po smrti očeta Boštjana Kralja leta 1919 sta vdova mati Neža in vdova hči Marija (Mina) leta 1920 prodali hišo z gospodarskim poslopjem in gozdičkom Jožetu Igliču - Aleševemu iz Rafolč. Mati Neža Kralj je do svoje smrti leta 1926 živela v domači hiši. Njena hči Mina, poročena Urankar, je živela delno v Ljubljani, delno v domači hiši, kjer je imela izgovorjeno sobo. Umrta je leta 1949.

14. Iglič Jože (1896-1964) - 68 let, Alešev iz Rafolč - Rihtar Ana (1899-1978) - 79 let, Udamičeva iz Vrhovelj, poročena leta 1920.

Sinovi in hčere (6): Jože 1921, Anton 1923-1947, Ivana 1924-1991, Mira 1928, Janez 1929-1993, Danica 1932.

Jože je bil poročen s pokojno Nado Papež v Ljubljani, Anton se je leta 1947 ponesrečil v Tovarni barv v Domžalah, Ivanka je bila poročena s pokojnim Ivanom

Zamljenom v Stahovici, Mira je poročena s pokojnim Francem Štifterjem na Viru, pokojni Janez s Cecilijo Pipan v Mariboru, najmlajša hči Dani pa je poročena z Jožetom Naratom, doma v Rafolčah.

Oče Ane Rihtar, Jakob Rihtar (1858-1931), se je isto leto kot hči Ana ponovno poročil, tokrat z mnogo mlajšo Ano Kodrin (1894) iz Velike Lašne, ki je po njegovi smrti postala dedič Udamičeve kmetije. Jakob se je prvič poročil leta 1886 z Ivano Škofic (1859), Breško iz Imovice.

Pri Udamicu je bil še v 18. stoletju navzoč priimek Adamič /Adamich/, priimek Rihtar pa izvira od domačije pri Rihtarju, prav tako sedanji priimek Grintal.

15. Narat Jože (1931), Zlato polje - Št.Vid - Iglič Danica (1932), Boštjanova, poročena leta 1956.

Sinova: Jože 1957, Rajko 1960.

Jože je poročen z Marjeto Pečjak. Imata dve hčerki Nino in Špelo. Živijo v lastni hiši v Dobu. Rajko je poročen z Jožico Slapnik. Imata sina Mateja (1986), hči Vanjo (1987-1990), ki je umrla v avtomobilski nesreči v Domžalah in hči Nadjo (1992). Živita doma v Rafolčah, kjer sta si uredili lično stanovanje v podstrehi.

HIŠNO IME: KOPE

Hišna številka: 7, nova 10

Hišni priimki: Balantič, Petrič

Hišno ime Kope, po katastru iz leta 1867 Jakope, očitno izvira iz imena Jakob, iz katerega so nastali znani priimki Jakob, Jakop, Jakopin, Jakopec, Jakopič. Tudi prva dva znana Kopetova gospodarja sta bila Jakoba.

Prvi znani Kopetov priimek Balantič zasledimo v krstni knjigi že leta 1607, ko je bila Špela Balantič krstna botra Margareti Klep. Priimek Balantič je bil v Rafolčah tudi pri Dolencu in Bavanču t.j. pri Boštjanu.

Naslednji in sedanji Kopetov priimek Petrič zasledimo v krstni knjigi že leta 1611 in v mrliški knjigi leta 1675, ko je umrl v Št. Vidu Luka Petrič, star 64 let. Ta priimek je pri Kopetu že okoli 180 let.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 malo manj kot sedem hektarov zemlje. Vsa zemljišča so bila takrat v sosedstvu z Bavančevimi. Tudi dohod s ceste je bil skupen čez Bavančevo dvorišče. Bili so si tudi v sorodstvu.

Družine pri Kopetu v preteklih 400 letih:

1. Balantič Jakob - žena Špela, priimka ni v krstni knjigi.

Sinovi in hčere: Jakob, Katarina 1613, Margareta 1623, Mihael 1625-1716, Gregor 1626, Margareta 1628 in morda še kdo. Margareta se je leta 1665 poročila z Janezom Petkom. Mihael je umrl star 91 let.

2. Balantič Jakob (1685) - žena Agneta (Neža), poročena okoli leta 1630.

Hčere in sinova: Eva 1631, Helena 1636, Marija 1638, Luka 1641, Matija 1645 in morda še kdo.

Krstni botri: Mihael Čurn, Marina Vavpotič, Andrej Jeglič, Uršula Korošec.

3. Balantič Matija (1645-1695) - 50let - žena Neža, poročena okoli leta 1666.

Sinovi in hčere (9): Martin 1667, Marija 1670, Matija 1673, Margareta 1676, Jernej 1679, Jernej 1682-1704, Lovrenc 1685-1705, Mihael 1686, Ana 1690.

Ana se je leta 1708 poročila z Janezom Fajdigo, Margareta pa leta 1711 z Matijo Serša.

4. Balantič Matija (1673) - Breznik Elizabeta (1678-1738) - 60 let, poročena okoli leta 1703.

Sinovi in hčere (10): Jernej 1704, Martin 1706, Mihael 1708, Andrej 1711, Jera 1713-1733, Jakob 1714-1768, Jurij 1716-1756, Jožef 1717, Matija 1719, Jakob 1721.

5. Balantič Jernej (1704) - Bolhar Uršula, Bolharjeva iz Vrhovelj, poročena leta 1729. Njeni nečakinji Neža in Uršula sta bili poročena pri Anžicu in Seršu.

Sinovi in hčere (10): Matija 1730-1732, Andrej 1731, Tomaž 1735, Marija 1738, Martin 1739-1740, Uršula 1741, Jakob 1744-1770, Luka 1747-1752, Martin 1749-1749, Jurij 1752.

Marija se je leta 1775 poročila z Blažem Alešem - Tojnom, sedaj pri Tomažu, Uršula pa z Lukom Rihtarjem iz Vrhovelj.

6. Balantič Tomaž (1735) - Štefula Neža, poročena okoli leta 1759.

Hčere in sinovi (10): Elizabeta 1762, Margareta 1764-1767, Uršula 1766-1769, Primož 1769, Neža 1770-1771, Uršula 1772, Ana 1774, Jera 1776, Helena 1779, Katarina 1784.

7. Balantič Primož (1769) - Lavančič Marija (1778), poročena leta 1800.

Sin in hčeri: Jurij 1804-1804, Ana 1808, Marija 1810.

Hčeri sta bili rojeni pri Anžicu, potem pa se je družina odselila, posestvo pa prevzela sestra Helena.

8. Petrič (Čebul) Lenart (1780-1846) - 66 let - Balantič Helena (1779) in Krupi Helena, prvič poročena okoli leta 1809 in drugič 1812.

Hčere in sinovi (12): Helena 1810-1836, Marija 1812-1814, Neža 1814-1816, Jakob 1815-1843, Janez 1817, Marija 1819, Margareta 1821-1824, Ana 1823-1825, Jera 1825, Margareta 1827, Katarina 1829.

Ana se je poročila s sosedom Jurijem Vavpotičem - Bavančem, Marija pa z Matijem Pestatorjem, Lukovica 17, njuna hči Barbara se je rodila pri Kopetu.

9. Petrič Janez (1817-1882) - 65 let - Osredkar Marija (1825-1898) - 73 let, Cirkovci 5, poročena leta 1848.

Sinovi in hčere (8): Janez 1849, Marija 1851, Terezija 1854-1857, Barbara 1857, Johana 1860-1925, Peregrin 1863, Janez 1866-1872, Matija 1871-1872.

Ivana se je poročila s Francem Samejo in sta gospodarila pri Zg. Kopetu. Tu sta umrla gospodar Janez in žena Marija ter Jernej Krupi (1794-1863), očitno brat Lenartove druge žene Helene Krupi.

10. Petrič Peregrin (1863-1913) - 50 let - Kralj Marija (1870-1937) - 67 let, Bolharjeva iz Vrhovelj, poročena leta 1891. Pri Anžicu je bila poročena teta Uršula.

Sinovi in hčere (9): Franc 1891, Apolonija 1893-1893, Anton 1894-1894, Ferdinand 1895-1916, Jožef 1897-1972, Marija 1898, Frančiška 1901-1981, Apolonija 1905, Peregrin 1908-1978.

Ferdinand je padel v prvi svetovni vojni pri Lokvici na Primorskem, Jožef je prevzel posestvo doma, Frančiška je umrla v Domžalah, Apolonija na Količevem,

Peregrin pa je bil poročen pri Mačku v Gradišču. Pri Kopetu se je zakoncema Mariji Breznik - Martinčkovi in Karlu Penclju rodil sin Nikolaj (1888). Pozneje sta zakonca nekaj let živela v hiši pri mostu čez Vrševnik. Pri Kopetu se je rodila tudi Jožefa Friškovec (1921), hči Marije Petrič in Vincenca Friškoviča.

11. Petrič Jože (1897-1972) - 75 let - Burja Ivana (1902-1969) - 67 let iz Mekinj, poročena leta 1928.

Hčeri in sinova: Frančiška 1929, Ivana 1930, Frido 1931, Janez 1943.

Frančiška je poročena na Viru, pokojna Ivanka v Dolenjah, Frido v Rudniku, Janez pa na Gorenjskem oziroma doma.

12. Petrič Janez (1943) - žena Albina, poročena leta 1984. Imata hčerki Agato in Katjo.

HIŠNOIME: OPARNIK

Hišna številka: 25, nova 11

Hišni priimki: Balantič, Bitenc, Breznik, Jeklič Kveder

Oparnikove domačije še ni bilo, ko so leta 1771 oštevilčili hiše. Takrat je bilo v Rafolčah oštevilčenih 24 hiš. Zadnjo hišno številko 24 je imela Štefulova, pozneje Tojnova, sedaj Pogorelčeva hiša. Naslednjo hišno številko 25 je že dobila Oparnikova hiša, številko 26 Martinčkova, številko 27 Stegnarjeva hiša itn. Po katastru iz leta 1826 je imela Oparnikova domačija 76 arov zemlje. Pozneje so jo nekaj dokupili.

Hiša je bila po nekaterih podatkih najprej Kopetova, zgrajena na podaljšku njihovega vrta. Pri Oparniku sta nekaj let živela zakonca Janez Bitenc - Anžicev in Marija Smrtnik, poročena leta 1811. Pozneje sta si uredila svoj dom na številki 27 pri Stegnarju. Prav tako sta pri Oparniku nekaj let živela zakonca Martin Breznik - Breznikov iz Rafolč in Marija Grčar - Fajdigova. Pozneje, okoli leta 1823, sta si uredila dom pri Martinčku. Oparnikovo domačijo je nato prevzel njegov bratranec Gašper Breznik - Breznikov, ki se je leta 1829 poročil z Marijo Poljanšek, ki je takrat živela v zg. Kopetovi hiši. Za Gašperjem Breznikom je gospodaril njegov sin Janez Breznik. Njega je nasledil Matevž Breznik, ki je padel v 1. svetovni vojni. Njegov naslednik Jože Breznik pa je padel v 2. svetovni vojni. Domačijo je dedinja po 2. svetovni vojni prodala. Sedaj gospodarita na tej domačiji zakonca Marjan Kveder - Tomažev in Marija Smerkolj.

Družine pri Oparniku v preteklih 200 letih:

1. Balantič - Kopetovi.

2. Bitenc Janez (1781) - Anžicev - Smrtnik Marija (1785), poročena leta 1811. Hčere in sinovi so vpisani pod hišno številka 27 pri Stegnarju, kjer sta zakonca pozneje živela.

3. Breznik Martin (1776-1845) - 69 let, Breznikov iz Rafolč - Grčar Marija (1786-1826) - 40 let, Fajdigova iz Rafolč, poročena leta 1811.

Mimogrede povedano: Fajdigova kmetija je bila takrat največja v Rafolčah.

Martin je bil sin Breznikove Elizabete, pozneje poročene z Lukom Smrtnikom. Bil je trikrat poročen. Z Gašperjem, njegovim naslednikom pri Oparniku, sta bila bratranca.

Hčere in sinovi zakoncev Martina Breznika in Marije Grčar so vpisani pod hišno številko 26 pri Martinčku, kjer sta si zakonca uredila novi dom.

4. Breznik Gašper (1799-1865) - 66 let, Breznikov iz Rafolč - Poljanšek Marija (1804- 1841) - 37 let, od Zg. Kopeta, poročena leta 1829.

Sinova Gašper 1830-1830, Gašper 1832-1832.

5. Breznik Gašper (1799-1865) - 66 let, vdovec - Aleš Katarina (1807-1892) - 84 let, Tojnova, sedaj pri Tomažu, poročena leta 1843.

Sinova: Janez 1844, Jurij 1846.

Janez se je poročil z Jero Kralj in nasledil očeta, Jurij pa se je poročil leta 1869 z Marijo Majdič in gospodaril pri Kajžarju.

6. Breznik Janez (1844-1918) - 74 let - Kralj Jera (1846-1923) - 77 let, Štingelčeva iz Rafolč, poročena leta 1870.

Sinovi in hčere (8): Janez 1871-1950, Franc 1873-1932, Gregor 1875- 1950, Matevž 1878-1881, Ivana 1882-1966, Marija 1884-1946, Matevž 1886-1. Svetovna vojna.

Janez se je poročil v Celovcu z Ano Raichberger, umrl je v Ljubljani, Franc se je poročil okoli leta 1898 z Marijo Kralj in sta gospodarila pri Mihcu, Gregor se je

poročil leta 1900 z Marijo Iglič in sta gospodarila pri Repenčku, Ivana se je leta 1901 poročila z Jožetom Šterom in sta gospodarila pri Kovaču, Marija se je leta 1908 poročila z Jakobom Grčarjem, Rova 11, Matevž pa je nasledil očeta pri Oparniku, vendar je padel v 1. svetovni vojni.

Mati Jera je imela pri Fajdigu poročeno sestro Nežo, pri sosedu Boštjanu pa brata Sebastijana (Boštjana).

7. Breznik Matevž (1886-1.svetovna vojna) - Cerar Jožefa (1880-1952) - 72 let, iz Zlatega polja, oziroma iz Lukovice 11, poročila sta se leta 1911.

Sinova in hčeri: Franc Bitenc 1905-1945, Angela 1911-1973, Jože 1913-1944, Ana 1914.

Franc - polbrat je bil poročen v Domžalah in je padel v partizanih, Angela, poročena Pintarič je živela v Mariboru, Jože je padel v partizanih pri Novi Štifi, Ana je bila poročena s pok. Bogomirom Jekličem. Njen sin Bogomir (Miki) je poročen s hčerko Repenčkovega Toneta iz Rafolč. Ima brata Jožeta in Janeza.

Med prvo svetovno vojno sta umrla oba gospodarja, oče Janez in sin Matevž.

Po smrti Oparnikove matere Jožefe leta 1952 je v njihovi hiši več let živela Frančiška Zajc (1903-1982), rojena Novak v Zlatem polju. Pri njej je živela tudi hči Pepca, ki se je poročila z Jakobom Tekavcem -Markom.

Dedinja Oparnikove domačije Ana Breznik, poročena Jeklič v Ljubljani, je domačijo prodala Uršuli Iglič, poročeni Kveder pri Tomažu. Domačijo sta zakonca Kveder odstopila sinu Marjanu, poročenemu z Marijo Smerkolj, ki sta dotrajano hišo podrla in zgradila novo, vključno z novim cestnim priključkom.

8. Kveder Marjan (1962) - Tomažev - Smerkolj Marija (1964), Smerkolova iz Lukovice.

Zakonca imata hčeri Špelo in Polono.

HIŠNO IME: DOLENC

Hišna številka: 13, nova 12

Hišni priimki: Balantič, Serša, Slapar, Breznik

Hišno ime Dolenc izvira iz priimka Dolenc. Zadnji s tem priimkom v Rafolčah Jakob Dolenc je umrl leta 1689. Ta priimek je bil tudi v sosednjih Vrhovljah, kjer

so živel in umrli: Anton Dolenc (1698-1738), Martin Dolenc (1721-1749), Marija Dolenc (1731- 1749) in drugi.

Hišni priimek Balantič, ki je bil navzoč pri Dolencu, zasledimo v Rafolčah že leta 1607, ko je bila Špela Balantič, Kopetova mati, krstna botra Margareti Klep. Priimek Balantič je bil istočasno tudi pri Kopetu, pozneje pa tudi pri Bavanču.

Naslednji Dolenčev hišni priimek Serša se v Rafolčah pojavi najprej pri Seršu leta 1617 in pri Rapetu leta 1618, pozneje pa pri Dolencu, pri Šuštarju in pri Alešu. Ta priimek se je do danes ohranil pri Seršu.

Priimek Slapar je bil v Rafolčah navzoč samo pri Dolencu, in sicer od 1749 do 1786. Bolj je bil razširjen v sosednih vaseh.

Sedanji Dolenčev priimek Breznik zasledimo v krstni knjigi najprej leta 1623, ko se je zakoncema Sebastjanu Brezniku in Uršuli rodil sin Primož. V Rafolčah se priimek Breznik pojavi najprej pri Brezniku okoli leta 1665, nato pri Dolencu leta 1786, pri Oparniku okoli leta 1815, pri Martinčku okoli leta 1823, pri Kajžarju leta 1869, pri Ukelnu leta 1877, pri Mihcu leta 1898 in pri Repenčku leta 1900. Sedaj je ta priimek navzoč še pri Dolencu, Mihcu, Repenčku in pri Marjanu in Stanislavu Brezniku.

Dolenčeva hiša sredi vasi, značilna večja kmečka hiša iz pretekle dobe

Zakoncema Matiju Brezniku (1813) - Dolenčevemu in ženi Luciji Stojc (1812) iz Prevoj, zaselek Zaboršt, sta se pri Brezniku v Rafolčah rodila sinova Janez-Ivan (1849), oče Josipa Breznika (1884), profesorja in ravnatelja gimnazije v Ljubljani in Anton (1854), oče dr. Antona Breznika (1881), profesorja in jezikoslovca ter nazadnje ravnatelja Škofijske gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano.

Dolenčeva kmetija je imela po katastru iz leta 1826 nekaj manj kot sedem hektarov zemlje. Parcele so imeli v sosedstvu s Čurnovimi in Cimpermanovimi, dve veliki parceli številki 141 in 221 pa sta bili v skupnem lastništvu.

Gospodarska poslopja Dolenčeve in sosedove Cimpermanove kmetije so stala po katastru iz leta 1826 med obema takratnima krakoma cest.

Po požaru leta 1865 pa so jih postavili na sedanje mesto.

Družine pri Dolencu v preteklih 400 letih:

1. Balantič Štefan - žena Jera, priimka ni v krstni knjigi.

Sinovi in hčere: Jožef 1604, Adam 1618, Marija 1619, Uršula 1620 in še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

Krstni boter Uršuli je bil Sebastijan Čurn.

2. Balantič Jožef (1604-1694) - 90 let - žena Eva, poročena okoli leta 1638.

Sinovi in hčere (7): Jožef 1639, Helena 1641-1675, Jera 1642, Marija 1645, Uršula 1646, Elizabeta 1651, Matija 1654.

3. Balantič Jožef (1639) - Košir Elizabeta, poročena leta 1669.

Hčere in sinovi (9): Marija 1670, Janez 1671-1731, Helena 1673-1733, Jakob 1676, Uršula 1679-1679, Neža 1680, Jera 1681-1741, Mihael 1682, Elizabeta.

Krstni botri: Adam in Jožef Čurn ter Marija Breznik.

Jakob se je leta 1705 poročil s Katarino Breznik.

4. Serša Matija (1689), Rapetov iz Rafolč - Balantič Elizabeta, Dolenčeva, poročena leta 1711.

Hči in sinova: Neža 1717, Martin 1720, Jurij 1726.

5. Serša Martin (1720-1749) - 29 let - Juteršek Lucija (1723-1769) - 46 let iz Čemšenika, poročena leta 1741.

Hčeri in sin: Helena 1743, Martin 1745, Elizabeta 1749.

*Nadarjeni mladenič Lojze Breznik - Dolenčev (1919-1943),
ki je v nepredvidenih okoliščinah mnogo prezgodaj končal svojo življenjsko pot.
Avtor knjige ga je dobro poznal.*

6. Slapar Anton, Lukovica - vdova Juteršek Lucija (1723-1769) - 46 let, poročena leta 1750.

Sinovi in hčeri (6): Margareta 1751, Matija 1753, Jožef 1756-1757, Primož 1759, Katarina 1763, Simon 1765.

7. Slapar Anton, vdovec - Gerdav Marija, poročena okoli leta 1771.

Hčere: Marija 1772, Margareta 1775, Elizabeta 1783.

8. Breznik Martin (1755-1812) - 57 let, Breznikov iz Rafolč - Slapar Katarina (1763-1801) - 38 let, Dolenčeva iz Rafolč, poročena leta 1786.

Sinovi in hčere (8): Neža 1787, Matija 1788-1788, Neža 1789, Jurij 1790, Franc 1793, Matija 1795, Peregrin 1798-1817, Ana 1800-1801.

Pri Dolencu je umrla Marija Smrajc (1740-1800).

9. Breznik Martin (1755-1812) - 57 let, vdovec - Kopač Elizabeta (1764-1834) - 70 let, poročena leta 1801.

Zakonca nista imela otrok, saj jih je bilo že iz prvega zakona dovolj.

10. Breznik Jurij (1790-1833) - 43 let - Petrič Jera (1791), poročena leta 1810.

Sinovi in hčere (11): Marija 1811-1812, Matija 26.2.1813, Andrej 1815, Lovrenc 1818, Franc 1820, Blaž 1823-1823, Marija 1824-1827, Jožef 1827, Jernej 1828, Marija 1829, Jera 1832-1835.

Matija in Lovrenc sta se leta 1837 poročila s sestrama Lucijo Stojc (1812) in Terezijo Stojc (1808), tretja polsestra Marija (1800) pa je bila poročena z Antonom Kraljem-Štingelcem, četrta sestra Katarina (1810) pa je živela v Ihanu.

Vse štiri sestre so rojene na Prevojah - zaselek Zaboršt. Lucija in Terezija sta pred poroko živeli pri polsestri Mariji pri Štingelcu v Rafolčah. Marija je pred poroko živela pri Goležu v Vrhovljah, kjer je gospodaril Jernej Stojc, poročen z Margareto Capuder - Ukelново iz Rafolč.

Sin Lovrenc Breznik je nasledil očeta doma pri Dolencu, medtem ko je brat Matija postal gospodar na kmetiji pri Brezniku. Zakoncema Matiji Brezniku in ženi Ludiji Stojc se je rodil sin Janez-Ivan (1849), oče Josipa Breznika (1884) profesorja in ravnatelja gimnazije v Ljubjani in sin Anton (1854), oče dr. Antona Breznika (1881), profesorja in jezikoslovca ter ravnatelja Škofijske gimnazije Št. Vidu nad Ljubljano.

11. Breznik Lovrenc (1818-1875) - 57 let - Stojc Terezija (1808-1874) - 68 let iz Prevoj - zaselek Zaboršt, živela pred poroko pri polsestri pri Štingelcu, poročila pa sta se leta 1837.

Sinovi in hčere (6): Lovrenc 1840-1841, Katarina 1842, Matija 1844-1884, Jakob 1846-1849, Jera 1849, Frančiška 1850.

Katarina se je leta 1861 poročila z Antonom Jakšo - Gostičevim iz Vrhovelj, Frančiška se je poročila leta 1873 s Francijem Grilom v bližino Moravč, Jera pa leta 1880 z Antonom Pipanom, Selo 26.

12. Breznik Matija (1844-1884) - 40 let - Aleš Katarina (1846-1886) - 40 let, Tojnova iz Rafolč, sedaj pri Tomažu, poročena leta 1876.

Hčere in sinovi (6): Katarina 1876, Jakob 1877-1878, Janez 1879-1916, Lovrenc 1880, Antonija 1882, Marija 1883-1884.

Janez se je priženil k Gostiču v Vrhovlje in je padel v 1. svetovni vojni.

Pri Dolencu je umrla Terezija Boštele (1872-1888), sestra Antonije in Janeza Bošteleta - Barakarja.

13. Breznik Lovrenc (1880-1931) - 50 let - Resnik Frančiška (1882-1970) - 88 let iz Vošč nad Blagovico, poročena leta 1903.

Sinovi in hčere (12): Franc 1904-1909, Janez 1906-1981, Lovrenc 1908-1992, Ivana 1910-1978, Jože 1912-1973, Matija 1914-1977, Frančiška 1816-1916, Anton 1917, Alojzij 1919-1943, Franc 1922-1922, Valentin 1922-1943, Katarina 1924.

Janez je nasledil očeta, Lovrenc je živel v Senovem - Krško, Ivana v Beogradu, Jože na Črnučah, Matija v Rovinju, Anton je živel v Depali vasi, Alojz je tragično preminil med vojno, Valentin je padel v partizanih, Katarina živi v Ljubljani – ima klasično gimnazijo in 1. letnik filozofske fakultete.

14. Breznik Janez (1906-1981) - 75 let - Pestator Marija (1905-1970) - 65 let iz Gradišča, Glasova, poročena leta 1933.

Sinovi in hčeri (6): Janez 1934, Marija 1935, Srečko 1936-1990, Stane 1938, Milan 1943, Terezija (Cvetka) 1944.

Janez je poročen v Domžalah, Marija poročena Pohlin živi na Duplici, Srečko je nasledil očeta, Stane je poročen v Dobu, Milan v Sp. Jaršah, Cvetka poročena Bernot živi v Rafolčah.

15. Breznik Janez (1906-1981) - 75 let, vdovec - Korošec Elizabeta, rojena Capuder (1927-1981) - 54 let, vdova iz Straže, poročena leta 1973.

16. Breznik Srečko (1936-1990) - 54 let - Mumelj Kristina (1943), iz Dobrave pri Slovenskih Konjicah, poročena leta 1969.

Sinovi in hči (4): Marko 1970, Magdalena (Alenka) 1972, Anton 1975, Janez 1982.

HIŠNO IME: KOROŠEC

Hišna številka: 6, nova 14

Hišni priimki: Korošec, Petek

Hišno ime Korošec izvira iz priimka Korošec in je staro že nad 400 let.

Priimka Korošec in Petek sta bila v naših krajih že od nekdaj precej razširjena. Zasedimo ju že v prvi ohranjeni krstni knjigi (1606-1623) pražupnije Dob, kamor so več stoletij spadale Rafolče. Leta 1583 je bil Luka Petek, ljubljanski meščan, porok Jakobu Dezaniju iz Podpeči pri Lukovici za plačilo zakupnine za tamkajšnjo deželno mitnico.

Priimek Petek, ki je pri Korošču že okoli 350 let, se v krstni knjigi pojavi že leta 1608 v Dobu, kjer je bil krščen Matija. Malo pozneje, leta 1623, zasledimo ta priimek v Vrbi, navzoč pa je bil tudi v okolici Zlatega polja in v Dupeljnah. V Rafolčah sta bila priimka Korošec in Petek samo na tej domačiji.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 okoli sedem hektarov zemljišč. Z Ukelново kmetijo, ki je imela takrat okoli šest hektarov zemljišč, so imeli zemljiške parcele v sosedstvu. Tudi gospodarski objekti so bili povezani s skupnim dohodom s ceste, kar je še danes.

Korošček Janez duhovnik s svojimi najbližjimi v svojem rojstnem kraju .

Pri Korošču se je zakoncema Janezu in Mariji Petek rodil sin Janez (1920), ki je v Ljubljani in Rimu študiral bogoslovje. Sedaj je župnik v slovenski vasi v Argentini.

Družine pri Korošču v preteklih 400 letih:

1. Korošec Georg (Jurij) - žena Uršula, priimka ni v krstni knjigi.

Hčeri in sinovi: Martin 1622-1692, Agneta 1631, Marija 1633, Eva 1637, Jernej 1639, Jurij 1641.

Krstni botri: Adam Korošec, Magdalena Serša, Agneta Balantič - Kopetova.

2. Petek (Jožefa) Sebastijan - žena Agneta (Neža) (1631-1691), poročena leta 1652.

Sinovi: Luka 1654, Primož 1667, Martin 1670 in vmes morda še kdo. Pri Korošču je umrla Margareta Petek (1637-1707), verjetno sestra gospodarja Sebastijana.

Krstni botri: Jožef Balantič-Dolenc, Adam in Marina Jeglič - Cimpermanova in Adam Čurn.

3. Petek Martin (1670-1750) - 80 let - Šproh Margareta (1677-1723) - 46 let, in druga žena Helena (1692-1769) - 76 let, poročeni okoli 1709 in 1724.

Sinovi in hčere (8): Jurij 1710, Martin 1714, Mihael 1716, Marina 1719, Neža 1725, Martin 1727-1727, Jakob 1729, Helena 1731.

4. Petek Jakob (1729) - Svetlin Marija iz Brezovice, poročena leta 1753.

Sinovi in hčere (7): Ignac 1754, Tomaž 1756-1759, Martin 1758, Margareta 1759, Marija 1761, Gertruda (Jera) 1762-1763, Urban 1765, Matija 1769-1769.

5. Petek Martin (1758-1828) - 70 let - Aleš Margareta (1760-1823) - 63 let, Tojnova, sedaj pri Tomažu, iz Rafolč, poročena leta 1788.

Sinova in hčere (7): Matija 1790, Marija 1792, Helena 1793-1801, Margareta 1795, Luka 1797, Elizabeta 1802, Marija 1805.

6. Petek Matija (Matevž) (1790-1838) - 48 let - Poljanšek Marija (1793-1846) - 53 let, poročena leta 1812.

Sinovi in hčere (9): Janez 1812, Primož 1815, Jakob 1818, Mihael 1820, Margareta 1823-1823, Margareta 1824, Magdalena 1826-1827, Martin 1828.

Pri Korošču sta umrla Urban Fajfar (1739-1799) in Elizabeta Jutner (1762-1833).

7. Petek Janez (1812-1878) - 66 let - Serša Katarina (1812-1891) - 79 let, Serševa iz Rafolč, poročena leta 1839.

Hčere in sinovi (9): Marija 1841, Katarina 1842-1843, Nikolaj 1843-1905, Katarina 1845, Rozalija 1847, Primož 1849, Marija 1851, Andrej 1853, Jurij 1857.

Marija se je leta 1877 poročila z Mihaelom Breznikom - Breznikovim iz Rafolč. Zakonca sta gospodarila pri sosedu Ukelnu. Jurij se je leta 1877 poročil s Katarino Cerar, Prapreče št. 9.

8. Petek Andrej (1853-1915) - 62 let - Stražar Jožefa (1855-1891) - 36 let, iz Čepelj 8 - Smrtnikova, poročena leta 1878.

Sinovi in hčere (8): Jakob 1878, Marija 1881, Antonija 1883, Franc 1885, Jožefa 1887+, Janez 1888, Rozalija 1890+.

Antonija se je poročila leta 1911 z Jožetom Bevcem - Pancetom iz Imovice, Janez pa isto leto z njegovo sestro Marijo Bevc.

9. Janez Petek (1888-1952) -64 let, - Bevc Marija (1889-1971) - 82 let, Pancetova iz Imovice, poročena leta 1911.

Hčere in sinovi (14): Marija 1911, Katarina 1912-1920, Ivanka 1915, Jakob 1919-1919, Janez 1920, Franc 1922, Andrej 1923-1924, Katarina, Frančiška, Nikolaj 1924-1924, Ana 1926, Pavla 1928, Lojze 1929, Frančiška 1930-1948.

Marija se je leta 1938 poročila s Francem Urbanijo iz Soteske 13, Ivanka leta 1940 z Janezom Capudrom, Janezovim iz Rafolč, Janez je duhovnik v Argentini, Franc je bil poročen doma, Ana, Pavla in Lojze so se po vojni odselili v Argentino.

10. Petek Franc (1922-1997) - Šinkovec Jožefa (1926), Žirovše-Krašnja, poročena leta 1949.

Sinovi in hči (5): Lojze 1949, Janez 1950, France 1952, Marija 1954, Milan 1958.

Lojze je poročen in živi v Tunjicah, Janez je poročen in živi v Šmarci, Franc je poročen in živi v Rafolčah, Marija je poročena in živi v Radomljah, Milan je doma.

Sin France je poročen s Tatjano Cerar - Fajdigovo iz Rafolč. Zakonca sta si postavila novo Koroščevo domačijo nad Breznikom z novo hišno številko 41.

HIŠNO IME: ČURN

Hišna številka: 14, nova 15

Hišni priimki: Čurn, Minc, Koren, Barle

Hišno ime Čurn izhaja iz priimka Čurn, ki je omenjen v starih listinah že leta 1575, ko je naborna komisija izbrala Sebastijana Čurna iz Rafolč za vojsko proti Turkom.

Hišno ime Čurn je zato staro več kot 400 let, morda celo 500 let. Priimek Čurn je bil nekoč v naših krajih precej razširjen. V prvi ohranjeni krstni knjigi pražupnije Dob, kamor so več stoletij spadale Rafolče, ga zasledimo že leta 1606, zatem pa leta 1611.

Čurnova hiša v prvotni obliki

V krstni knjigi se pojavi v Rafolčah pri Čurnu leta 1615, v Lukovici 1623, v Imovici leta 1630 in v Kosezah, kjer je še danes hišno ime Čurn. Priimek Čurn je bil kratko obdobje tudi pri Mihcu.

Naslednji priimki Minc, Koren, Barle so bili malo manj znani pri nas. Priimek Koren pri Čurnu izhaja iz Preserij pri Zlatem polju, Barle pa od Pliberka iz Straže.

Čurnova kmetija je imela po katastru iz leta 1826 štiri hektare in 34 arov zemljišč. S Cimpermanovo in Dolenčevo kmetijo so imeli parcele v sosedstvu, dve veliki parceli pa celo v skupnem lastništvu.

Družine pri Čurnu v preteklih 400 letih:

1. Čurn Sebastijan - prva žena Uršula, druga Agneta (Neža).

Sinovi: Matija 1615, Adam 1617, Luka 1625 in vmes morda še kdo, ki ni bil takrat vpisan v krstno knjigo.

Oče Sebastijan je sin Sebastijana, ki je bil izbran leta 1575 za vojsko proti Turkom.

2. Čurn Adam (1617) - žena Marina in druga Eva, poročeni leta 1638 in 1652.

Hčere in sinovi (8): Eva 1630-1689, Marina 1642, Elizabeta 1643, Jurij 1645, Neža 1646, Marija 1651, Uršula 1653-1714, Jožef 1665.

3. Čurn Jožef (1655-1710) - 55 let - žena Neža, poročena leta 1676.

Sinovi in hčere (8): Mihael 1677, Marija 1679, Peter 1680, Ana 1682, Mihael 1684, Martin 1687, Gregor 1689, Matija 1691.

Marija se je leta 1704 poročila s Tomažem Rihtarjem iz Vrhovelj.

4. Čurn Peter (1680) - žena Marija Trnovč, poročena leta 1708.

Hčere in sinovi (7): Uršula 1712, Jurij 1717, Helena 1719, Jera 1721, Neža 1723, Gregor 1725, Marija 1727.

5. Čurn Gregor (1689) - žena Uršula, poročena leta 1730.

Sin in hči: Jurij 1733, Marija 1735.

6. Čurn Jurij (1733) - Petek Marija (1744-1804) - 60 let, poročena leta 1768.

Hči Agneta (Neža), rojena leta 1769.

7. Minc Jurij (1750-1817) - 67 let - vdova Petek Marija (1744-1804) - 60 let, poročena leta 1770.

Hči in sinovi (4): Katarina 1771, Anton 1773, Jakob 1775, Jakob 1776.

Jurijev oče Gregor je bil poročen z Uršulo Čurn (1712) in sta imela sina Jurija in hčerko Jero.

8. Koren Jožef (1769-1845) - 76 let - Minc Katarina (1771-1840) - 69 let, poročena leta 1795.

Sinovi in hčeri (7): Jakob 1796-1804, Matija 1800-1801, Gregor 1802, Marija 1803-1879, Jera 1805-1875, Mihael 1807-1808, Jernej 1809.

9. Koren Anton, Preserje 14 - Koren Marija (1803-1879) - 76 let, Čurnova iz Rafolč, poročena leta 1839.

Sinovi in hči (5): Martin 1832, Jurij 1841-1841, dvojčka Andrej in Katarina 1842, Janez 1844-1923, ki je umrl pri Smerajcu.

10. Barle (Janeza) Janez (1841), Plibenkov iz Straže - Petrič Barbara (1858-1926) - 68 let, Kopetova iz Rafolč, poročena leta 1879. Dekliško ime matere Janeza Barleta je bilo Katarina Marinček.

Sin in hčere (10): Franc 1880, Jože 1882-1953, Janez 1883-1884, Meta 1885, Janez 1887-1897, Marija 1889-1965 poročena Lavrič, Krašnja 34,

Egidij 1891 - padel v 1. svetovni vojni, Lovrenc 1894-1897, Peter 1896-1973, Ana 1899-1899.

Pri Čurnu je rojena Marija Žagar (1876).

11. Barle Jože (1882-1953) - 71 let - Stražar Marija (1887), Martinčkova iz Rafolč, poročena leta 1913.

Oče Jože je bil v 1. svetovni vojni, zato ni bilo otrok do leta 1920.

Sinova in hčeri: brez imena 1920-1920, dvojčka Jože in Peregrin 1921-1921, Ciril 1923, Ivana 1926-1926.

12. Barle Ciril (1923-2000) - Bernot Katarina (1928-2000) iz Dupelj, poročena leta 1954.

Sin in hčeri: Jože 1955, Katarina 1957, Marija 1969.

Jože je poročen s Stanislavo Klopčič in živita v lastni hiši v Rafolčah.

Katarina je bila poročena z Janezom Bonom in jo je leta 1984 podrl avto, Marija je doma.

HIŠNO IME: CIMPERMAN

Hišna številka: 15, nova 16

Hišni priimki: Jeglič, Smrtnik, Mav

Hišno ime Cimperman očitno izvira iz priimka Cimperman, ki ga zasledimo v prvi ohranjeni krstni knjigi pražupnije Dob leta 1611 v Krtini in 1625 v Vrbi. Rafolče so namreč takrat spadale v župnijo Dob. V Ljubljani je celo živel pesnik Josip Cimperman (1847-1893).

Prvi Cimpermanov hišni priimek Jeglič se pojavi v krstni knjigi župnije Dob že leta 1608 v Št. Vidu, kjer se je tega leta zakoncema Luki in Heleni Jeglič rodil sin Jakob. Zatem ga zasledimo v Rafolčah pri Cimpermanu in Bavanču ter v Obršah in Podbrdu, pa tudi drugod.

Naslednji Cimpermanov priimek Smrtnik je med najstarejšimi v krstni knjigi. V ohranjeni prvi krstni knjigi je že prvo leto 1606 vpisan krst otroka s priimkom Smrtnik iz Čepelj. V Čepljah je še danes iz tistih časov hišno ime Smrtnik. V Rafolčah se pojavi ta priimek pri Cimpermanu okoli leta 1720. Obdržal se je okoli 100 let.

Današnji Cimpermanov priimek Mav zasledimo v prvi krstni knjigi kot Mall, leta 1606 v Imovici, leta 1617 v Dolenji vasi, okoli leta 1620 v Krtini, malo pozneje v Lukovici, leta 1732 v Vrhovljah in leta 1818 v Rafolčah. Cimpermanov priimek Mav izvira iz Vrhovelj. Od tukaj se je leta 1818 k Cimpermanu priženil Andrej Mav-Grilčev.

Priimek so prvotno pisali Mall, Mau, pozneje Mav.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 šest hehtarov zemljišč, povsem enako kot Ukelnova. Zemljiške parcele je imela v sosedstvu s Čurnovimi in Dolenčevimi, parceli št. 141 in 221 pa so imeli v skupni lasti.

Družine pri Cimpermanu v preteklih 400 letih:

1. Jeglič Jurij - žena Jera, poročena okoli leta 1630.

Sinovi (5): Adam 1631, Luka 1634, Primož 1636-1688, Andrej 1639, Luka 1653 in morda še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

2. Jeglič Adam (1631) - žena Marina (1644-1714) - 70 let, poročena okoli leta 1664.

Sinovi in hčere (6): Jakob 1665, Jurij 1667, Primož 1670, Jera 1674, Neža 1678, Magdalena 1681.

Krstni botri: Jože Balantič - Dolenc, Sebastijan in Neža Petek ter Špela Balantič.

3. Jeglič Jurij (1667-1741) - 74 let - žena Jera, poročena okoli leta 1700.

Sin in hčere (4): Jurij 1701, Marija 1702, Uršula 1706, Jera 1711.

4. Smrtnik Mihael (morda iz Čepelj) - Jeglič Marija (1702), poročena okoli 1720.

Hčere in sinovi (10): Doroteja 1721, Uršula 1722, Gregor 1729, Neža 1730, Uršula 1731, Jurij 1732-1732, Jakob 1736, Gašper 1737, Jera 1739-1762, Jurij 1745-1812.

5. Smrtnik Gašper (1737-1790) - 53 let - Vavpotič Ana (1739), Anžiceva, poročena leta 1759.

Hčere in sinova (5): Marija 1764, Matevž 1768-1813, Helena 1771, Katarina 1776-1787, Jožef 1781.

Matevž se je poročil leta 1791 s Heleno Mav, Mavovo iz Imovice, Marija se je poročila leta 1793 z Jurijem Rakom, Koseze 17 - Čurn, Jožef se je poročil leta 1813 s Katarino Premk, Mavovo iz Imovice, ki je bila verjetno tu zaposlena.

Pri Cimpermanu sta se leta 1783 poročila Gregor Kvas in Marija Jakša - Gostičeva iz Vrhovelj, ki sta živela v Mežnarjevi hiši, očitno zgrajeni na Cimpermanovem zemljišču.

6. Smrtnik Matevž (1768-1813) - 45 let - Mav Helena (1772), Mavova iz Imovice, poročena leta 1791.

Sinovi in hčeri (10): Jakob 1794-1809, Marko 1796-1797, Peregrin 1798, Ana 1800, Lovrenc 1802-1809, Tomaž 1804, Jurij 1807, Anton 1810, Primož 1811, Magdalena 1813.

7. Smrtnik Peregrin (1798-1817) - 19 let - Lončar Katarina (1798-1868) - 70 let, iz Praproč 10 - Flajšmanova, poročena leta 1816.

Otrok ni bilo, kajti Peregrin je umrl že prvo leto po poroki. Nečak Katarine Anton Lončar je bil gospodar pri Smerajcu. Mlada vdova Katarina Lončar, se je dve leti po moževi smrti poročila z Andrejem Mavom iz Vrhovelj.

8. Mav Andrej (1781-1843) - 62 let, Grilčev iz Vrhovelj - vdova Lončar Katarina (1798-1868) - 70 let, poročena leta 1818.

Sinovi in hčere (10): Helena 1819-1874, Jožef 1822-1879, Anastazija 1823, Marija 1826, Luka 1828, Terezija 1829-1906, Franc 1830-1860, Neža 1834-1835, Gregor 1836-1838, Neža 1839-1840.

9. Mav Jožef (1822-1879) - 57 let - Cerar Jožefa (1835-1901) - 66 let, Koporčeva iz Gradišča, poročena leta 1869.

Hčeri in sinova: Marija 1872, Janez 1874, Uršula 1875, Jožef 1878.

Marija se je leta 1892 poročila z Janezom Vidergarjem, Janez je doma nasledil očeta, Uršula se je leta 1904 poročila s Simonom Severjem - Črnuče, Jožef pa se je leta 1913 priženil k Pehčanu, umrl pa je leta 1949.

Pri Cimpermanu je bila rojena Marija Brinovec (1887-1929), hči Ignaca Brinovca in Marije Stojc in sestra Angele Brinovec, poročene s Peregrinom Breznikom, Ukelnom iz Rafolč.

10. Mav Janez (1874-1915) - 41 let - Kveder Ivana (1881-1952) - 71 let, Lešarjeva iz Prevoj, poročena leta 1903. Dekliško ime njene matere je Helena Iglíč.

Oče Janez je umrl kot vojak za pljučnico in je bil pokopan v Sarajevu.

Sinovi in hčere (7): Janez 1904-1949, Katarina 1905-1979, Andrej 1907- 1991, Marija 1908-1977, Dole, Ana 1909-1988, Ciril 1911-1913, Frančiška 1913-1941. Sin Janez je umrl pri padcu z drevesa.

11. Mav Andrej (1907-1991) - 84 let - Svetlin Ana (1913-1987) - 74 let, iz Vira.

Hčere in sinova (6): Marija 1942-1989, Stanislava 1943, Andrej 1946, Ivana 1948-1965, Ana 1950, Janez 1951.

Stana je poročena Stopar in živi v Lukovici, Andrej je doma, Ana je poročena Zdovc in živi z družino v novi hiši v bližini domače, Janez je poročen z Ireno Tomazin in živita v lastni hiši v Rafolčah. Tudi Marija, ki je umrla, je bila poročena v Rafolčah, kjer sta z možem gradila hišo.

12. Mav Andrej (1946) ...

HIŠNO IME: ZDOVC

Hišna številka: 16-A

Hišni priimek: Zdovc

Družina:

1. Zdovc Silvester (Silvo) (1950) iz Ljutomera - Mav Ana (1950) Cimpermanova iz Rafolč.

Sinova: Gregor 1974, Martin 1976.

Zakonca sta si postavila novo hišo na zemljišču pred odcepom k Štingelcu. Nekoč je na tem mestu stala stara Šuštarjeva domačija, nazadnje last Cimpermanovih.

HIŠNO IME: UKEL

Hišna številka: 5, nova 17

Hišni priimki: Capuder, Homar, Breznik

Hišno ime Ukel je v katastru iz leta 1867 zapisano Lukel. Očitno je nastalo iz imena Luka.

Ukelnova kmetija je ena najstarejših v levem predelu Rafolč, ker stoji sredi vasi in čisto ob cesti, kar je značilno za prvotne hiše v strnjenih naseljih.

Priimek Capuder je bil precej razširjen v nekatenih okoliških vaseh, ne pa tudi v Rafolčah, ki je bil navzoč daljše obdobje le pri Ukelnu, v novejšem času pa krajše obdobje pri Janezu.

Priimek Homar je imela pri Ukelnu ena sama družina, ki je nasledila priimek Capuder okoli leta 1847.

Priimek Breznik je pri Ukelnu od leta 1877, ko je postal gospodar Ukelnove domačije Mihael Breznik - Breznikov iz Rafolč. Njegov Sin Penegrin (1895-1973) je bil med obema vojnama uspešen dramski režiser na Brdu, tajnik in pozneje župan predvojne občine Rafolče.

Bil je tudi bratranec dr. Antona Breznika, jezikoslovca in profesorja ter nazadnje ravnatelja Škofijske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano, in profesorja Josipa Breznika, ravnatelja II. realne ženske gimnazije v Ljubljani.

Ukelnova hiša, ki stoji čisto ob cesti sredi vasi je ena najstarejših ohranjenih v prvotni obliki

Po katastru iz leta 1826 je imela Ukelnova kmetija dobrih šest hektarov zemljišč, prav toliko kot Cimpermanova. Zemljišča je imela v sosedstvu s Koroščevimi in tudi skupen dohod s ceste. Gospodarja Matevž Capuder in Ignac Homar nista dobro gospodarila, saj sta odprodala kar nekaj zemljišč, med drugim tudi travnik pod Oparnikom. Povprečna starost sedmih gospodarjev je bila kar 73 let in tri mesece.

Družine pri Ukelnu v preteklih 400 letih:

1. Capuder Urban - žena Marina, priimka ni v krstni knjigi.

Sinova: Primož, Matija 1612 in morda še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo, v začetku vodenja teh knjig.

2. Capuder Primož - žena Marina (1635-1695) - 60 let, poročena okoli leta 1658.

Sinovi in hčeri: Luka 1659, Andrej 1660-1669, Uršula 1663-1733, Matija 1665, Agneta (Neža) in morda še kdo.

3. Capuder Luka (1659-1749) - 90 let - žena Helena (1677-1749) - 70 let, poročena okoli leta 1696.

Hčeri in sinovi (8): Uršula 1697-1770, Tomaž 1701, Marija 1703-1760, Luka 1706-1706, Jurij 1708, Lovrenc, Urban 1711, Jakob 1712.

Jurij se je leta 1733 poročil z Marijo Svetlin.

4. Capuder Urban (1711-1793)-82 let - Hribar Helena iz Trnovč, poročena leta 1749.

Sinova in hčere (5): Andrej 1749, Neža 1754, Luka 1757, Marija 1761, Neža 1762.

Marija je bila poročena z Gašperjem Poljanškom, njuna hči pa z Gašperjem Breznikom - Breznikovim, živečim pri Oparniku.

5. Capuder Andrej (1749-1817) - 68 let - Kerpak Marija iz Prapreč, poročena leta 1776.

Sin Matevž 1778 in hči Marija 1781.

6. Capuder Matevž (1778-1825) 47 let - Serša Elizabeta, poročena leta 1794.

Hčere in sinovi (7): Marija 1796, Anton 1799-1846, Helena 1801- 1845, Margareta 1804, Jurij 1807-1839, Katarina 1809-1834. Vsi so pomrli še zelo mladi. Marija se je leta 1820 poročila z Urbanom Homarjem -Vrhačevim iz Dupelj, Anton leta 1840 s Katarino Pirc iz Dolenj, Margareta leta 1824 z Jernejem Stojcem - Goleževim iz Vrhovelj, očitno sorodnikom treh sester, poročenih pri Štingelcu, pri Brezniku in pri Dolencu. Pri Ukelnu je leta 1817 umrl Jože Serša star 83 let.

7. Capuder Helena (1801-1845) - 44 let

Sinova in hčeri (4): Primož 1819-1841, Marija 1824, Gregor 1828, Jera 1840. Hči Marija se je leta 1845 poročila z Jožetom Grčarjem - Jakcem iz Prevoj. Ukelnovo kmetijo je prevzel Ignac Homar, sin Marije, poročene z Urbanom Homarjem - Vrhačevim iz Dupelj.

8. Homar Ignac (1824) - Urbanija Marija (1826-1853) - 27, poročena okoli leta 1847. Hčeri in sin: Marija 1848, Franc 1849-1858, Terezija 1851. Leta 1880 je bil po katastru še gospodar kmetije Ignac Homar.

9. Breznik Mihael (1846-1920) - 74 let Breznikov iz Rafolč - Petek Marija (1841-1892) - 51 let, Koroščeva iz Rafolč, poročena leta 1877.

Sinova in hčere (5): Valentin 1878, Antonija 1880, Frančiška 1882, Marija 1885, Jakob 1888.

Oče Mihael je bil stric znanega jezikoslovca dr. Antona Breznika in profesorja Josipa Breznika. Pri Ukelnu je umrl Martin Štefula (1796-1875) - 79 let, zadnji gospodar s tem priimkom na Štefulovi kmetiji, ki je pozneje prišla v last Jožeta Jeretine - Tojne.

10. Breznik Mihael (1846-1920), vdovec - Stražar Apolonija (1854-1925) - 75 let iz Straže Vrbanova, poročena leta 1894.

Sinova: Peregrin 1895-1973, Janez 1898, ki je umrl kot otrok.

Pri Ukelnu je bila leta 1858 rojena Katarina Stražar, hči Margarete Stražar, očitno sorodnica Apolonije Stražar.

Mihaelova druga žena Apolonija Stražar je imela v Rafolčah sestro Rozalijo, poročeno z vdovcem Tomažem Kvasom - Mežnarjem iz Rafolč in brata Janeza, poročenega s Katarino Breznik - Martinčkovo iz Rafolč.

Ukelnova družinica: oč Peregrin /1895/, mati Angela in hčeri Antonija in Alojzija.

11. Breznik Peregrin (1895-1973) - 78 let - Brinovec Angela (1898-1936) - 38 let, Brinovčeva iz Vrhovelj, poročena leta 1926.

Hčeri: Antonija 1927, Alojzija 1929.

12. Breznik Antonija (1927) in Breznik Alojzija (1929), ki gospodarita na Ukelnovi domačiji po smrti očeta Peregrina. Antonija je že pokojna.

HIŠNO IME: BREZNIK

Hišna številka: 3, nova 18

Hišni priimki: Kmet, Breznik, Polanc, Iglič

Hišno ime Breznik izhaja iz priimka Breznik. To hišno ime je pri Brezniku navzoče že okoli 327 let. Najstarejši znani priimek pri Brezniku je Kmet, ki je bil v 17. stoletju in že prej prisoten v Rafolčah pri Brezniku.

Naslednji priimek Breznik zasledimo v naših krajih že leta 1623. V Rafolčah se pojavi priimek Breznik najprej pri Brezniku okoli leta 1665, nato pri Dolencu leta 1786, pri Oparniku okoli leta 1815, pri Martinčku okoli leta 1823, pri Kajžarju leta 1869, pri Ukelnu leta 1877, pri Mihcu leta 1898 in pri Repenčku leta 1900. Pri Brezniku je bil ta priimek navzoč do okoli leta 1900, to je okoli 235 let.

Breznikova hiša z mežnarija na desni

Priimek Polanc, ki je nasledil priimek Breznik, je bil navzoč najprej pri sosedu Štingelcu, nato pa pri eni družini pri Brezniku, ko je gospodaril Jože Polanc, ki je bil Štingelčev. Ta priimek izhaja iz Planjave pod Limbarsko goro. V Rafolčah tega priimka ni več.

Sedanji priimek Iglíč izvira od Tomaža iz Rafolč in je sedaj pri Brezniku druga družina s tem priimkom.

Pri Brezniku sta se zakoncema Matiju Brezniku (1813), Dolenčevim iz Rafolč, in Luciji Stojc (1812) iz Prevoj - zaselek Zaboršt, rodila sinova Janez - Ivan (1849), oče Josipa Breznika (1884), profesorja in ravnatelja II. ženske realne gimnazije v Ljubljani, in Anton (1854), oče doktor Antona Breznika (1881), profesorja in jezikoslovca ter nazadnje ravnatelja Škofijske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano.

Breznikova kmetija je imela po katastru iz leta 1826 šest hehtarov in 41 arov zemljišč, pretežno v sosedstvu s Štingelčevimi in bivšimi Šuštarjevimi parcelami.

Družine pri Brezniku v preteklih 400 letih:

1. Kmet Andrej - žena Marina, priimka ni v krstni knjigi.

Hčere in sinovi: Uršula 1611, Adam, Blaž, Marina 1618, Elizabeta 1632 in še kdo, ki takrat ni bil vpisan v krstno knjigo.

Krstni boter je bil med drugimi tudi Mihael Čurn.

2. Kmet Adam in žena Helena ter Blaž in žena Jera

Sinovi in hčere: Andrej 1632, Jera 1639, Nikolaj 1645, Marina in drugi.

3. Breznik Janez (1636-1683) - 47 let - žena Marina, umrla leta 1695, poročena sta bila okoli leta 1665.

Hčere in sinovi: Uršula 1665, Tomaž 1669, Gašper 1674, Marija 1677, Elizabeta 1678 in morda še kdo.

Krstni boter je bil med drugimi tudi Jože Balantič-Dolenc.

4. Breznik Tomaž (1669-1743) - 74 let - žena Uršula, poročena okoli leta 1694.

Hči in sinovi: Urban 1695, Marija 1699, Janez 1702, Jakob 1705 in morda še kdo.

5. Breznik Urban (1695) - žena Jera (1688-1758) - 70 let, poročena okoli leta 1720.

Sinovi in hčere (6): Lovrenc 1721, Jožef 1724, Mihael 1726, Marija 1728, Elizabeta 1731-1732, Magdalena 1741.

Marija se je leta 1751 poročila z Jurijem Urbasom - Mihcem iz Rafolč.

Pri Brezniku so se rodile in umrle Jakobove hčere: Elizabeta 1729-1732, Barbara 1733-1735, Marija 1740-1740.

6. Breznik Jožef (1724-1768) - 44 let - žena Marija, poročena okoli leta 1747.

Hčeri in sinovi (5): Elizabeta 1748, Barbara 1752-1757, Mihael 1754-1754, Martin 1755, Tomaž 1757.

Elizabeta je imela sina Martina (1776). Pozneje se je poročila z Lukom Smrtnikom. Sin Martin se je poročil z Marijo Grčar - Fajdigovo iz Rafolč. Bil je trikrat poročen. Z družino je najprej živel pri Oparniku, pozneje pa si je postavil domačijo, ki je po njem dobila hišno ime Martinček.

Tomaž je doma nasledil očeta Jožeta, brat Martin pa se je leta 1786 priženil k Dolencu v Rafolče, kjer je vzel Katarino Slapar. Odtlej je pri Dolencu priimek Breznik, to je 206 let.

7. Breznik Tomaž (1757-1838) - 81 let - Slapar Doroteja (1757-1837) - 80 let, poročena leta 1782.

Sinovi in hčere (12): Tomaž 1782, Katarina 1783-1846, Matija 1787-1792, Gregor 1790-1790, Gregor 1792, Andrej 1793-1794, Marija 1795-1795, Valentin 1798, Gašper 1799, Jera 1800-1801, Marija 1802, Terezija 1804.

Katarina se je leta 1805 poročila z Jakobom Balantičem - Bavančevim iz Rafolč. Tu je umrla Jera Bolhar (1747-1797). Sin Gašper je bil poročen z Marijo Poljanšek, Zg.Ukelnovo iz Rafolč in sta gospodarila pri Oparniku.

8. Breznik Tomaž (1782) - Smrajc Katarina (1782-1833) – 51 let, Repenčkova iz Rafolč, poročena leta 1807.

Sinovi in hčere (9): Mihael 1807, Blaž 1810, Jožef 1812-1812, Marija 1813-1813, Marija 1815-1854, Katarina 1818, Margareta 1821, Lovrenc 1824, Jernej 1828.

Blaž se je leta 1836 poročil s Frančiško Simič iz Lukovice 15, Marija pa se je poročila z Janezom Vavpotičem, Rova 5, njun sin Janez se je rodil pri Brezniku (1848-1851).

9. Breznik Matija (5.4.1813-1854) - 41 let, Dolenčev iz Rafolč - Stojc Lucija (1812-1877) - 65 let, iz Prevoj - zaselek Zaboršt, poročena leta 1837. Lucijina sestra Terezija se je isto leto poročila z Matijevim bratom Lovrencem. Obe sta pred poroko živeli pri polsestri Mariji pri Štingelcu.

Sinovi in hčere zakoncev Matije in Lucije Breznik (7): Katarina 1838, Marija 1841, Luka 1843, Mihael 1846, Janez 1849, Jožef 1852, Anton 1854.

Katarina se je leta 1869 poročila z Lovrencem Rakom - Grofom iz Št. Vida.

Luka se je okoli leta 1869 poročil z Marijo Pavlič in doma nasledil očeta Matijo.

Mihael se je leta 1877 poročil z Marijo Petek iz Rafolč in drugič leta 1894 z Apolonijo Stražar iz Straže. Gospodarila sta pri Ukelnu v Rafolčah.

Janez - Ivan se je poročil leta 1883 s Frančiško Rihtar (1845), Udamičevo iz Vrhovelj in drugič leta 1894 s Heleno Grčar (1866) - Fajdigovo iz Rafolč. Družina je živela v Kamniku. Zakonca Ivan in Frančiška sta imela sinova Josipa in Janka. Josip (1884) je bil pred drugo svetovno vojno in med njo profesor in ravnatelj gimnazije v Ljubljani.

Jožef je bil poročen v Kamniku, od kod je žena ni znano. Anton se je poročil leta 1879 z Terezijo Orehek (1850) v Ihanu, kjer je živela teta Katarina Stojc (1810). Njun najstarejši sin doktor Anton Breznik (1881) je bil profesor in jezikoslovec ter pred drugo svetovno vojno ravnatelj Škofijske gimnazije v št. Vidu nad Ljubjano.

10. Breznik Luka (1843) Breznikov - Pavlič Marija, poročena okoli leta 1869.

Sinovi in hčere (9): Matija 1870-1888, Marija 1871-1871, Alojz 1872, Jakob 1873-1874, Mihael 1875-1943, Janez 1877-1878, Jožef 1879-1879, Meta 1880, Marija 1882.

Pri Brezniku sta umrla Izidor Jug (1817-1880) in Marija Kvas (1814-1884), verjetno hišni pomočnik in pomočnica.

Novi lastnik kmetije je postal Anton Polanc (1841-1918), ki je bil hkrati lastnik kmetije pri Štingelcu. Pozneje je prepustil Breznikovo kmetijo sinu Jožetu Polancu (1874).

11. Polanc Jože (1874-1962) - 88 let, Štingelčev iz Rafolč - Grčar Frančiška (1877-1950) - 73 let iz Žič, poročena okoli leta 1903.

Sin in hčere: Anton 1904-1904, Marija 1905-1989, Antonija 1909-1910, Ivana 1911-1992.

Marija se je poročila s Francem Cerarjem - Fajdigovim iz Rafolč in sta živela v lastni hiši v Lukovici, Ivana se je poročila doma z Janezom Igličem - Tomažem iz Rafolč.

12. Iglič Janez (1904-1977) - 73 let, Tomaž iz Rafolč - Polanc Ivana (1911-1992) - 81 let, Breznikova, poročena leta 1933.

Zakonca sta pozneje gospodarila pri Tomažu in Brezniku.

Sin in hči: Janez 1933, Uršula 1934.

Janez je postal dedič kmetije pri Brezniku, Uršula, poročena Kveder pa pri Tomažu.

13. Iglič Janez (1933-2001) Breznikov - Kveder Stanislava (1938), Lešarjeva iz Prevoj, poročena leta 1963.

Sinovi: Janez 1963, Dušan 1963-2003, Matjaž 1968. Tudi pokojni Dušan je bil poročen. Janez je poročen in živi v lastni hiši v Vrhovljah, prav tako Matjaž.

HIŠNOIME: ŠTINGELC

Hišna številka: 2, nova 19

Hišni priimki: Smrajc, Kralj, Polanc, Grintal, Bartol

Hišno ime Štingelc prav gotovo izhaja iz priimka Štingelc. Priimek Smrajc je bil v Rafolčah navzoč hkrati pri Štingelcu in Smerajcu, pozneje pa tudi pri Repenčku.

Priimek Kralj je bil v Rafolčah najprej pri Štingelcu, potem pa pri Repenčku, pri Mihcu, pri Mihcu na griču, pri Primožu nad Stegnarjem in pri Boštjanu.

Priimek Polanc je bil pri Štingelcu in pri Brezniku, izvira pa iz Planjave pod Limbarsko goro.

Zadnja hišna priimka pri Štingelcu sta Grintal in Bartol.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 dobre štiri hehtarje zemlje. Zemljiške parcele so bile po omenjenem katastru v sosedstvu s Šuštarjevimi in Breznikovimi.

Družine pri Štingelcu v preteklih 400 letih:

1. Smrajc Blaž - Serša Jera iz Rafolč, poročena okoli leta 1630. Sinovi in hčere (7): Jernej 1631-1633, Blaž in Janez 1634, Helena 1636, Jera 1637, Janez 1639, Gašper 1641.

2. Smrajc Janez (1639) - žena nepoznana, poročena okoli leta 1671. Sinova: Nikolaj 1672 in Mihael in morda še kdo.

3. Smrajc Nikolaj (1672-1749) - 71 let - Vavpotič Špela, poročena leta 1704.

Sin Jurij 1706-1706 in morda še kdo.

4. Smrajc Mihael - Fajdiga Ana, poročena okoli leta 1708.

Sinovi in hči (5): Janez, Jurij 1709, Sebastijan 1719, Helena 1722, Matija 1725.

5. Smrajc Jurij (1709) - Knez Neža, poročena leta 1730.

Hčere in sinova (8): Marija 1732-1733, Helena 1735, Doroteja 1738, Jera 1739, Jakob 1742, Margareta 1743, Lovrenc 1746, Elizabeta 1749.

Krstni botri: Mihael Smrtnik - Cimperman, Jera in Marija Breznik.

6. Kralj Jožef (1737-1804) - 67 let - žena Helena (1735-1804) - 69 poročena okoli leta 1765.

Sinova: Martin 1766, Jurij 1768 in morda še kdo.

Na svatbi Franca Polanca - Štingelca leta 1927. Godec je Florjanček, sedijo od leve proti desni: nevestina sestra, ženin, nevesta Johana Andrejka - Hudmanova, in ženinov brat Jože Polanc - Breznik. Stojijo Minka Polanc - Breznikova, Ida Andrejka-Hudmanova, Janez Cerar - Fajdiga, peta je Marija Polanc - Breznica, zadnja pa njena hči Johana.

7. Kralj Martin (1766-1838) - 72 let - Rak Neža (1765-1822) - 57 let, poročena leta 1790.

Sinovi in hči (6): Matija 1791-1791, Tomaž 1793, Anton 1797-1875, Jurij 1799, Jakob 1801-1801, Marija 1803-1805.

Tomaž se je leta 1818 priženil k Mihcu in se poročil z Jero Urbas. Anton je nasledil očeta Martina in se poročil z Marijo Stojc. Njena polsestra Lucija se je poročila z Matijem Breznikom, polsestra Terezija pa z Lovrencem Breznikom, oba Dolenčeva iz Rafolč.

8. Kralj Anton (1797-1875) - 78 let - Stojc Marija (1800-1861) - 61 let iz Prevoj - zaselek Zaboršt, poročena leta 1825. Pred poroko je Marija živela pri Goležu v Vrhovljah, kjer je gospodaril Jernej Stojc.

Sinovi in hčere (10): Gašper 1826, Marija 1828, Franc 1830, Terezija 1831-1835, Anton 1834-1835, Neža 1835, Anton 1838-1870, Sebastijan 1841-1919, Lucija 1843, Jera 1846.

Marija se je okoli leta 1855 poročila s Francem Štefulo iz Št.Vida (po domače Andrejček), Neža leta 1862 z Janezom Grčarjem - Fajdigom iz Rafolč, Lucija leta 1869 z Mihaelom Smolnikarjem iz Lukovice, Anton se je poročil z Marijo Krivic, Sebastijan (Boštjan) pa leta 1875 z Nežo Resnik. Najprej sta gospodarila v Gradišču, nazadnje pa pri Boštjanu v Rafolčah. Jera se je poročila leta 1870 z Janezom Breznikom - Oparnikom iz Rafolč.

9. Kralj Anton (1838-1870) - 32 let - Krivic Marija (1848-1885) - 37 let, Gostičeva iz Vrhovelj, poročena leta 1866, (pri Gostiču so se pisali Jakša).

Sinova in hči: Jožef 1867-1880, Marija 1868-1870 in Lovrenc 1870-1888, ki je umrl za jetiko. Žena se je po smrti svojega moža Antona poročila z Antonom Polancem.

10. Polanc Anton (1841-1918) - 77 let iz Planjave 25 pod Limbarsko goro – vdova Krivic Marija (1848-1885) - 37 let, poročena leta 1871.

Hčere in sinovi (8): Marija 1872, Jože 1874-1962, Peter 1876- 1918, Neža 1878-1954, Antonija 1880, Franc 1882-1965, Martin 1883, Tomaž 1885-1885.

Mati Marija je umrla, ko se je rodil osmi otrok. Sin Jože se je okoli leta 1903 poročil s Frančiško Grčar iz Žič in prevzel od očeta posestvo pri sosedu Brezniku, Peter se je poročil leta 1909 z Marijo Lenček - Poklecinovo iz Prevoj in prevzel posestvo doma, Neža se je leta 1906 poročila z Antonom Andrejko iz Dolenj, Antonija pa leta 1909 z Lukom Repnikom iz Rudnika.

11. Polanc Peter (1876-1918) - 42 let - Lenček Marija (1881-1916) - 35 let, Poklecinova iz Prevoj, poročena leta 1909.

Zakonca nista imela otrok. Peter si je sam vzel življenje iz obupa, potem ko so v treh letih umrli: leta 1915 samska Marija Capuder, verjetno hišna pomočnica, leta 1916 žena Marija za tifusom in leta 1918 oče Anton.

Nasledstvo je prevzel brat Franc, ki se je z ženo Marijo Majerle vrnil iz Amerike.

12. Polanc Franc (1882-1965) - 83 let - Majerle Marija (1870-1927) - 57 let, poročena v Ameriki.

Po smrti svoje žene se je Franc ponovno poročil, tokrat z Johano Andrejko iz Dolenj.

13. Polanc Franc (1882-1965) - 83 let, vdovec - Andrejka Johana (1898-1977) - 79 let, Hudmanova iz Dolenj, poročena leta 1927.

Zakonca nista imela otrok, zato je domačijo podedovala Johanina pol-sestra Ida Andrejka. Obe, Johana in Ida, izhajata iz številne Hudmanove družine.

Jernej Andrejka pl. Livnograjski (posnetek je star okoli 130 let).

Pri Hudmanu v Dolenjah je bil rojen Jernej Andrejka (1850-1926), pisec spominov. Ker je bil ob vpisu na ljubljansko gimnazijo star že 17 let, je dokončal tri razrede (1870), nato pa je moral k vojakom. Sprva se je hotel čimprej rešiti vojaščine, potem je v vojski ostal: v Innsbrucku je končal kadetnico (1873), nato je služil v Trstu, Ljubljani in Celovcu pri 17. pešpolku (1873-95) in na Dunaju pri cesarski gardi (1895-1909). Napredoval je do podpolkovnika. Pisal je zgodbe iz vojaškega življenja in zgodovinske zapiske. Najbolj znana je na podlagi dnevnika oblikovana knjiga o okupaciji Bosne in Hercegovine, ki se je bil udeležil kot poročnik. Pred smrtjo je napisal spomine na prvih 23 let svojega življenja. Po vojni je živel v Ljubljani. Pokopan je s soprogo na Rovah.

14. Grintal Henrik (1903-1977) - 74 let, Rihtarjev iz Vrhovelj - Andrejka Egidija (1911-1986) - 75 let, Hudmanova iz Dolenj, poročena leta 1936.

Hišna imena Rihtar in Hudman sta bila nekoč hišna priimka, kar je razvidno iz krstnih knjig.

Preden sta zakonca Henrik in Ida prevzela Štingelčevo domačijo, sta živela pred vojno v Grosupljem, potem pa v Avstriji.

Hčeri in sin zakoncev: Majda 1937, Viktor 1940, Marjeta 1944. Majda je poročena Bartol doma v Rafolčah, Viktor je poročen z Marijo Piškur iz Cajnarjev pri Kočevju in živita v Špitalu v Avstriji, Marjeta pa je poročena s Slavkom Zajcem iz Smlednika in živita v Tutlingenu v Nemčiji. Mati Ida je umrla pri sinu v Špitalu.

15. Bartol Janez (1934) iz Loškega potoka – Grintal Majda (1937) iz Rafolč.

Sin in hči: Julija 1965, Henrik 1971.

Zakonca sta zgradila novo hišo, ki stoji v bližini stare.

HIŠNO IME:MEŽNAR

Hišna številka: 16, nova 20

Hišni priimki: Kvas

Mežnarija je že stala, ko so leta 1771 oštevilčili hiše v Rafolčah. Po katastru iz leta 1826 je imela en hehtar in 48 arov zemlje. Zemljišče, na katerem stoji mežnarija, je bilo menda nekoč Cimpermanovo. Tudi prvi znani cerkovnik Gregor Kvas je v poročni knjigi vpisan leta 1783 pod takratno Cimpermanovo hišno številko 15. Morda je bil zaposlen pri Cimpermanu. Za Gregorjem Kvasom so se zvrstili trije njegovi nasledniki - cerkovniki Jernej Kvas, Franc Kvas in Tomaž Kvas. Tomažev sin Tomaž pa ni nasledil svojega očeta pri Mežnarju, temveč je odšel v Ljubljano, kjer je opravljal drug poklic.

V Rafolčah se je prvič pojavil priimek Kvas leta 1757, ko sta se Jernej in Tomaž Fajdiga poročila s sestrama Elizabeto in Nežo Kvas, ki pa nista bili rojeni v Rafolčah. Priimek Kvas zasledimo že leta 1607 v Dobu, leta 1621 na Brdu, kjer se je v času od 1621 do 1756 rodilo 25 otrok s priimkom Kvas. Ta priimek so imeli tudi pri Škofcu v Št. Vidu in Stojčku na Prevojah.

Družine Kvas v preteklosti v Mežnariji:

1. Kvas (Janeza) Mihael, rojen na Brdu ali v Št. Vidu - Lončar Lucija (1718-1798) - 80 let, poročena leta 1743.

Poročni priči: Primož Fajdiga in Martin Iglič.

2. Kvas (Mihaela) Gregor (1760-1839) - 79 let, Rafolče 15 - Jakša Marija iz Zlatega polja, poročena leta 1783.

Hčere in sinovi, rojeni pri Mežnarju (7): Marija 1784, Jera 1787, Helena 1788-1790, Jernej 1790, Lucija 1792-1794, Neža 1798, Helena 1801-1863.

Jera se je leta 1811 poročila z Gašperjem Bolharjem. Imela sta sina Luka (1811-1813) in hči Marijo (1813-1816). Pri Mežnarju sta umrla Katarina Kvas (1758-1830) in Jože Jakša (1751-1830) bližnja sorodnika zakoncev Gregorja Kvasa in žene Marije Jakša.

3. Kvas Jernej (1790-1865) - 75 let - Tošnjak Marija, poročena okoli leta 1818.

Sinova in hči: Jurij 1819-1878, Katarina 1820, Franc 1823-1889. Jurij je umrl pri Šuštarju v hiši nasproti Cimpermana, ki je ni več. Franc je nasledil očeta doma v Rafolčah.

4. Kvas Jernej (1790-1865) - 75 let, vdovec - Kosmatin Helena (1802-1863) - 61 let iz Loke 3, poročena leta 1835.

Sin in hči: Jurij 1836, Marija 1839.

5. Kvas Franc (1823-1889) - 66 let - Hrame Ana/Marija (1828-1890) - 62 let.

Sinova: Anton 1867, Tomaž 1869.

6. Kvas Tomaž (1869-1951) - 82 let - Polanc Marija (1872), Štingelčeva iz Rafolč, poročena leta 1892.

Hči: Katarina 1839.

7. Kvas Tomaž (1869-1951) - 82 let, vdovec - Stražar Rozalija (1869), Vrbanova iz Straže, poročena leta 1895.

Sinovi in hčere (7): Tomaž 1896-1973, Margareta 1898-1902, Alojz 1900, Andrej 1901-1911, Jožef 1904-1905, Rozalija 1907-1975, Frančiška 1913-1962.

Tomaž, Rozalija in Frančiška so živeli v Ljubljani. Tudi njihova mati Rozalija je umrla v Ljubljani, njen mož Tomaž pa v Rafolčah, kjer je tudi pokopan.

Po smrti očeta Tomaža leta 1951 je prenehal njegov rod pri Mežnarju v Rafolčah. Sin Tomaž je bil sicer lastnik Šprohove domačije, vendar je živel v Ljubljani. Šprohovo hišo je po drugi svetovni vojni prodal, obdržal pa je nekaj zemlje, ki je sedaj menda v lasti njegove hčere Silve, ki ima dva sinova s priimkom Žumer.

V Mežnariji je bila rojena Valentina Klemenc (1887-1975), hči Terezije Klemenc.

Po drugi svetovni vojni je v Mežnariji živela nekaj let vdova Elizabeta Capuder (1927-1981), poročena Korošec, oziroma drugič Breznik. Mežnarija je bila nekaj let prazna in v bolj slabem stanju, sedaj jo ni več.

HIŠNO IME: ZG. KOPE, ZIBELNIK

Hišna številka: 1, nova 21

Hišni priimki: Capuder oziroma Poljanšek, Petrič, Sameja, Zibelnik.

Hiša je bila prvotno Ukelnova last. V njej sta v začetku živela Ukelnova Marija, rojena Capuder, in njen mož Gašper Poljanšek z družino. Nato je prišla hiša v last Lenarta Petriča - Kopeta, za njim pa v last Janeza Petriča, njegovega sina. Oba sta bila gospodarja na Kopetovi kmetiji. Zgornjo Kopetovo hišo je potem oče Janez Petrič prepustil hčeri Johani (1860-1925), poročeni s Francem Samejo. Zatem je hiša prišla v last njegovega sina Franca (1897), potem pa hčere Frančiške, poročene Zibelnik, ki je mladost preživela v Ljubljani, kajti mati in stara mati sta umrli, ko je bila Frančiška stara komaj dve oziroma tri leta.

Zaradi občasne odsotnosti lastnikov hiše so v tej hiši krajši ali daljši čas živeli nekateri najemniki, rojenih je bilo nekaj njihovih otrok, nekateri najemniki pa so v tej hiši tudi umrli. Možno je da so nekateri brezdomci samo formalno vpisani v krstno ali mrliško knjigo na tej hišni številki.

Po katastru iz leta 1826 so imeli pri Zg. Kopetu le štiri are zemlje, pozneje so posest razširili.

Družine in najemniki v preteklih 200 letih:

1. Poljanšek Gašper (1762-1845) - 82 let - Capuder Marija (1761-1844) - 83 let, Ukelnova iz Rafolč, poročena okoli leta 1794.

Sinovi in hčere (7): Mihael 1795-1796, Matevž 1795-1882, Marija 1796-1796, Marija 1799-1801, Martin 1800, Lovrenc 1802-1805, Marija 1804-1841.

Matevž, ki je dočakal starost 87 let je umrl pri Šuštarju. Šuštarjeve hiše, ki je stala nasproti Cimpermana, ni več. Marija se je poročila z Gašperjem Breznikom - Breznikovim iz Rafolč in sta gospodarila pri Oparniku.

2. Družine nanjemnikov sredi 19. stoletja:

V tej hiši so bili rojeni: Johana (1844) in Katarina (1846) Vavpotič, hčeri zakoncev Janeza Vavpotiča in Marije Breznik, in Marija Jasenc (1848), hči Jožefa Jasenca in Rozalije Rasper. Zakoncema Matevžu Pestatorju in ženi Mariji Petrič pa sta se rodila sinova Jakob (1850) in Franc (1853).

V tej hiši sta umrla: Pavle Pavlič (1771-1844) in Marija Omahna (1781-1847).

3. Petrič Janez (1817-1882) - 65 let, Kope - Osredkar Marija (1825-1898) - 73 let.

Zakonca sta v tej domači hiši živela le na starost in tu tudi umrla, prej sta gospodarila na domačiji pri Kopetu.

4. Sameja Franc (1855-1916) - 61 let iz Vrbe 11 - Petrič Johana (1860-1925) - 65 let, Kopetova iz Rafolč, poročena okoli leta 1888.

Hčere in sinovi (6): Marija 1889-1916 - umrla zaradi jetike, Janez 1890-1892, Johana 1894-1911 - tudi jetika, Franc 1897 in Janez 1903-1973, pa je živel v Ljubljani.

Oče Franc je imel v Rafolčah sestro Katarino, poročeno s Tomažem Igličem.

5. Sameja Franc (1897) - Bergant Marija (1900-1924) - 24 let iz Podsmrečja 1, poročena leta 1919 v Blagovici.

Hčeri in sin: Frančiška 1922, Franc 1923-1923, Marija 1924-1924.

Mati je umrla isto leto, ko se je rodil tretji otrok Marija. Menda se je zadušila. Naslednje leto je umrla tudi stara mati Johana, tako da je oče Franc ostal sam s triletno Frančiško, s katero sta pozneje živela v Ljubljani.

6. Družine najemnikov v začetku 20. stoletja:

V tej hiši so bili rojeni: Katarina Rape (1891), hči Katarine Rape - Rapetove iz Rafolč. Zakoncema Antonu Pavliču in Frančiški Peterca pa sta se rodila hči Frančiška (1930) in sin Anton (1931).

V tej hiši so umrli: Janez Žirovnik (1839-1916), Katarina Rems (1847-1930) - Sprohova iz Rafolč, Franc Kočar (1853-1935) in Jera Kočar (1854-1935).

7. Sameja Frančiška (1922), domača - Zibelnik Janez (1913-1980) - 67 let.

Hčere in sin: Ivanka 1941, Helena 1944, Silva 1946, Janez 1954. Ivanka je poročena na Viru, Helena v Ljubljani, Silva je doma, Janez pa z družino živi v novi hiši v bližini domače.

HIŠNO IME: ZIBELNIK (JANEZ)

Hišna številka: 21-A

Hišni priimki: Zibelnik

Družina:

1. Zibelnik Janez (1954), Zibelnikov - Pančur Marija (1957) iz Vira.

Hčeri: Nina 1976, Mateja 1981.

Zakonca sta si postavila novo hišo v bližini domače Zibelnikove.

HIŠNO IME: ALEŠ

Hišna številka: 22, nova 22

Hišni priimek: Aleš, Serša, Kompaljšek, Igljč

Hišno ime Aleš izhaja iz priimka Aleš, ki je nastalo okoli leta 1667, ko je postal gospodar domačije Primož Aleš. To hišno ime je torej staro že okoli 325 let.

Priimek Aleš zasledimo že v začetku 17. stoletja na Brdu. Iz Brda je prenesen v Rafolče k Alešu in sosеду Tojnu, sedaj pri Tomažu, kjer sta gospodarila brata Primož in Jurij. Priimek Aleš zasledimo tudi drugod: v Krtini leta 1678, v Cemšeniku leta 1725, v Vrbi leta 1746, v Št. Vidu leta 1757, v Dobu leta 1762, v

Škocjanu leta 1778 in na Ježici pri Ljubljani, kjer je bila znana "furmanska" gostilna pri Alešu.

Priimek Serša se pri Alešu pojavi leta 1736, ko se je semkaj priženil Jernej Serša - Rapetov iz Rafolč. Te hiše, ki je stala v bližini Serševe, ni več. Priimek Serša je bil v tistem času in pozneje navzoč tudi pri Seršu, pri Dolencu in pri Šuštarju. Hiše, ki je stala nasproti Cimpermanove, ni več.

Priimek Kompaljšek je bil pri Alešu krajše obdobje. Samo ena družina je bila s tem priimkom, in sicer, ko je gospodaril Andrej Kompaljšek, ki se je k Alešu priženil leta 1788 iz Kompolja pri Krašnji.

Priimek Igljč se pri Alešu pojavi leta 1818, ko se je na to domačijo priženil Valentin Igljč - Kvederčkov iz Prevoj. Ta priimek je še danes pri Alešu. Priimek Igljč je bil v Rafolčah tudi pri Repenčku (1874-1900) in pri Tomažu (1884-1962), odkoder je bil prenesen k Brezniku. Priimek Igljč je nastal iz priimka Jeglič v bližnjem Št. Vidu, ko se je Jerneju Jegliču in ženi Elizabeti Oprešnik rodil leta 1753 sin Jakob s priimkom Igljč, poznejši gospodar pri Kvedenčku. Zakoncema Jerneju Jegliču in Elizabeti Oprešnik so namreč v krstno knjigo vpisali štiri otroke s priimkom Jeglič, štiri pa s priimkom Igljč. Sicer pa priimek Igljč zasledimo že leta 1565 v pritožbi na Deželne stanove Vojvodine Kranjske, ki jo hrani Arhiv Slovenije v Ljubljani (stan. arhiv fasc. 284). Med podpisniki pritožbe je namreč tudi Lenart Igljč iz Spodnjih Dupelj na Gorenjskem.

Domačiji Aleš in Tojna (sedaj Tomaž) sta bili prav gotovo nekdanja ena domačija. To sklepamo po tem, da se objekti obeh domačij že več stoletij držijo skupaj, obe domačiji sta imeli po katastru iz leta 1826 zemljišča v soseščini, enak je bil priimek Aleš v 17. stoletju. V desnem predelu Rafolč so bile nekdanje štiri približno enako velike domačije (Štefulova, Smerajčeva, Tomaž-Aleševa in Fajdigova).

Aleševa kmetija je imela po katastru iz leta 1826 sedem hektarov in 56 arov zemlje. Gospodar Lovrenc Igljč je obseg zemljišč še povečal z nakupom na brdskem in v Fajdigovem oziroma Smarajčevem lazju.

Družine pri Alešu v preteklih 400 letih:

1. Aleš (Andreja) Primož (rojen leta 1645) - žena Marina, Brdo - Rafolče, poročena okoli leta 1665.

Sinovi in hčer: Jakob 1668, Gašper 1670, Jurij 1681-1721, Marija 1683, Janez 1685, Helena 1689.

Marija se je leta 1702 poročila z Mihaelom Bitencem, Dupeljne.

2. Aleš Jakob (rojen leta 1668) - žena Smrajc Marina, poročena leta 1711.

Hčere in sin: Marija 1712, Helena 1721-1727, Margareta 1726, Anton 1729.

Krstna botra sta bila: Ana Margareta L.B. Apfaltern z gradu Brdo. Anton se je poročil z Jero Vavpotič - Anžicevo iz Rafolč, Marija pa se je doma poročila z Jernejem Seršo - Rapetovim iz Rafolč.

3. Serša Jernej (1707-1766) - 59 let, Rapetov iz Rafolč - Aleš Marija (1712), Aleševa iz Rafolč, poročena okoli leta 1736.

Sinovi in hčere (5): Barbara 1735-1740, Jožef 1737, Adam 1740, Gregor 1744, Marija 1755 in morda še kdo.

4. Serša Jožef (1737) - žena Uršula, poročena okoli leta 1761.

Sin in hčeri: Gregor 1762-1762, Jera 1763-1841, Marija 1765.

Jera se je poročila k Šuštarju v Rafolčah. Njihova hiša je stala nasproti Cimpermanove, sedaj je ni več. Marija se je poročila doma z Andrejem Kompaljškom iz Kompolj.

5. Kompaljšek Andrej (1758-1814) - 56 let, Kompolje 3 - Serša Marija (1765-1839) - 74 let, Aleševa iz Rafolč, poročena leta 1788.

Hčere in sinovi (12): Margareta 1789, Pavle 1791-1818, Uršula 1792, Ana 1794, Jera 1796-1800, Primož 1798-1800, Katarina 1800, Marija 1802, Janez 1805-1813, Lovrenc 1807-1813, Luka 1809, Jernej 1811.

Sinova Luka in Jernej sta se poročila, prvi leta 1836 in drugi leta 1848, oba v Krašnjo. Nasledstvo doma je prevzela Katarina, ki se je leta 1818, stara 18 let, poročila z Valentinom Igličem - Kvederčkovim iz Prevoj.

Pri Alešu sta umrli Uršula Grčar (1718-1798) in Marija Kompaljšek (1760-1834), verjetno sestra Andreja Kompaljška.

6. Iglič Valentin (1792-1871) - 79 let, Kvederčkov iz Prevoj - žena Kompaljšek Katarina (1800-1853), Aleševa iz Rafolč, poročena leta 1818.

Hčere in sinovi (14): Margareta 1819, Neža 1821, Marija 1822, Jera 1824, Katarina 1825-1826, Lucija 1827, Terezija 1830, Alojzija 1832, Johana 1834, Janez 1836, Katarina 1838, Barbara 1839, Franc 1842-1915 in Ana 1844-1875.

Nekdanja Aleševa družina: sedita – oče Lovrenc in mati Apolonija, stojijo – sinova Tone in Jože, hči Marija ter sin Jaka. Manjka sin Franc, ki se je odselil v Ameriko. Posneto okoli leta 1922.

V otroški dobi je od štirinajst otrok umrla le Katarina. Bilo je dvanajst hčera in dva sinova.

Hči Neža se je leta 1848 poročila s Tomažem Breznikom - Martinčkom iz Rafolč, Lucija pa isto leto z Andrejem Kraljem - Mihcem iz Rafolč, imela sta petnajst otrok. Sin Franc je odšel v Trst in se tam poročil. Pozneje je odšel v Aleksandrijo in umrl leta 1915 za kolero. V Aleksandriji je živela tudi njegova sestra.

7. Iglič Janez (1836-1905) - 69 let - Hribar Magdalena (1834-1904) - 70 let, iz Male Lašne 22, poročena leta 1853.

Sinovi in hčeri (11): Jakob 1855-1855, Tomaž 1856-1941, Lovrenc 1858- 1949, Marija 1860-1862, Marija 1862-1931 , Anton 1864-1940, Janez 1865, Peregrin 1869, Jožef 1871-1916, Franc 1873, Andrej 1874-1880.

V mladosti so umrli: Jakob, Marija, Janez, Andrej.

Sin Tomaž je okoli leta 1880 postal gospodar pri sosedu in se leta 1884 poročil s Katarino Sameja iz Vrbe, s katero sta imela 12 otrok, sin Lovrenc je postal doma naslednik po očetu Janezu (9 otrok), hči Marija se je leta 1885 poročila z Valentinom

Prašnikarjem - Pangretom z Vidma pri Kosezah in sta imela 8 otrok, sin Anton se je leta 1887 poročil z Antonijo Dobovšek in sta živela v Trnjamu pri Vazarju, kjer se jima je rodilo 11 otrok, sin Peregrin je umrl pred I. svetovno vojno v Leobnu v Avstriji, sin Jožef se je leta 1901 poročil v Ljubljani, kjer je bil kot vojak na dopustu leta 1916 ustreljen, sin Franc je živel v Nemčiji in je tam tudi umrl.

Tomaž, Lovrenc, Marija in Anton so imeli skupaj 40 otrok, od katerih je živ samo še Marijin sin Jože Prašnikar (1906) Pangretov iz Vidma, ki živi v Domu ostarelih v Ljubljani. Živijo pa še življenjski sopotniki: Rozalija Iglič (1906) - Aleševa mati, Alojz Zamljen (1909) Zg. Gradišek iz Kregarjevega pri Stahovici in Ivana Iglič (1910) Vazarjeva mati iz Trnjave. Leta 2007 je živa samo še Rozalija Iglič.

8. Iglič Lovrenc (1858-1949) - 91 let - Stupica Apolonija (1863-1929) - 66 let, Vrhe 9 nad Kosezami, poročena leta 1887. Njena mati je bila Euphrosine Effnar.

Hčere in sinovi (9): Marija 1887-1890, Andrej 1889-1890, Franc 1891-1930, Antonija 1894-1895, Jožef 1896-1964, Marija 1898-1974, Jakob 1901-1982, Antonija 1904-1904, Anton 1906-1970.

V mladosti so umrli: Marija, Andrej, Antonija in druga Antonija. Sin Franc se je odselil v Ameriko in se tam poročil in umrl v rudniški nesreči okoli leta 1930 (nič otrok), sin Jožef se je leta 1920 poročil z Ano Rihtar - Udamičevo iz Vrhovelj in z očetovo pomočjo kupil Boštjanovo domačijo (šest otrok), hči Marija se je leta 1932 poročila z Lojzetom Zamljenom na Kregarjevo pri Stahovici (pet otrok), sin Jakob se je leta 1925 poročil z Marijo Avbelj iz Prevoj in sta živela v Ljubljani (pet otrok), sin Anton je nasledil očeta Lovrenca doma v Rafolčah (šest otrok).

Sinovi Jožef, Jakob Marija in Anton so imeli skupaj 22 otrok, živih je še 13.

Pri Alešu je od 5. do 18. leta živel Jože Iglič (1921), sin zakoncev Jožeta Igliča - Aleševega in Ane Rihtar - Udamičeve iz Vrhovelj.

9. Iglič Anton (1906-1970) - 64 let - Vavpotič Rozalija (1906), Vrbišnikova iz Gradišča 15, poročena leta 1932.

Sinova in hčere (6): Anton 1932, Rozalija 1933-2006, Ivanka 1935, Janez 1939, Frančiška 1942, Marija 1948.

Sin Anton je poročen s Klaro Kosmač in živita na Homcu (štirje otroci) hči Rozalija je poročena z Martinom Hribarjem in živita v Podbrdu (štirje otroci), hči Ivanka je poročena z Konradom Butaličem in živita v lastni hiši v Rafolčah (štirje otroci), hči Frančiška je poročena z Janezom Volfom in živita v Sp. Jaršah (dva otroka), hči

Marija je poročena z Janezom Biziljem in živita v Št. Vidu (dva otroka), sin Janez je naslednik doma (štirje otroci). Skupaj imajo 20 otrok.

10. Iglič Janez (1939) - Orehek Pavla (1948-1998) Račni vrh 4, poročena leta 1973.

Hčeri in sinova: Darja 1973-1974, Janez 1975, Matej 1977, Martina 1980.

Zakonca sta postavila novo hišo, staro pa spremenila v gospodarsko poslopje.

Podrobnejši podatki so pod naslovom Moj rod od 1614-1993.

Alešev kozolec

HIŠNO IME: TOJNA, SEDAJ TOMAŽ

Hišna številka: 23, nova tudi 23

Hišni priimki: Tonija, Aleš, Jeretina, Iglič, Kveder

Prvotno hišno ime Tojna izhaja iz priimka Tonija, ki je bil prisoten na tej domačiji v začetku 17. stoletja. Priimek Tonija je bil takrat navzoč tudi v okolici Zlatega polja.

Hišno ime Tomaž je nastalo okoli leta 1881 po Aleševem Tomažu Igliču, novemu gospodarju na tej kmetiji, po odhodu prejšnjega Jožeta Jeretina in domače Marije Aleš, ki sta prevzela Štefulovo domačijo.

Priimek Aleš, ki je bil na tej domačiji navzoč okoli 200 let, zasledimo že v začetku 17. stoletja na Brdu. Z Brda je bil prenesen k Tojnu (sedaj Tomažu) in Alešu v Rafolče, kjer sta gospodarila brata Jurij in Primož. Ta priimek zasledimo tudi v Krtini leta 1678, v Čemšeniku leta 1725, v Vrbi leta 1746, v Št. Vidu leta 1758, v Dobu leta 1762 in v Škocjanu leta 1778.

Priimek Jeretina je bil pri Tojnu (sedaj Tomažu) le eno desetletje, od 1871, ko se je Jože Jeretina - Goležev iz Vrhovelj priženil k Tojnu (sedaj Tomažu), pa do okoli leta 1881, ko sta se z ženo in otroki preselila na Štefulovo domačijo.

Priimek Iglič je bil na domačiji navzoč od okoli leta 1881, ko je to domačijo prevzel Tomaž Iglič - Alešev, do leta 1962, ko se je njegova vnukinja Uršula, hči Janeza, poročila s Stanislavom Kvedrom.

Kmetija je po katastru iz leta 1826 imela pet hehtarov in 20 arov zemlje. Leta 1881 se je zmanjšala, ko sta zakonca Jože Jeretina in žena Marija Aleš znaten del zemljišč priključila novi Tojnovi domačiji (bivši Štefulovi). K domačiji sta še leta 1826 spadala tudi Kajžarjevo dvorišče in sadni vrt, kjer je potekala meja z nekdanjo največjo Fajdigovo kmetijo v Rafolčah.

Tomaževa in Aleševa kmetija sta bili očitno nekdanj ena domačija, ker se držita skupaj, v sosedstvu so bila zemljišča, pri obeh je bil nekaj časa priimek Aleš in približno enako zemljišč sta imeli skupaj kot Fajdigova, Štefulova in Smerajčeva kmetija (okoli 12 ha).

Družine pri Tojnu oziroma Tomažu v preteklih 400 letih:

1. Družini s priimkom Tonija.

Sinovi in hčere: Tomaž 1615, Boltežar 1616, Jera, Doroteja, Marija, Helena, Jakob, Elizabeta 1624-1719 in Nikolaj 1639-1689.

Elizabeta je dočakala 95 let.

2. Aleš (Andreja) Jurij (1650) - žena Špela, Brdo-Rafolče, poročena okoli leta 1674.

Sinovi in hči: Jakob 1675-1715, Jurij 1678, Luka 1683, Marija 1685 in morda še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

3. Aleš Jurij (1678) - Serša Neža (1684-1753) - 69 let, Rapetova iz Rafolč, poročena leta 1705.

Sinovi in hčere (6): Sebastijan 1706-1746, Matija 1708, Uršula 1710, Valentin 1714, Marija 1716, Jakob 1720.

Krstna botra: Ana Margareta LB Apfaltern z gradu Brdo.

Sin Sebastijan se je leta 1737 poročil z Marijo Kordin, Jakob pa leta 1755 z Margareto Kovač z Brda.

4. Aleš Valentin (1714-1809) - 95 let - Vavpotič Marija, Anžiceva iz Rafolč, poročena leta 1754.

Hčere in sinova (7): Ana 1757, Neža 1759, Meta 1760, Anton 1765, Blaž 1767, Helena 1771-1843, Marija 1775.

Sin Anton se je leta 1790 poročil z Nežo Fajfar, s katero sta gospodarila pri Smerajcu v Rafolčah, hči Marija se je leta 1793 poročila z Jožetom Jeretino, Vrhovlje-Vidov, hči Margareta pa leta 1788 z Martinom Petkom, Koroščevim iz Rafolč.

5. Aleš Blaž (1767-1845) - 78 let - Balantič Marija (1775), Bavančeva iz Rafolč, poročena leta 1798.

Hčere in sinovi (9): Marija 1799-1801, Neža 1800-1801, Ana 1803-1804, Marija 1805, Katarina 1807-1892, Gašper 1809, Primož 1811-1813, Matija 1813-1871, Lovrenc 1816.

Marija se je leta 1824 poročila z Janezom Cerarjem iz Št. Vida - Mahničem, Katarina leta 1843 z Gašperjem Breznikom - Oparnikom iz Rafolč, Matija se je leta 1848 poročil z Jero Petrič, Kopetovo iz Rafolč, ki sta si na domači parceli pod Dolencem zgradila skromno domačijo, Lovrenc pa se je poročil leta 1839 s Terezijo Serša, Serševo iz Rafolč.

6. Aleš Gašper (1809-1877) - 68 let - Serša Marija (1814-1853) - 39 let Serševa iz Rafolč, poročna leta 1843.

Hčere in sin (6): Marija 1844-1844, Marija 1845, Katarina 1846-1886, Luka 1847-1849, Rozalija 1849, Barbara 1851. Možkega naslednika ni bilo, zato je očeta Gašperja nasledila hči Marija, ki se je poročila z Jožetom Jeretino. Hči Katarina se je leta 1876 poročila z Matijo Breznikom, Dolencem iz Rafolč.

7. Jeretina Jože (1844-1915) - 71 let, Goležev iz Vrhovelj - Aleš Marija (1845-1883) - 38 let, Tojnova /sedaj pri Tomažu/ iz Rafolč, poročena leta 1871.

Hči in sinovi (7): Marija 1872-1874, Martin 1873, Franc 1875-1878, Janez 1877, Jakob 1879-1881, Jožef 1881, Franc 1882, ki je bil rojen na novi Tojnovi domačiji.

Zakonca Jože Jeretina in Marija Aleš sta se leta 1880/81 odselila in prevzela sosedovo Štefulovo domačijo. Njuno domačijo pa je prevzel Tomaž Iglíč - Alešev iz Rafolč.

8. Iglíč Tomaž (1856-1940) - 84let, Alešev - Sameja Katarina (1859-1930) - 71 let, iz Vrbe, poročena leta 1883.

Hčere in sinovi (12): Frančiška 1884, Apolonija 1886-1889, Janez 1889-1890, Ana 1891-1915, Anton 1893-padel v 1. svetovni vojni, Katarina 1894-1895, Johana 1896-1982, Tomaž 1897-1954, Helena 1900-1906, Antonija 1902, Janez 1904, Marija 1906.

V mladosti so umrli: Apolonija, Janez, Anton - padel v I. svetovni vojni, Katarina in Helena.

Hči Frančiška se je leta 1905 poročila z Antonom Remsom-Zagorica pri Rovah, Ana leta 1914 z Jožetom Stražarjem-Lukovica 16, Johana leta 1919 s Pevcem na Hrib, Tomaž leta 1926 s Frančiško Leban iz Blagovice-Kervina, Antonija leta 1921 z Antonom Krušnikom - Imenje 7, Janez leta 1933 z Ivano Polanc iz Rafolč, Marija leta 1926 z Alojzem Kermavnarjem, Mala vas - Ježica.

Pri Tomažu je od otroških let živel Ivanka Pevec (1921), hči Johane s Hriba pri Kosezah. Sedaj živi kot upokojenka v Domžalah. V Rafolčah je živel tudi materin brat Franc Sameja iz Vrbe, poročen z Johano Petrič pri Zg. Kopetu.

Oče Tomaž je bil uspešen prekupčevalec z živino.

9. Iglíč Janez (1904-1977) - 73 let - Polanc Ivana (1911-1992) - 81 let, Breznikova iz Rafolč, poročena leta 1933.

Sin in hči: Janez 1933, Uršula 1934.

Hči Uršula je prevzela z možem Stanislavom Kvedrom domačijo pri Tomažu, sin Janez pa pri Brezniku.

Oče Janez je bil dolgoletni član gasilskega društva in je leta 1968 prejel značko za petdesetletno delo v društvu.

10. Kveder Stanislav (1933), Čurnov iz Kosez - Iglič Uršula (1934), Tomaževa, poročena 1962.

Sinova: Marjan 1962, Marko 1969.

Marjan je poročen z Marijo Smerkolj iz Lukovice in živita pri Oparniku v Rafolčah, kjer sta si zgradila novo hišo in nov dovoz. Marko je zgradil mizarsko delavnico in hišo pod Alešem.

HIŠNO IME: ŠTEFULA, TOJNA, POGORELEC

Hišna številka: 24, nova tudi 24

Hišni priimki: Štefula, Lužovec, Jeretina, Urankar, Slapar, Hribar, Zupan.

Hišno ime Štefula je bilo na tej domačiji okoli 300 let, vse do leta 1881, ko ga je nadomestilo hišno ime Tojna.

Hišno ime Pogorelec je pri Tojnu od leta 1952, ko sta se na to kmetijo naselila zakonca Albin Hribar in njegova žena Marija Trebušak.

Hišni priimek Štefula in Lužovec je okoli leta 1881 nasledil priimek Jeretina, ki pa je leta 1945 prenehal, ko je družina zapustila Rafolče in odšla v tujino. Vzorna Tojnova kmetija je po vojni postopoma propadla, obdelovalna zemljišča so razdelili, gozdove pa podržavili.

Sledile so družine s priimki Urankar, Slapar, Hribar in Zupan. Družini Urankar in Slapar sta živeli po vojni pri Tojnu le krajše obdobje. Zakonca Hribar sta, preden sta prišla leta 1952 k Tojnu v Rafolče, živela na Prevojah in v Št. Vidu. Kmetovanje so Hribarjevi po očetovi smrti opustili, obdržali so samo nekaj zemlje okoli hiše. V hiši je živela v pritličju mati Marija Hribar, v novem nadzidku pa njena hči Marija z možem Antonom Zupanom.

Štefulova kmetija je imela po katastru iz leta 1826 deset hehtarov in 20 arov zemljišč in je bila druga največja kmetija v Rafolčah, največja je bila Fajdigova, ki je imela skoraj 12 hehtarov zemlje. Štefulova hiša je bila po omenjenem katastru edina zidana hiša v Rafolčah, vse druge so bile lesene. Sedaj je nadzidana, pritličje pa je v glavnem še prvotno, staro morda 300 let, kar pričajo kamniti zidovi, debeli okoli 75 cm in okna z dvojnimi policami.

Zadnji gospodar s priimkom Štefula, to je Martin in hči Terezija z možem Jurijem Lužovcem, niso dobro gospodarili. Odprodali so del zemljišč, nazadnje okoli leta 1881 pa domačijo prepustili zakoncema Jožetu Jeretini in ženi Mariji Aleš. Zakonca

Jeretina sta istočasno prodala svojo domačijo Tomažu Igliču - Aleševemu, vendar sta pretežni del zemljišč obdržala in pripojila novi kmetiji. Hišno ime Tojna se je takrat spremenilo v hišno ime Tomaž, hišno ime Štefula pa v hišno ime Tojna.

Družine, ki so živele na tej domačiji v preteklih 400 letih:

1. Štefula Martin - žena Marina, poročena okoli leta 1625.

Hčere in sinova: Jera 1626, Marija, Katarina, Gregor 1634-1690, Jurij 1637, Doroteja 1640 in vmes še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

Marija se je leta 1653 poročila z Urbanom Fajdiga, Katarina pa leta 1663 z Janezom Fajdigo, Doroteja pa leta 1669 z Matijem Bolharjem.

2. Štefula Jurij (1637-1712) - 75 let - žena Marija (1640-1710) - 70 let, poročena okoli leta 1664.

Hčere in sinovi (9): Eva 1665, Janez 1666, Marija 1667, Janez, Marija 1670, Gašper 1674, Helena 1677, Mihael 1680, Neža 1684.

Krstni botri: Blaž in Marija Fajdiga ter Eva Tonija.

3. Štefula Janez (1670-1733) - 63 let - Fraven Jera, Dob, poročena leta 1705.

Sinovi in hčer (9): Mihael 1706, Jera 1708, Marija 1710, Helena 1711, Marija, Katarina 1714, Matija 1719-1719, Elizabeta 1721, Jožef 1725.

Marija se je poročila z Nikolajem Matekom iz Radomelj, Helena pa z Janezom Fajdigo.

Doma je bil poročen tudi Mihael (1680) z Jero Jeglič in drugič z Uršulo Pogačar. Sinova in hčeri: Mihael 1708, Matija 1711, Katarina 1714, Peter 1717.

4. Štefula Mihael (1706-1758) - 52 let - žena Uršula, poročena okoli leta 1739.

Hčere in sinovi (9): Neža 1740, Jožef 1742, Marija 1745-1751, Sebastijan 1747, Elizabeta 1748, Doroteja, Apolonija 1751, Jurij 1753, Marko 1755.

5. Štefula Marko (1755-1820) - 65 let - Hudman Margareta (1755-1830) - 75 let, verjetno iz Dolenje vasi, poročena okoli leta 1781.

Sinovi in hčere (8): Jakob 1782-1818, Marija 1785-1804, Tomaž 1787, Jožef 1791-1794, Martin 1796-1875, Jera 1797-1832, Ana 1800-1801, Marija 1802.

Marija se je leta 1828 poročila z Martinom Grčarjem. Tu je leta 1797 umrla Doroteja Aleš, stara 45 let.

6. Štefula Martin (1796-1875) - 79 let - Rak Jera (1797-1832) - 35 let, poročena leta 1822 in druga žena Močnik Jera, poročena okoli leta 1833.

Sinovi in hčere (10): Janez 1823-1823, Mihael 1825, Marija 1828, Jera 1831, Magdalena 1833-1857, Anton 1835-1847, Terezija 1837, Marija 1840, Matija 1843-1843, Uršula 1845.

Terezija se je poročila leta 1859 z Jurijem Lužovcem, Marija leta 1860 z Janezom Primožičem, Uršula pa leta 1859 z Andrejem Balantičem. Oče Martin je umrl pri Ukelnu v Rafolčah.

7. Lužovec Jurij (1837-1901) - 64 let, Poženik 21 pri Cerkljah - Štefula Terezija (1837), domača, poročena leta 1859.

Sinovi in hčere (5): Franc 1860, Martin 1862, Janez 1865-1889, Julija 1869, Rozalija 1872. Janez je bil rojen pri Martinčku, umrl pa pri Dolencu, Julija je bila rojena v Kamniku, Rozalija pa v Rafolčah pri Ukelnu. Oče Jurij Lužovec je po odtujitvi Štefulove kmetije umrl leta 1901 pri Šuštarju v Rafolčah.

Štefulova domačija je po večstoletnem bolj ali manj uspešnem gospodarjenju začela hirati. Leta 1865 so odprodali veliki parceli onkraj mostu čez Vrševnik Tomažu Brezniku - Martinčku, leta 1871 večji parceli pod Aleševim kozolcem Tomažu Jeretini - Vidu iz Vrhovelj in Tomažu Brezniku-Martinčku, nazadnje pa so okoli leta 1881 prepustili ostanek domačije zakoncem Jeretina iz Rafolč.

8. Jeretina Jože (1844-1915) - 71 let, Goležov iz Vrhovelj - Aleš Marija (1845-1883) - 36 let, Tojnova /sedaj pri Tomažu/ iz Rafolč, poročena leta 1871.

Po poroki sta zakonca od 1871 do 1881 živela na ženinem domu pri Tojnu /sedaj pri Tomažu/, nato sta prevzela sosedovo Štefulovo domačijo, ki se je poslej imenovala Tojnova.

Hči in sinovi (7): Marija 1872-1874, Martin 1875, Franc 1876-1878, Janez 1877, Jakob 1879, Jožef 1881, Franc 1882.

Najmlajši sin Franc je bil rojen na novi domačiji, vsi drugi so bili rojeni v stari domačiji, kjer je sedaj hišno ime Tomaž.

Martin se je leta 1909 priženil na kmetijo v Dobu, Janez se je leta 1910 poročil s Terezijo Rovtar in sta živela v Skednju pri Trstu, Jože je nasledil očeta in se poročil

isto leto kot Janez, najmlajši sin Franc se je leta 1912 poročil s Frančiško Rihtar - Udamičevo iz Vrhovelj. Prevezela sta Smerajčevo kmetijo v Rafolčah. Franc je izgubil življenje v 1. svetovni vojni.

Pogorelčeva nadzidana hiša. Pritličje desne strani hiše je še prvotno, ko je bila po katastru iz leta 1826 v Rafolčah zidana samo ta, takrat Štefulova hiša.

Pri Tojnu je leta 1896 umrla Doroteja Jeretina, stara 79 let, očitno teta Jožeta Jeretine.

Mati Marija Aleš je umrla stara komaj 38 let, zato se je oče Jože ponovno poročil, tokrat s Terezijo Kavka (1852-1905).

9. Jeretina Jože (1881-1945) - 64 let - Dolinšek Marija (1890-1988) - 98 let, Savinškova iz Dupelj, poročena leta 1910.

Sinovi in hčere (11): Mihael 1911, Ana 1912, Štefan 1913, Franc 1920, Jožef 1921-1921, Janez 1922-1983, Jože 1924-1928, Marija 1926, Frančiška 1929, Jože 1931, in zadnji otrok 1932.

Mihael se je leta 1944 poročil z Brigito Šter iz Lukovice in umrl v ZDA, Ana se je isto leto poročila z Lukom Gnintalom - Rihtarjevim iz Vrhovelj in umrla v Argentini, Štefan je bil po 2. svetovni vojni proglašen za pogrešanega, Franc živi v ZDA, Janez je bil duhovnik in je umrl v Kanadi, Marija živi v ZDA, Frančiška je karmeličanka v Avstriji, najmlajši sin Jože živi v ZDA:

Družina je ob koncu druge svetovne vojne zapustila svoj dom in se umaknila na Koroško. Ker ni bilo možnosti za vrnitev domov, je emigrirala v Ameriko, razen Frančiške, ki je ostala v Avstriji, in očeta, ki se je vrnil in umrl po koncu vojne leta 1945.

10. Urankar Vincenc - Hribar Marija

Družina je nekaj časa po vojni živela pri Tojnu, potem pa se je vrnila v Obrše h Korošcu.

11. Slapar Janez /Miklavž/ - Štirn Pavla (1910-1969) - 59 let, Kovačeva iz Rafolč. Družina se je po začasnem bivanju in gospodarjenju pri Tojnu preselila v svojo hišo na Želodnik.

12. Hribar Albin (1908-1965) - 57 let iz Preske - Trebušak Marija (1905-1997) iz srednje vasi pri Kamniku, poročena leta 1936.

Hči in sinova: Marija 1936, Albin 1937, Miro 1940.

Marija je poročena doma z Antonom Zupanom, Albin je poročen v Radomljah, Miro pa je poročen z Anico Kepec in živita v novo zgrajeni hiši v Rafolčah. Sedaj leta 2007 je že pokojni.

13. Zupan Anton (1940) Mengeš - Hribar Marija, Rafolče.

Hčeri: Gabrijela, Greta 1966.

Obe hčerki sta poročeni v Domžalah.

Zakonca Zupan sta hišo nadzidala, ker spodnji stari del hiše zaradi vlage ni najbolj primeren za bivanje.

Pri cerkvi v Rafolčah – Repenčkova in Smerajčeva hiša

HIŠNO IME: MATIŠAR, REPENČEK

Hišna številka: 19, nova 25

Hišni priimki: Smrajc, Kralj, Igljč, Breznik-Pavlič

Hišno ime Repenček je mlajšega izvora. V katastru je bilo še leta 1867 vpisano hišno ime Matišar. Hišno ime Matišar oziroma Smerajc je bilo navzoče tudi na Prevojah, kjer je gospodaril Jože Smrajc - Matišarjev iz Rafolč.

Priimek Smrajc se je pri Repenčku pojavil leta 1744, ko sta se poročila Primož Smrajc - Smerajčev in Apolonija Kordin iz Trnovč. Ta priimek je bil navzoč tudi pri Smerajcu in pri Štingelcu. Priimka Smrajc že davno ni več v Rafolčah.

Priimek Kralj zasledimo pri Repenčku okoli leta 1794, ko se je na to domačijo priženil Jurij Kralj - Štingelčev iz Rafolč. Ta priimek je bil pozneje tudi pri Mihcu, pri Mihcu na griču /sedaj pri Kovaču/, pri Primožu nad Stegnarjem in pri Bavanču /Boštjanu/. Priimka Kralj ni več v Rafolčah. Zadnji s tem priimkom je bil Jože/Pepe/Kralj - Primožev.

Priimek Igljč je bil navzoč pri Repenčku le od leta 1874 do 1900, ko sta gospodarila zakonca Matevž Igljč /1844/ iz Lukovice in žena Johana. Predniki

Matevža so: Valentin Iglič /1812/, Španov iz Prevoj in žena Apolonija Kveder /1808/ iz Št. Vida, Gregor Iglič /1776/ Jožkov iz Št. Vida in žena Magdalena Kvas, Škofčeva iz Št. Vida in tako naprej.

Priimek Breznik je pri Repenčku od leta 1900, ko se je semkaj priženil Gregor Breznik - Oparnikov in se poročil z Marijo Iglič. Priimek Breznik se pojavi najprej pri Brezniku okoli leta 1665, nato pri Dolencu leta 1786, pri Oparniku okoli leta 1815, pri Martinčku okoli leta 1823, pri Kajžarju leta 1869, pri Ukelnu leta 1877, pri Mihcu leta 1898 in pri Repenčku leta 1900. Ta priimek je še vedno navzoč v Rafolčah.

Kmetija je imela po katastru iz leta 1826 dva hektara in 26 arov zemljišč.

Družine pri Matišarju - Repenčku v preteklih 250 letih:

1. Smrajc/Matija/Primož/1717/ Smerajčev iz Rafolč - Kordin Apolonija iz Trnovč, poročena leta 1744.

Hči in sinovi /6/: Jera 1745, Luka 1747, Blaž 1750, Tomaž 1752, Mihael 1754, Gregor 1757-1769.

Jera se je leta 1774 poročila z Jurijem Pestatorjem, Zg. Glasovim iz Gradišča, njegova nečakinja Katarina je bila poročena pri Anžicu.

2. Smrajc Luka /1747-1788/ - 41 let - Grčar Uršula /1747-1812/ - 65 let, poročena okoli leta 1775.

Hčere in sin /7/: Neža 1776, Marija 1778, Jera 1779, Jožef 1781, Katarina 1782, Margareta 1783, Katarina 1784.

Naslednik na domačiji je bila najstarejša hči Neža, poročila se je z Jurijem Kraljem. Marija se je leta 1806 poročila z Janezom Lukmanom, Katarina pa leta 1807 s Tomažem Breznikom - Breznikom iz Rafolč, Jože se je priženil na Prevoje.

3. Kralj Jurij /1768/, Štingelčev - Smrajc Neža /1776-1828/ - 52 let, Repenčkova, poročena okoli leta 1794.

Sinovi in hčere /12/: Apolonija 1795-1797, Marko 1797-1801, Margareta 1799, Luka 1801-1817, Katarina 1804-1817, Primož 1806, Marija 1807-1817, Ana 1811-1817, Gašper 1814-1817, dvojčici Marija in Katarina 1817-1817, Jera 1819.

Devet otrok je umrlo, od tega sedem 1817 leta, verjetno za grižo.

4. Kralj Primož /1806-1855/ - 49 let - Borštinar Neža, Obrše 17, poročena leta 1834.

Nekdanja številna Repenčkova družina Breznik. V prvi vrsti so: hči Marija, oče Gregor, mati Marija, hči Albina, v drugi vrsti pa: sinova Gregor in Andrej, hči Tončka, sinova Janez in Tone, hči Ivana in sin Tine. Za očetom je doma gospodaril sin Tine. Hči Tončka edina še živi v Ljubljani in je stara 93 let. Posneto okoli 1934.

Sinovi in hčere /8/: Matija 1831, Gregor 1836, Elizabeta 1838, Janez 1841-1899, Martin 1843, Marija 1846, Ignac 1848-1849, Marija 1852.

Janez je umrl pri Smerajcu leta 1899.

5. Iglíč Matevž /1844-1881/ - 37 let iz Lukovice 21 - Premk Johana /1843-1901 / - 48 let iz Brezja 27, poročena leta 1874.

Hčere in sinovi /6/: Jožefa 1874-1961(87), Leopold 1875-1964 (89), Matevž 1877-1960 (83), Marija 1878-1955 (77), Franc 1880-1881, Tomaž 1881-1969 (88). Povprečna starost je 85 let.

Jožefa je bila usmiljenka in je umrla na Raki. Leopold, Matevž in Tomaž so živeli in umrli v Ljubljani. Tomaževa sinova Vladimir in Marjan sta prav tako živela v Ljubljani, hči Jelka, operna pevka, pa v Mariboru.

6. Breznik Gregor /1875-1950/ - 75 let, Oparnikov iz Rafolč - Iglič Marija /1878-1955/ - 77 let, Repenčkova, poročena leta 1900.

Sinovi in hčere /11/: Andrej 1900-1957, Gregor 1901-1975, Marija 1903-1903, Albina 1905-1985, Marija 1906-1984, Janez 1907-1982, Anton 1909, Valentin 1911, Ivana 1912-1992, Antonija 1914, Franc 1916 je umrl kot otrok.

Vseh devet odraslih sinov in hčera se je poročilo, in sicer: Andrej na kmetijo v Dob, Gregor je bil poročen v Ljubljani, Albina Prelovšek v Lukovici, Marija, Janez in Anton v Ljubljani, Valentin doma v Rafolčah, Ivana Štrukelj v Ljubljani in najmlajša Antonija Marolt oz. Kerin v Ljubljani.

7. Breznik Valentin /1911-1994/ - 83 let - Serša Ivana /1914-2001/ - 87 let, Serševa iz Rafolč, poročena leta 1939.

Sinovi in hči: Gregor 1941, Marjan 1944, Marija 1947, Valentin 1951.

Gregor je poročen z Ano Burja na Viru, Marjan z Jožefo Kos v Rafolčah, Marija je poročena doma v Rafolčah, Valentin pa v Ljubljani oziroma na Duplici.

8. Pavlič Avgust /1943/ iz Vranskega - Breznik Marija /1947/, Repenčkova.

Hči in sin: Danica 1968, Tomaž 1971.

Danica se je leta 1989 poročila iz živi v Kresnicah.

HIŠNO IME: SMERAJC

Hišna številka: 18, nova 26

Hišni priimki: Smrajc, Aleš, Lončar, Jeretina, Tekavc

Hišno ime Smerajc je staro že več kot 400 let, morda celo 500 let, izvira pa iz priimka Smrajc.

Priimek Smrajc je bil na tej domačiji navzoč nad 250 let. Najstarejši podatek o priimku Smrajc v Rafolčah izhaja iz knjige umrlih pražupnije Dob, kamor so več stoletij spadale Rafolče. V tej knjigi je zapisano, da je leta 1662 umrla v Rafolčah Elizabeta Smrajc, stara 76 let, torej rojena leta 1575. Priimek Smrajc je bil do leta 1765 tudi pri Štingelcu, od leta 1744 do leta 1794 pa še pri Repenčku.

Naslednji priimek Aleš je bil pri Smerajcu krajše obdobje, samo ena družina je bila s tem priimkom. Priimek izhaja od Tojna, sedaj pri Tomažu, kjer je bil ta priimek navzoč okoli 250 let. Prisoten pa je bil tudi pri Alešu, kjer se je ohranilo hišno ime Aleš.

Priimek Lončar izhaja iz Praproč od Flajšmana, odkoder je prišel k Smerajcu za gospodarja Anton Lončar, sin zakoncev Marije Aleš - Smerajčeve in Jakoba Lončarja.

Priimek Jeretina je bil pri Smerajcu v drugem desetletju tega stoletja, izvira pa od Tojna iz Rafolč.

Priimek Tekavc pa je pri Smerajcu od leta 1921, ko se je tja priženil Franc Tekavc - Markov iz Rafolč.

Smerajčeva stara lesena hiša, posneta okoli leta 1930. Že pred vojno so zgradili novo.

Smerajčeva kmetija je imela po katastru iz leta 1826 deset hektarov in 17 arov strnjenih zemljišč, skoraj enako kot Štefulova /od leta 1881 Tojnova/, večja je bila le Fajdigova, ki je imela blizu dvanajst hektarov zemljišč. Na Smerajčevem zemljišču so postavili rafolško cerkev in pozneje tudi pokopališče. Po katastru iz leta 1826 je merilo to zemljišče 475m².

Družine pri Smerajcu v preteklih 400 letih:

1. Smrajc Elizabeta /1575-1662/ - 87 let in njen mož (zanj ni podatkov). Sin Jernej in drugi, ki so bili krščeni pred prvo ohranjeno krstno knjigo župnije Dob, kamor so takrat spadale Rafolče.

2. Smrajc Jernej - žena Helena, poročena okoli leta 1624.

Sinova in hčere: Jožef 1625, Marija 1627, Jera 1628, Helena 1636, Jera 1637, Matija 1641-1685 in morda še kdo vmes.

3. Smrajc Jožef /1625/ - prva žena Marina, druga pa Agneta, poročeni okoli leta 1645 in 1665. Priimka matere v tistem času niso vpisovali V krstno knjigo.

Sinovi: Mihael 1646, Gašper 1648, Matija 1670.

4. Smrajc Matija /1670-1745/ - 75 let - žena Margareta, poročena okoli leta 1696.

Sinovi in hči /6/: Jurij 1697, Jakob 1699, Marija 1702, Mihael 1704, Andrej 1712, Primož 1717.

Primož se je leta 1744 poročil z Apolonijo Kordin in sta gospodarila pri Matičarju oziroma Repenčku.

5. Smrajc/Matija/Jakob/1699/ - žena Marina /1698-1748/ - 50 let, poročena okoli leta 1719.

Hči in sinovi /5/: Helena 1720, Sebastijan 1721-1737, Jurij 1723, Valentin 1730, Anton 1733-1733.

6. Smrajc/Matije/Mihael/1704-1755/ - 51 let - žena Marina, poročena okoli leta 1725.

Sinova: Matija 1726, Jernej 1728.

Na kmetiji sta živeli dve manjši družini bratov Jakoba in Mihaela, /zaporedni številki 5 in 6/.

7. Smrajc/Jakoba/Valentin/1730/ - žena Marina, poročena okoli leta 1761.

Sinovi in hči: Mihael 1762, Anton 1765, Uršula 1772.

Pri Smerajcu sta umrla Tomaž Fajdiga /1737-1810/ in žena Neža Kvas, /1733-1801/. Njun sin Sebastijan se je leta 1780 poročil z Elizabeto Jakša - Gostičevo iz Vrhovelj.

8. Smrajc Anton /1765/ - žena Neža, poročena okoli leta 1800. Hči Jera 1806, zadnja rojena s priimkom Smrajc v Rafolčah.

9. Aleš Anton /1765-1817/ - 52 let, Tojnov /sedaj pri Tomažu/ iz Rafolč - Fajfar Neža /1772-1843/ - 71 let iz Straže, poročena leta 1790.

Hčere in sinovi /11/: Marija 1794-1795, Katarina 1796-1797, Anton 1798-1801, Jera 1800-1801, Marija 1802-1806, Pavel 1804, Anton 1808-1809, Marija 1810-1813, Margareta 1812-1813, Marija 1814, Margareta 1817.

Očitno sta odrasli samo četrta hčerka Marija /1814/ in druga Margareta /1817/, ki sta se poročili, prva z Jakobom Lončarjem, Flajšmanom iz Prapreč in druga z Janezom Rojcem, Hudo 66 pri Kamniku.

Nasledstvo pri Smrajcu je pozneje prevzel Marijin sin Anton Lončar, Flajšmanov iz Prapreč.

10. Lončar Anton /1835-1911/ - 76 let Flajšmanov iz Prapreč, sin Marije Aleš, poročene Lončar v Praprečah - žena Grčar Neža /1836-1905/ - 69 let, Sp. Bergantova iz Dupelj, poročena leta 1858.

Sinovi in hčere /10/: Franc 1859-1964, Polona 1861, Janez 1862, Peregrin 1866-1918, Valentin 1868, Nikolaj 1869, Martin 1871-1882, Marija Marička 1873-1959, Marija-Micka 1875-1954, Katarina 1880- 1924.

Marija-Marička se je leta 1902 poročila s Tomažem Drčarjem - Štefetim iz Gradišča, ki sta do I. svetovne vojne živela v Nemčiji, nato pa v Zaborštu, kjer je živela njuna hči Veronika /1908/, poročena Gostič.

11. Lončar Peregrin /1866-1918/ - 52 let - Žavbi Lucija /1871-1905/, Vrh 7 nad Krašnjo, poročena leta 1894.

Sinovi in hčere /6/: Martin 1894, Franc 1896, Apolonija 1899, Peregrina 1900, Mihael 1901, Angela 1903.

Peregrin in Lucija Lončar sta se leta 1900 preselila v Ljubljano. Njuna hčerka Apolonija je umrla še kot otrok. Po smrti soproge Lucije se je vdovec Peregrin še enkrat poročil. Zanj je bila usodna prva svetovna vojna. Vsi otroci Peregrina in Lucije Lončar so se poročili, a prva dva nista imela potomcev.

Pri Smerajcu je umrl samski Janez Kralj /1841-1899/, Repenčkov. Po smrti starega očeta Antona Lončarja leta 1911 je kmetija kmalu prišla v last zakoncev Franca Jeretine in Frančiške Rihtar.

12. Jeretina Franc /1882-1919/ - 37 let, Tojnov iz Rafolč - Rihtar Frančiška /1893-1957/ - 64 let, Udamičeva iz Vrhovelj, poročena leta 1912.

Oče Franc je umrl v italijanskem ujetništvu.

Hčeri in sin: Katarina 1913-1991, Franc 1915-1921, Ivana 1917-2007.

Katarina se je poročila z Janezom Gradišnikom na Kregarjevo pri Stahovici /sin duhovnik/, Ivanka pa z Matejem Korošcem, Domžale.

Pri Smerajcu je umrl samski Štefan Munih /1837-1917/.

13. Tekavc Franc /1889-1967/ - 78 let, Markov iz Rafolč - vdova Jeretina Frančiška, rojena Rihtar /1893- 1957/ - 64 let, poročena leta 1921.

Sinovi in hčere /8/: Jakob 1921-2005, Ana 1923-1945, Franc 1925 - padel v 2. svetovni vojni, Ciril 1926-1944, Peregrin 1928, Janez 1929-1946, Frančiška 1931, Jože 1935.

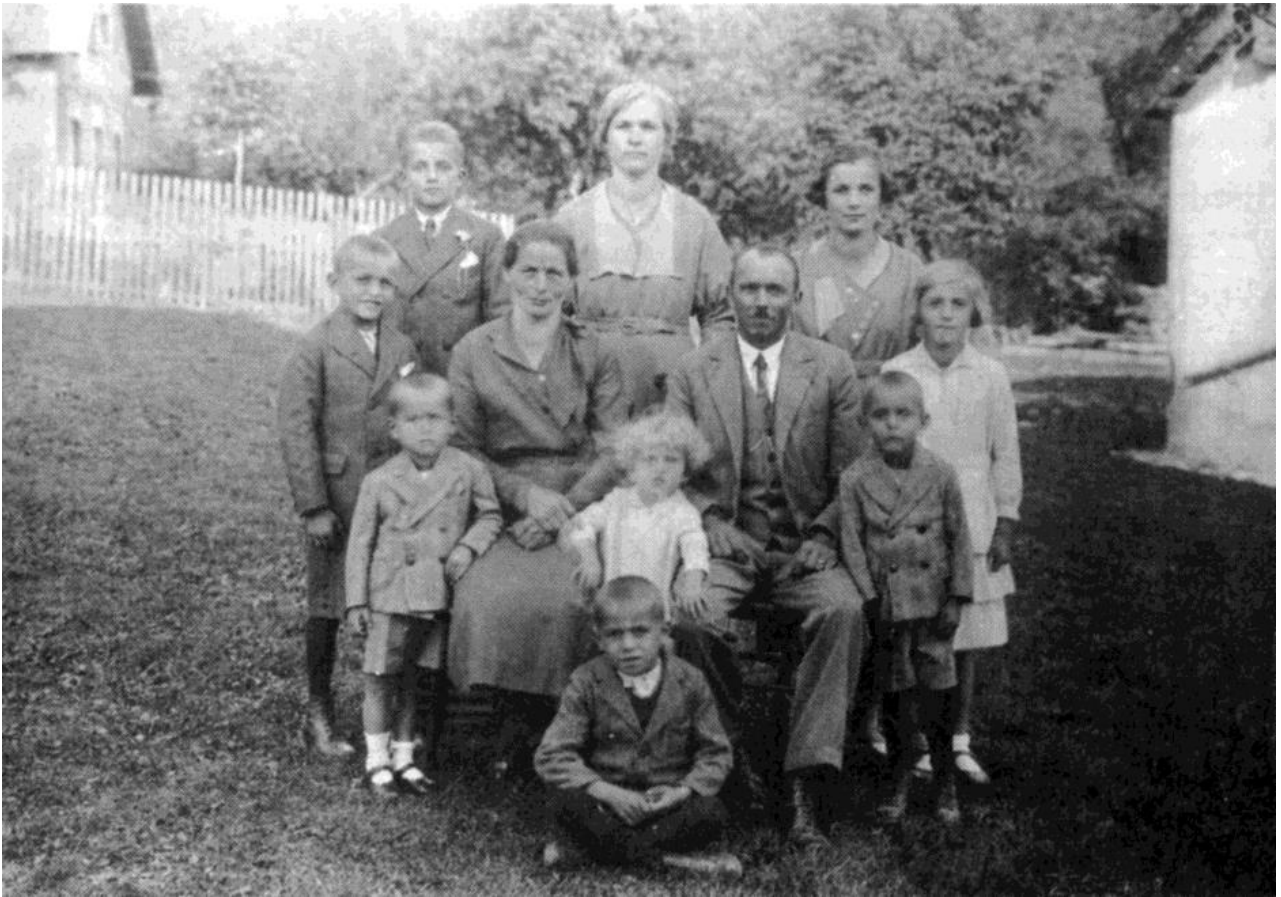
Jakob, je živel v Mariboru in bil poročen s pok. Štefanijo Meglič, Peregrin je v Mariboru poročen z Danijelo Veršič, Francka živi poročena Homar v Duplici, Jože je nasledil očeta doma v Rafolčah, Franc in Ciril pa sta izgubila življenje med 2. svetovno vojno.

Tudi Anica in Janez sta zaradi bolezni umrla mnogo prezgodaj. Pri Smerajcu se je leta 1923 poročila Antonija Osredkar z Janezom Vavpotičem iz Zg.Palovč. Tu je umrl samski Janez Koren /1844-1923/, Čurnov iz Rafolč.

14. Tekavc Jože /1935/ - Jeretina Klara /1940/, Majčeva iz Vrhovelj.

Sinova in hčeri: Aleš 1963, Andreja 1966, Tatjana 1967, in Sebastijan /Boštjan/ 1976.

Andreja se je poročila z Miho Urbanijo iz Lukovice, Tatjana pa leta 1992 z Lovrom Lončarjem iz Vira. Tudi oba sinova sta sedaj poročena – Aleš na Viru, Boštjan doma.

Smerajčeva družina: v sredini, sta mati in oče /1889/ Sledijo otroci po vidni starosti: Kati, Ivanka, Jaka, Ani, Francelj, Ciril, Peregrin, Janko in Francka. Manjka najmlajši Jože, ki sedaj doma gospodari. Slika je predvojna.

HIŠNO IME: KAJŽAR, KOS-KOLENC

Hišna številka: 20, nova 27

Hišni priimki: Zalokar, Avbelj, Majdič, Breznik, Jeretina, Kos, Kolenc.

Hišno ime Kajžar, ki je bilo pri hiši okoli 220 let, izvira iz stare slovenske besede kajža-koča. Prva lesena Kajžarjeva koča je bila postavljena okoli leta 1725 na majhni parceli. Poznejši gospodarji so dokupili od Tomaževih prednikov dvorišče in vrt, od drugih pa še nekaj zemlje.

Hišno ime Kos je nastalo po drugi svetovni vojni, ko sta se v prazno Kajžarjevo hišo naselila zakonca Kos.

Hišni priimek Zalokar, Avbelj in Majdič so bili pri Kajžarju od leta 1725 do leta 1869. S priimkom Zalokar so bile tri družine, po ena pa Avbelj in Majdič.

Hišni priimek Breznik je bil navzoč na tej domačiji od leta 1869, ko se je tja priženil Jurij Breznik - Oparnikov iz Rafolč pa do leta 1929, ko je njegov sin Janez, lesni trgovec in župan v začetku svetovne gospodarske krize zapustil Rafolče in se odselil v Ljubljano. Njegov stečaj je finančno prizadel tudi nekatere domačine in zidarskega mojstra, ki mu je predtem zgradil novo gospodarsko poslopje.

Priimek Breznik se je v Rafolčah naprej pojavil pri Brezniku okoli leta 1665, nato pri Dolencu leta 1786, pri Oparniku okoli leta 1815, pri Martinčku okoli leta 1823, pri Kajžarju leta 1869, pri Ukelnu leta 1877, pri Mihcu leta 1898 in pri Repenčku leta 1900. Sedaj je navzoč pri Dolencu, pri Mihcu, pri Marjanu ter Stanislavu Brezniku.

Hišni priimek Jeretina je bil pri Kajžarju kratkotrajen, od leta 1929, ko je kupil domačijo Jože Jeretina - Tojna, pa do leta 1945, ko je njegova družina zapustila Rafolče in odšla v tujino.

Hišni priimek Kos je nastal, ko sta se po 2. svet. vojni v prazno Kajžarjevo hišo naselila zakonca Kos, medtem ko je hišni priimek Kolenc nastal, ko se je leta 1972 s hčerko Ivanko Kos poročil Drago Kolenc.

Zemljišča in gospodarsko poslopje so po vojni odprodali.

Pri Kajžarju je bila rojena Antonija Breznik /1889-1970/, poročena Albreht v Ljubljani, mati znanega gledališkega igralca Janeza Albrehta.

Družine pri Kajžarju v preteklih 270 letih:

1. Zalokar Jernej - žena Marina, umrla leta 1743, poročena okoli leta 1725.

Sin in hčere /4/: Matija 1726, Neža 1729, Helena 1731-1743, Barbara 1734.

2. Zalokar Matija /1726-1793/ - 67 let - Marolt Jera, Št. Vid, poročena leta 1749.

Hčeri in sin: Jera 1750, Neža 1752, Jakob 1754.

Jakob se je poročil leta 1783 z Jero Jamšek, Koseze.

Kajžarjev nagrobni spomenik iz leta 1916

3. Zalokar Matija /1726-1793/ - 67 let, vdovec - 2. žena Jamšek Uršula, Koseze, poročena leta 1776.

Sin in hči: Aleš 1780, Marija 1787.

Vdovec oče Matija in sin Jakob sta se očitno poročila s sorodnicama Uršulo in Jero Jamšek iz Kosez.

4. Avbelj Anton /1780-1818/ - 38 let - Bergant Marija /1787-1855/ - 68 let iz Dupelj, poročena leta 1812.

Hčere in sin /4/: Marija 1812-1840, Katarina 1815, Lucija 1816-1819, Ignac 1816-1842.

Katarina je imela sina Ignaca /1842-1842/. Tu se je leta 1818 rodil Matija Rems. Priimek Rems je bil navzoč pri Šprohu.

5. Majdič Tomaž /1811-1880/ - 69 let - Avbelj Katarina /1815/, Kajžarjeva, poročena okoli leta 1843.

Sinovi in hči /5/: Franc 1844-1844, Jurij 1846-1846, Jakob 1847, Marija 1850, Luka 1852-1853.

6. Breznik Jurij /1846-1899/ - 53 let, Oparnikov iz Rafolč - Majdič Marija /1850-1916/ - 66 let, Kajžarjeva, poročena leta 1869.

Hčere in sinovi /12/: Terezija 1870, Marija 1872-1899, Frančiška 1874-1954, Leopold 1876-1877, Valentin 1878-1878, Katarina 1879-1969, Janez 1881-1959, Johana 1883-1972, Rozalija 1885-1955, Ana 1887-1887, Antonija 1889-1970, Jožef -Franc 1893-1893.

Terezija se je leta 1895 poročila z Johanom Habjanom, Trzin 92. Marija se je poročila leta 1897 Urbanija.

Frančiška se je poročila leta 1902 s Francem Albrehtom /1877/ iz Borovnice in sta živela v Ljubljani.

Katarina se je poročila leta 1910 s Francem Tekalcem /1884/, Moravče, in sta živela v Ljubljani.

Johana se je poročila leta 1906 z Andrejem Verbičem /1865/, trgovcem iz Ljubljane, Karunova 3.

Rozalija, poročena Balon, je živela v Ljubljani.

Antonija se je leta 1918 poročila z Antonom Albrehtom /1879-1976/ iz Borovnice in sta živela v Ljubljani.

Janez se je poročil z Ano Kopač in je nasledil očeta Jurija doma.

7. Breznik Janez /1881-1959/ - 78 let, Kajžarjev - Kopač Ana /1883-1969/ - 86 let, iz Soteske pri Moravčah, poročena leta 1911.

Kajžarjeva hiša, na njenem mestu je sedaj Kolenčeva. Kajžar - Janez Breznik je bil do leta 1929 lesni trgovec in župan.

Hčeri in sinovi /5/: Kristina 1912, Marija 1913-1921, Jožef 1915 - pogrešan v 2. svet. vojni, Janez 1916-1985, Peregrin 1922-1944. Kristina se je leta 1932 poročila z Valentinom Serša iz Rafolč in živi v Ljubljani, Jože se je poročil leta 1944 in je pogrešanec iz druge svetovne vojne, Janez se je poročil leta 1947 in je živel v Ljubljani, Peregrin pa je padel med drugo svetovno vojno na Gorenjskem.

Družina je leta 1929 zapustila Rafolče in se preselila v Ljubljano, kjer so imeli najprej gostilno v Mostah. Kajžarjevo domačijo je kupil Jože Jeretina - Tojna iz Rafolč. Tojnovi so leta 1945 zapustili Rafolče, domačija pa je zopet menjala lastnika.

8. Kos Franc /1919-1956/ - 37 let iz Gradišča - Dacar Marija /1919/ iz Zgornjega Tuhinja.

Sin in hčere: Franc 1947, Jožefa 1948, Ivana 1952, Marija 1953. Sin Franc živi poročen z Ljudmilo Berič na Količevem, oziroma trenutno živita v ZRN, Jožica je poročena z Marjanom Breznikom - Repenčkovim iz Rafolč in živita v lastni hiši v Rafolčah, Marija je poročena Negastrn, Ivanka pa je doma poročena z Dragom Kolencem.

9. Kolenc Drago /1951/ iz Svinj pri Krašnji - Kos Ivanka /1952/, domača, poročena leta 1972.

Hči in sin: Ksenija 1973, Zlatko 1981.

Zgradili so novo hišo na prostoru, kjer je stala stara Kajžarjeva hiša.

HIŠNO IME: MARKA

Hišna številka: 30, nova 28

Hišni priimki: Grčar, Tekavc

Hišno ime Marka je nastalo po prvem lastniku domačije Marku Grčarju-Fajdigovem iz Rafolč, ki je na domači parceli postavil hišo in gospodarsko poslopje in za gospodarjenje dobil v dar tri parcele. Prepis parcel je bil opravljen leta 1868/69. Marko je bil najmlajši sin zakoncev Marka Grčarja /1805/ in Marije Štefule /1802/ - Štefulove iz Rafolč, ki sta gospodarila na veliki Fajdigovi kmetiji, ki je imela leta 1826 dvanajst hektarov zemlje.

Priimek Grčar je bil pri Marku le dobrih 20 let, priimek Tekavc pa je pri Marku navzoč od leta 1889. Ta priimek je od leta 1921 navzoč tudi pri Smerajcu.

Družine pri Marku v preteklih 130 letih:

1. Grčar Marko /1840-1888/ - 48 let, Fajdigov iz Rafolč - Kores Marija /1840-1901 / - 61 let, poročena okoli leta 1865.

Zakonca očitno nista imela otrok. Domačijo je podedovala hči njegovega brata Janeza Grčarja, gospodarja na domačiji pri Fajdigu in se poročila s Francem Tekavcem.

2. Tekavc Franc /1854-1931 / - 77 let, iz Zagorice 21 pri Moravčah - Grčar Katarina /1846-1907/ - 43 let, Fajdigova iz Rafolč, poročena leta 1889.

Sinovi in hčere /8/: Franc 1889-1967, Marija 1891-1951, Lovrenc 1893-1916, Jakob 1895-1946, Frančiška 1897-1960, Janez 1899-1957, Ivana 1902-1986, Ana 1904-1964.

Franc se je leta 1921 priženil k Smerajcu in se poročil z vdovo Frančiško Jeretina, rojeno Rihtar - Udamičevo iz Vrhovelj.

Markova hiša, slikana okoli leta 1930

- Marija se je leta 1937 poročila z Marinčkom, Preserje pri Homcu. Lovrenc je padel v 1. svetovni vojni.
- Jakob se je poročil s Frančiško Jeretina, Skorjevčevo iz Straže in sta gospodarila doma pri Marku.
- Janez se je leta 1933 poročil v Gorjušo.
- Ivana se je leta 1926 poročila s Francem Štirnom iz Doba in sta živela na Brdu.
- Ana, najmlajša, se je leta 1936 poročila z Viktorjem Serša iz Rafolč.

Oče Franc Tekavc je bil sin Gregorja Tekavca in matere Antonije Koderman. Bil je rojak znamenitega matematika Jurija Vege. Pri Marku je umrla sorodnica Frančiška Tekavc /1871-1900/. Oče Franc je bil priznan zidar, prav tako so bili dobri zidarji njegovi sinovi.

3. Tekavec Jakob /1895-1946/ - 51 let - Jeretina Frančiška /1898-1987/ - 89 let, Skorjevčeva iz Straže, poročena leta 1928.

Hčere in sinovi /5/: Frančiška 1922, rojena v Straži, Karol 1928-1929, Jakob 1930, Ana 1933, Alojz 1936.

Francka je poročena v Trnovčah, Ana v Lukovici, Alojz v Zg. Tuhinju, Jakob pa doma v Rafolčah. Po poklicu je nasledil očeta in starega očeta.

4. Tekavec Jakob /1930-1997/ - Novak Jožica /1930/ iz Zlatega polja, pred poroko je živela pri Oparniku v Rafolčah.

Sinovi /3/: Edvard 1955, Marjan 1958, Igor 1966.

Edvard je poročen in živi od 1979 leta na Homcu, Marjan je poročen v Domžalah, najmlajši sin Igor je pa doma.

HIŠNO IME: JANEZ

Hišna številka: 21, nova 29

Hišni priimki: Capuder, Klopčič

Hišno ime Janez je nastalo okoli leta 1880 po Janezu Capudru, ki je takrat prevzel del stare Fajdigove kmetije.

Fajdigova kmetija je imela po katastru iz leta 1826 skoraj dvanajst hehtarov zemljišč in je bila takrat največja v Rafolčah. Zadnji gospodarji Grčarji so del zemljišč odprodali, del jih je podedoval sin Marko, ki je postavil Markovo domačijo, del zemljišč s hišo številka 21 in z gospodarskim poslopljem pa sta prevzela zakonca Janez Capuder in Alojzija Vehovec. Nastala so nova hišna imena Marka, Spodnji Fajdiga in Zgornji Fajdiga, pozneje Marka, Janez, Fajdiga. Priimek Capuder se je pri Janezu obdržal okoli 75 let, od okoli leta 1880 do leta 1955, ko ga je nadomestil sedanji priimek Klopčič.

Družine pri Janezu v preteklih 115 letih:

1. Capuder Janez /1844-1913/ - 69 let, Teškotov iz Straže - Vehovec Alojzija /1857-1930/ - 73 let iz Brezovice 2 pri Zlatem polju, poročena leta 1878.

Sinovi in hčere /6/: Franc 1879-1881, Franc 1881, Marija 1884-1958, Janez 1886-1961, Antonija 1890-1893, Vencelj 1894-1970.

Marija se je leta 1907 poročila z Janezom Novakom iz Rudnika, Vencelj je umrl v Mengšu. Pri Janezu sta umrla Jože Capuder /1840-1914/ in Katarina Valentinčič - Skert /1847-1917/. Tu je bila rojena Ivana Pogačar /1914/ - hči Tomaža Pogačarja in Rozalije Hafner.

Janezova družina, posneta okoli leta 1930. V ozadju so oče Janez, mati Marija, njen brat in Kristina Breznik - Kajžarjeva, birmanska botra. V ospredju so Janezovi otroci: Ivan, Stanko, Pavla, Mirko, Marija, Tone, Jože in Julka. Vseh je bilo pozneje dvanajst.

2. Capuder Janez /1886-1961 / - 75 let - Pogačar Marija /1895-1979/ - 84 let, poročena leta 1914 na Jesenicah.

Sinovi in hčere /12/: Janez 1914-1989, Stanislav 1918-1944, Pavla 1921, Mirko 1922-1985, Marija 1923-1960, Anton 1925-1943, Jože 1927, Julija 1928, Ivanka 1930, Frančiška 1932, Cilka 1933, Matilda 1937. Matildi je bil menda, kot dvanajstem otroku, boter ban Dravske banovine.

Janez se je poročil z Ivanko Petek iz Rafolč in sta živela na Jesenicah, Stanko je padel v nemški vojski, Pavla živi v Mariboru, Mirko je bil oficir v Zagrebu, Marijo je povozil avto, Anton je izgubil življenje v partizanih, Jože je bil oficir in živi v Šmarci, Julka poročena v Lukovici, Ivanka na Duplici, Frančiška doma, Cilka na Viru, Matilda je umrla.

3. Klopčič Franc /1931-2002/ Vinje pri Moravčah - Capuder Frančiška /1932/, Janezova iz Rafolč.

Hčeri in sin: Stanislava 1956, Franc 1958, Marija 1962.

Stanislava, poročena Barle, živi v Rafolčah, Marija je poročena v Vodicach, Franc pa je poročen doma.

4. Klopčič Franc /1958/ - Dolžan Ivanka /1962/

Hčeri in sin: Mojca 1981, Barbara 1984, Janez 1986-2006.

HIŠNO IME: FAJDIGA

Hišna številka: 21, 17, nova 30.

Hišni priimki: Fajdiga, Grčar, Cerar

Hišno ime Fajdiga je staro že več kot 400 let, morda celo 500 let, izvira pa iz priimka Fajdiga. Priimek Fajdiga je bil na domačiji navzoč več kot 250 let, in sicer do okoli leta 1788. Najstarejši podatek o priimku Fajdiga izvira iz mrliške knjige pražupnije Dob, kamor so več stoletij spadale Rafolče. V tej knjigi je podatek, da je v Rafolčah leta 1680 umrl Blaž Fajdiga, star 94 let, torej rojen leta 1586. Priimek Fajdiga je bil nekaj časa tudi pri Šuštarju nasproti Cimpermana /hiše ni več/, na Brdu, v Št. Vidu, v Gradišču in drugod.

Priimek Grčar je bil pri Fajdigu od leta 1788 do leta 1902. Ta priimek je bil v tistem času navzoč v Dupeljnah pri Grčarju in pri Sp. Bergantu, odkoder je bil morda prenesen k Fajdigu v Rafolče.

Priimek Cerar je pri Fajdigu od leta 1902, ko se je semkaj priženil Janez Cerar iz Domžal.

Fajdigovi so do okoli leta 1880 gospodarili na hišni številki 21, tam, kjer je sedaj hišno ime pri Janezu. Vsi s priimkom Grčar so bili še rojeni na hišni številki 21, zadnja Frančiška leta 1774, ki se je leta 1902 poročila z Janezom Cerarjem. Leta 1881 je bil na hišni številki 21 že rojen Franc Capuder, sin zakoncev Janeza Capudra in žene Alojzije Vehovec, novih lastnikov dela Fajdigove kmetije. Prvi rojenec na novi Fajdigovi hišni številki 17 je bila Frančiška Cerar, rojena leta 1903.

Fajdigova kmetija je po katastru iz leta 1826 imela skoraj dvanajst hektarov zemljišč in je bila takrat največja v Rafolčah. Zadnji gospodarji Grčarji so del zemljišč odprodali, del jih je podedoval sin Marko /1840-1888/, ki je postavil

Markovo domačijo, del zemljišč s staro domačijo številka 21 pa sta okoli leta 1880, po smrti zadnjega gospodarja Janeza Grčarja, prevzela zakonca Capuder. Nastala so tudi nova hišna imena Sp. Fajdiga, Zg. Fajdiga in Marka, oziroma pozneje Marka, Janez, Fajdiga.

Stara Fajdigova hiša, slikana leta 1993.

Družine pri Fajdigu v preteklih 400 letih:

1. Fajdiga - o starših ni podatkov.

Sinovi: Blaž 1586-1680, Urban, Adam in morda še kdo.

2. Fajdiga Urban - žena Gertruda /Jera/, poročena okoli leta 1614.

Hčere in sinova: Eva 1615, Helena 1617, Luka 1619, Helena 1620, Matija 1622.

3. Fajdiga Adam - žena Marina /1605-1675/ - 70 let poročena okoli leta 1632.

Sinovi in hči /7/: Gregor 1633, Blaž 1636, Tomaž 1637, Matija 1638, Elizabeta 1641, Jurij 1645.

4. Fajdiga /Adama/ Blaž/1636/ - žena Marina, umrla leta 1698, poročena leta 1664.

Sinovi in hčere /10/: Andrej 1665, Lovrenc 1667, Jernej 1669, Jera 1671-1721, Primož 1672, Neža 1673-1754, Jurij 1675, Nikolaj 1676, Jurij 1679, Marija 1682.

Fajdigov oče Janez /1873/ s sinovi in hčerama: ob očetu sedita Ana in Jože, zadaj stojijo: v sredini Mimi, na levi Franc in na desni Ivan. Slika je posneta pred domačo leseno hišo okoli leta 1930.

5. Fajdiga /Adama/ Tomaž /1637-1691/ - 54 let - žena Margareta, poročena okoli leta 1687.

Sinova: Primož, Jurij 1691.

6. Fajdiga /Blaža/ Lovrenc /1667-1740/ - 73 let - Slapnik Agneta /Neža/, Brdo, poročena leta 1705.

Sinovi in hčere /8/: Jernej 1704-1767, Marina 1706-1756, Andrej 1707, Marija 1710, Helena 1712, Uršula 1714, Janez 1716, Anton 1721-1730.

Krstna botra Heleni in Janezu je bila Marija-Ana-Cecilija LB Apfaltern z gradu Brdo.

7. Fajdiga /Lovrenca/ Janez /1716/ - Štefula Helena, Štefulova iz Rafolč /pozneje pri Tojnu/, poročena okoli leta 1740.

Sinovi in hčere /7/: Anton 1741, Jožef 1774-1781, Marija 1746-1759, Helena 1750-1752, Jurij 1752-1761, Uršula 1754, Andrej 1756-1756.

Preživela sta samo Anton in Uršula, drugih pet otrok je umrlo v mladosti.

Uršula se je leta 1778 poročila z Jurijem Serša iz Rafolč, Anton pa se je poročil s Heleno Kočar in gospodaril doma pri Fajdigu.

8. Fajdiga /Janeza/ Anton /1741-1810/ - 69 let - Kočar Helena, poročena okoli leta 1769.

Hčeri: Marija 1770, Margareta 1773.

9. Grčar Gregor /1760-1835/ - 75 let - Fajdiga /Antona/ Marija /1770-1835/ - 65 let, poročena okoli leta 1788.

Hčere in sinovi /10/: Marija 1789, Marko 1792-1796, Ana 1794-1798, Elizabeta 1796, Jakob 1798-1801, Jera 1802, Gregor 1803-1828, Marko 1805, Helena 1809, Andrej 1811.

10. Grčar Marko /1805/, Fajdigov - Štefula Marija /1802/ Štefulova /od 1881 pri Tojnu/ iz Rafolč, poročena leta 1828.

Hčere in sinovi /7/: Marija 1828, Neža 1832, dvojčka: Alojzija 1833, Meta 1833-1834, Janez 1836, Jera 1838, Marko 1840-1888.

Sin Janez je nasledil očeta doma na kmetiji, brat Marko je postavil na domačem zemljišču Markovo domačijo, sestra Jera pa se je poročila z Antonom Lukmanom na Prevoje 46, Sinka.

11. Grčar Janez /1836-1880/ - 44 let - Kralj Neža /1835-1915/ - 80 Štingelčeva iz Rafolč, poročena leta 1862.

Hčere: Ivana 1863-1863, Katarina 1864, Helena 1866, Ivana 1868, Marija 1871, Frančiška 1874.

Po prezgodnji smrti gospodarja Janeza je njegova žena Neža ostala sama z mladoletnimi hčerami, verjetno je bilo to tudi delni vzrok za končni razpad velike Fajdigove domačije okoli leta 1880.

Fajdigov čebelnjak, ob njem pa stari oče Janez, slikan pred drugo svetovno vojno

Hči Katarina je podedovala Markovo domačijo in se leta 1889 poročila s Francem Tekavcem, Helena se je leta 1894 poročila z vdovcem Janezom Breznikom - Breznikom iz Rafolč, Frančiška leta 1902 z Janezom Cerarjem na domu v Rafolčah, Marija leta 1897 z Jožetom Okornom iz Preserij in Ivana leta 1897 s Francem Jazbecem iz Sela pri Lukovici.

12. Cerar Janez /1875-1953/ - 78 let iz Domžal 4 - Grčar Frančiška /1874-1919/ - 46 let, Fajdigova iz Rafolč, poročena leta 1902.

Hčere in sinovi /7/: Frančiška 1903-1903, Franc 1904-1960, Marija 1906-1951, Janez 1908-1979, Jože 1910-1950, Ana 1911-1968.

Franc se je poročil z Marijo Polanc Breznikovo iz Rafolč in sta živela v Lukovici, Janez je doma nasledil očeta, Jože se je poročil v Dupeljne.

Oče Janez je bil v 1. svetovni vojni ob del noge.

13. Cerar Janez /1908-1979/ - 71 let - Jazbec Marija /1917-2002/ - 85 let, Rudnik 10, poročena leta 1937, njena sestra Ana, poročena pri Kovaču v Rafolčah.

Hčere in sinovi /12/: Marija 1938, Ivana 1939, Janez 1940-1941, Frančiška 1941-1958, Marjan 1943, Florjan 1945 - umrl, Anica 1946, Danica 1948, Anton 1950, Pavla 1952, Jože 1955, Tatjana 1957.

Vsi so poročeni in sicer: Marija v Rudniku, Ivana v Radomljah, Marjan doma, Anica v Dolah pri Moravčah, Danica v Komendi, Anton v bližini doma, Pavla na Viru, Jože na Viru oziroma v Vrbi, Tatjana v Rafolčah.

Mati Marija, ki je vzgojila številno družino, živela je v prenovljeni stari leseni hiši, medtem ko sta si sinova Marjan in Anton postavila novi hiši v bližini stare.

14. Cerar Marjan /1943/ - žena Bernarda /Nada/ 1946. Sinovi: Marjan 1968, Dušan 1976, Peter 1978.

HIŠNO IME: ŠPROH

Hišna številka: 28, nova 31

Hišni piimki: Rems, Kvas, Slapar

Hišno ime Šproh izhaja iz priimka Šproh, ki ga še danes zasledimo v nekaterih krajih. V Rafolčah ga zasledimo leta 1708, ko se je Margareta Šproh, ki ni bila iz Rafolč, poročila z Martinom Petkom iz Rafolč.

Prva zakonca Jože Rems in Marija Narat, ki sta živela pri Šprohu, sta bila priseljenca iz okolice Zlatega polja. Na majhni parceli sta postavila skromno leseno hišico. Pozneje sta dokupila še nekaj zemljišča od Bavanča /pozneje Boštjan/ iz Rafolč. Za njima sta gospodarila zakonca Franc Rems in Terezija Majdič, nato pa hči Ana, ki je prodala hišo Tomažu Kvasu - Mežnarjevemu, le-ta pa jo je prodal po drugi svetovni vojni Janezu Slaparju.

Priimek Kvas je opisan pri Mežnarju.

Priimek Slapar je v naših krajih znan že najmanj 400 let. Tudi v Rafolčah ga zasledimo leta 1750 pri Dolencu in leta 1782 pri Brezniku.

Družine pri Šprohu v preteklih 155 letih:

1. Rems Jože /1810-1855/ - 45 let - Narat Marija /1804-1876/ - 72 let iz Velike Lašne, zaposlena v Krtini 14, poročena okoli leta 1837.

Sinova in hčere /5/: Franc 1838, Ivana 1840-1840, Jernej 1843-1843, Ivana 1845, Katarina 1847.

Katarina je umrla pri Zg. Kopetu. Pri Šprohu sta umrla tudi Anton Rems /1772-1835/ in Terezija Rems /1772-1839/, očitno starša Jožeta Remsa. Tu je umrla tudi Helena Narat /1776-1857/, očitno mati Marije Narat. V Rafolčah pri Seršu pa je umrl Anton Rems star 94 let /1738-1832/, pri Stegnarju pa Karol Rems /1807-1827/, verjetno brat Jožeta Remsa gospodarja pri Šprohu.

2. Rems Franc /1838-1920/ - 82 let - Majdič Terezija /1846-1919/ - 73 let, Češnjice 21 pri Moravčah, poročena okoli leta 1865.

Hčere in sinovi: Katarina 1868-1868, Andrej 1867-1868, Ana 1869-1930, Ivan 1872-1873, Frančiška in Barbara 1874, Ignac 1876-1879, Antonija 1881-1896.

Sinovi so pomrli že v otroški dobi, zato je postala naslednica na domačiji hči Ana.

3. Rems Ana /1869-1942/ - stara 73 let.

4. Kvas Tomaž /1896-1973/ - 79 let, Mežnarjev iz Rafolč, poročen v Ljubljani.

Hčerka Silva ima dva sinova /Žumer/. Živijo v Ljubljani. Občasno prihajajo v Rafolče.

5. Slapar Janez /1935-1985/ - 50 let - Capuder Stanislava /1934/, Teškotova iz Straže, poročena leta 1959.

Sin in hči: Janez 1959, Marjeta 1961.

Janez se je poročil leta 1987 in z ženo Zvonko živita v domači hiši. Marjeta se je poročila leta 1979 z Miranom Potočnikom /1958/ iz Rov in sta zgradila hišo zraven domače hiše. Potočnik Marko ima hišno štev. 31A v telefonskem imeniku.

Tu je umrla Marija Slapar /1896-1979/ iz Škocjana pri Dobu, očitno njihova sorodnica.

HIŠNO IME: DOBERŠEK - LENARČIČ

Hišna številka: 32

Doberšek Zvonko /1926-1990/ Trbovlje, Št.Vid - žena Amalija /1931/.

Hčeri: Lijana 1955, Mihaela 1959.

Lenarčič Roman / 1957/, Vrhnika - Doberšek Mihaela / 1959/, Rafolče.

Sinova: Jure in Miha

HIŠNO IME: JERETINA

Hišna številka: 33

Jeretina Janez / 1932/ iz Straže - Bernot Marija / 1938/ iz Dupeljnj.

Sinova: Janez 1963, Milan 1969.

HIŠNO IME: BERNOT

Hišna številka: 34

Bernot Janez /1947/ iz Dupeljnj - Breznik Terezija /Cveta/ iz Rafolč.

Sinova in hči: Janez 1969, Uršula 1973, Gregor 1978.

Tu je umrla Marija Bernot /1905-1990/, vdova po pok. Andreju Bernotu.

HIŠNO IME: BREZNIK M.

Hišna številka: 35

Breznik Marjan/1944/ iz Rafolč - Kos Jožica /1948/ iz Rafolč.

Hči in sinova: Saša 1966, Marjan 1968, Mitja 1974.

HIŠNO IME: BUTALIČ, TAMBULAŠ

Hišna številka: 36

Butalič Konrad / 1937/ iz Duplice - Igljč Ivana iz Rafolč.

Hčeri in sinova: Lidija 1959, Marija 1965, David 1975, Simon 1977.

Lidija je poročena Tambulaš v Rafolčah, Marija Šeme v Lučah pri Grosupljem.

David pa doma.

HIŠNO IME: HRIBAR M.

Hišna številka: 37

Hribar Miro /1940-2004/, Rafolče - Kepec Anica /1944/.

Hčeri in sin: Mira 1964, Jožica 1967, Drago 1970.

Mira je poročena Andrejka v Rafolčah, Jožica Kveder na Prevojah, Drago pa doma.

HIŠNO IME: KOROŠEC

Hišna številka: 38

Korošec Anton /1950/ - Burja Frančiška /1955/.

Sin in hči: Anton 1974, Andreja 1977.

HIŠNO IME: CAPUDER

Hišna številka: 39

Capuder Luka /1942/ iz Straže, žena Vida /1950/.

HIŠNO IME: ARH

Hišna številka: 39 A

Arh Jože /1945/ - žena Julija iz Straže.

HIŠNO IME: KOSAR

Hišna številka: 40

Kosar Franc /1931 / - žena Terezija /1931 / iz Straže.

HIŠNO IME: PETEK

Hišna številka: 41

Petek Franc /1952/, Rafolče - Cerar Tatjana /1957/, Rafolče

Sinova in hči: Uroš 1976, Božo 1977, Mateja 1978.

Zakonca sta postavila novo Koroščevo domačijo.

HIŠNO IME: KOSMATIN

Hišna številka: 42

Kosmatin Milan /1947/, Št. Vid - Korošec Antonija /1952/.

Sin in hči: Sebastijan 1972, Barbara 1975.

HIŠNO IME: MIRTIC

Hišna številka: 43

Mirtič Marjanca in še dva solastnika.

HIŠNO IME: CIRAR

Hišna številka: 44

Cirar Anton /1950/, Rafolče - Urana Jožica /1949/. Anton je Fajdigov, zato bi moral biti njegov priimek Cerar.

HIŠNO IME: ROŽIČ

Hišna številka: 45

Rožič Jože /1945/ Žeje pri Dobu - Štirn Anica /1947/, Rafolče.

Sinova: Klemen 1972-1989, Gorazd 1975.

HIŠNO IME: MAV

Hišna številka: 46

Mav Janez /1951/, Rafolče - Tomazin Irena /1954, Rodica.

Sin in hči: Aleš 1975, Anita 1977.

HIŠNO IME: JEMEC S.

Hišna številka: 47

Jemec Aledsander-Sašo /1955/, Rafolče - Pirš Anica.

Hči in sin: Maja 1982, Tomaž 1983.

HIŠNO IME: GROŠELJ

Hišna številka: 48

Grošelj Milan / 1952-1990/ iz Dupelj - Jemec Marjana / 1953/ iz Rafolč.

Hčeri: Petra 1980, Nuša 1982.

HIŠNO IME: BON

Hišna številka: 49

Bon Janez / 1956/ Ljubljana-Rafolče - Novak Janja / 1960/.

Sinova: Primož , Matevž 1988.

HIŠNO IME: HRIBAR

Hišna številka: 50

Hribar Viktor – Marija, imata dva otroka.

HIŠNO IME: ANDREJKA

Hišna številka: 51

Andrejka Tomaž /1957/, Lukovica - Hribar Mira /1964/, Rafolče.

Sinova: Beno 1984 in Nejc 1989.

HIŠNO IME: BARLE

Hišna številka: 52

Barle Jože /1955/, Rafolče - Klopčič Stanislava /1956/, Rafolče.

Sin in hči: Aleš 1976, Danica 1978.

Rožičeva hiša s Stegnarjevo domačijo v ozadju, na levi pa je Kovačev kozolec in Jemčeva hiša.

DRUŽINE, KI NE ŽIVIJO VEČ V RAFOLČAH:

HIŠNO IME: ŠUŠTAR

Hišna številka-prvotna: 4

Hišni priimki: Fajdiga, Serša, Stražar, Pirnat, Podstudenšek.

Stare Šuštarjeve hiše ni več. Podrli so jo po drugi svetovni vojni pri urejanju ceste skozi vas. Hiša in del gospodarskega poslopja sta stala čisto ob cesti pred odcepom ceste k Štingelcu in sta ovirala promet, zlasti odtlej, ko so opustili desni krak ceste skozi vas. Domačija je bila nazadnje Cimpermanova last. Po katastru iz leta 1826 je imela tri hektare in 35 arov zemljišč.

Družine pri Šuštarju v preteklih stoletjih:

1. Zakonca Fajdiga Luka in Apolonija ter zakonca Martin in Marina, poročena okoli leta 1620.

Hči in sinovi: Helena 1620, Jakob 1622, Adam, Janez in morda še kdo, ki ni bil takrat vpisan v krstno knjigo.

Krstna botra: Gašper Kmet-Breznik in Elizabeta Balantič-Dolenčeva.

2. Fajdiga Adam - Urbas Elizabeta, poročena leta 1652.

Hčeri in sinova: Matija 1654-1714, Jera 1655-1698, Jurij 1656-1730, in morda še kdo.

3. Fajdiga Janez - Štefula Katarina /1636-1724/ - 88 let, poročena leta 1663.

Hčeri in sinova: Jera 1667, Marina 1674, Nikolaj 1677, Mihael 1680.

Krstna botra: Jože Balantič-Dolenc in Agneta Petek-Koroščeva.

4. Fajdiga Mihael /1680/ - Balantič Ana iz Rafolč, poročena leta 1708.

Hčeri in sin: Marija 1711, Luka 1716, Margareta in morda še kdo.

5. Serša Matija /1721/, Rafolče - žena Margareta, poročena okoli leta 1754.

Sinovi in hči /5/: Franc 1755, Valentin 1756, Marija 1759-1767, Andrej 1762, Jakob 1763-1763.

6. Serša Franc /1755-1833/ - 68 let, Šuštarjev - Serša /Jožefa/ Jera /1763-1841/ - 78 let, Aleševa iz Rafolč, poročena leta 1785. Oba sta imela isti priimek Serša.

Sinovi in hčer /7/: Andrej 1786-1789, Katarina 1789-1794, Barbara 1793, Mihael 1795-1797, Uršula 1797, Katarina 1800, Jera 1803. Barbara se je leta 1813 poročila z Jurijem Korenom, Katarina z Jakobom Stražarjem, Jera pa leta 1824 z Andrejem Oražnom iz Trnjave.

7. Stražar Jakob /1787-1855/ - 68 let iz Čepelj 6 - Serša Katarina /1800/, domača, poročena okoli leta 1818.

Sinovi in hčere /9/: Matevž 1818-1821, Terezija 1821, Matevž 1823, Marija 1825, Uršula 1826, Doroteja 1829-1829, Katarina 1831-1831, Valentin 1834, Katarina 1836.

Terezija se je leta 1848 poročila z Janezom Urbanijo, Moravče 4, Uršula pa leto pozneje z Lukom Pirnatom. Katarina je imela hčer Marijo, rojeno leta 1859.

8. Pirnat Luka, Lukovica 6, - Stražar Uršula /1826/, Šuštarjeva, poročena leta 1859.

Hči in sin: Frančiška 1860, Andrej 1862.

Očitno sta se zakonca odselila, kajti po katastru iz leta 1867 je bil gospodar domačije Jože Podstudenšek.

9. Podstudenšek Jožef - Knez Marija, poročena okoli leta 1864.

Sin in hči: Jurij 1865, Terezija 1866.

10. Hiša je pozneje prišla v Cimpermanovo last. V njej so živeli nekateri brezdomci in tu tudi umrli, na primer: Knez Uršula /1798-1869/, Poljanšek Matevž /1795-1882/, Podgoršek Marija /1847-1891/, Pogačar Marija /1815-1892/, Lužovec Jurij - Tojna /1837-1901/, nekdanji gospodar Štefulove kmetije, Novak Jakob /1846-1905/, upokojeni orožnik.

Tu se je zakoncema Jakobu in Mariji Pogačar rodila hči Antonija /1890-1960/, poročena Goropečnik v Ljubljani.

Nazadnje je v hiši živela slepa Ana Rems /1869-1930/ - Šprohova iz Rafolč. Zatem je hišo nekaj let uporabljal za mizarsko delavnico Cimpermanov Andrej. Skoraj na istem mestu sta postavila novo hišo Ana Mav-Cimpermanova in njen mož Silvo Zdovc.

HIŠNO IME: RAPE

Hišna številka-prvotna: 12

Hišna priimka: Serša, Rape

Hišno ime Rape izhaja iz priimka Rape, prvotno Rappe.

Hišni priimek Serša je bil pri Rapetu navzoč do leta 1725, ko ga je zamenjal priimek Rape. Priimek Serša je bil hkrati prisoten pri sosedu Serši, pozneje pa krajše obdobje tudi pri Dolencu, pri Alešu in pri Šuštarju nasproti Cimpermana.

Priimek in hišno ime Rape sta bila na kmetiji navzoča okoli 180 let. Te kmetije ni več, odkar se je v začetku tega stoletja postopoma odselila zadnja Rapetova družina. Poslednja je v Rafolčah umrla leta 1907 mati Marija Rape, rojena Grčar, stara 78 let.

Priimek Rape se pojavi že leta 1637 na Viru, kjer se je zakoncema Janezu Rapetu in Luciji rodila hči Marina. Krstna botra sta bila Andrej Videmšek in Jera Malli. V Rafolčah se je zakoncema Blažu in Marini Rape rodil leta 1682 sin Andrej. Na Brdu se je zakoncema Juriju in Agneti rodil leta 1747 Sin Jurij. Botra sta bila Anton Kotnik in Lucija Cerar. Ta priimek zasledimo tudi v bližnjem Št.Vidu, kjer sta se leta 1743 poročila Martin Rape in Agneta. Tudi v Krašnji je bil mnogo kasneje navzoč ta priimek, ko je bil leta 1925 za upravitelja tamkajšnje šole imenovan Vladislav Rape sin Andreja Rapeta.

Pri Rapetu v Rafolčah je bil rojen Andrej Rape /1872-1940/, pedagog in mladinski pisatelj. V Ljubljani živijo njegovi potomci. V Domžalah živijo potomci brata Peregrina /1865/, oziroma sina Jožeta /1895/, ki je imel pred drugo svetovno vojno krojaštvo in trgovino v Domžalah. Pri njem sta se izučila krojaštva Franc in Stanko Bitenc iz Rafolč.

Po katastru iz leta 1826 je imela kmetija pet hehtarov in 11 arov zemljišč. Zemljišča so v drugi polovici 19. stoletja postopoma odprodali, preostanek zemljišč s hišo pa je v začetku tega stoletja kupil sosed Valentin Serša. Leseno hišo so Serševi pozneje prekrili z opeko, okoli leta 1980 pa so jo podrli.

Družine pri Rapetu v preteklih 400 letih:

1. Serša Jakob - žena Magdalena, poročena okoli leta 1618.

Sinovi in hči: Matija 1618, Andrej, Blaž 1620, Marija 1622 in morda še kdo, ki ni bil vpisan v krstno knjigo.

2. Serša Andrej - žena Eva, poročena okoli leta 1643.

Sin in hči: Mihael 1644, Agneta 1649-1715.

3. Serša Mihael /1644-1729/ - 85 let - žena Marija, poročena okoli 1678.

Hčere in sinovi /10/: Neža 1679-1732, Matija 1680, Valentin 1682, Tomaž 1683, Neža 1684, Janez 1686, Janez 1688-1760, Matija 1689, Gregor 1691, Uršula 1695-1760.

Tu je umrla Marija Serša /1673-1743/. Hči Neža se je leta 1705 poročila z Jurijem Alešem - Tojnom, sedaj pri Tomažu iz Rafolč.

Opuščena rojstna hiša Andreja Rapeta, ki so jo novi lastniki Serševi podrli okoli leta 1980.

4. Serša Tomaž /1683/ - Fajdiga Helena iz Rafolč, poročena leta 1706.

Sinovi in hčere /7/: Jernej 1707, Helena, Jera 1710, Uršula 1712, Matija 1717, Elizabeta 1719, Tomaž 1720-1720. Jernej se je okoli leta 1736 poročil z Marijo Aleš, Aleševo iz Rafolč.

5. Rape /Tomaža/ Mihael - žena Helena, poročena okoli leta 1726.

Sinovi /4/: Andrej 1726, Gregor 1733, Janez 1737, Tomaž 1740.

V Rafolčah sta umrla Tomaž Rape /1674-1744/ in Mihael Rape /1670.

6. Rape Tomaž /1740-1804/ - 64 let - Bergant Helena /1738-1828/ - 90 let iz Dupelj, poročena okoli 1768.

Sinovi in hčere /7/: Luka 1769, Uršula 1771-1811, Jožef 1773, Martin 1776, Lovrenc 1779, Marija 1780, Jurij 1781-1800.

7. Rape Jožef /1773-1825/ - 52 let - Kolar Doroteja /1776-1800/ - 24 let, poročena leta 1796.

Hči Marija 1799-1800. Žena je umrla stara komaj 24 let, zato se je mož ponovno poročil.

8. Rape Jože /1773-1825/ - 52 let, vdovec - Gostič Marija /1767-1840/ 73 let, poročena leta 1801.

Sinovi in hči /4/: Andrej 1802-1802, Blaž 1804, Marija 1806, Janez 1807-1843.

9. Rape Blaž /1804-1880/ - 76 let - Jovan Marija /1806-1875/ - 69 let, iz Praproč, poročena leta 1829.

Sinovi in hčere /11/: Lovrenc 1829, Marija 1831-1831, Jernej 1832, Andrej 1834, Mihael 1836, Primož 1838-1838, Gregor 1840-1841, Marija 1841-1841, Anton 1844, Janez 1846-1860, Marija 1849.

10. Rape Lovrenc /1829/ - Grčar Marija /1829-1907/ - 78 let, Fajdigova iz Rafolč, poročena leta 1854.

Sinovi in hčere /9/: Gregor 1854, Lovrenc 1856-1859, Frančiška 1858, Polona 1860-1862, Katarina 1863 -1947, Peregrin 1865, Marija 1867, Margareta 1870, Andrej 1872.

Katarina je umrla v Zagorju, stara 84 let. Preživeli otroci so že v mladosti postopoma zapustili svoj dom in menda na koncu tudi oče Lovrenc, ker ga ni v mrliški knjigi tukajšnje župnije, madtem ko je mati Marija umrla v Rafolčah leta 1907.

HIŠNO IME: ZGORNJI BAVANČ /BOŠTJAN/

Hišna številka - prvotna: 17

Hišni priimki: Balantič, Detela, Slapar, Korper in drugi.

V bližini Zg. Kopeta, sedaj Zibelnik, je stala lesena bajta, po katastru iz leta 1826, last Pavleta Balantiča /1771-1844/- Bavanča. Bajto so obkrožale štiri njihove parcele. Postavljena je bila okoli leta 1760, podrli pa so jo pred letom 1850. Njeno hišno številko 17 je pozneje dobila Zg. Fajdigova hiša.

Prebivalci hiše:

1. Detela Jakob - Petek Helena

Sinovi in hčere /6/: Marija 1764, Helena 1766, Jožef 1769, Marija 1771, Marija 1774, Anton 1778.

2. Slapar Apolonija

Sin Tomaž 1845-1846. Mati Apolonija je v hiši živela le krajše obdobje.

3. Korper Franc /1757-1827/ - 70 let - Korper Ana /1758-1828/ - 70 let. Zakonca sta živela v tej hiši le na starost.

4. Ostali: Lovrenc Smrajc /1744-1797/, Marija Aleš /1717-1798/, Matija Ocepek /1758-1842/ in Marija Kvas /1795-1825/ so živeli v tej hiši na starost in tu tudi umrli.

HIŠNO IME: MATIJA, ŠTEFANUC

Hišna številka - prvotna: 29

Hišni priimki: Aleš, Bitenc, Pogačar

Hišno ime Matija je nastalo po Matiju Alešu - Tojnovem /sedaj pri Tomažu / iz Rafolč, ki je na domači parceli pod Dolencem okoli leta 1850 postavil leseno hišo, v katero sta se vselila z ženo Jero Petrič. Hišno ime Štefanuc /Štefan-Štefanuc/ pa je nastalo s prihodom priseljence Jožeta Pogačarja iz Zlatega polja.

Hišni priimek Aleš je bil včasih pri Tojnu /sedaj pri Tomažu/ in pri Alešu. Naslednji priimek Bitenc je še prisoten v Rafolčah, medtem ko priimka Pogačar ni več.

Družine v preteklosti od 1848 - 1949:

1. Aleš Matija /1813-1871/ - 58 let, Tojnov, sedaj pri Tomažu - žena Petrič Jera /1825-1895/ - 70 let, Kopetova, poročena leta 1848.

Sinovi in hči /7/: Andrej 1848-1865, Peregrin 1849-1854, Janez 1852-1885, Janez 1855-1855, Marija 1858, Andrej 1863-1865, Franc 1868-1868. Vseh šest sinov je umrlo v mladosti, ostala je le hči Marija, ki je nasledila starše.

2. Bitenc Alojz /1858-1910/ - 52 let, Anžicev - Aleš Marija /1858-1926/ - 68 let, Matijeva, poročena leta 1882.

Zakonca sta se po smrti Marijine matere Jere leta 1895 na željo Lojzetove matere Uršule preselila na njegov dom k Anžicu in prevzela kmetijo. Devet otrok se je rodilo pri Matiju, zadnje dva pa pri Anžicu. V izpraznjeni Matijevi hiši sta krajši čas živela zakonca Peregrin Rape /1865/, Rapetov iz Rafolč, in njegova žena Marija Jasenc s sinom Jožefom, rojenim leta 1895. Sin Jože je imel pozneje krojaštvo in trgovino v Domžalah.

Po odhodu zakoncev Rape se je v Matijevo hišo naselila Marija Bitenc /1854-1913/, Stegnarjeva iz Rafolč s hčerko Ivano /1884-1949/, ki se je pozneje poročila z Jožetom Pogačarjem.

3. Bitenc Marija /1854-1913/, Stegnarjeva iz Rafolč.

Hči Ivana 1884-1949.

4. Pogačar Jože /1882-1943/ - 61 let iz Zlatega polja - Bitenc Ivana /1884-1949/ - 65 let, poročena 1912.

Sinovi in hčere /7/: Franc 1911-1943, Valentin 1913-1915, Jožef 1914- 1914, Marija 1915-1921, Lovrenc 1918-1918, Ivana 1921-1923, Jožefa 1923-1924, Jakob 1924-1943.

Šest otrok je umrlo v mladosti, ostala sta samo najstarejši sin Franc in najmlajši sin Jakob.

Očeta Jožeta in sinova Franca in Jakoba so leta 1943 usmrtili partizani, mati je umrla leta 1949, nakar je ostala hiša prazna, dokler je niso novi lastniki Serševi porušili.

Na zemljišču, kjer je stala Štefanučeva hiša, je zgradil novo hišo Marjan Breznik.

HIŠNO IME: PENCELJ

Hišna številka - prvotna: 32

Hišni priimki: Pencelj

Karol Pencelj in Marija Breznik - Martinčkova sta okoli leta 1893 postavila skromno domačijo pri mostu čez Vrševnik na bivši Fajdigovi oziroma Martinčkovi parceli. Pozneje so se odselili, domačijo pa so drugi svetovni vojni podrli, ostal je menda le kozolec, ki ga imajo pri Kovaču. Potomci živijo v Ljubljani.

Družina:

1. Pencelj Karel /1852/, Količevo 5 - Breznik Marija /1855/, Rafolče, Martinčkova, poročena leta 1883.

Hčere in sinovi /6/: Nikolaj 1888, Karel 1890, Anton 1891-1891, Angela 1894-1894, Peter 1895-1896, Lovrenc 1897.

V tej hiši je bila 1908 rojena Frančiška Štirn, hči zakoncev Jožeta Štera in Ivane Breznik, ki sta le krajši čas živela v tej hiši, kajti leta 1910 se je naslednja hči Pavla rodila že pri Kovaču.

HIŠNO IME: PRIMOŽ

Hišna številka-prvotna: 33

Hišni priimki: Kralj

Hišno ime Primož je nastalo po Primožu Kralju - Mihčevem, ki je okoli leta 1893 postavil na domačem zeljišču nad Stegnarjem majhno leseno domačijo, ki so jo dediči po drugi svetovni vojni podrli.

Družine:

1. Kralj Primož /1855-1923/ - 68 let, Mihčev - Osel Frančiška /1861-1900/ - 39 let, poročena okoli leta 1893.

Sinova in hči: Frančiška 1894-1895, Jožef 1896-1943, Marija 1898.

Tu je umrla Terezija Kralj /1863-1892/ za jetiko.

2. Kralj Primož /1855-1923/ - 68 let, vdovec - Pirc Marija /1876/, Gora 4 pri Vačah, zaposlena na Brdu 1, poročena leta 1914.

Primožu je prva žena umrla za jetiko v starosti 39 let, zato se je Primož po 14 letih ponovno poročil, tokrat z 21 let mlajšo služkinjo z Brda.

3. Kralj Jože – Pepe /1896-1943/ - 47 let

Živel je skromno, bil je samski, imel je pohabljeno hrbtenico. Spominjamo se ga, ko je vsako jesen v osnovni šoli na Brdu ročno žagal bukova drva za ogrevanje šole.

Včasih mu je pomagal tudi Jože Štirn. Umrl je med vojno v splošni bolnišnici za Gorenjsko na Golniku. Bil je zadnji s priimkom Kralj v Rafolčah.

MOJ ROD IGLIČ od 1614-1993

Priimek Iglič, ki je pri Alešu v Rafolčah navzoč že 175 let, je nastal iz priimka Jeglič. Ta ugotovitev izvira iz podatkov krstnih in drugih knjig pražupnije Dob, kamor so več stoletij, vse do leta 1787, spadale Rafolče in druge okoliške vasi.

Priimek Jeglič se je v tem rodu spremenil v priimek Iglič v 18. stoletju v Št.Vidu. Sprememba je nastala, ker so v krstno knjigo vpisali nekatere novorojenčke istih staršev s priimkom Jeglič, druge pa Iglič. Tej zmedi je nekoliko kriva takratna pisava, saj so črki I in J pisali skoraj enako. Morda je bil razlog tudi velikost župnije Dob, saj župniki niso mogli poznati priimkov vseh svojih faranov.

Po najstarejših podatkih iz krstnih in deloma poročnih knjig rod Jeglič - Iglič, ki živi v Rafolčah pri Alešu, izvira iz Obrš pri Zlatem polju. Iz Obrš se je priimek Jeglič selil prek Brezja nad Trnjava v Št.Vid, od tod pa spremenjen v priimek Iglič na Prevoje. S Prevoj je priimek Iglič leta 1818 prenesen od *Kvederčka* k *Alešu* v Rafolče.

V Št.Vidu in na Prevojah je bil ta priimek v 18. in 19. stoletju precej razširjen. V Št.Vidu je bil navzoč pri Peregrinu zraven Tomca /hiše ni več/, pri Tomcu, pri Jožku in nazadnje pri Žibertu, na Prevojah pa pri Kvederčku, pri Poklecinu, pri Lešarju, pri Štrosarju, pri Stojčku, pri Španu in pri Dolinarju.

Zanimiv je podatek iz knjige Črni graben o Andreju Igliču iz Št.Vida. Takole piše na 102. strani: Franc Adam, grof von Lamberg, Freiherr zu Stain und Guttenberg, Herr auf Weissenstein /Beli kamen/, Egg bei Podpetsch /Brdo/, Ebenfeld /Groblje/ Wolfbuch /Volčji potok/, Dormisch, Katzenstein /Kamen pri Begunjah/ und der Auritzhof /Zagorica pri Bledu/ Erblandstallmeister in Krain und der Windischen March je 2. avgusta 1799 podelil kmetijo v št.Vidu št. 15 *pri Peregrinu* v gospostvu Brdo Andreju Igliču za 880 goldinarjev. Pred tem jo je imel v najemu Matija Iglič.

Matija Iglič /1749/, ki je omenjen na koncu prejšnjega odstavka, je bil brat Jakoba Igliča (1753) - *Kvederčka* iz Prevoj, očeta Valentina Igliča, ki se je priženil k Alešu v Rafolče leta 1818.

V rodu Jeglič - Iglič, ki je sedaj navzoč pri Alešu v Rafolčah, se je v preteklih 400 letih zvrstilo enajst družin in sicer:

1. Jeglič Adam - žena Uršula, Obrše, poročena okoli 1614.
2. Jeglič Gregor - žena Uršula, Obrše, poročena okoli 1641.
3. Jeglič Gregor - žena Neža, Brezje nad Trnjavo, poročena okoli 1674.
4. Jeglič Jakob - Pavlič Uršula in Marija, Št.Vid, poročena 1710.
5. Jeglič Bartolomej (Jernej) - Oprešnik Elizabeta, Št.Vid, poročena 1748.
6. Iglič Jakob - Kotnik Neža, Št.Vid, Prevoje, poročena 1708.
7. Iglič Valentin - Kompaljšek Katarina, Rafolče-Aleš, poročena 1818.
8. Iglič Janez - Hribar Magdalena, Rafolče - Aleš, poročena 1853.
9. Iglič Lovrenc - Stupica Apolonija, Rafolče - Aleš, poročena 1877.
10. Iglič Anton - Vavpotič Rozalija, Rafolče - Aleš, poročena 1932.
11. Iglič Janez - Orehek Pavla, Rafolče - Aleš, poročena 1973.

Priimek Iglič se je v ožjem okolišu obdržal do danes na kmetijah pri Kvederčku na Prevojah in pri Alešu v Rafolčah. Navzoč pa je tudi pri Brezniku v Rafolčah. Zasedimo ga tudi v Blagovici pri Krvinu /Tomaževo sorodstvo/, na Homcu /Alešev Tone/, na Viru /Vazarjev Tone/, v Ljubljani /Aleševi in Repenčkovi sorodniki/, v Portorožu /Repenčkov sorodnik/, v Mariboru /Boštjanov Janez/ v Zagrebu in v Beogradu /menda Vazarjevo sorodstvo/ in drugod.

Podrobnejši podatki o družinah Jeglič - Iglič:

1. Jeglič Adam - žena Uršula, Obrše, poročena okoli leta 1614

Sinovi in hči /8/: Jurij 1615, Gregor 1618, Marko 1620, Uršula 1622, Jakob 1624, Martin 1625, Jurij 1628, Janez 1631.

2. Jeglič Gregor /1618/ - žena Uršula, Obrše, poročena okoli leta 1641.

Sinova in hčere /5/: Gregor 1642, Neža 1643, Marija 1646, Margareta 1651, Jakob 1654.

3. Jeglič Gregor /1642/ - žena Neža, Brezje nad Trnjavo, poročena okoli leta 1674.

Sinovi in hčeri /5/: Jakob 1675, Jakob 1677, Nikolaj 1679, Marija 1681, Jera 1686.

4. Jeglič Jakob /1677-1748/ - 71 let - Pavlič Uršula in Marija, Št.Vid, poročena 1710.

Hčere in sinova /5/: Helena 1711, Neža 1713, Bartolomej /Jernej/ 1720, Elizabeta IGLIČ 1725, Gregor IGLIČ 1729.

Elizabeta in Gregor sta prva, ki sta v krstni knjigi vpisana s priimkom Iglíč.

5. Jeglič Bartolomej (Jernej) /1720/ - Oprešnik Elizabeta, Št.Vid, poročena okoli leta 1748.

Sinovi in hčere /8/: Jeglič: Jožef 1752, Lucija 1761, Katarina 1765. IGLIČ: *Matija* 1749, Valentin 1751, **Jakob** 1753, Elizabeta 1763, Uršula 1768.

Matija Iglíč (r. 1749) se je poročil z Marijo Cerar in je bil gospodar v Št.Vidu *pri Peregrinu*. **Jakob** Iglíč (r. 1753) se je poročil z Nežo Kotnik in je postal gospodar *pri Kvederčku* na Prevojah, njegov sin **Valentin** Iglíč (r. 1792) se je priženil k *Alešu* v Rafolče.

Matija Iglíč (r. 1749) in njegov sin *Andrej* Iglíč starejši (r. 1783) iz Št. Vida sta omenjena v prej opisani listini Franca Adama grofa Lamberga s katero je Franc Adam Lamberg 2. avgusta 1799 podelil kmetijo v Šetvidu št. 15 *pri Peregrinu* v gospostvu Brdo Andreju Iglíču st. za 880 goldinarjev. Kmetijo *pri Peregrinu* je imel v najemu že tudi Matijev oče Bartolomej (Jernej) Iglíč (r. 1720), ki ga omenja kot gruntarja v Šentvidu pri Lukovici terezijanski popis iz leta 1754. Po vsej verjetnosti pa je imel kmetijo pri Peregrinu v najemu že tudi Bartolomejev oče Jakob Jeglič (rojen leta 1677 v Brezjah nad Trnjavo), ki se je leta 1710 poročil v Št. Vid pri Lukovici. Lahko, da so imeli hkrati tudi kmetiju pri Tomcu (kmetijo pri Peregrinu pa v najemu), saj zapisi nakazujejo, da je bil že Matija Iglíč (1749) rojen na št. 14 pri Tomcu. Vsekakor terezijanski popis iz leta 1754 dokazuje, da je bil takrat Bartolomej Iglíč (r.1720) gruntar v Št. Vidu.

Kasneje, v katastru iz leta 1826 (glejte knjigo Stane Stražar, Črni graben, 1985) se omenja Andrej Iglíč st. kot gospodar kmetije *pri Tomcu*, hiša št. 14 v Št. Vidu. Prvih deset 10 otrok Andreja Iglíča starejšega (r. 1783) in Katarine Mav je bilo rojenih na št. 15 *pri Peregrinu*, zadnja dva pa na številki 14 pri Tomcu. Torej se je družina Andreja Iglíča st. (1783) enkrat med leti 1820 in 1822 preselila na številko 14 pri Tomcu. V katastrskem izpisu občine Prevoje iz leta 1826 je Andrej Iglíč tako naveden kot gospodar pri Tomcu, t.j. hiše št. 14 v Št. Vidu. Andrej Iglíč st. je omenjen tudi v zapisu iz leta 1816, ko je cerkv v Št. Vidu prvič dobila svojega duhovnika šele, ko sta Andrej Iglíč st. in Janez Burger z darovi osnovala Ustanovo štiftanih maš (Stražar, 1985).

Sin Andreja Iglíča st., to je Andrej Iglíč ml. (r. 1804) je umrl leta 1875 na št.14 pri Tomcu. Kmetija št. 14 pri Tomcu je v drugi polovici 19. stoletja iz rok družine Iglíč prešla v last družine Osolin. Prva žena Antona Osolina (1854-1929) je bila Marjeta (Margareta) roj. Škofic (1853-1881) s posestva Breg v Imovici.

Peregrinova hiša na št. 15 v Šentvidu je bila zelo stara, spodaj zidana, zgoraj lesena. Peregrinovo hišo so podrli leta 1967 pri širitvi takratne magistralne ceste skozi Št. Vid, ker je stala čisto ob cesti. Stoji pa še Peregrinovo gospodarsko poslopje. V času Ilirskih provinc je bilo v okolici Šentvida veliko rokovnjačov. Med drugim so se zbirali tudi v gostilni pri Peregrinu, ki je v tistih časih slovela kot rokovnjaška gostilna (Stražar, Črni graben, 1985).

Rokovnjaška gostilna pri Peregrinu, starinska hiša št. 15 v Št. Vidu (levo), od koder izhajajo Igljiči – predniki avtorja te knjige, ter hiša št. 14 pri Tomcu (desno), kamor se je preselil del družine Igljič iz hiše št. 15. Hiša št. 15 je v drugi polovici 19. stoletja prešla v last družine Osolin.

Pri Peregrinu so v 18. stoletju imeli tudi hišno ime *pri Vekslerju*, ki ga v svojem pismu kranjskemu vicedomu iz leta 1704 omenja duhovnik Mihael Volfart iz poštne postaje in mitnice Podpeč pri Lukovici. Mihael Volfart je namreč v letu 1704 opravljal posle mitničarja v Podpeči, potem ko je leta 1703 potekla zakupna pogodba Karlu Jožefu Kraaju (glejte A. Igljič: Mitnica in poštna postaja v Podpeči pri Lukovici, Zbornik občine Lukovica, Ljubljana, Lukovica, 2004). Volfart je v svojem pismu vicedomu pisal, da v okolici razen Karla Jožefa Kraja in kmeta Jakoba Vekslerja ni pismenih ljudi. Zato je vicedom v pismu komori v Gradec spraševal ali naj mitnico na Podpeči odda Vekslerju, ki je predhodno punudil zakupnino 100 goldinarjev. Mitnico je na koncu dobil zopet Karel J. Kraa, predvsem zato, ker se je mitnina od nekdanj pobirala na poštnem uradu v Podpeči. Jakob Veksler (Beksler) bi lahko bil Jakob Jeglič-Veksler (Beksler) (r. 1677) iz hiše št. 15 v Št. Vidu, kjer je bilo od 18. do 20. stoletja hišno ime *pri Peregrinu*. Daleč naokoli namreč ni zaslediti podobnega priimka ali hišnega imena. Stražar poroča, da so stari ljudje pravili, da je pokopališče v Št. Vidu, ki se nahaja drugi strani ceste, kjer je stala podrta Peregrinova (Vekslerjeva) hiša, na Vekslerjevemu hribu.

Pismi Andreja Iglīča iz Št. Vida in njegovega sina slovenskemu pesniku Valentinu Vodniku (objavljeno v Ljubljanskem zvonu, št. 7, letnik IX, julij, 1889) :

Hochwürdiger Herr!

Ich übersende Ihnen durch meinen Sohn 6 fl. auf Rechnung für dieselben 24 Messen nach der seligen Maria Koschierka. Zu dem bitte ich Sie, dass Sie mir von allen 24 Messen die Quittung geben möchten, denn ich muss Sie Mittwoch bey der Herrschaft zeigen. Ich verspreche Ihnen, dass ich in Kürze noch die 6 fl. geben werde. Ich verbleibe

Ihr
aufrichtiger
St. Veit den 8. August 1817. + *Andreas Iglitsch.*

Wien den 14. 8ber 1816.

Hochwürdiger Herr!

Ich berichte Ihnen, dass ich ganz glücklich nach Wien gekommen bin den 12. dieses um 9 Uhr früh und dass ich noch bis datto keine gewisse Hoffnung habe in eine solche Wohnung zu kommen, wo man das Nöthige hätte. Dann bitte ich höflichst, überschicken Sie mir eine Paar Zeilen an den Hn. D. Wilde, Köschner und Kopiter als Empfehlung; denn diese Herren achten etwa sehr dieses. Jetzt schliesse ich mein Schreiben für dieses Mahl, weil ich mir an der Gelegenheit mehreres zu schreiben gebracht. Leben Sie wohl, und haben Sie die Güte der Schwester von meiner Ankunft hierher zu sagen. Erwartend erhört zu werden meiner Bitte und einer sehr geschwinden Antwort verbleibe

Ihr

Dankschuldiger
Iglitsch m. p.

Adresse An H. Ig. abzugeben in dem Hause Nr. 1081 im 3ten Stock v. H. Schwab Grosshändler am Kärntner Thore.

V. Wien

Reverendissimo D^{no} Domino
Vallentino Vodnik Professori
Labaci.

Abzugeben in der Franciscaner Gasse Nr. 12 par Terre im Hause v. Kerschbaum.

Andrej Iglič ml. iz Št. Vida je v Kmetijskih in rokodelskih novicah Janeza Bleiweisa leta 1848 objavil naslednje zahvalno pismo :

Očitna zahvala podložnih kmetov. *)
Gotova je, de vsakter podložin kmet je svojimu dobrimu očetu, svitlimu Cesarju hvaležen za veliko gnado, ktero so svitli Cesar 15. sušca 1848 in 7. kimovca ravno tega leta svojim podložnim kmetam za voljo nehanja gosposkinih davkov na znanje dali.
Zraven tega so pa zopet naš svitli Cesar v svoji veliki žalostni rajži, kakor sveti Jožef in Marija v Egiptu, v Olomuc 15. dan kozoperska 1848 svoje poprejšnje obljube popolnoma poterdili, kakor dober oče svojih otrok.
Kér pa mi podložni kmetje v resnici prevržani smo, de naš dobri oče svitli Cesar za nas tako dobro in po očetovsko skerbé, za voljo tega smo pa tudi v terdni veri, kar so nam obljubili, de bo dopolnjeno; pa tudi mi obljubimo, de ostanemo mirni, hvaležni podložni kmetje svojimu dobrimu očetu, svitlimu Cesarju Ferdinandu, kakor do zdaj, in zraven tega tudi mi vošimo, de bi še práv dolgo — dolgo živeli. Živijo! Živijo! Živijo! naš svitli Cesar Ferdinand I.
V Št. Vidu pri Podpeči 3. listopada 1848.
V imenu svojih sosedov
Andrej Iglič, gruntar v Št. Vidu.

6. IGLIČ Jakob /1753/ (Peregrinov iz Št. Vida na št. 15) - Kotnik Neža, poročena leta 1780, ki sta živela naprej v Št. Vidu na št. 8 - Mežnarija, nato v Prevojah na št. 14 - Avbelj in končno v Prevojah na št. 33 - Kvederček.

Hčere in sinovi /9/: Marija 1781, Marija 1783, Gregor 1785, Martin 1786, Elizabeta 1789, VALENTIN 1792, Franc 1793, Katarina 1795, Margareta 1796.

VALENTIN Iglič se je leta 1818 priženil k *Alešu* v Rafolče, Martin k *Poklecinu* na Prevoje, *Gregor* je nasledil doma očeta Jakoba. Bil je krajevni rihtar - sodnik.

Kvederčkova hiša na Prevojah, kamor so se predniki Aleševega rodu iz Rafolč s priimkom Iglič priselili s posestva pri Peregrinu v Št. Vidu (hiša št. 15), živeli tu eno generacijo, potem pa se je v drugi generaciji Kvederčkov Valentin Iglič priženil v Rafolče k Alešu. Pri Kvederčku na Prevojah je postal za očetom Jakobom gospodar Valentinov brat Gregor Iglič. Med Gregorjeve potomce spada tudi argentinski škof mons. Vinko Bokalič Iglič, nekdanji sodelavec takratnega nadškofa Buenos Airesa in sedanjega papeža Jorgeja M. Bergoglija, ki ga je leta 2010 v Buenos Airesu tudi posvetil v škofa. Mons. Vinko (Vicente) Bokalič Iglič je leta 2013 postal nadškof Santiaga del Estera v Argentini.

**7. Iglič Valentin /1792-1871/ - 79 let, iz Prevoj Kvederčkov - Kompaljšek
Katarina /1800-1853/ - 53 let, iz Rafolč Aleševa, poročena leta 1818.**

Hčere in sinovi /14/: Meta 1819, Neža 1821, Marija 1822, Jera 1824, Katarina 1825-1826, Lucija 1827, Terezija 1830, Alojzija 1832, Johana 1834, Janez 1836, Katarina 1838, Barbara 1839, Franc 1842-1915, Ana 1844-1875.

Bilo je dvanajst deklet in dva sinova.

Neža se je leta 1848 poročila s Tomažem Breznikom - Martinčkom iz Rafolč, Lucija pa isto leto z Andrejem Kraljem - Mihcem iz Rafolč. Zakoncema se je rodilo petnajst otrok.

Franc je odšel v Trst in se tam poročil. Z ženo sta imela tri hčere in tri sinove. Sam je pozneje odšel v Aleksandrijo in leta 1915 umri za kolero, ki so jo zanesli vojaki. V Aleksandriji je živela tudi ena izmed sestra.

Sin Janez je nasledil očeta Valentina doma na kmetiji pri Alešu.

8. Iglič Janez /1836-1905/ - 69 let - Hribar Magdalena /1834-1904/ - 70 let, iz Male Lašne 22, poročena leta 1853.

Sinovi in hčeri /11/: Jakob 1855-1855, Tomaž 1856-1941, Lovrenc 1858-1949, Marija 1860-1862, Marija 1862-1931, Anton 1864-1940, Janez 1865, Peregrin 1869, Jožef 1871-1916, Franc 1873, Andrej 1874-1880.

V mladosti so umrli: Jakob, Marija, Janez, Andrej.

Tomaž in Lovrenc sta gospodarila v Rafolčah, prvi pri Tomažu, drugi pri Alešu. Marija je bila poročena na Vidmu pri Pangretu, Anton si je z ženo uredil dom v Trnjavi pro Vazarju, Jože je bil poročen v Ljubljani, Peregrin je živel v Avstriji, Franc pa v Nemčiji.

1/ sin Tomaž /1856-1941/ - 85 let

je postal gospodar pri sosedu Tomažu okoli leta 1880. Poročil se je leta 1884 s Katarino Sameja /1859-1930/ iz Vrbe. Bil je uspešen prekupčevalec z živino.

Hčere in sinovi /12/: Frančiška 1884, Apolonija 1886-1889, Janez 1889-1890, Ana 1891-1915, Anton 1893-1.SV, Katarina 1894-1895, Johana 1896, Tomaž 1897, Helena 1900-1906, Antonija 1902, Janez 1904, Marija 1906.

V mladosti so umrli: Apolonija, Janez, Ana, Anton, Katarina in Helena. Frančiška se je poročila z Antonom Remsom - Zagorica, Ana z Jožetom Stražarjem - Lukovica, Johana Pevec - Hrib pri Kosezah, Tomaž s Frančiško Leban - Blagovica, Antonija z Antonom Krušnikom - Imenje, Janez z Ivano Polanc - Rafolče, Marija z Alojzom Kermavnerjem - Mala vas pri Ježici. Očeta Tomaža je nasledil sin Janez /1904/, njega pa hči Uršula /1933/, poročena Kveder, medtem ko je sin Janez /1934/ prevzel kmetijo pri Brezniku.

2/ Sin Lovrenc /1858-1949/ - 91 let

je postal naslednik po očetu Janezu doma pri Alešu. Poročil se je leta 1887 z Apolonijo Stupica. Več o njegovi družini je zapisano pod zaporedno št.9.

3/ hči Marija /1862-1931/ - 69 let

se je leta 1885 poročila z Valentinom Prašnikarjem - Pangretom /1846-1909/ z Vidma pri Kosezah.

Sinovi in hčere /8/: Franc 1885-1888, Janez 1887, Viktor 1890-1967, Marija 1892-1979, Antonija 1895-1964, Pavel 1900, Karol 1903-1975, Jože 1908.

Franc je umrl kot otrok, Janez je umrl v ZDA, Viktor je bil v ZDA, pozneje pa gospodar doma na Vidmu, Marija se je poročila v Krtino, Antonija je bila poročena na Črnučah, Pavel je bil poročen v Mengšu, Karol na Studencu pri Krtini, Jože pa je živel v Šinkovem turnu, sedaj pa je v Domu stanejših občanov v Ljubljani. Viktor /1890/, sin Viktor /1913/ in vnuk Viktor /1948/, so bili znani godci na harmoniko, Viktor /1913/ pa tudi dolgoletni amaterski dramski igralec.

4/ sin Anton /1864-1940/ - 76 let

se je leta 1887 poročil z Antonijo Dobovšek /1866/ iz Zabukovja, zaselek Mihovec pri Kompoljah. Spoznala sta se pri Rusu v Št. Vidu, kjer sta bila zaposlena. Dom sta si uredila v Trnjavu pri Vehovcu oziroma pri Vazarju. Anton je bil priznan krovcec slamnatih streh, delno ga je v tem poklicu nasledil sin Janez. Žena gospodarja Antona je umrla med drugo svetovno vojno v bližnjem gozdu in je pogrešanka.

Hčere in sinovi /11/: Katarina 1887, Franc 1888-1943, Ignac 1891, Jakob 1893, Jernej 1895, Valentin 1898, Janez 1900-1962, Miha 1902-1919, Anton 1904-1982, Marija 1906-1909, Marija 1910-1988. Miha je umrl star 17. let, Marija pa tri leta.

Katarina je bila poročena v Zagrebu - v Kompoljah živi njena hči /1905/.

Franc je živel v Franciji, nato pa v Trnjavu, kjer sta bila z ženo Berto med 2. svetovno vojno ubita v Zg. Vazarjevi hiši.

Jakob je padel v 1. svetovni vojni.

Ignac je bil poročen s Štefulovo v Praprečah pri Birku.

Jernej je živel v Trbovljah in Zagrebu.

Valentin je živel v Zagrebu, nato pa v Trnjavu /hiša ob cesti/, kjer je bil ubit med 2. svetovno vojno.

Janez se je poročil z Marijo Prelovšek iz Čepelj in sta živela v Zg. Vazarjevi hiši. Imela sta devet otrok: Janez /1926/ je bil partizanski invalid in živel v Komendi, Katarina /1927/, Frančišek /1929/ - Homec, Marija /1931/, Jakob /1933-1976/ - Ihan, Ivana 1935 - Homec, Veronika /1938/ - poročena Jerman, Engelbert /1939-1941/, Andrej /1942-1969/ - povozil ga je pijan avtomobilist.

Anton /1904-1982/ se je poročil z Ivano Šuštar /1910/ iz Male Lašne in sta živela v Sp. Vazarjevi hiši, oziroma ona še živi. Imela sta pet otrok: Anton /1933/ je poročen in živi v lastni hiši na Viru, Jožefa /1934/ je poročena Pavlič v Dobu, Slavko /1937-1964/ se je ponesrečil v rudniku v Nemčiji, Antonija /1949-1950/ je umrla kot otrok in najmlajša od vsega sorodstva v tej generaciji Dragica /1952/ je poročena Škrbe v Trnjamu.

Marija /1910-1988/ je bila poročena v Zagrebu.

Zg. Vazarjeva hiša je prazna, v spodnji pa živi mati Ivana Šuštar, ki je bila poročena z pok. Antonom Iglčem, gospodari pa njena Dragica z možem Škrbetom, ki sicer živi v novi hiši št. 29. Spodnjo Vazarjevo zidano hišo sta po drugi svetovni vojni gradila sorodnika brata Jože in Anton Iglč - Boštjan in Aleš iz Rafolč. Prej je bila hiša lesena.

5/ sin Peregrin, rojen leta 1869

je bil najprej zaposlen v Št. Vidu pri Rusu, pozneje pa v Leobnu v Avstriji, kjer je umrl pred drugo svetovno vojno. Verjetno je bil zaposlen v tamkajšnji železarni.

6/ sin Jožef, rojen leta 1871

se je leta 1901 poročil v Ljubljani. Leta 1916 ga je kot avstrijskega vojaka na dopustu Vojaško sodišče obsodilo na smrt in isto leto je bil ustreljen v Ljubljani. Obsojen je bil menda zato, ker v gostilni Pri Jerinem Jaku, sedaj Škarja na Prevojah, ni hotel s pijano komisijo za popis živeža peti pesmi v duhu takratne Avstrije.

7/ Sin Franc, rojen leta 1873

je odšel v Nemčijo in tam tudi umrl pred drugo svetovno vojno ali med njo. Z domom ni imel stikov. Ko je bil star 14 let, je že njegov starejši brat Lovrenc prevzel posestvo doma pri Alešu.

9. Iglč Lovrenc /1858-1949/ - 91 let - Stupica Apolonija /1863-1929/ - 66 let, Vrhe nad Kosezami - Pehkova, poročena leta 1887. Njena mati je imela dekliško ime Euphrosine Effnar.

Hčere in sinovi /9/: Marija 1887-1890, Andrej 1889-1890, Franc 1891-1930, Antonija 1894-1895, Jožef 1896-1964, Marija 1898-1974, Jakob 1901-1982, Antonija 1904-1904, Anton 1906-1970.

V mladosti so umrli: Marija, Andrej, Antonija, Antonija.

Franc je živel in umrl v Ameriki, Jože je gospodaril pri Boštjanu, Tone je gospodaril doma pri Alešu, Jakob je živel z družino v Ljubljani, Marija /Micka/ pa se je poročila na Kregarjevo pri Stahovici.

1/ sin Franc /1891-1930/ - 39 let

se je odselil v Ameriko. Bil je poročen s Hrvatico. Otrok nista imela. Umrl je v rudniški nesreči. Imel je stike z domom. Nazadnje je po njegovi smrti pisala žena, da so ji poslali osebne podatke o Francu, potem se ni več oglasila, čeprav so ji pisali naj se še kaj oglasi in pošlje kakšne njegove stvari.

2/ sin Jožef /1896-1964/ - 68 let

se je leta 1920 poročil z Ano Rihtar /1899-1978/ iz Vrhovelj - Udamičeva in z očetovo pomočjo kupil hišo v Rafolčah pri Boštjanu. V tej hiši je še potem živela do svoje smrti leta 1926 Neža Kralj, občasno pa tudi njena hči Marija /Mina/, poročena Urankar, ki je umrla leta 1949.

Sinovi in hčere /6/: Jože 1921, Anton 1923-1947, Ivanka 1924-1991, Mira 1928, Janez 1929-1993, in Danica 1932.

Jože, avtor te kronike, je od leta 1926 do leta 1938 živel pri Alešu. Poročen je z Nado (Bernardo) Papež v Ljubljani in imata sinova Aleša /1960/ in Andreja /1964/.

Tone se je leta 1947, potem ko se je vrnil iz ruskega ujetništva, ponesrečil v kemični tovarni v Domžalah. Pokojna Ivanka je bila poročena z Ivanom Zamljenom, Kregarjevo pri Stahovici, imela sta hčer Anico ter sinova Ivana in Mira.

Mira je poročena s Francem Štifterjem na Viru, imata sinova Franca in Janeza.

Pokojni Janez je bil poročen z Lucijo Pipan v Mariboru, imela sta hčer Hajdejo. Dani je poročena z Jožetom Naratom doma v Rafolčah in imata sinova Jožeta in Rajka.

3/ hči Marija /1898-1974/ - 76 let

se je leta 1932 poročila z Alojzom Zamljenom /1909/, Kregarjevo 15 - Zg. Gradišek, kjer sta gospodarila na kmetiji. Lojze še živi.

Hčere in sinovi /5/: Alojz 1933, Anica 1934-1937, Štefka 1937-1943, Angela 1939, Janez 1945.

Lojze je poročen z Milko Potočnik v Zagorici pri Stranjah, imata sina Alojza in hčer Štefko.

Anica je umrla kot otrok, Štefko je nenamerno ustrelil stric Zorko. Angelca se je poročila leta 1967 s Cirilom Pernetom v Sp. Stranje, imata sinova Damjana in Marka.

Janez se je leta 1972 poročil z Marijo - Magdaleno Lanišek iz Španjih njiv in imata sinova Roberta in Janeza. Gospodarita doma na Kregarjevem 15.

4/ Jakob /1901-1982/ - 81 let

se je leta 1925 poročil z Marijo Avbelj /1904-1938/ - Avbljevo iz Prevoj. Živel sta v lastni hiši v Ljubljani.

Sinovi in hčere /5/: Drago 1925, Nuša 1927, Helena 1928, Rajko 1931- 1945, Rado 1934.

Karel - Drago je poročen s Štefanijo /Venico/ Besednjak v Ljubljani, imata sinova Miloša /1955/ in Draga /1957/ ter tri vnuke: Jaka, Gašperja in Jerneja, lepa domača imena.

Ana-Nuša je bila pročena s pokojnim Rajkom Zupančičem v Ljubljani, hčerki Alenka in Nataša.

Helena je poročena s Slavkom Šimnovcem v Ljubljani, imata sina Petra.

Rajko je komaj 14 let star padel v partizanih na Menini planini, vpisan je na plošči padlih v Gradaški ulici 8 v Ljubljani.

Rado je poročen z Ireno Golinar v Ljubljani, imata sina Smiljana in hčer Ličo.

10. Iglič Anton /1906-1970/ - 64 let - Vavpotič Rozalija /1906/ iz Gradišča 15 - Vrbišnikova, poročena leta 1932. Rozalija še živi.

Sinova in hčere /6/: Anton 1932, Rozalija 1933, Ivanka 1935, Janez 1939, Frančiška 1942, Marija 1948.

1 / Anton, rojen 1932. leta

je poročen s Klaro Kosmač, živita v lastni hiši na Homcu ter imata tri hčere in sina: Mojco, Alenko, Urško in Antona /1967/.

2/ Rozalija, rojena 1933. leta

je poročena z Martinom Hribarjem, živita v lastni hiši v Podbrdu ter imata tri hčere in sina: Marinko, Niko, Matija in Martino.

3/Ivanka, rojena 1935. leta

je poročena s Konradom Butaličem. Živita v lastni hiši v Rafolčah ter imata dve hčeri in dva sina: Lidijo, Marijo, Davida in Simona.

4/Janez rojen 1939. leta

je poročen doma na kmetiji pri Alešu.

5/ Francka, rojena 1942. leta

je poročena z Janezom Wolfom. Živita v lastni hiši v Sp. Jaršah ter imata hčeri Bernardo in Andrejo.

6/ Marinka, rojena 1948. leta

je poročena z Janezom Biziljem, živita v lastni hiši v Št. Vidu ter imata hčeri Matejo in Alenko.

11. Iglič Janez /1939/ - Orehek Pavla /1948/, Račni vrh, poročena leta 1973.

Hčeri in sinova /4/: Darja 1973-1974, Janez 1975, Matej 1977, in Martina 1980.

Zakonca sta postavila novo hišo, staro pa preuredila v gospodarske namene.

Kupna pogodba - prva in zadnja stran, sklenjena leta 1898, med Berto Kersnik, graščakinjo na Brdu in Lovrencem Igličem-Aleševim, posestnikom v Rafolčah:

Kupna pogodba

Ljubljana, dne 18. avgusta 1898

L. Kersnik
L. Iglič

... sta dogovorila in sklenila gospa Berta Kersnik, rojena pl. Höffern-Saalfeld grajščinja na Brdu, kot prodajalka in Lovrenc Iglič, posestnik v Rafolčah, hišna številka 22 - kot kupoval v navzočnosti podpisanih prič, kakor sledi:

§ 1. Gospa Berta Kersnik prodaja in izročuje Lovrencu Igliču za dogovorjeno kupnino v znesku 400 gld. - to. beri: štiristo gol. simarjev muste veljane v njegovo pravo, polno in nepreklicljivo last od svoje, na podlagi priložnih listin z dne 5. junija 1880 št. 3780 in z dne 7. novembra 1898 št. ²⁰ 80/97 na se prepisane grajšine Brdo vlož. ste. 945 deželne deske Kranjske v katastralni občini Lukovica lexecó parcela stev. 986 njiva

§ 2. Lovrenc Iglič - kupuje in prevzema v svojo last gori popisano parcelo za kupnino 400 fl. ter plača vsakršne sedem.

1899, 1900 in 1901 popisati, med tem pa 5%
obesti za vsako leto točno odpravljati.

§ 3. Kupoval zabi da hi po popisu te listine
dejansko posest in vživanje kupljene parcele
in prevezno od 1. januarja 1899 naprej vse na kupljeno
parcels _____ spadajoče davke
in davšino katerega koli imena.

§ 4. Prodajalka dovoljuje izrečno, da se na podlagi
te pogodbe pri grajski Brdo vlož. stev. 945 deželne
knjige Kranjske prodana parcela odpiše - in pri
isti v novem zemljiško - knjižnem vložku skr
okrajne sodnije na Brdu v knjiži lastniška pra.
vica na korist kupovalca eventualno, da se
piše k dotičnemu zemljišču.

§ 5. Pogodnika odprevidjeta se pravici to po.
godbo amtorati radi poškodovanja čez polovico prave
vrednosti.

§ 6. Stroške te pogodbe, koleke, odstotnino in stroške
za prepis plača kupoval, bremen prosti odpis se
pa zavzuje prodajalka sama zveršiti.

§ 7. Kupovalec ima pravico do kupljene par.
cele stev. 986, hoditi in voziti po istih potih,
po katerih je prodajalka hodila in vozila.

Ljubljana dne 28. decembra 1898.
Larue - Yglie podpis.
Karlus Deben.

Notarsko pismo - prva in zadnja stran, sestavljeno leta 1887 pri notarju Janku Kersniku, obsega pa šest strani, za prenos imetja od Janeza Igljica na sina Lovrenca Igljica:

19. 11. 20 Trepiš prijela, v. hr. stavljani
ja Brdo, dne 10. prosinca 1887. —

S. S. Notar J. Kersnik l. r.

Poslov. št. 4839 — Ivi odpravilo.

Notarsko pismo.

me Janko Kersnik v.
hr. notary na Brdu se prišli
meni posebno imeni Janeza
Igljic, posestnik v Rafo-
čah št. 24 kot izročevalec
njegova žena Magdalense
Igljic od povnosta in
pobnoletni sin Lovrenca Igljic
kot prejimnik in se sklenilo
prez mano sledi.

Izročilo pogodbe.

S. S. Janez Igljic predaja in
izroči svojemu sinu Loren-
cu Igljicu vse svoje in dele in
sive zemljiče bližna števil

Čem je priča gospod. Lončan, imena
pripravljal in nato sta se pričeli
menj lastnoročno podpisala. Na
Prstu, stne predjega provinca, sem
najetelo osemsto sedem. /21/1887/.

Prisodlina 27-12. Kiz Janez Zglic

Kollec — 1.602. Kiz Lavo Zglic

Picarina — 570. Kiz Kuzalena Zglic

Šupoj — 5713 kr. pl. postnial France

Lončan l. p. priča Vilho Rymrecht l. p. priča

E. S. Janko Kersnik l. p.

ces. kr. notar

Preložeci ga Lorenca Zglic na
rejeni prvi odpravski jizgariji
nabom plogem in punji regredra
suri post. poslovanje številko št.
in pisoc osemsto sedem in prioseci
polekovaningz polekovaningz en god
stinar pri in seštoseci Krajcar
jeo pisovinar na stve poli doblar
no ena klagla. Na Prstu, stne
asmegea septembra osemsto
osemsto sedem. /29/1887/.

Kollec 14-12.

Picarina 60 — ~~Jantharand~~

Vidimus 77. dmaty

Šupoj 2720 kr. pl.

Breška hiša v Imovici pred II. svetovno vojno (na sliki levo zgoraj), kjer je bila rojena Johana Škofic (1859-1919), stara mati avtorja te kronike Jožeta Igliča. Johana Škofic je bila poročena z Jakobom Rihtarjem (1858-1931) (na sliki levo spodaj) iz Vrhovelj . Breg je bil v preteklosti sedež lokalnega samostanskega uradnika-kaščarja, ki je pobiral dajatve samostana Velesovo od samostanskih podložnikov v Črnem grabnu. Johana Škofic je bila hčerka Franca Škofica (1828 – 1904), na sliki zgoraj desno, ki se je priženil na Breg s posestva pri Šunkarju v Mengšu. Njegov oče Jožef Škofic je bil gostilničar ter lastnik dveh posestev, mlina, žage in kamnoloma v Mengšu, mati Marija (rojena 1809) pa je bila najstarejši otrok Andreja Lenčeta ml. (1791-1865) (na bidermajerskem portretu Mihaela Stroja iz leta 1862 spodaj desno), veleposestnika, prevoznika ter vinskega in lesnega trgovca s posestva pri Gospodcu na Lavrici, ki je imel v lasti tudi več gostilen v Ljubljani.

<p> <i> Louk Prokofewicz, Feodorich S'ra Kowitewicz, bin Matka; </i> </p>	<p> <i> Jurek D'ber, witter, bn Wudter Weeacs. / </i> </p>
<p> <i> Marjan D'holij / </i> </p>	<p> <i> Capar D'frim. / </i> </p>
<p> <i> Dancs Kowitewicz / </i> </p>	<p> <i> Dymund D'omin / </i> </p>
<p> <i> Marjan D'polski / </i> </p>	<p> <i> Wafay D'widij / </i> </p>
<p> <i> Wudter D'ber D'wirpewicz / </i> </p>	<p> <i> D'itremes. / </i> </p>
<p> <u><i> Lenart Iglits / </i></u> </p>	<p> <i> Luj D'f' D'f'asell / </i> </p>
<p> <i> Bastian D'arnay / </i> </p>	<p> <i> Jurij Wrolis / </i> </p>
<p> <i> D'ber D'wirpewicz / </i> </p>	<p> <i> Marja D'f' / </i> </p>
<p> <i> D'rimb D'f' / </i> </p>	<p> <i> D'f' / </i> </p>

Pritožba na Deželne stanove za Kranjsko iz leta 1565 - zadnja stran, ki jo je sopodpisal Lenart Iglíč (Arhiv Slovenije).

NEKAJ BESED O AVTORJU KNJIGE

Jože Iglič avtor te kronike, je bil rojen leta 1921 v Rafolčah pri Boštjanu. Doma je živel do petega leta starosti, nato pa do osemnajstega leta (1938) na očetovem domu pri Alešu v Rafolčah. Osnovno šolo je obiskoval na Brdu. V Ljubljani pa je po vojni končal gimnazijo. Leta 1939 je zapustil Rafolče in se zaposlil v Št. Vidu nad Ljubljano. Med vojno se je poldrugo leto zdravil za sklepni revmatizem in se zavoljo njega izognil vpoklicu v nemško vojsko. Leta 1943 se je zaposlil na Pošti v Kranju. Iz Kranja je bil isto leto premeščen na Glavno pošto v Celovec, od tu pa v Salzburg. V začetku maja 1945 se je v Celovcu pridružil slovenski vojski, ki je takrat zasedla slovenski del Koroške z namenom, da bi ta del priključila matični domovini Sloveniji, a se žal to ni godilo. Po prihodu iz vojske leta 1947 je krajše obdobje služboval na Mestni občini v Mariboru, nato štiri leta na Ministrstvu za finance v Ljubljani, potem devet let na Celjskem okraju v Celju in sicer vseskozi pri finančnih poslih. Nazadnje je bil zaposlen triindvajset let v Ljubljanski banki v Ljubljani pri poslih dolgoročnega kreditiranja gospodarstva. Leta 1982 se je upokojil. V letih 1990 – 1993 je napisal dokaj zahtevno Kroniko Rafolč. Leta 2007 pa poskrbel za ponatis knjige z nekaj popravki in dopolnili. Leta 2013 je dodal v tekstu knjige še nekaj manjših dodatkov. Napisal je nekaj strokovnih prispevkov za Gospodarski vestnik. S pokojno soprogo Nado, učiteljico po poklicu, sta imela sinova Aleša in Andreja. *Jože Iglič je preminil leta 2015 v starosti 94 let.*

Jože Iglič

Preslikani nekateri vpisi iz krstne knjige 1606-1623 pražupnije Dob, kamor so takrat spadale Rafolče:

Hic natus est ut supra Baptus est filius Matthei et Dorotee
 matris ex parentibus Mattheo et Dorotea Petek
 Episcopi nostro Dob Com: Mattheus Alimus
 Irena milizana Lib
 1608

Priimek PETEK zasledimo v krstni knjigi že leta 1608, ko je bil krščen Matija, sin Matije in Doroteje Petek iz Doba.

Hic baptizata est huius legitima
 Katarina Jacobi Balantičis
 Spelle patris fuerit Jacob Serša
 & Polona Fajdiga
 1613

Leta 1613 je bila krščena Katarina, hči Jakoba Balantiča-Kopeta in žene Špele. Botra sta bila Jakob Serša in Polona Fajdiga.

Hic natus est ut supra Baptizata est huius legitima
 Lucia pangratius Galiz & uxoris eius Martin
 patris fuerit Jurij Bollichar & Gertruda
 Richtarin omnes ex vrhovljah
 1613

Priimek RIHTAR, ki je pri Martinčku, je bil v Vrhovljah navzoč že leta 1613, tedaj sta bila Jurij Bolhar in Jera Rihtar krstna botra Luciji Grilc.

no. d. uobris Baptizata est q. da legitima
Luia pangratius Gallij & uxoris eius Martin
patris fuerit Juri Bollicher & Gertruda
Richterin omnes ex vrbou laich. 1613

Priimek NARAT je bil navzoč v naših krajih že leta 1616, ka sta se poročila Martin Narat iz Velike Lašne in Alenka Jeglič iz Zlatega polja.

21. Februarij Baptizata e Matthias legitimus filij Jacobi Shen,
Shen, et uxoris eius Mara, Patris fuerunt Mathensch Sagler
et Elisabeth Jacobi Walantisch vxor, oes ex Rautlanzh 1617

Priimek SERŠA pri Seršu je v krstni knjigi navzoč že leta 1617, ko se je zakoncema Jakobu in Marini Serša rodil sin Matija.

12. Huij Bap: est Matthias fil. leg: et nat. Sebastiani
Mall et Gertrudis eig uxoris de Niderdorff J me
Joacem Pomlade parochium Patris fuerunt Petrus
Schok et Barbara Mesnarza. de Krtine 1617

Leta 1617 je bil krščen Matija, Sin Sebastijana in Gertrude - Jere Mali - Mav iz Dolenje vasi - Niderdorff. Botra sta bila Peter Sok in Barbara Mežnar iz Krtine.

Die huius Baptizatus est filius Ada-
mi legitime natus ex parentibus
Sebastiano shum et Ursulae Uršula
patrifecerunt. Admodum Rev. Pater
Mag. Illust. Henr. nre. W. P. Comitate
et Barbara nesnarza et Chvarka.

Leta 1617 je bil krščen Adam, sin Sebastijana Čurna in Uršule.

Eodem die Baptizatus est Matthias legi-
timus Patris Jacobus et Serša et Magdalenae
Lena Uršula eius, Patrimi Lucas, Klep et
Martha Čurnauka omnes ex Rafolč.

Leta 1618 je bil krščen Matija, oče je bil Jakob SERŠA - Rape, mati pa Magdalena. Botra sta bila Luka Klep in Marta Čuren iz Rafolč.

Es Aprilis. Marcus filius legi et mat
Adami Jegliča et Uršulae eius Uršulae
de Oberscha fuit baptizatus a me Joac Comitate
parochi. patrimi fuerunt Primus Woin, et
Gertrudt Arasharza. oes de Andersfeldt.

Leta 1620 je bil krščen Marko (Marcus), sin Adama Jegliča in matere Uršule iz Obrš, najstarejši Alešev prednik. Priimek Jeglič se je ponekod spremenil v priimek Iglíč.

1622
 21. Feb: Bap: est Matthias legitimus natus
 in Fajdiga vxor eius Gebrudis
Gaspars Tonij Spela Balan
Rallat
 1 Gregorius fluis leg:

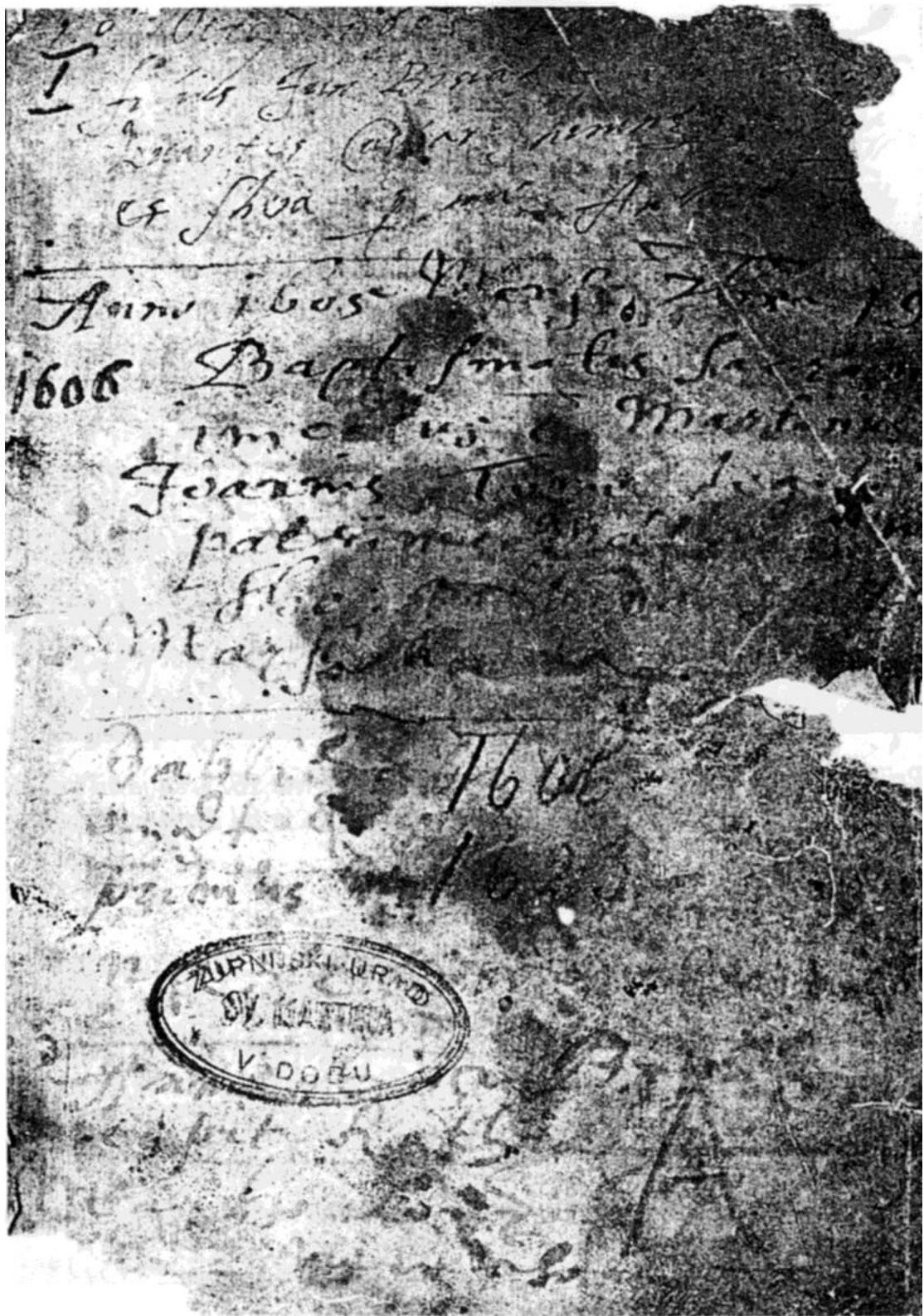
Leta 1622 je bil krščen Matija, sin Urbana FAJDIGE in Jere - Fajdigovih iz Rafolč. Krstna botra sta bila Gašper Tonij in Špela Balantič.

1623
 Die 6 Junij Bap: est Primus legitimus natus
 parentibus suis Sebastianus Bresnik
 et Uršula leuantes eius aram
Slapar et Gebrudis Rehner de Čepelj

Priimek BREZNIK je bil navzoč v krstni knjigi že leta 1623, ko je bil krščen Primož, sin Sebastjana in Uršule Breznik. Boter je bil Gregor Slapar iz Čepelj.

Die 28 Maij currentis Anni 1624. Baptisatus est filius
 legitimus nomine Carciarius cuius Michael Parens Michael
Bresnik et Mater Margareta. Infantis levantes adversari
Georgius Parshai, et Margareta Porandla ex hujus

Priimek BREZNIK je bil v krstni knjigi navzoč tudi leta 1624, ko je bil krščen Kacjan, sin Mihaela Breznika in matere Margarete.

Prva stran ohranjene prve krstne knjige 1606 -1623 pražupnije Dob, v katero so tedaj spadale Rafolče. Zgoraj desno je viden priimek Čurn (Zhurn), pod njim pa je bolj slabo viden priimek Smrtnik.

MNENJE O KNJIŽEVNEM DELU (k prvi izdaji iz leta 1993)

Jože Iglič je sestavil knjigo z naslovom *Kronika Rafolč* (kraj blizu Domžal). Za kroniko prav tega kraja se je seveda odločil zato, ker je to njegov rojstni kraj, ker tam pozna ljudi, okolje in preteklost in ker je na vse to še danes navezan.

Avtor je predvsem imel namen, da osvetli zgodovino kraja, zlasti prebivalstvo: posamezne ljudi in družine, njihov izvor in preteklost, sorodniške povezave, njihova prebivališča, socialne razmere itd. Pri tem je dovolj temeljit. Natančno ugotavlja letnice rojstva, poroke in smrti, njegova raziskovanja segajo daleč nazaj, do leta 1606, ko je že mogel črpati podatke iz matičnih knjig (nekako tega leta so jih polagoma in postopoma začeli urejati). Avtor se ne omejuje čisto na svoj kraj, ampak upošteva tudi širše okolje, kamor so se namreč izseljevali in kjer so živeli ljudje iz njegovih Rafolč.

Končni rezultat teh Igličevih raziskav je pozitiven. Predstavil je celovito podobo določenega kraja in njegovih prebivalcev, tudi način življenja v preteklosti, vse do današnjih dni. Njegovo knjigo bodo gotovo radi prebirali ljudje iz Rafolč in iz bližnje okolice, torej vsi tisti, ki bodo v knjigi lahko našli na svoje prednike, sorodnike in znance. Knjiga pa ima tudi širši pomen in bo zanimiva tudi za poklicne zgodovinarje. Tu mislim na tisto, o čemer Iglič piše zraven vseh osebnih podatkov in povezav: na splošno podobo tega slovenskega področja, na že omenjene socialne razmere, na gospodarski razvoj, na bivalno kulturo, deloma tudi na politične prilike in nenazadnje na prispevek tega kraja k splošni slovenski duhovni in materialni bogastvu.

Knjiga vsebuje toliko podatkov in imen, da je moral biti avtor posebno previden; kaj lahko se namreč v besedilo vrine napaka ali nehotena pomota. Pomembno je tudi ustrezno in pravilno izražanje. Avtor je pri tem pokazal dovolj vestnosti; besedilo je dal v lekturo strokovnjaku, tudi sam sem ga pregledal in tu in tam glede na jezik še kaj popravil.

Tako je jezikovna kultura primerna, delo je tudi sicer rezultat resnega in prizadevnega raziskovanja, je poučno in zanimivo. Spričo vsega tega priporočam, da v natisnjeni obliki pride v javnost.

Jože Šifrer

KAZALO

Uvod	3
Najstarejši pisni vir o Rafolčah	4
Najstarejši priimki v Rafolčah in bližnjih vaseh.....	6
Najpogostejša osebna imena v Rafolčah	7
Domača hišna imena v Rafolčah	8
Gospodarji in posest v Rafolčah 1826, 1880, 1940	10
Gospodarji in posest v Vrhovljah in Dupeljnah s Stražo 1826, 1880	11
Kmetje, polkmetje in kočarji v Rafolčah	12
Življenjske razmere v preteklosti v Rafolčah	14
Rafolčani, ki so dočakali visoko starost	20
Zidarji pred 2. svetovno vojno v Rafolčah	25
Drugi poklici pred 2. svetovno vojno v Rafolčah	26
Poklici po 2. svetovni vojni v Rafolčah	28
Katastrska občina Rafolče	29
Upravna občina Rafolče	29
Padli v 1. svetovni vojni 1914-1918 iz Rafolč	30
Žrtve 2. svetovne vojne 1941-1945 iz Rafolč	31
Cerkev sv. Katarine v Rafolčah	33
Ceste, vodovod in elekrika v Rafolčah	36
Požari v Rafolčah	37
Igralci amaterji v Rafolčah	38
Rape Andrej, pedagog in mladinski pisatelj	42
Doktor Anton Breznik, profesor in jezikoslovec	44
Breznik Peregrin, amaterski dramski režiser	48
Petek Janez, zaslužni mož med našimi rojaki	49
Iglič-Cimerman Jelka, operna pevka	50
Albreht Janez, gledališki igralec	50
Mav Stanislava, por. Stopar, pedagoginja	52
Tekavec Jakob, pravnik in gospodarstvenik	53
Breznik Maja, raziskovalka, doc. kult. zgod	54
Breška hiša	56
Izobraženci iz rafolških rodov Breznikov	57
Družine v Rafolčah od 1606 do 1992	58
Pri Martinčku od 1811	60
Pri Mihcu na Griču in pri Kovaču od 1885	65
Pri Jemcu od 1940	68
Pri Stegnarju od 1811	69
Pri Seršu od 1615	71
Pri Anžicu od 1629	74
Pri Jemcu /Viktor, Metka/ od 1978	79
Pri Mihcu od 1627	79
Pri Barakarju, Božiču od 1866 ozir. 1900	83

Pri Bavanču, Boštjanu od 1635	84
Pri Kopetu od 163	89
Pri Oparniki od 1800	92
Pri Dolencu od 1606	94
Pri Korošču od 1622	100
Pri Čurnu od 1615	103
Pri Cimpermanu od 1630	106
Pri Zdovcu od 1973	109
Pri Ukelnu od 1612	109
Pri Brezniku od 1611	113
Pri Štingelcu od 1630	117
Pri Mežnarju od 1743	122
Pri Zg. Kopetu, Zibelniku od 1794	124
Pri Zibelniku /Janez, Marija/ od 1976	126
Pri Alešu od 1645	126
Pri Tojnu, Tomažu od 1615	131
Pri Štefulu, Tojnu, Pogorelcu od 1625	135
Pri Matišarju, Repenčku od 1744	140
Pri Smerajcu od 1624	143
Pri Kajžarju, Kosu, Kolericu od 1725	148
Pri Marku od 1865	153
Pri Janezu od 1878	155
Pri Fajdigi od 1614	157
Pri Šprohu od 1837	162
Pri Doberšku, Lenarčiču od 1955	164
Pri Jeretinu od 1963	164
Pri Bernotu od 1969	164
Pri Bnezniku / Marjan, Jožica/ od 1966	164
Pri Butaliču, Tambulašu od 1959	164
Pri Hribarju od 1964	165
Pri Korošču / Anton Frančiška / od 1974	165
Pri Capudru	165
Pri Arhu	165
Pri Kosanju	165
Pri Petku /Franc, Tatjana/ od 1976	165
Pri Kosmatinu od 1972	165
Mirtič in še dva solastnika	165
Pri Cerarju-Cirarju od 1975	165
Pri Rožicu od 1972	166
Pri Mavu /Janez, Irena/ od 1975	166
Pri Jemcu /Sašo, Anica/ od 1982	166
Pri Grošlju od 1980	166
Pri Bonu od 1982	166
Pri Hribarju	166
Pri Andrejki od 1984	166

Pri Barletu od 1976	166
Družine, ki ne živijo več v Rafolčah:	167
Pri Šuštanju, nasproti Cimpermana, od 1620 do 1930	167
Pri Rapetu, v bližini Serša, od 1618 do 1907	169
Pri Zg. Bavanču, nad Zibelnikom, od 1764 do 1846	172
Pri Matiji, Štefanucu, od 1848 do 1949	173
Pri Penclju, ob mostu čez Vnševnik, od 1893 do 1908	174
Pri Primožu nad Stegnarjem od 1893 do 1943	175
Moj rod Iglič od 1614 do 1992	176
Kupna pogodba - prva in zadnja stran, sklenjena leta 1898, med Berto Kersnik in Lovrencem Igličem	189
Notarsko pismo - prva in zadnja stran, sestavljeno leta 1877 pri notarju Janku Kersniku	191
Breška hiša	193
Pritožba na Deželne stanove za Kranjsko iz leta 1565 - zadnja stran, ki jo je sopodpisal Lenart Iglič	194
Nekaj besed o avtorju knjige	195
Preslikani nekateri vpisi iz krstne knjige 1606-1623 pražupnije Dob, kamor so takrat spadale Rafolče:	
Petek Matija, krščen leta 1608 in	
Balantič Katarina, krščena leta 1613 ter	
Rihtar Jera, krstna botra Luciji Grilc leta 1613	196
Narat Martin, poročen leta 1616 in	
Serša Matija, krščen leta 1617 ter	
Mal-Mav Matija, krščen leta 1617	197
Čurn Adam, krščen leta 1617 in	
Serša Matija, krščen leta 1618 ter	
Jeglič Marko, krščen leta 1620	198
Fajdiga Matija, krščen leta 1622 in	
Breznik Primož, krščen leta 1623	
Breznik Kacjan, krščen leta 1624	199
Prva stran krstne knjige 1606-1623	200
Mnenje o književnem delu	201

PRILOGI:

Katastrski načrt Rafolč iz leta 1826

Katastrski načrt Rafolč iz leta 1880

Pregledal: Matija Brezovar, prof.

Ocenil: Jože Šifrer, prof.

SAMOZALOŽBA

Prvo izdajo leta 1993 natisnila tiskarna GRAFIKA Ambrožič

Po mnenju Ministrstva za kulturo RS, števil. 415-478/93 z dne 13.7.1993,
se šteje ta knjiga med proizvode, za katere se plačuje 5 odstotni davek
od prometa proizvodov.